

2 4 ๒๒ 254๕

134064

ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ. 2545- 2554)

วิทยานิพนธ์
ของ
หิรัญ ประสารการ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
สิงหาคม 2545
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผู้พิมพ์/ผู้จัดพิมพ์

มหาวิทยาลัยทักษิณ

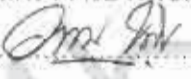
คณะกรรมการควบคุม และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยทักษิณได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดณ์ นิจนตร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.อาคม วัดโสง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดณ์ นิจนตร)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อาคม วัดโสง)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.จิรวัดณ์ นิจนตร)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาสินี มณีพันธุ์)

มหาวิทยาลัยทักษิณ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ

..... ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา
(อาจารย์ ดร. จันทัส ทองช่วย)

วันที่ 25 เดือน กันยายน พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความรู้ความช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่งจากศาสตราจารย์ ดร. ชีรวัฒน์ นิเจนตรและอาจารย์ ดร. อาคม วัดโสมง ซึ่งเป็นประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ คณะกรรมการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัย ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ได้กรุณามอบทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ อาจารย์อนันต์ ประศาสนกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ ฝ้ายประเสริฐ อาจารย์ ดร. ไชยภาค วีระโยธิน อาจารย์ ดร. วีระชัย เสมวักดิ์ อาจารย์ ดร. พรทิพย์ เสมวักดิ์ รองศาสตราจารย์มะโน คำบำรุง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศึกษาศิรินทร์ มณีพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สำราญ ไชยศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลวรา สุวรรณพิมพ์ อาจารย์ประทีป นวลเจริญ และอาจารย์สุคนธ์ วิเชียรรัตน์ ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ แนวคิดวิธีการศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศศิธร นันทิยานนท์ และอาจารย์ศักดิ์ชาย เพชรช่วย ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณอาจารย์พูลสวัสดิ์ ฉันทดำรงศิริ อาจารย์วราภรณ์ วัจนะพันธ์ และอาจารย์นิพนธ์ ประสพการ มีส่วนให้การช่วยเหลือแก้ปัญหาจนวิทยานิพนธ์สำเร็จ

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสภาประจำสถาบัน ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต และ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาช่วยเหลือในการตอบสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนและเพื่อน ๆ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจอันสำคัญ ให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตาแก่บิดามารดา ครู ตลอดจนบูรพาจารย์ของผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่าน

นิตยา ประสพการ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
เทคนิคเดลฟาย.....	9
ความเป็นมาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	15
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545 – 2549.....	15
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542.....	21
แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	26
การบริหารงานทั่วไป.....	27
การบริหารงานวิชาการ.....	44
การบริหารบุคลากร.....	55
การวิจัย.....	65
การบริการวิชาการแก่ชุมชน.....	71
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	76
กิจการนักศึกษา.....	81
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	88
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	88
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวม.....	89
วิธีสร้างเครื่องมือ.....	90
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	91
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	92

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
การบริหารงานทั่วไป.....	96
การบริหารงานวิชาการ.....	111
การบริหารบุคลากร.....	119
การวิจัย.....	130
การบริการวิชาการแก่ชุมชน.....	134
การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	136
กิจการนักศึกษา.....	140
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	144
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	144
วิธีการดำเนินการค้นคว้า.....	114
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	146
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	146
อภิปรายผล.....	159
ข้อเสนอแนะ.....	180
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	182
บรรณานุกรม.....	183
ภาคผนวก.....	192
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	193
ภาคผนวก ข. หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	196
ภาคผนวก ค. แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม.....	201
บทคัดย่อ.....	267
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	274

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและการลดลงของความคลาดเคลื่อน.....	12
2	แสดงงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการจากงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณ เงินบำรุงการศึกษา จำแนกตามปีงบประมาณ และปีการศึกษา.....	39
3	แสดงงบประมาณที่ได้จัดสรรของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 - 2544.....	40
4	แสดงค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 - 2544.....	41
5	แสดงจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามประเภท บุคลากร ปีการศึกษา 2544.....	56
6	แสดงจำนวนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามระดับ คุณวุฒิ ปีการศึกษา.....	60
7	แสดงจำนวนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามตำแหน่ง ทางวิชาการ.....	60
8	แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 - 2544.....	66
9	แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนงบประมาณแผ่นดินตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 - 2544.....	67
10	แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์.....	67
11	แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับปรัชญาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	97
12	แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	98
13	แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับพันธกิจของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	99
14	แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากร ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	101
15	แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับการโครงสร้างการบริหารงานของสถาบัน ราชภัฏภูเก็ต.....	105

ตาราง	หน้า
16 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบัน ราชภัฏภูเก็ต.....	107
17 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการหารายได้ของสถาบัน ราชภัฏภูเก็ต.....	110
18 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับหลักสูตรที่ควรเปิดสอนของสถาบัน ราชภัฏภูเก็ต.....	113
19 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการรับบุคคลเข้าศึกษาใน สถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	116
20 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	118
21 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลน คณาจารย์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	120
22 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลน ข้าราชการพลเรือนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	123
23 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มี คุณวุฒิสูงขึ้นของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	125
24 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มี ตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	128
25 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการดำรงรักษานุเคราะห์ ในส่วนของผู้จ้างชั่วคราว ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	130
26 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางสนับสนุนการวิจัยของ คณาจารย์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	132
27 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการให้บริการวิชาการแก่ ชุมชน สถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	135
28 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานด้านการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	138
29 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต.....	142

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่จะพัฒนาประเทศไทยให้ได้ผลอย่างจริงจังขึ้นอยู่กับกำลังคนที่มีคุณภาพเป็นหลัก ดังพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันความว่า การศึกษาเป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศทุกแขนง หากประชาชนได้รับการศึกษาดีประเทศชาติก็เจริญอย่างรวดเร็ว (ชลิต เทพผลิน. 2523 : ปกใน) เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศใดที่ประชากรได้รับการศึกษาสูง ประเทศนั้นจะประสบความสำเร็จในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศได้แก่ กำลังคน (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2533 : บทนำ)

การจัดการศึกษาให้กับประชาชนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นพิเศษ เห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 ที่กำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของรัฐ (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. 2534 : 21) โดยรัฐได้ประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และได้แบ่งการจัดการศึกษาตามแนวระบบโรงเรียนออกเป็นสี่ระดับ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 12)

ขอบข่ายการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยแบ่งออกเป็นสามระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (certificate granting) เป็นการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพขั้นสูงและอนุปริญญาโดยใช้เวลา 2 - 3 ปีหลังจากจบมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี (degree granting) ซึ่งใช้เวลาในการผลิตบัณฑิต 4 - 5 ปี หลังจากจบชั้นมัธยมศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี (higher degree granting) ผลิตบัณฑิตที่สูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป โดยรับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีใช้เวลาประมาณ 1 - 2 ปีหรือระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอกซึ่งใช้เวลาศึกษาแต่ละระดับไม่เกิน 4 ปี (ศิริ สืบกระพันธ์. ม.ป.ป. : 9)

สถาบันราชภัฏ เป็นสถาบันอุดมศึกษาหนึ่งที่มีการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ตั้งกิตติกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสถาบันราชภัฏมีจำนวนทั้งสิ้น 41 แห่งทั่วประเทศ มีปรัชญาการทำงานที่เป็นแนวเดียวกัน คือ เป็นสถาบันที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีผลต่อการจัดทำแผนกลยุทธ์ของราชภัฏทุกประเทศที่ต้องคำนึงถึง

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะสังคมในท้องถิ่นที่สถาบันราชภัฏนั้นๆ ตั้งอยู่ ทั้งนี้เพื่อตอบสนองนโยบายทางด้านการกระจายโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 -2544) ที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา โดยให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของคนในทุก ๆ ด้าน เน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต จัดเป็นการศึกษาเพื่อปวงชน และระดมสรรพกำลังทุกส่วนของสังคม (education for all, all for education) (จิรวัดณ์ นิเจนตร.2541 : 163)

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 -2544) ได้แสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้คือ เพื่อขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวลให้กว้างขวางและสูงขึ้น ถึงระดับมัธยมศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพดี สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคล ชุมชน และประเทศ ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ โดยสถาบันการศึกษาจะต้องให้บริการการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน สำหรับครอบครัว ชุมชน และสังคม จะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเพื่อให้การศึกษาสร้างศักยภาพของประเทศในการพึ่งพาตนเอง และสร้างความก้าวหน้าและมั่นคงของเศรษฐกิจไทยในประชาคมโลก บนฐานแห่งความเป็นไทย

จากวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาการศึกษาดังกล่าว ส่งผลให้มีนโยบายเกี่ยวกับการปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา เพื่อให้การศึกษามีอิสระและเสรีมากขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้มีความหลากหลาย มีคุณภาพและเป็นธรรมมากขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคล สังคมและประเทศได้อย่างรวดเร็วตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป นโยบายปฏิรูปการศึกษาทำให้ส่งผลกระทบต่อการจัดทำยุทธศาสตร์ทางด้านการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา คือ การสร้างยุทธศาสตร์เพื่อให้อุดมศึกษามีเอกภาพในเชิงนโยบาย มีความหลากหลายของอนุระบบที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย เพื่อขยายโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการอุดมศึกษา รวมทั้งเพื่อให้การบริหารและการจัดการอุดมศึกษามีอิสระทางวิชาการ สามารถผลิตกำลังคนระดับสูงได้อย่างมีคุณภาพ พึ่งตนเองได้ ควบคู่กับการพัฒนาระบบการตรวจสอบ ติดตามผลประกันคุณภาพการศึกษา พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร และการวางแผนการจัดการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร การวางแผนการจัดการศึกษา ด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ รวมทั้งมีการระดมทุน จัดสรร และใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาให้กว้างขวาง และใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (จิรวัดณ์ นิเจนตร. 2541 : 163)

เพื่อให้การจัดการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ สถาบันราชภัฏ จึงต้องกำหนดจุดยืนของตัวเอง โดยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

พัฒนามาจากสถาบันผลิตครูในระดับต่างๆ มาเป็นสถาบันที่ทำการสอนในสาขาวิชาการอื่น ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสได้เรียนรู้ตลอดชีวิต และนำความรู้ไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และมีชีวิตอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างสงบสุข อาจกล่าวได้ว่าเป็นสถาบันที่ช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน ชุมชน และสังคมให้พัฒนาไปด้วยกันอย่างสมดุล

สถาบันราชภัฏมิ่วพัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู หรือวิทยาลัยครู สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ เป็นสถาบันเฉพาะทาง ดำเนินกิจการโดยอาศัยพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ทำหน้าที่ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะสำหรับครู เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ต่อมาในวันที่ 12 ตุลาคม 2527 วิทยาลัยครูได้มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับที่ 2 (พ.ศ.2527) ซึ่งเป็นผลให้วิทยาลัยครูที่เคยผลิตบัณฑิตสาขาอาชีพครูอย่างเดียว สามารถทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาอื่นได้โดยเปิดสอนในสามสาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ เมื่อภารกิจเปลี่ยนแปลงไปจึงขอพระราชทานชื่อใหม่แทนชื่อ "วิทยาลัยครู" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานชื่อว่า "สถาบันราชภัฏ" จากภารกิจที่เปลี่ยนไปจึงมีการเสนอพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มีผลบังคับใช้เมื่อ 25 มกราคม 2538 เป็นผลให้วิทยาลัยครูทั่วประเทศ กลายเป็นสถาบันราชภัฏ สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการจนถึงปัจจุบัน (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2538 : 1)

สถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นหนึ่งในสถาบันราชภัฏที่อยู่ในส่วนภูมิภาค ให้บริการการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในเขตจังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดระนองและจังหวัดศรีสะเกษ จุดเริ่มต้นของสถาบันราชภัฏภูเก็ตนั้นเกิดจากการที่กระทรวงศึกษาธิการ มีโครงการที่จะจัดตั้งวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาคเพิ่มอีกสามแห่ง เพื่อให้การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515 - 2519) ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา วิทยาลัยครูภูเก็ตเป็นวิทยาลัยครูแห่งหนึ่งของโครงการนี้ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยครูภูเก็ตขึ้น เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2514 และได้เปิดรับนักเรียนรุ่นแรกในปีการศึกษา 2515 โดยเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง ในปีการศึกษา 2516 ตามลำดับ และในส่วนของการบริหาร วิทยาลัยครูภูเก็ตมีภาระหน้าที่และบทบาทตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2527 คือ ให้การศึกษาในสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่น ผลิตครูระดับปริญญาตรี วิชาชีพ ส่งเสริมวิทยฐานะครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

และให้บริการวิชาการทางสังคม จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ วิทยาลัยครูภูเก็ตจึงเป็นสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่น ทำหน้าที่ผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี และมีการรับผิดชอบด้านอื่น เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลาย รวมทั้งการบริหารตามแนวทางพระราชบัญญัติฉบับนี้ (สหวิทยาลัยทักษิณ 2535 : 45) ต่อมาการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ขยายตัวอย่างกว้างขวาง มีการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรม และบริการ ส่งผลกระทบให้เกิดอาชีพหลากหลายในท้องถิ่น การผลิตครูถึงจุดอิ่มตัว และก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญคือ การว่างงาน เนื่องจากหน่วยงานผู้ใช้ครูลดจำนวนการจ้างหรือบรรจุครูเข้าทำงาน กรมการฝึกหัดครูจึงหาแนวทางแก้ไขปัญหานี้ โดยพยายามที่จะไม่ให้เกิดกระทบในเรื่องความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรด้านบุคคล และทรัพยากรด้านอื่น ๆ ที่วิทยาลัยครูมีอยู่ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เยาวชนในชนบทยังขาดโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนในสาขาอื่น ๆ โดยไม่ต้องย้ายถิ่นเพื่อการศึกษาและอาชีพ (ประไพจิต เนติศักดิ์, 2536 : 21) จึงเป็นแรงผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 แก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 โดยกำหนดหน้าที่ให้วิทยาลัยครูจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่นเป็นสำคัญ ซึ่งมีสาระที่เพิ่มขึ้น คือ สามารถผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการอื่น เช่น สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาศิลปศาสตร์ วิทยาลัยครูภูเก็ตได้ปฏิบัติตามภารกิจตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ทุกประการ กล่าวคือ (1) การผลิตบัณฑิต (2) การส่งเสริมวิทยฐานะบุคลากรทางการศึกษา (3) การวิจัย (4) การบริการวิชาการแก่ชุมชน (5) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างเต็มศักยภาพที่มีอยู่ เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีผลให้สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีภารกิจหลักสำคัญหกประการ คือ ให้การศึกษาระดับปริญญาตรี และวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู (ราชกิจจานุเบกษา, 2538) และได้มีการปรับระบบการบริหารให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ความมาตรา 27 โดยในสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีสภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วย นายกสภาประจำสถาบัน ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอุปนายกสภาประจำสถาบัน ได้แก่ อธิการบดี กรรมการสภาประจำสถาบันสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ กรรมการสภาประจำสถาบันสี่คน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำในสถาบัน กรรมการสภาประจำสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิแปดคน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก โดยคำแนะนำของนายกสภาประจำสถาบัน อุปนายกสภาประจำสถาบัน และกรรมการสภาประจำสถาบันตาม (3) และ (4) ให้ผู้อำนวยการสำนักอธิการบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ แบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานอธิการบดี คณะ สำนักวิจัย และหน่วยงานที่เรียกชื่อ

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มีอธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดในสถาบัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายละเอียด ในพระราชบัญญัติสถาปนาบ้านราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีสาระสำคัญเพิ่มขึ้น คือ การบริหารงานที่มีความคล่องตัวและมีอิสระค่อนข้างสูง สามารถหาผลประโยชน์เพื่อช่วยสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบัน โดยรายได้ไม่ต้องส่งมอบประมาณแผ่นดิน และสามารถเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาได้ทุกสาขาที่มีความพร้อม (ราชกิจจานุเบกษา, 2538 : 9)

จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีความซับซ้อนขึ้น ความต้องการที่หลากหลายของท้องถิ่น กระทบกับกระแสโลกาภิวัตน์ที่รุนแรงขึ้น และกระแสการเรียกร้องของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนที่ต้องการให้สถาบันราชภัฏมีการทำงานและมีผลผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการรวมทั้งปัญหาที่ยังคงมีอยู่เหมือนเดิมคือ ปัญหาการว่างงานของบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษา ซึ่งตัวเลขปัจจุบันจากการอภิปรายเรื่อง ทิศทางของสถาบันราชภัฏในอนาคต เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2543 ณ หอประชุมใหญ่ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต ศ. ดร. ปรีชา เวสรวัชร์ ได้กล่าวถึงประเด็นปัญหานี้ว่า สถาบันราชภัฏผลิตครูในระดับปริญญาตรีได้สูงถึงปีละ 24,000 คน ในขณะที่ในปี 2542 หน่วยงานราชการได้คืนอัตราตำแหน่งครูมาเพียง 2,400 กว่าตำแหน่งเท่านั้น จึงเป็นไปได้ว่าสถาบันราชภัฏบางแห่งอาจจะเริ่มไม่จำเป็นจะต้องสอนวิชาครูในระดับปริญญาตรีก็ได้ (ปรีชา เวสรวัชร์, 2543 : 27) ปัญหาและความเปลี่ยนแปลงของสังคมภายนอกเหล่านี้ ได้ผลักดันให้สถาบันราชภัฏทั่วประเทศ รวมทั้งสถาบันราชภัฏภูเก็ต ต้องหันกลับมาทบทวนการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ และด้านการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารบุคคลและการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด สามารถตอบสนองและรองรับภารกิจของสถาบันได้อย่างกว้างขวางและมีคุณภาพสูง

นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่เกิดขึ้นกับสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 36 ของซึ่งมีสาระสำคัญ คือ ให้สถาบันการศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทาง ตามมาตรา 21 ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบการบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเองให้มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ (ราชกิจจานุเบกษา, 2542 : 19) บทบัญญัติมาตรา 36 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว ทำให้สำนักงานปฏิรูปการศึกษานำมาใช้ในการกำหนดสถานะ และวางระบบการบริหารการอุดมศึกษาของไทย เกี่ยวกับอุดมศึกษาของไทยทั้งหมด รวมถึงสถาบันราชภัฏภูเก็ตด้วย

การพัฒนาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จากอดีตของการเป็นวิทยาลัยครูภูเก็ต จนถึงภาวะการปรับเปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏภูเก็ต และกำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงตามบทบัญญัติตามมาตรา 36 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ภายในสถาบันว่า มีความเหมาะสม มีความพร้อมเพียงใดที่จะปฏิบัติการกิจต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อย่างเต็มศักยภาพ ทิศทางการมุ่งไปสู่การเป็นอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในทศวรรษหน้าจะเป็นไปในลักษณะใด ซึ่งเป็นการตอบคำถามเหล่านี้เป็นอย่างดี สามารถกระทำได้โดยการศึกษาวิจัยถึงทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบาย เพื่อพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ต และเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการวางแผนของสถาบัน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบสภาพปัจจุบัน ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)
3. เพื่อเสนอมาตรการในการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบาย และเพื่อพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ต และเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการตัดสินใจในการวางแผนของสถาบัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 กลุ่มข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ ระเบียบ ข้อบังคับ เอกสารทางราชการต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.2 กลุ่มข้อมูลจากบุคคลซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน คณะกรรมการบริหารสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก ประธานโปรแกรมวิชา และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

2. ขอบเขตเนื้อหา ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เกี่ยวกับการบริหารด้านต่าง ๆ ที่มีบทบาทต่อกระบวนการจัดการศึกษา กำหนดทิศทางและเสนอ ของการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ในทศวรรษหน้า (2545 - 2554) ซึ่งผู้วิจัยได้ ศึกษาจากภารกิจของสถาบันและแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต โดยนำมาศึกษา เจ็ดด้าน คือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจการนักศึกษา

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต และทิศทางการพัฒนา ศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า โดยศึกษาในหัวข้อ

1. การบริหารทั่วไป หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ตที่ เกี่ยวข้องกับ ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของสถาบัน โครงสร้างการบริหาร การบริหารงบประมาณของ สถาบันราชภัฏภูเก็ต
2. การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องหลักสูตร และแหล่งการเรียนรู้ ของ สถาบันราชภัฏภูเก็ต
3. การบริหารบุคคล หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนบุคลากร การธำรงรักษา บุคลากร การพัฒนาบุคลากร ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
4. การวิจัย หมายถึง ผลงานด้านการวิจัย รวมทั้งการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาท้องถิ่น
5. การบริการวิชาการแก่ชุมชน หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการวิชาการ แก่ชุมชนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและ เผยแพร่วัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
7. กิจการนักศึกษา หมายถึง การดำเนินงานด้านการส่งเสริมกิจกรรมและพัฒนาบุคลิกภาพ ของนักศึกษา การจัดบริการและสวัสดิการนักศึกษา

8. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน (สปส.) คณะกรรมการบริหารสถาบัน (กบ.) รองผู้อำนวยการสำนัก ประธานโปรแกรมวิชา และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

9. ผู้ใช้บัณฑิต (stakeholder) หมายถึง เจ้าของสถานประกอบการที่มีผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏภูเก็ตทำงานอยู่ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

10. ทศวรรษหน้า หมายถึง ช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2545 – 2554

11. ศักยภาพ หมายถึง ภาวะแห่งอำนาจหรือคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้

12. เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะของสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ และการใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงปริมาณ ในการเปรียบเทียบกับข้อมูลปัจจุบันของสถาบัน

12.1 สัดส่วนอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีต่อนักศึกษา เท่ากับ อาจารย์ 1 คน : นักศึกษา 25 คน

12.2 สัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ประจำ (ร้อยละ)

12.2.1 การสอนระดับปริญญาตรี (ของรัฐ) ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 35 : 60 : 5

12.2.2 การสอนระดับปริญญาโท (ของรัฐ) ปริญญาเอก : ปริญญาโท เท่ากับ 50 : 50

12.3 สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ ตำแหน่งอาจารย์ (1,2,3) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ เท่ากับ 50 : 45 : 4 : 0

12.4 ปริมาณหนังสือของห้องสมุด ให้ถืออัตราส่วน ดังนี้ คือ 50 เล่ม ต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี 1 คน 75 เล่ม ต่อนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 1 คน และ 100 เล่ม ต่ออาจารย์ 1 คน ทั้งนี้แต่ละห้องสมุดจะต้องมีหนังสือไม่ต่ำกว่า 70,000 เล่ม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดแนวทางในการศึกษา และประกอบการวิเคราะห์ อภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหา ดังนี้

ตอนที่ 1 เทคนิคเดลฟาย (delphi technique)

ตอนที่ 2 ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความเป็นมาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

2.4 แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา ซึ่ง

ประกอบด้วย

2.5.1 การบริหารงานทั่วไป

2.5.2 การบริหารงานวิชาการ

2.5.3 การบริหารบุคคลในสถาบันการศึกษา

2.5.4 การวิจัย

2.5.5 การบริการวิชาการแก่ชุมชน

2.5.6 การทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม

2.5.7 งานกิจการนักศึกษา

ตอนที่ 1 เทคนิคเดลฟาย (delphi technique)

เทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคที่ได้รับความนิยมและเป็นที่ยอมรับกันมาก เนื่องจากเป็นวิธีที่มีระบบใช้ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่ต้องการรู้และเป็นเทคนิคการสื่อสารระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งฉันทามติหรือความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (consensus) โดยไม่มีการเผชิญหน้าโดยตรงเช่นเดียวกับการระดมสมอง (brain storming) หรือการประชุมแบบอื่น ๆ ทำให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ เป็นอิสระและไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของเสียงส่วนใหญ่หรือความคิดเห็น

ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญคนใด (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523 : 50 ; กรมการฝึกหัดครู, 2525 : 6 ; สุวรรณา เชื้อรัตนพงษ์, 2528 ; อุทุมพร จามรมาน, 2540 : 131 ; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2543 : 30)

เทคนิคเดลฟาย เป็นเทคนิคที่ได้รับการตั้งชื่อตามชื่อของวิหารเดลฟาย อันเป็นวิหารศักดิ์สิทธิ์สมัยกรีกโบราณที่ถือเป็นศูนย์กลางของความเชื่อ และการเดินทางมาขอคำทำนายในอนาคตของเทพเจ้า (เทพอพอลโล) ของผู้คนสมัยนั้น (วรภากรณ์ อินธดย, 2543 : 70)

การศึกษาวิจัยโดยใช้ข้อมูลจากความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ต้องการวิจัยได้เริ่มขึ้นอย่างมีระบบในปี พ.ศ.2495 แต่เทคนิคนี้ได้ถูกปกปิดเป็นความลับมาตลอด เนื่องจากเป็นเทคนิคที่ทางกองทัพอเมริกันได้ใช้ในการศึกษาและวิจัยสิ่งต่าง ๆ เพิ่งมาเปิดเผยครั้งแรกในปี พ.ศ. 2505 หลังจากกองทัพอเมริกันเข้ามาแล้วถึง 10 ปี (เกษม บุญอ่อน 2522 : 26) เทคนิคเดลฟายนี้ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยของบริษัทแรนด์ (Rand Corporation) ชื่อ โอลาฟ เฮลเมอร์ (Olaf Helmer) และนอร์แมน ดาลกี (Norman Dalky) เป็นผู้คิดและพัฒนาขึ้น และนำมาใช้รวบรวมกลุ่มความคิดเห็นในการพยากรณ์และการวางแผนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยได้เขียนบทความเรื่อง An Experimental Application of the Delphi Method to the Use of Expert ลงในวารสาร Management Science ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 เดือนเมษายน พ.ศ.2506 อันเป็นการกระจายเรื่องราวเกี่ยวกับเทคนิคเดลฟายออกไปอย่างกว้างขวาง (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523 : 5) การแพร่หลายของเทคนิคเดลฟายเนื่องมาจากการแสวงหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อน ใช้ศาสตร์หลายสาขา และยังไม่เป็นทฤษฎีที่เป็นพื้นฐานสนับสนุนเพียงพอในการแก้ปัญหานั้น (Helmer, 1966) 1) จึงจำเป็นต้องใช้การหยั่งรู้ของผู้เชี่ยวชาญในการคาดคะเนและวางแผนแก้ปัญหานั้น ๆ

ความหมายของเทคนิคเดลฟาย

นักวิชาการได้นิยามความหมายของเทคนิคเดลฟายไว้ต่าง ๆ กัน ดังเรน พิล (Pill, 1971:57) กล่าวว่าเทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้อย่างมีระบบ ราล์ฟ (Rasp, 1979 : unpage) อธิบายว่า เทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการที่มุ่งเอาชนะจุดอ่อนของการตัดสินใจที่ต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลต่าง ๆ ที่มาจากการประชุมอภิปราย เป็นต้น

โอลาฟ เฮลเมอร์และนิโคลัส เรสเชอร์ (ประยูร ศรีประสาธน์, 2523 : 51 : อ้างอิงมาจาก Helmer and Rescher, 1966) ให้คำนิยามของเทคนิคเดลฟายว่า เป็นโครงการที่จัดทำอย่างละเอียดรอบคอบในการที่จะสอบถามบุคคลด้วยแบบสอบถามในเรื่องต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลและความคิดเห็นกลับมา โดยมุ่งที่จะรวบรวมการพิจารณาตัดสินใจและสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องที่เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในส่วนที่เกี่ยวกับเวลา ปริมาณหรือสภาพที่ต้องการจะให้เป็น

ทอมสันและคณะ (Thomson and Others, 1975 : 17) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นวิธีที่ขั้ดเกลาและได้รับความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ชนิษฐา วิทยานุมาส (2530 : 25) กล่าวสรุปถึงความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า เทคนิคเดลฟายเป็นวิธีการรวบรวมคำตอบหรือความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะเป็นไปได้ในอนาคต โดยมุ่งลดผลกระทบด้านความคิดระหว่างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้วยกัน

อุทุมพร จามรมาน (2540 : 131) ได้ให้ความหมายของเทคนิคเดลฟายว่า เทคนิคเดลฟายคือ เทคนิคที่ลดความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นเอกฉันท์เพื่อการตัดสินใจ เทคนิคเดลฟายเป็นการจัดกระทำเป็นกลุ่ม โดยให้ข้อมูลย้อนกลับหลังจากพิจารณาคำตอบเป็นข้อ ๆ เทคนิคเดลฟายช่วยให้ผู้ตอบได้ทบทวนคำตอบของตน และอาจแก้ไขคำตอบของตนเองได้หลังจากที่ได้ข้อมูลย้อนกลับ

จากคำนิยามดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า เทคนิคเดลฟาย คือ ขบวนการที่จะเลาะหาความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลาปริมาณ และ/หรือสภาพการณ์ที่ต้องการจะให้เป็นไปโดยใช้แบบสอบถาม โดยที่เทคนิคเดลฟายมีลักษณะทั่ว ๆ ไป ดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น ไม่ต้องเผชิญหน้าและไม่ทราบซึ่งกันและกันว่าผู้เชี่ยวชาญคนอื่นเป็นใครบ้าง ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการให้ความคิดเห็นของใครอื่นมีอิทธิพลหรือมีผลกระทบต่อการพิจารณาตัดสินใจของคนใดคนหนึ่ง
2. ผู้เชี่ยวชาญต้องตอบแบบสอบถามตามที่กำหนดให้ครบทุกขั้นตอน
3. เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ถูกต้องและเชื่อถือได้จึงมักใช้แบบสอบถามโดยวิธีการถามซ้ำหลาย ๆ รอบ
4. ใช้สถิติวิเคราะห์ทุกขั้นตอน เป็นการลดการกระจายของคำตอบของกลุ่มเพื่อให้เกิดความสอดคล้อง ซึ่งสถิติที่นำมาใช้ คือ สถิติเกี่ยวกับการวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและการวัดการกระจาย เช่น การหาคำตอบที่เป็นตัวแทนของคำตอบทั้งกลุ่ม การลดการกระจายของคำตอบโดยสถิติที่ใช้คือ มัธยฐาน (median) และพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile) เป็นต้น

เทคนิคเดลฟายจึงมีประโยชน์มากในการคาดการณ์ และวางแผนสำหรับอนาคต โดยเฉพาะในด้านการวางแผนการศึกษา และด้านอื่น ๆ

ราสพ์ (Rasp, 1974 : 42) กล่าวว่า เทคนิคนี้ยังทำให้ได้ข้อมูลที่จะทำให้เกิดการพัฒนา เพื่อเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้ประสบความสำเร็จได้ เพราะว่าข้อมูลที่ได้นั้นจะแสดงให้เห็นว่าคำตอบของคนกลุ่มนั้น สนับสนุนหรือคัดค้านข้อตกลงที่จะมีขึ้นและจะแสดงให้เห็นถึงลำดับของความคิดเห็นที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกันด้วย

เทคนิคเดลฟาย มีความเป็นปรียบและเน้นย้ำในการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาใช้แก้ปัญหา มากกว่าการจัดประชุมเชิงอภิปรายและวิธีการต่าง ๆ ที่บุคคลต้องมาเผชิญหน้ากัน เนื่องจากสามารถป้องกันอิทธิพลที่มีต่อกันในระหว่างผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นได้ ผู้ร่วมแก้ปัญหาทุกคนแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระเต็มที่ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะสอดคล้องกับความคิดเห็นของบุคคลอื่นหรือไม่ ความเชื่อมั่นของเทคนิคเดลฟายยังสูงขึ้นหากการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญมีความละเอียดรอบคอบ ได้ผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นจริง ๆ สำหรับจำนวนผู้เชี่ยวชาญนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่ม แมคมิลแลน (เกษม บุญอ่อน, 2522 : 27-28 อ้างมาจาก Mcmillan, 1971) ได้เสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการวิจัย และค่าการเปลี่ยนแปลงของความคลาดเคลื่อนในการประชุมประจำปีของสมาคมวิทยาลัยในแคลิฟอร์เนีย (California College Association) เมื่อปี พ.ศ. 2514 ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนผู้เชี่ยวชาญและการลดลงของความคลาดเคลื่อน

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ	ความคลาดเคลื่อน	ความคลาดเคลื่อนลดลง
1-5	1.20-0.70	0.50
5-9	0.70-0.58	0.12
9-13	0.58-0.54	0.04
13-17	0.54-0.50	0.04
17-21	0.50-0.48	0.02
21-25	0.48-0.46	0.02
25-29	0.46-0.44	0.02

จากตาราง 1 แสดงว่าเมื่อจำนวนผู้เชี่ยวชาญจำนวน ตั้งแต่ 17 คนขึ้นไปอัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะมีน้อยมาก การวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายจึงควรใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป แต่ถ้ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะกลุ่มเอกพันธ์ (homogeneity) สูง ใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 - 15 คน ก็เป็นการเพียงพอ

ลักษณะของปัญหาที่ควรวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย

สุวรรณา เชื้อรัตนพงษ์ (2528 : 26) ชนิษฐา วิทยาอนุมาส (2530 : 26-27) กล่าวถึงลักษณะของปัญหาที่ควรวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาที่จะทำการวิจัยไม่มีคำตอบที่ถูกต้องแน่นอน แต่สามารถวิจัยปัญหานั้นได้จากการรวบรวมการตัดสินใจแบบอัตวิสัย (subjective judgments) จากผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ
 2. ปัญหาที่จะทำการวิจัยต้องการความคิดเห็นหลาย ๆ ด้านจากประสบการณ์ หรือความสามารถของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ
 3. ผู้ทำการหรือผู้เชี่ยวชาญไม่ต้องการให้ความคิดเห็นของผู้อื่นมีผลกระทบ หรือมีอิทธิพลต่อการพิจารณาตัดสินปัญหานั้น ๆ
 4. การพบปะเพื่อนัดประชุมกลุ่มทำได้ไม่สะดวก เนื่องจากสภาพภูมิอากาศหรือเสียค่าใช้จ่ายและเวลามากเกินไป
 5. ผู้เชี่ยวชาญไม่ต้องการเปิดเผยรายชื่อบุคคลในกลุ่ม เพราะความคิดเห็นของคนในกลุ่มเกี่ยวกับการวิจัยมีความขัดแย้งมาก
 6. เป็นการคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
 7. เป็นการศึกษาลอดคล้องต่อเนื่องกัน ระหว่างเป้าหมาย (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) ของสิ่งต่าง ๆ
 8. เป็นการศึกษาค่านิยมที่สอดคล้องกัน
 9. เป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 10. เป็นการศึกษาการรับรู้สถานการณ์ปัจจุบัน (perceptions of current situation)
- ข้อดีของการวิจัยแบบเดลฟาย

1. มีการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมการวิจัยอย่างหลากหลายและรอบคอบ ผู้ที่ได้รับคัดเลือกเข้าร่วมการวิจัยจะไม่ทราบว่าในการวิจัยครั้งนั้นมีใครเข้าร่วมบ้างและมีจำนวนเท่าใด ทั้งนี้เพื่อจัดอิทธิพลของผู้เชี่ยวชาญบางคนที่อาจกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนอื่น ๆ จึงนิยมใช้แบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตอบหรือแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระที่สุด ผู้เชี่ยวชาญในที่นี้ ได้แก่ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในเรื่องการวิจัยนั้น รวมทั้งผู้ที่สามารถให้ข้อมูล

ที่ผู้วิจัยต้องการได้ บุคคลเหล่านี้ต้องมีความยินดีและเต็มใจให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม หรือแสดงความคิดเห็นจนกว่าการวิจัยสิ้นสุดลง

2. มีเงื่อนไขหรือกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญได้ตอบ หรือแสดงความคิดเห็นอย่างตรงประเด็น จึงนิยมใช้แบบสอบถามเพราะสามารถหัดเกล้าและตรวจสอบได้ดี ทำให้ผู้ตอบเข้าใจคำถามตรงกันมีการถกเถียงหลาย ๆ รอบเพื่อให้ได้คำตอบหรือความคิดเห็นที่เที่ยงตรง การสอบถามในรอบหลัง ๆ ตั้งแต่รอบที่สามเป็นต้นไป ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะได้เห็นคำตอบของกลุ่มด้วยเพื่อจะได้ทบทวนความคิดเห็นของตนใหม่ว่าสอดคล้องหรือแตกต่างกับความคิดเห็นของกลุ่ม แต่ก็ยังมีอิสระที่จะเปลี่ยนแปลงหรือคงความคิดเห็นเดิมของตนไว้

3. นำเอาวิธีการทางสถิติมาช่วยในการจัดกระทำกับคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่น การหาคำตอบที่เป็นตัวแทนของคำตอบทั้งกลุ่ม การลดการกระจายของคำตอบ เป็นต้น

กระบวนการวิจัย

การวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย มีกระบวนการสำคัญอยู่ที่การใช้ชุดแบบสอบถามซึ่งต้องใช้หลายชุด สอบถามหลายรอบ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่แท้จริงและเที่ยงตรง โดยทั่ว ๆ ไปแล้วมีการสอบถามสามถึงสี่รอบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของแบบสอบถาม ถ้าแบบสอบถามฉบับแรกเริ่มด้วยการให้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญลงมติหรือจัดอันดับความสำคัญ เมื่อถึงแบบสอบถามฉบับที่สองหรือฉบับที่สามอาจจะพบว่าคำตอบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก ก็สามารถใช้ยุติการวิจัย (Kohibantau 1978 : 28 - 30 ; วัน เดชพิริย 2527 : 126) โดยทั่วไปแล้วแบบสอบถามฉบับแรก ประกอบด้วยคำถามแบบปลายเปิดให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นอย่างกว้าง ๆ เพื่อรวบรวมมาจัดประเด็นเป็นคำถามในรอบที่สองต่อไป คำถามในรอบที่สองเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ให้ผู้เชี่ยวชาญจัดลำดับความสำคัญ ในรอบที่สามใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันกับแบบสอบถามในรอบที่สอง แต่มีการแสดงค่ามัธยฐาน (median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (interquartile range) ของคำตอบในรอบที่สอง ให้ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาประกอบการแสดงความคิดเห็นของตนด้วย คำตอบของผู้เชี่ยวชาญบางคนอาจจะไม่ตรงกับคำตอบของกลุ่มก็ได้ กรณีเช่นนี้ผู้เชี่ยวชาญคนนั้นอาจจะเปลี่ยนแปลงคำตอบของตนหรืออาจจะได้รับการขอร้องให้แสดงเหตุผลประกอบทุก ๆ คำตอบ ถ้าไม่แสดงเหตุผลประกอบถือว่าเห็นด้วยกับคำตอบของกลุ่ม ในรอบที่สี่เช่นเดียวกับรอบที่สาม กล่าวคือถ้าคำตอบในรอบที่สามมีความสอดคล้องกันดี ก็ไม่ต้องตอบแบบสอบถามในรอบที่สี่ แต่ถ้าคำตอบในรอบที่สามยังกระจายมากก็ต้องสอบถามในรอบที่สี่อีก ทั้งนี้เพื่อให้ได้คำตอบที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ใช้เทคนิคเดลฟาย

ตอนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับความเป็นมาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545 – 2549 แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา

2.1 ความเป็นมาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

สถาบันราชภัฏภูเก็ตเดิมชื่อว่า "วิทยาลัยครูภูเก็ต" เกิดขึ้นจากการที่กระทรวงศึกษาธิการ มีโครงการจัดตั้งวิทยาลัยครูในส่วนภูมิภาคเพิ่มอีกสามแห่ง เพื่อให้การผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (2515 - 2519) ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา วิทยาลัยครูภูเก็ตเป็นวิทยาลัยครูแห่งหนึ่งของโครงการนี้ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยครูภูเก็ตขึ้นเมื่อ วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ.2514 สถานที่ตั้งอยู่ในบริเวณหมู่บ้านลามกอง หมู่ที่ 6 ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ห่างจาก ถนนเทพกระษัตรี ประมาณ 200 เมตร และห่างจากใจกลางเมืองภูเก็ตประมาณ 3 กิโลเมตร มีเนื้อที่ ทั้งหมด 354 ไร่ 78 ตารางวา และในวันที่ 19 มกราคม 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรง ลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ และมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันที่ 24 มกราคม 2538 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2538 ทำให้วิทยาลัยครูภูเก็ตเปลี่ยน ฐานะเป็น "สถาบันราชภัฏภูเก็ต"สามารถให้บริการในวิชาชีพชั้นสูงได้หลายวิชาจนถึงระดับ ปริญญาเอก มีสีประจำสถาบันคือ แสด ดำ คดีพจน์ คือ สติ ปัญญา บริหารดี " ซึ่งแปลว่า ใช้สติเป็น เครื่องควบคุมปัญญา" (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2542 : 1)

2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ.2545 – 2549

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) เป็นแผนที่ได้ อัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญาในการนำทางและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลาง เพื่อให้ประชาชนรอดพ้น จากวิกฤต สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

สาระสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ให้ความสำคัญกับการ วางบทบาทการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบทบาททางเศรษฐกิจของ

พื้นที่ โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมที่จะวางรากฐานการพัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง มีระบบบริหารจัดการที่ดีในทุกระดับ ขณะเดียวกันมีการใช้ศักยภาพด้านเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ประณีประนอม เปิดกว้างในการพัฒนาเป็นแกนประสานการเจรจาเสริมสร้างสันติภาพในภูมิภาค และใช้ศักยภาพด้านการผลิตและบริการเพื่อเตรียมพัฒนาประเทศสู่ความเป็นฐานเศรษฐกิจของภูมิภาค โดยเฉพาะด้านการเกษตร การแปรรูปการเกษตรและอาหาร การเป็นฐานการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และเป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการที่เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค ด้านการขนส่งทางอากาศ ทางบกและทางน้ำ รวมทั้งการสื่อสารโทรคมนาคมของภูมิภาค โดยอาศัยศักยภาพที่ได้เปรียบของพื้นที่ เศรษฐกิจ และโครงข่ายบริการพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นแล้ว เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ก้าวตามโลกอย่างรู้เท่าทัน

การศึกษามีความสำคัญอย่างไรบ้างต่อสาระสำคัญดังกล่าวข้างต้น กล่าวคือ การศึกษาได้มีบทบาทในด้านการสนองตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ทางด้านการวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาค้น ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบสุขภาพ สร้างระบบคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชน ให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน มีการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

นอกจากนี้การศึกษายังสามารถนำไปสู่เป้าหมายที่เป็นสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 คือ เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต ให้ประเทศไทยมีโครงสร้างประชากรที่สมดุล และขนาดครอบครัวที่เหมาะสม โดยรักษาแนวโน้มภาวะเจริญพันธุ์ของประชากรให้อยู่ในระดับทดแทนอย่างต่อเนื่อง คนไทยมีสุขภาพดี มีคุณภาพ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ให้ประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปมีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปี ในปี 2549 ยกระดับการศึกษาของแรงงานไทยให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปี 2549 ขยายการประกันสุขภาพให้ครอบคลุมประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และให้มีระบบการคุ้มครองทางสังคมที่สร้างหลักประกันแก่คนไทยทุกช่วงวัย ตลอดจนเพิ่มความเข้มแข็งให้ชุมชนและประชาสังคม และใช้ขบวนการชุมชนเข้มแข็งขับเคลื่อนให้เกิดการมีส่วนร่วมพัฒนาเมือง นาน้อย ชุมชนน้อย รวมทั้งปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ และประชาชนมีส่วนร่วม

ทางด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้ระบุว่า ยังมีปัจจัยเงื่อนไขที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาคนและสังคม ไม่ว่าจะเป็นแบบพหุญัตติรัฐธรรมนูญ การปฏิรูปการศึกษา และการจัดทำกฎหมายสุขภาพแห่งชาติ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ความเข้มแข็งของประชาสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ล้วนแต่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้โอกาสการพัฒนาศักยภาพคนและการสร้างระบบการคุ้มครองทางสังคมมีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

ดังนั้นยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและการคุ้มครองทางสังคมจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไทยทุกคนให้มีคุณภาพ มีสุขภาพแข็งแรง เป็นคนเก่ง คนดี มีระเบียบวินัย รู้หน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

เพื่อให้บรรลุการเสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชนจากฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 จึงกำหนดวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาศักยภาพคนและการคุ้มครองทางสังคมไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สุขภาพแข็งแรง คิดเป็นทำเป็น มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีวิถีชีวิตอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสานให้เกิดความสมดุลในการยกระดับคุณภาพชีวิต
2. เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางสังคมแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม รวมทั้งช่วยเหลือและพัฒนาคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตัวเองได้มากขึ้น
3. เพื่อเสริมสร้างความสงบสุขในสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
4. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและบทบาทของครอบครัวและชุมชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสถาบันทางสังคมในการพัฒนาด้านต่าง ๆ รวมทั้งปลูกจิตสำนึกในความรักชาติและความเป็นไทย

เป้าหมาย

1. การพัฒนาศักยภาพคน โดยการขยายการประกันสุขภาพให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ลดอัตราการเจ็บป่วยด้วยสาเหตุที่ป้องกันได้ เช่น โรคหัวใจ โรคกระเพาะ อุบัติเหตุ เป็นต้น ให้ประชาชนมีการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเพิ่มขึ้น ให้ประชาชนมีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปี ในปี 2549 เพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกระดับให้ได้มาตรฐานยก ระดับการศึกษาของกำลังแรงงานไทยให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของกำลังแรงงานในปี 2549 และเพิ่มโอกาสการมีงานทำในประเทศไม่ต่ำกว่า 230,000 คนต่อปี

2. การสร้างความมั่นคงทางสังคมและความเข้มแข็งของครอบครัว โดยการขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางสังคมของกลุ่มคนยากจนและผู้ด้อยโอกาสให้ครอบคลุมทุกคน ลดสัดส่วนคดีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น คดียาเสพติด คดีอาชญากรรม เป็นต้น และเพิ่มแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยชุมชนให้ทั่วถึง

แนวทางการพัฒนา

เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกด้าน มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเกิดความสงบสุขในสังคม แนวทางการพัฒนาในระยะ 5 ปี ของแผน ฯ 9 จึงให้ความสำคัญกับแนวทางขับเคลื่อนต่อไปนี้

1. การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาให้ประชาชนสามารถสร้างเสริมสุขภาพด้วยตนเองภายใต้ระบบสุขภาพที่มีความหลากหลายเป็นองค์รวม มีคุณภาพประสิทธิภาพและเป็นธรรม มีการปฏิรูปการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม และพัฒนาทักษะที่ทำให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างสมดุลทั้งด้านคุณธรรม วิชาการ คุณภาพและมาตรฐานฝีมือแรงงาน รวมทั้งตระหนักให้ความสำคัญที่จะพัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ โดยให้ความสำคัญกับ

1.1 การปฏิรูประบบสุขภาพ โดยส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยให้ประชาชนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพให้เหมาะสม ปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันสุขภาพให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมและครอบคลุมผู้ด้อยโอกาส ส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการสร้างและพัฒนาระบบการให้ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้สะดวก พัฒนาคุณภาพบริการด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานพยาบาลทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาแพทย์ทางเลือก แพทย์แผนไทยและสมุนไพรไทยให้ได้มาตรฐานทางการแพทย์

1.2 การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการปฏิรูปกระบวนการพัฒนาศูนย์ที่มีอยู่ควบคู่กับการปรับปรุงกระบวนการผลิตครู เพื่อให้ได้คนดี คนเก่งมาเป็นครู โดยพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาการและทักษะในการถ่ายทอดความรู้ที่มีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐานทุกขั้นตอน พร้อมทั้งสนับสนุนให้ครูพัฒนาตนเอง ให้รู้เท่าทันความก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีระบบและกลไกส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานดีเด่นด้านการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเรียนรู้อย่างมีความสุข และครูภูมิปัญญาไทยได้รับการยกย่องเชิดชู และมีกองทุนสนับสนุนให้สามารถขยายผลงานได้อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ได้ทดลองปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ

สามารถแสวงหาและสร้างความรู้ด้วยตนเองที่นำไปสู่การรู้จักคิด วิเคราะห์ กลั่นกรองเลือกกับข้อมูล ข่าวสารและวัฒนธรรมใหม่ ๆ อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่กับการปรับปรุงวิธีการสอบและการวัดผลให้ สะท้อนถึงความรู้ความเข้าใจและสติปัญญาของนักเรียนนักศึกษา ปรับปรุงการจัดหลักสูตรให้มีความหลากหลายยืดหยุ่น สามารถปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยเพิ่มเนื้อหาสาระที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ เช่น ภาษาต่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น รวมทั้งเนื้อหาสาระ ทางด้านศีลธรรม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อย่างจริงจัง สนับสนุนให้ครอบครัว ชุมชน องค์กร พัฒนาเอกชน และสถาบันทางศาสนา มีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น เพื่อสร้างทางเลือกให้ มีความสอดคล้องกับศักยภาพ และความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายได้อย่าง หลากหลายและเหมาะสม ปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเสริมสร้างพื้นฐาน ความคิดตามหลักวิทยาศาสตร์ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนควบคู่กับการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนและประชาชนมีวิถีชีวิตอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับการพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม ใช้สื่อเพื่อการศึกษาทุกรูปแบบให้กระจายสู่ ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น คนพิการ คนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล เป็นต้น รวมทั้งการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ผลิตและ พัฒนาศูนย์กลางและนักวิจัย โดยเฉพาะในสาขาที่มีศักยภาพสูงและมีความจำเป็นต่อการพัฒนา ประเทศ เช่น การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร การแพทย์และการสาธารณสุข พลังงาน เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น และเสริมสร้างความพร้อมของสถาบัน การศึกษาและฝึกอบรมทั้งในด้านโครงสร้างการบริหารจัดการ ด้านระบบการเรียนการสอนและหลักสูตร และด้านบุคลากรให้ได้มาตรฐานและเป็นสากลมากขึ้น เพื่อสนับสนุนบทบาทของประเทศในการเป็น ศูนย์กลางการศึกษาและวิทยาการของภูมิภาค

1.3 การเตรียมความพร้อมและยกระดับทักษะฝีมือคนไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน และสอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป โดยการผลิตและพัฒนาคนระดับกลาง โดยผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น ทักษะชีวิต กับความรู้พื้นฐาน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ การจัดการ เป็นต้น รวมทั้งให้มีบริการการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่หลากหลาย และทั่วถึง สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและฝึกอบรมกับสถานประกอบการ ทั้งในประเทศและที่ต่างชาติเข้ามาลงทุนในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรการประสานพัฒนาทักษะฝีมือ แรงงาน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการปรับหลักสูตร และกำหนดเป้าหมาย การผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีการนำ ประสบการณ์ในการทำงานมาเทียบโอนเพื่อเข้ารับการศึกษาคือในระดับสูงขึ้น และส่งเสริมให้มี

การพัฒนากระบวนคุณวุฒิวิชาชีพที่เน้นสมรรถนะในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการส่งเสริมให้แรงงานในสถานประกอบการมีพื้นฐานการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนร่วมมือกันจัดการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้กับผู้ที่กำลังทำงานอยู่ในสถานประกอบการในสาขาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพให้แรงงานมีผลิตภาพสูงขึ้น มีทักษะทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการค้าเสรี และนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และ ส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ มาพัฒนาการเรียนและการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับเศรษฐกิจยุคใหม่และการพัฒนาเทคโนโลยีในอนาคตบนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง

2. การส่งเสริมให้คนมีงานทำ โดยมุ่งสร้างอาชีพแก่แรงงานให้สามารถประกอบอาชีพส่วนตัวและเป็นผู้ประกอบการขนาดเล็ก กระจายโอกาสการมีงานทำในทุก ๆ พื้นที่ทั่วประเทศ ส่งเสริมการจ้างงานนอกภาคเกษตร และส่งเสริมให้เกิดการจ้างงานในต่างประเทศเป็นการขยายตลาดแรงงานใหม่ ๆ ให้แก่แรงงานไทย ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงาน และตัวชี้วัดด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการสร้างผู้ประกอบการอาชีพส่วนตัวและผู้ประกอบการขนาดเล็ก โดย

2.1 ส่งเสริมให้ผู้ตกงานและผู้ว่างงานโดยเฉพาะผู้ที่สำเร็จอาชีวศึกษา หรืออุดมศึกษามีความรู้ในการประกอบอาชีพส่วนตัวหรือธุรกิจขนาดเล็ก โดยให้การฝึกอบรมเพิ่มความรู้ด้านเทคนิค การทำธุรกิจ การเงิน การตลาด การจัดการ แหล่งเงินทุน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

2.2 เพิ่มทักษะความรู้ความสามารถแก่ผู้ประกอบการอิสระ ตลอดจนแรงงานที่อยู่ในตลาดแรงงานที่มีฝีมือและกึ่งฝีมือให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง

2.3 สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพทั้งในภาคเกษตรและนอกภาคเกษตรให้กว้างขวางยิ่งขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนร่วมกันจัดตั้งกองทุนหรือสหกรณ์

2.4 สนับสนุนให้แรงงานไทยทำงานในภาคการผลิตที่ขาดแคลนแรงงาน โดยกำหนดมาตรการจูงใจให้มีการจ้างแรงงานไทยเพิ่มขึ้น ควบคู่กับการจัดระบบการทำงานของแรงงานต่างด้าวให้เป็นไปตามกฎหมาย ความมั่นคงของประเทศ และการมีงานทำของแรงงานไทย โดยคำนึงถึงข้อผูกพันระหว่างประเทศ

นอกจากนี้ยังมีการกระจายโอกาสการมีงานทำ และส่งเสริมการจ้างงานในต่างประเทศ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารตลาดแรงงานและตัวชี้วัดด้านตลาดแรงงาน (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน : 2545)

สรุปได้ว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 เน้นทางด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน โดยมีการปฏิรูปสุขภาพ และการปฏิรูปการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้เป็นคนเก่ง และคนดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก

บทบาทของสถาบันราชภัฏที่สอดคล้องกับสาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 อยู่ในส่วนของพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชน โดยการปฏิรูปการศึกษา การสร้างแรงงานท้องถิ่นที่มีคุณภาพ และการให้ความรู้ในการสร้างอาชีพอิสระในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาที่ว่า เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดสาระสำคัญว่าบุคคลมีสิทธิและความเสมอภาคในการได้รับการศึกษา การจัดการศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับปวงชน ในการจัดการศึกษาให้ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยการจัดการศึกษาสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางและหลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการจัดการศึกษาตามอัธยาศัย โดยรัฐส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบในชุมชน ผลที่เกิดขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การจัดตั้งกระทรวงศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อกำกับดูแลกิจการด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม เพียงกระทรวงเดียว และให้มีคณะกรรมการอุดมศึกษาทำหน้าที่กำกับดูแล กิจการด้านอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดเอกภาพ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลกระทบต่อการปฏิรูปสถาบันราชภัฏ (มิติน 2544 : 12) ดังนี้

1. ปฏิรูปการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการศึกษาวิจัยแนวโน้มความต้องการของท้องถิ่น และประเทศ เพื่อผลิตกำลังคนให้สอดคล้องพัฒนารูปแบบการรับนักศึกษา และการจัดการศึกษา ให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิต ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย พัฒนาระบบ หลักเกณฑ์ วิธีการเทียบโอนผลการเรียน การสะสมผลการเรียนแบบต่าง ๆ จัดกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลา และเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับผู้เรียน ระดับห้องเรียน และระดับนอกห้องเรียน ปรับปรุง และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการศึกษาให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษา ดำเนินการวิจัยด้วยการมี

ประสบการณ์ตรง เพื่อสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาท้องถิ่น จัดระบบ หลักสูตร วิธีการ และเร่งรัดการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏให้สอดคล้องกับระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาของชาติตามความพร้อมศักยภาพและวิสัยทัศน์ของแต่ละแห่ง และเร่งจัดเตรียมความพร้อมของสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

2. ปฏิรูปหลักสูตรด้วยการสร้างเสริมองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน โดยพัฒนาหลักสูตรให้เป็นกลไกที่ส่งเสริมศักยภาพท้องถิ่นที่สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศและนานาชาติ ใช้ท้องถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้และอาศัยการมีส่วนร่วมจากท้องถิ่นทั้งในด้านการจัดการศึกษา การระดมภูมิปัญญาและการวิจัย ศึกษา และวิเคราะห์กระบวนการสร้างศักยภาพของชุมชน และนำมากำหนดเป็นแนวทางการศึกษาวิจัย เพื่อนำไปสู่การปฏิรูปหลักสูตรใหม่ และส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน

3. ปฏิรูประบบโครงสร้างการบริหารจัดการและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 เพื่อให้สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล ตามมาตรา 36 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้สถาบันมีอิสระ คล่องตัวในการบริหารจัดการ และมีเสรีภาพทางวิชาการ เร่งรัดการดำเนินการเตรียมความพร้อมของสถาบันราชภัฏเพื่อก้าวสู่การเป็นนิติบุคคล และเป็นสถาบันในกำกับของรัฐในอนาคต ตามความพร้อมของสถาบัน ส่งเสริมให้สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งพัฒนาความเชี่ยวชาญในโปรแกรมวิชาที่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการของท้องถิ่นและศักยภาพของสถาบัน จนมีความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีมาตรฐานระดับสากล พัฒนาประสิทธิภาพ ระบบการบริหารและการจัดการของสถาบันราชภัฏให้สอดคล้องกับแนวปฏิรูปอุดมศึกษาของชาติ ส่งเสริมแนวทางการรวมกลุ่มสถาบัน และการสร้างความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพื่อให้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น และสร้างเครือข่ายเพื่อการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถาบัน พร้อมพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการใช้เครือข่าย และเร่งวิจัย พัฒนาแบบเรียน ตำรา สิ่งพิมพ์ และการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษา

4. ปฏิรูปการพัฒนาบุคลากร โดยการกำหนดนโยบายพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้น และระยะยาว เพื่อพัฒนาคณาจารย์สถาบันราชภัฏให้มีตำแหน่งทางวิชาการ และคุณวุฒิเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความสอดคล้อง และทิศทางการพัฒนาภารกิจของสถาบันเป็นสำคัญ กำหนดแนวทางการระดมทรัพยากรบุคคล ผู้ทรงคุณวุฒิ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏ และรณรงค์ ผลักดัน สร้างแรงจูงใจให้คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเอง เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏ

5. ปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู โดยการเร่งรัดพัฒนาคุรุศึกษา และพัฒนาครูในสถาบันราชภัฏทุกแห่ง ให้มีความเข้มแข็งเป็นแหล่งพัฒนาวิชาชีพครู ครูประจำการ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีความพร้อมในท้องถิ่น ร่วมมือกับหน่วยงานจัดการศึกษาอื่นเพื่อเร่งรัดพัฒนาครูประจำการให้มีคุณสมบัติและคุณภาพตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทบทวนและปรับปรุงแนวทางการผลิตครูให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษาของชาติ รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือกับท้องถิ่น โรงเรียน หน่วยงานผู้ใช้ครู เพื่อประโยชน์ในการคัดเลือกนักศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และการกำหนดโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน

6. ปฏิรูปการจัดระบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการอุดมศึกษา โดยการเตรียมความพร้อมสถาบันราชภัฏให้รองรับระบบการจัดสรรงบประมาณแบบเชิงสัมพัทธ์และระบบการจัดสรรงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยจัดให้มีระบบกองทุนต่าง ๆ ในสถาบันราชภัฏ พัฒนาระบบบัญชีให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูประบบบัญชีของรัฐ เพื่อสนับสนุนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏ

7. ปฏิรูปเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยการสร้างเครือข่ายเพื่อการศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถาบัน พัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถในการใช้เครือข่าย และเร่งวิจัย พัฒนาแบบเรียน ตำรา สิ่งพิมพ์ และการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการศึกษา

สำหรับกรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่สถาบันราชภัฏต้องเผชิญในเวลาอันใกล้ คือ มาตรา 19 และมาตรา 36 ซึ่งรายละเอียดมาตรา 19 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมาตรา 36 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล และอาจเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการเป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ จากกรอบของมาตราทั้งสองดังกล่าวนี้ สถาบันราชภัฏทุกแห่งต้องปรับตัวเป็นมหาวิทยาลัย แต่ละแห่งจะมีสภามหาวิทยาลัยที่เป็นองค์กรสูงสุดในการกำกับนโยบายวางแผนทั้งระยะสั้น ระยะยาว และแผนกลยุทธ์เพื่อการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม กำกับกับการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบัน การสรรหา คณะผู้บริหารทุกระดับก็กระทำเป็นภารกิจของแต่ละสถาบันราชภัฏ การจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการทางงบประมาณก็จะเป็นไปเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยโดยทั่วไป พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ทั้งฉบับที่มีผลกระทบต่ออนาคตของสถาบัน ทั้งภาวกรณีและระเบียบปฏิบัติที่

สถาบันราชภัฏต้องคำนึงในการจัดการศึกษาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทั้งหลาย ภายหลังจากวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ.2545 จะมีกรอบกำหนดโดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอุดมศึกษา เช่น พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ.2542 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.2543 เป็นต้น

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์ในประเด็นหลัก คือ การจัดการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (education for all) ซึ่งจะต้องระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนมาร่วมกันจัดการศึกษา (all for education) โดยเน้นเรื่องของการกระจายอำนาจและทรัพยากรมาให้ท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีระบบการประเมิน ตรวจสอบการดำเนินการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้สถาบันราชภัฏเกิดจำเป็นต้องเตรียมการเพื่อการเข้าสู่ระบบใหม่ ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการหรือเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐก็ตาม มหาวิทยาลัยราชภัฏต้องเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นที่มีภารกิจ ผลิตรายวิชาที่มีคุณภาพตามที่ท้องถิ่นต้องการ มีความเป็นเลิศทางวิชาการที่จะบริการท้องถิ่นในสาขาที่ท้องถิ่นประสงค์ มีความเป็นอิสระทางวิชาการและสามารถที่จะทำการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น มีความเป็นผู้นำในการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น และมีความสามารถในการแข่งขันทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

2.4 แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้เตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 – 2549) โดยจัดทำแผนกลยุทธ์และกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ห้าด้าน คือ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544)

1. ยุทธศาสตร์ในด้านการปฏิรูปการบริหารจัดการสถาบัน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการรองรับการเป็นนิติบุคคล พัฒนาบุคลากรและรูปแบบการบริหารจัดการให้สามารถดำเนินงานของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาสถาบันและการสร้างเลอียรภาพทางการเงินของสถาบัน ปรับปรุงระบบงานทั่วไปและการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้มีประสิทธิภาพและทันสมัย พัฒนางานด้านวิชาการและวิชาชีพให้เกิดผลทางธุรกิจ และจัดตั้งสำนักงานโครงการพิเศษหรือหน่วยงานจัดหาผลประโยชน์เพื่อประสานงานกิจกรรมที่มีรายได้ของหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. ยุทธศาสตร์ในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม โดยมีกลยุทธ์ คือ การจัดระบบการบริหารสถาบันเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยส่งเสริมสนับสนุนการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพของสถาบันให้เป็นที่ยอมรับ สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่เป็นมันสมองตอบสนองความต้องการในการเสริมสร้างการแข่งขันของประเทศ พัฒนาการวิจัยในสถาบันให้มีความสมดุล มีทิศทางชัดเจนสามารถแก้ไขปัญหาและส่งเสริมการพัฒนาประเทศ พัฒนาศักยภาพการผลิต และพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความจำเป็นในการพัฒนาประเทศและท้องถิ่น เพิ่มประสิทธิภาพ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อการพึ่งพาตนเองทางด้านเทคโนโลยี เสริมสร้างความรู้ความฉลาดทางวิชาการและวิชาชีพ บุคลิกภาพ คุณธรรมจริยธรรม ให้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาของสถาบันได้มาตรฐาน โดยการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกองค์ประกอบ จัดให้มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันทุกปี และให้มีการประเมินคุณภาพจากภายนอกทุก ๆ 5 ปี เป็นอย่างน้อย รวมทั้งสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทย ให้เป็นรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้งานในด้านต่าง ๆ

3. ยุทธศาสตร์ในด้านการสร้างความแข็งแกร่งและการเป็นผู้นำทางวิชาการให้กับสถาบัน มีกลยุทธ์ คือ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานของสภาพแวดล้อมของสถาบันให้เหมาะสมและทันสมัย จัดหาอาจารย์รุ่นใหม่ที่มีคุณภาพให้เพียงพอับความต้องการเพื่อทดแทนการเกษียณอายุราชการ และเพิ่มจำนวนอาจารย์ให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น จัดทำแผนบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการเพิ่มคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการให้แก่บุคลากรในสถาบัน สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสถาบันและการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งด้านหลักสูตร การเรียนการสอนและการปรับปรุงคุณภาพ ปฏิรูปการเรียนการสอนและการขยายบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา สถาบันมีพันธกิจที่ต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอย่างมีระบบและต่อเนื่องตลอดจนเผยแพร่รายงานเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาแก่สาธารณชนที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

4. ยุทธศาสตร์ในด้านการเสริมสร้างความมั่นคงเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น มีกลยุทธ์ คือ แสวงหาและพัฒนาความร่วมมือกับชุมชนในการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ปรับปรุงรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาเพื่อชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนได้รับการศึกษาอย่างพอเพียง

ในการดำรงชีพ ส่งเสริมการศึกษาเพื่อสืบสานและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลัก

5. ยุทธศาสตร์ในด้านการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา มีกลยุทธ์ คือ ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายแก่ผู้เรียนตามความสนใจและความถนัด ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ที่นำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนเพื่อรู้วิธีหาความรู้ พัฒนารูปแบบและวิธีการสอนให้มีความหลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติ เนื้อหา รายวิชาและระดับการศึกษา ส่งเสริมให้สถาบันจัดหลักสูตรให้เป็นแบบบูรณาการที่มีความยืดหยุ่น มีความหลากหลาย มีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตามวิวัฒนาการขององค์ความรู้ที่เป็นสากล ส่งเสริมการใช้สื่อประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ สนับสนุนการจัดการศึกษาทางไกล สนับสนุนทรัพยากรเพื่อจัดการศึกษาที่มุ่งเสริมสมรรถนะการเรียนรู้ของคนพิการ ปรับปรุงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อที่อิงผลการเรียนจากการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก และปรับปรุงฐานแนวคิดการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาให้ยึดฐานชุมชนและสังคมเป็นหลัก

สรุปได้ว่าแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นแผนกลยุทธ์ที่จะนำไปสู่การบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารทั่วไป ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานบุคลากร ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการบริหารงานกิจการนักศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลในส่วนของแนวคิดทั่วไปของแต่ละด้าน และนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในหัวข้อดังกล่าวข้างต้น รวมทั้งประเมินแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ต โดยใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยในส่วนที่เป็นเกณฑ์ทางด้านคุณภาพ และใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาลำดับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 - 2544) ในส่วนที่เป็นเกณฑ์ทางด้านปริมาณ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจการ

นักศึกษา ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ทางด้านคุณภาพ

2. การศึกษาทางด้านการบริหารงานบุคคลกร ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) ซึ่งเป็นเกณฑ์ทางด้านปริมาณ

2.5.1 การบริหารงานทั่วไป

การบริหาร หมายถึง การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ การจัดการ ชวัญกำลังใจ และการตลาด เป็นต้น

ทรัพยากรในการบริหาร (administrative resources) ที่เป็นพื้นฐานมีอยู่หลายประการ เช่น คน (man) เงิน (money) วัสดุสิ่งของ (material) และการจัดการ (management) ชวัญและกำลังใจ (moral) การตลาด (market) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร และวิธีการปฏิบัติงาน เป็นองค์ปัจจัยสำคัญ ไม่ว่าการบริหารนั้นเป็นการบริหารราชการ หรือการบริหารธุรกิจ ก็ต้องอาศัยปัจจัยดังกล่าวประกอบกับต้องได้กระบวนการบริหารและทักษะของผู้บริหารด้วย ซึ่งในการบริหารที่มีประสิทธิภาพสูงนั้น นอกจากผู้บริหารจะใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์แล้วผู้บริหารยังต้องมีทักษะ หรือ ความสามารถบางประการเพิ่มเติมด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วางกรอบประเด็นในการศึกษาเรื่องการบริหารทั่วไปในสถาบันราชภัฏภูเก็ต ไว้ตามประเด็น ดังนี้ คือ

1. การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน
2. โครงสร้างการบริหารของสถาบัน และการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบัน
3. การบริหารงบประมาณของสถาบัน

การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน

การกำหนดวิสัยทัศน์ ค่านิยม (values) และความคาดหวังของหน่วยงานว่าภาพขององค์กรในอนาคตจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะต้องคำนึงถึงปรัชญาและระบบคุณค่าที่องค์กรยึดถือ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543 : 5)

ปรัชญา (philosophy) คือ จุลหมายปลายในการทำงานที่มีลักษณะเป็นความคาดหวังในเชิงอุดมคติ เป็นสิ่งสูงสุดที่ผู้บริหารและคนส่วนใหญ่ต้องการหรือใฝ่ฝันอยากจะได้จากการดำเนินการ

ในเรื่องนั้น ๆ เช่น ประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะกำหนดไว้ว่า ต้องการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถสูงและทรงคุณธรรม

ปรัชญา เป็นหลักการสำคัญที่คนในองค์กรต้องการบรรลุ แต่มักวางแผนจะต้องแปลงออกมา เป็นกรอบการปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม คือ ต้องแปลอุดมคติออกมาสู่ภาคปฏิบัติที่มีขอบเขต ภารกิจ หน้าที่รับผิดชอบ และระบบงานรองรับ

ระบบความเชื่อ (beliefs) และค่านิยม (values) คือแนวคิดหรือศรัทธาที่องค์การยึดมั่น และชี้นำการดำเนินงานของสมาชิก เช่น สถาบันราชภัฏส่วนใหญ่มีความเชื่ออย่างน้อยสี่ ประการ คือ

1. การจัดการศึกษาและบริการวิชาการของสถาบัน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคล ท้องถิ่น และประเทศชาติ
2. ผลผลิตและบริการการศึกษาของสถาบันสามารถสนองความต้องการของประชาชน และหน่วยงานต่าง ๆ ได้
3. เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาที่ใช้ในการบริหารและจัดการศึกษาของสถาบัน จะทำให้ผลผลิตมีคุณภาพ แข่งขันกับสถาบันอื่นได้
4. การทำงานหนัก อุทิศเวลา และทุ่มเทให้แก่สถาบัน รวมทั้งการสนับสนุนของท้องถิ่น และพันธมิตร ช่วยให้สถาบันเจริญรุดหน้าได้

และวิทย์ วิศุทเวทย์ (2522 : 38) ได้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญากับการศึกษาดังนี้ คือ

1. ปรัชญาช่วยในการกำหนดเป้าหมายของการศึกษาให้สอดคล้องกับการมีชีวิตที่ดีและเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม
2. ปรัชญาช่วยวิเคราะห์และเลือกสรรเนื้อหาสาระของการศึกษา ชี้ให้เห็นปัญหาทางการศึกษา และจัดความกำกวมของถ้อยคำที่ใช้ในวงการศึกษา
3. ปรัชญาช่วยเชื่อมโยงศาสตร์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้กลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

วิสัยทัศน์ (vision) คือ ภาพในใจ (mental picture) หรือภาพเหตุการณ์ในอนาคต (a future scenario) ซึ่งระบุว่าจะเกิดประสงคืที่จะเป็นอะไร ปกติจะอธิบายออกมาเป็นถ้อยคำเกี่ยวกับอนาคตที่พึงประสงค์ของสถาบันนั้น ๆ วิสัยทัศน์จะต้องมีความชัดเจน บอกถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับองค์กร ตัวอย่าง เช่น วิสัยทัศน์ของสถาบันการศึกษาจะกล่าวถึงนักเรียนครูอาจารย์ที่จะมาเกี่ยวข้องเป็นใคร ลักษณะของสัมฤทธิ์ผลที่คนเหล่านี้จะบรรลุเป็นอย่างไร สถาบันต้องการ

คนประเภทไหน จะใช้ทรัพยากรอย่างไร กระบวนการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นมีลักษณะอย่างไร จะมีการวิจัย และเผยแพร่ผลงานอย่างไร ความต้องการแต่ละด้านจะได้รับการตอบสนองอย่างไร จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีใด สถาบันมีผู้สนับสนุนหรือพันธมิตรหรือไม่ จะร่วมมือกับสถาบันอื่น ๆ อย่างไร วิสัยทัศน์จะแสดงจุดที่ชัดเจนกว่าพันธกิจ โดยอาจจะระบุจุดประสงค์ที่ต้องการจะบรรลุได้ด้วย (สถาบันราชภัฏภูเก็ต 2543 : 5)

พันธกิจหรือภารกิจ (mission) หมายถึง จุดมุ่งหมายเพื่อการดำรงอยู่ (existence) ขององค์กรในประชาคมหนึ่ง ๆ เป็นงานและความรับผิดชอบที่หน่วยงานหรือองค์กรนั้นต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ชัดเจนว่าหน่วยงานนั้นตั้งขึ้นมาเพื่ออะไรหรือรับผิดชอบงานใด โดยมีตัวบทกฎหมายระเบียบหรือข้อกำหนด หรือความคาดหวังของสังคมรองรับอยู่ เช่น ในถ้อยแถลงเชิงพันธกิจ (mission statement) ของสถาบันการศึกษาจะครอบคลุมถึงลักษณะความเชื่อ และหลักการสำคัญ ๆ เกี่ยวกับประเภท หรือรูปแบบของการบริการการศึกษาที่สถาบันนั้นจะให้บริการ พันธกิจจึงเป็นจุดมุ่งหมายพื้นฐานที่องค์กรพยายามที่จะบรรลุถึง (the fundamental of education that organization trying to achieve) เป็นงานและความรับผิดชอบที่หน่วยงานหรือองค์กรนั้นต้องดำเนินการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทำไมองค์กรจึงถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อดำรงอยู่

สถาบันราชภัฏภูเก็ต มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ในการดำเนินงานดังนี้ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต 2544 : 1)

ปรัชญา "สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม"

วิสัยทัศน์ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน"

พันธกิจ

1. จัดและพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง เพื่อผลิตกำลังคน โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น เพื่อส่งผลให้บุคคล ท้องถิ่น ชุมชน และประเทศชาติมีการพัฒนาที่ยั่งยืน

2. ศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ทางด้านการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

3. ปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยเน้นการนำความรู้และเทคโนโลยีจากผลงานประยุกต์ใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ ทำให้ชุมชนท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่นได้

4. ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน โดยเป็นที่พึ่งทางวิชาการทุกสาขาที่เปิดสอนในชุมชน และมีรูปแบบการให้บริการทั้งเชิงรุกและเชิงรับสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

5. ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ให้ก้าวไปสู่มืออาชีพ คือเป็นทั้งครูเก่ง ครูดี มีคุณภาพ เพื่อสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

6. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยจัดกิจกรรมอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นให้สอดคล้องเหมาะสมกับยุคสมัยใหม่

การใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อวิเคราะห์ปรัชญาและจุดมุ่งหมายของสถาบัน

สำหรับเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยนั้น กำหนดไว้ว่า ปรัชญาและจุดมุ่งหมาย โดยการกำหนดปณิธานจุดมุ่งหมายและภารกิจหลักของสถาบันอย่างชัดเจน มีความเฉพาะเจาะจง มีความเป็นไปได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ตลอดจนเอกลักษณ์ของสถาบันนั้น ๆ และเป็นที่เข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา แก่ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ตลอดจนสมาชิกชุมชนภายนอกสถาบัน

จากสาระของเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ทางด้านปรัชญาและจุดมุ่งหมาย ซึ่งเป็นเกณฑ์ทางด้านคุณภาพ ผู้วิจัยจึงได้นำเกณฑ์นี้มาใช้ในการออกแบบแนวคำถามเพื่อการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ คือ ความชัดเจนของปรัชญา จุดมุ่งหมาย ปณิธาน และภารกิจหลักของสถาบัน ความเป็นไปได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม เอกลักษณ์ ที่ควรเป็นของสถาบัน และแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา และจุดมุ่งหมาย

โครงสร้างการบริหารงานองค์กร

โครงสร้างการบริหารงาน หมายถึง การจัดองค์กรซึ่งเป็นการจัดสรรกำลังบุคคลเพื่อปฏิบัติงานให้ลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้เหมาะสม (สมพงศ์เกษมสันต์, 2526 : 44) และธงชัย สภาภูชาติ (2542 : 26) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญในการจัดโครงสร้างองค์กร ประกอบด้วย โครงสร้างขององค์กรควรวางให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ที่จะใช้ในการดำเนินงาน โครงสร้างขององค์กรสามารถกำหนดวัฒนธรรม รูปแบบการบริหาร ขนาดขององค์กร และกำหนดภารกิจขององค์กรได้ โครงสร้างควรมีการวางรูปแบบที่จะช่วยให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน

และควรมีระบบตรวจสอบควบคู่ไปกับโครงสร้าง เพื่อให้สามารถมั่นใจได้ว่า บุคลากรทุกคนได้ทุ่มเทให้กับงาน มีการใช้ทรัพยากรขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้เวลาทำงานอย่างเหมาะสม และในอนาคตการบริหารจัดการในองค์กรทางด้านการศึกษา จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาอย่างสอดคล้องเพิ่มมากขึ้น (participation by the mass) องค์กรที่ควบคุมการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา จะต้องมีความบุคคลที่ทำตนเป็นตัวแทนของสังคมภายนอกที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ ควบคุม และให้การสนับสนุนสถาบันการศึกษา เพื่อให้ดำเนินการตอบสนองต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ปรับวิธีการดำเนินการที่จะมองเห็นเชิงคุ้มทุนที่สามารถอธิบายได้ (accountability) ในอนาคตการบริหารจะต้องเน้นไปที่การทำอะไรอย่างคุ้มทุน และแสดงให้เห็นว่าการดำเนินการนั้น ๆ เป็นการตัดสินใจดำเนินการโดยใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด การตรวจสอบจะเน้นไปที่ผลของงานมากกว่าการดูความถูกต้องของวิธีการทำงานเพียงอย่างเดียว และการบริหารงานจะต้องมีการจัดโครงสร้างใหม่ (restructuring) ให้องค์กรภายในได้ดำเนินการได้อย่างคล่องตัว ขับไวกต่อการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น งานส่วนกลางจะต้องมีขนาดเล็กลง จนใช้กำลังคนและทรัพยากรน้อยที่สุด กำลังคนที่ใช้เพื่อการกำกับและควบคุมจากส่วนกลางจะลดลง เพื่อให้กำลังส่วนใหญ่ไปสู่ฝ่ายปฏิบัติการ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและคุณภาพสถาบันมากขึ้น (ประกอบ ศุภรัตน์, 2537 : 3 - 4)

โครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้จัดตั้งระบบบริหารตามแนวทางพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มาตรา 32 ในสถาบันแต่ละแห่งให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานทั้งปวงของสถาบันและจะให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและมีรองอธิการบดีห้าคน คือ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ และมีผู้ช่วยอธิการบดีสามคน คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดหาผลประโยชน์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา

สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้แบ่งส่วนตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2542 เป็นห้าคณะและหกสำนัก คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการ สำนักกิจการนักศึกษา สำนักวางแผนและพัฒนา สำนักวิจัยและบริการวิชาการ และสำนักศิลปวัฒนธรรม และให้มีส่วนอำนวยการในสำนักงานอธิการบดี และสำนักงานเลขานุการในศูนย์

สำนักและคณะ สำหรับคณะครุศาสตร์จะประกอบด้วยสำนักงานเลขานุการและโรงเรียนสาธิต นอกจากนี้ยังได้จัดตั้งหน่วยงานภายในขึ้นรองรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอีกหน่วยงานหนึ่ง คือ บัณฑิตวิทยาลัย (ราชกิจจานุเบกษา, 2542 : 43)

โครงสร้างและระบบบริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต บริหารงานโดยมีคณะกรรมการสองคณะ ประกอบด้วย คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน (สปส.) และคณะกรรมการบริหารสถาบัน (กบ.)

1. คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน (สปส.) ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มาตรา 27 ประกอบด้วย นายกสภาประจำสถาบัน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอุปนายกสภาประจำสถาบัน ได้แก่ อธิการบดี กรรมการสภาประจำสถาบันจำนวนสามคน จากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น มีฐานะเทียบเท่าคณะ กรรมการสภาประจำสถาบันจำนวนสี่คน เลือกจากคณาจารย์ประจำในสถาบัน กรรมการประจำสถาบันจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจำนวนแปดคน และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี เป็นกรรมการและเลขานุการ

2. กรรมการบริหารสถาบัน (กบ.) ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธาน รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนาและ ฝ่ายกิจการพิเศษ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดหาผลประโยชน์ ฝ่ายโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และฝ่ายกิจการนักศึกษา คณบดีคณะครุศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณบดีคณะวิทยาการจัดการ คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนา ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม และผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการวิชาการของสถาบัน เป็นไปตามประกาศของสถาบัน คณะกรรมการประจำคณะ เป็นไปตามประกาศของสถาบัน คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชาเป็นไปตามประกาศของสถาบัน และคณะกรรมการที่สถาบันแต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินงานเฉพาะเรื่องนั้น เช่น คณะกรรมการพัฒนาสถาบัน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คณะกรรมการประจำสำนักวิจัยและบริการ เป็นต้น

บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารแต่ละระดับ เป็นไปดังนี้

1) คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน มีหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มาตรา 30

3. ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามหลักเกณฑ์ที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติสถาปนาราชภัฏ พ.ศ.2538 และจัดทำบัญชีรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อทุกคนตามลำดับตัวอักษร

4. ทาบทามผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ โดยให้ผู้ที่ได้รับการทาบทามมีหนังสือแจ้งการปฏิเสธหรือตอบรับการทาบทาม และให้ผู้ตอบรับเขียนแนวทางการพัฒนาสถาบันและกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะของตนลงในแบบประมวลประวัติและผลงาน

5. ดำเนินการประเมินประวัติ ผลงาน และแนวทางการพัฒนาสถาบัน แล้วคัดสรรเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่อสภาประจำสถาบันไม่น้อยกว่าสี่คน และไม่เกินห้าคน

จากนั้นให้สภาประจำสถาบันดำเนินการกลั่นกรองผู้ที่เหมาะสมดำรงตำแหน่ง โดยพิจารณาจากรายชื่อและข้อมูลที่คณะกรรมการสรรหาและคัดเลือกผู้เหมาะสมไว้สามคน แล้วให้นายกสภาประจำสถาบันนำรายชื่อเสนอต่อคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏพิจารณา ผู้ที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีจะต้องได้คะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งขององค์ประกอบของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ ซึ่งใช้วิธีการลงคะแนนลับ

สุดท้ายให้ประธานกรรมการสภาสถาบันราชภัฏดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ส่วนระบบการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาในระบบบริหารในตำแหน่งต่าง ๆ เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการสภาประจำสถาบัน (สถาบันราชภัฏภูเก็ต 2543 : 30 - 32)

การบริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้กำหนดตำแหน่งหน้าที่ตามสถานภาพที่บุคลากรแต่ละคนดำรงอยู่ เช่น อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี คณาจารย์ ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าฝ่าย เจ้าหน้าที่ประจำฝ่าย โดยแบ่งสายการบังคับบัญชาออกเป็นห้าสายงานตามตำแหน่งรองอธิการบดีที่ช่วยปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ลดหลั่นลงมาตามตำแหน่งในสายงานนั้น ซึ่งสายการบังคับบัญชาดังกล่าวจะชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ในสถาบัน เช่น ความสัมพันธ์ด้านอำนาจหน้าที่ (authonty) ความสัมพันธ์ทางด้านการรับผิดชอบ (responsibility) และความสัมพันธ์ทางด้านการติดต่อสื่อสาร (communniation)

จึงสรุปได้ว่า โครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เมื่อพิจารณาตามหน่วยงานองค์กร และตำแหน่งต่าง ๆ สามารถแบ่งระดับของฝ่ายบริหารออกเป็นสามระดับ คือ ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้บริหารระดับกลาง ได้แก่ คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก และผู้บริหารระดับต้น ได้แก่ หัวหน้าโปรแกรม หัวหน้าฝ่าย โดยมีการแบ่ง

สายการบังคับบัญชาออกเป็นห้าสายงาน ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามสายการบังคับบัญชาเป็นไปตามภารกิจของสถาบัน

ในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่นี้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดสำนักงานสถาบันราชภัฏ (สธภ.) กระทรวงศึกษาธิการ และยังไม่เป็นนิติบุคคล ในทางปฏิบัติเลขาธิการได้มอบอำนาจส่วนใหญ่ให้กับอธิการบดีปฏิบัติราชการแทน แต่เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติจะเปลี่ยนสภาพเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ดังนั้นสถาบันราชภัฏภูเก็ตจะต้องไปสังกัดกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามมาตรา 36 ที่บัญญัติว่า ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจะเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 ศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร ศรีระขันธ์ (2541 : 13-15) ได้กล่าวถึงความเป็นมาเกี่ยวกับแนวคิดการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลว่า เริ่มมีตั้งแต่การตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย เมื่อประมาณ 80 ปีมาแล้ว คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งช่วงนั้นมีแนวคิดแตกเป็นสองทาง คือ แนวคิดที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเป็นอิสระ ไม่เป็นส่วนราชการ กับแนวคิดที่มหาวิทยาลัยจะค่อย ๆ พัฒนาไป โดยเริ่มจากการเป็นส่วนราชการระดับกรม ในที่สุดคณะผู้ก่อตั้งได้เลือกแนวคิดที่สอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่เลือกอยู่ระบบราชการ นอกจากนั้นเมื่อมีการกระจายโอกาสทางการศึกษาไปยังภูมิภาคในยุคของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ โดยจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ขึ้น ก็ยังคงมีฐานะเป็นส่วนราชการ ขณะเดียวกัน มหาวิทยาลัยเก่าที่ดำเนินงานอยู่ ก็เริ่มมองเห็นว่าการอยู่ในระบบราชการ ทำให้มหาวิทยาลัยขาดความคล่องตัวในการบริหารงานและเป็นอุปสรรคในการพัฒนาได้เต็มศักยภาพ จึงได้เริ่มพยายามหารูปแบบใหม่สำหรับการบริหารมหาวิทยาลัย โดยจัดสัมมนาระหว่างนักวิชาการ ผู้นำ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในปี พ.ศ.2507 และต่อ ๆ มาจนถึงปี พ.ศ.2513 จึงได้รูปแบบที่เหมาะสม ที่เรียกว่า มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล แต่รัฐบาลในช่วงนั้นยังไม่พร้อมที่จะจัดสรรงบประมาณเป็นกองทุนเฉพาะ (endowment fund) ตามที่มหาวิทยาลัยขอ เพื่อนำมาใช้เป็นกองทุนในการดำเนินงาน การเสนอเปลี่ยนแปลงรูปแบบใหม่นี้ต้องยกเลิกไป จนกระทั่งในสมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี จึงมีการรื้อฟื้นรูปแบบใหม่นี้ขึ้นมาอีก และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในภูมิภาคขึ้นอีกห้าแห่ง และในจำนวนนี้มีสองแห่ง คือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่จัดตั้งในรูปแบบของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลในปี พ.ศ.2533 และ พ.ศ.2535 ตามลำดับ ในรัฐบาล ซึ่งมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี

ได้ผลักดันแนวความคิดการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลสำหรับมหาวิทยาลัยอื่น และมีมหาวิทยาลัยหลายแห่งต้องการที่จะออกนอกกรอบ แต่ปัญหาคือความไม่เข้าใจและความไม่พร้อมของบุคลากรในมหาวิทยาลัย จึงต้องเลื่อนออกไป จนกระทั่งประเทศไทยประสบภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ และจำเป็นต้องขอรับความช่วยเหลือจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ซึ่งมีเงื่อนไขการกู้ยืมว่า มหาวิทยาลัยของรัฐต้องออกนอกกรอบภายในปี 2545 โดยในปี 2541 ต้องมีอย่างน้อย 1 แห่ง จึงก้มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้ออกนอกกรอบเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลแล้ว ส่วนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ยังอยู่ระหว่างการเตรียมตัว

หลักการของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล (ทบวงมหาวิทยาลัย 2541) นั้นโดยสรุปแล้วมหาวิทยาลัยจะมีสถานะภาพที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ เป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้กำกับดูแลของรัฐ และยังคงได้รับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน มีความเป็นอิสระในการบริหารมหาวิทยาลัย คือ สถานมหาวิทยาลัยสามารถกำหนดระเบียบข้อบังคับในการบริหารจัดการในเรื่องต่าง ๆ ได้โดยอิสระ ภายใต้กรอบแห่ง พ.ร.บ. ของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ การบริหารงานบุคคล บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะมีสถานะภาพเป็นพนักงานของมหาวิทยาลัย และอยู่ภายใต้ระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ส่วนทางด้านการเงินและงบประมาณนั้น รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป ให้แก่มหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยจะต้องกำหนดระบบบริหารการเงิน การบัญชี และทรัพย์สินของตนเอง การบริหารวิชาการของมหาวิทยาลัยจะเป็นไปตามหลักเสรีภาพทางวิชาการ ลอดคล้องกับนโยบายและเป็นไปตามมาตรฐานวิชาการ การกำกับตรวจสอบจะต้องมีการกำกับตรวจสอบภายในมหาวิทยาลัย และตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอก

การใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างการบริหารของสถาบัน

สาระสำคัญของเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยมีว่า องค์การจะต้องมีความชัดเจนในด้านการบริหาร การกำหนดโครงสร้างการบริหาร และหน้าที่ความรับผิดชอบและการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับ ตลอดจนการดำเนินการบริหารของหน่วยงานในสถาบัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำสาระสำคัญดังกล่าวมาผนวกกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเป็นนิติบุคคลของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาใช้ในการสร้างแนวคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารสถาบัน จุดแข็งและแนวทางเสริม จุดอ่อนและแนวทางแก้ไข รวมทั้งโครงสร้างที่สามารถเป็นไปได้ ในกรณีที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล

2) หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บริหาร และการปรับเปลี่ยนในกรณีที่ตั้งสถาบันราชภัฏ
ภูเก็เกิดเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล

3) ความเหมาะสมในเรื่องของการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับ รวมทั้งแนวทางที่สามารถ
เป็นไปได้และเหมาะสม ในกรณีที่สถาบันราชภัฏภูเก็เกิดเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล

การบริหารงบประมาณ

งบประมาณ หมายถึง แผนเบ็ดเสร็จซึ่งแสดงออกในรูปตัวเงิน แสดงโครงการดำเนินงาน
ทั้งหมดในระยะเวลาหนึ่ง แผนนี้จะรวมถึงการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กิจกรรม ค่าใช้จ่าย
ตลอดจนทรัพยากรอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานนั้น (มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช, 2536 : 311)

งบประมาณรายจ่ายด้านการศึกษา หมายถึง วงเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้หน่วยงาน
ราชการและรัฐวิสาหกิจ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษา การจัดการศึกษา
ทุกระดับหรือประเภท การศึกษานอกโรงเรียน และการจัดทุนการศึกษา รวมถึงเงินอุดหนุน
กรุงเทพมหานคร และองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เพื่อดำเนินการด้านการศึกษา (คณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, 2539 : 7)

การบริหารงบประมาณในสถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันได้รับงบประมาณแผ่นดินและได้มี
การจัดสรรเงินนอกงบประมาณ มีการจัดทำงบประมาณแบบแผนงาน หรือ ระบบการวางแผน -
การวางแผนโครงการ - การจัดทำงบประมาณ (planning - programming - budgeting - system
หรือ PPBS) โดยในแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีเจ็ดแผนงานหลัก คือ แผนงาน
บริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา แผนงานจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา แผนงานปรับปรุงคุณภาพ
การศึกษาระดับอุดมศึกษา แผนงานอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรม แผนงานวิจัยระดับอุดมศึกษา
แผนงานบริการวิชาการแก่สังคม และแผนงานกิจการนิสิตนักศึกษา ในขณะนั้น (พ.ศ.2544) สำนัก
งานสภาสถาบันราชภัฏร่วมกับสถาบันพระปกเกล้าได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงระบบ
งบประมาณของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ โดยมีการปรับปรุงการจัดการทางงบประมาณเป็น
งบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (performance base budgeting)

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานจัดการศึกษาของแหล่ง
คือ งบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา โดยมี
หลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งการจัดสรรงบประมาณของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้
ดำเนินการดังนี้

1. งบประมาณแผ่นดิน โดยจัดทำรายละเอียดคำขอตั้งงบประมาณโดยอิงแผนพัฒนาการศึกษาระยะห้าปี ของสถาบัน ส่งไปยังสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ก่อนส่งวงหน้าลงปี

2. งบประมาณจากเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) แนวทางการจัดสรรในแต่ละปีการศึกษา นั้นสอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ข้อสั่งเกิดและข้อเสนอนะของสภาประจำสถาบัน ตลอดจนแผน กรอบทิศทางการพัฒนาและภารกิจของสถาบัน และเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คุณภาพงานวิชาการ และเสริมบทบาทของการเป็นอุดมศึกษา โดยมุ่งให้นักศึกษาได้รับประโยชน์สูงสุด (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544 : 1)

3. งบประมาณจากโครงการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร (กค.บป.) เริ่มมีการจัดสรร ในปีการศึกษา 2543 โดยมีแนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดสรร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสภาประจำสถาบัน ซึ่งในแนวทางการจัดสรรนั้นสอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ข้อสั่งเกิดและข้อเสนอนะของสภาประจำสถาบัน ตลอดจนแผน กรอบทิศทางการพัฒนาและภารกิจของสถาบัน โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น และเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คุณภาพงานวิชาการ และเสริมบทบาทของการเป็นอุดมศึกษา โดยมุ่งให้นักศึกษาได้รับประโยชน์สูงสุด (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544 : 5)

สถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ทั้งเงินงบประมาณ ซึ่งเป็นงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐ และเงินนอกงบประมาณ คือ งบประมาณเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ในแต่ละปีการศึกษา ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงงบประมาณที่ใช้ดำเนินการจากเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินบำรุงการศึกษา
จำแนกตามปีงบประมาณ และปีการศึกษา

งบประมาณแผ่นดิน		เงินบำรุงการศึกษา	
ปีงบประมาณ	จำนวน (บาท)	ปีการศึกษา	จำนวน (บาท)
2540	78,019,933	2540	14,043,068
2541	109,933,447	2541	18,050,187
2542	144,025,260	2542	19,513,731
2543	106,657,260	2543	18,569,980
2544	80,753,920	2544	19,710,598

ที่มา : เอกสารการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2540 - 2544 และการจัดสรรงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา
ปีการศึกษา 2540 - 2544

จากตาราง 2 จะเห็นได้ว่าในแต่ละปีการศึกษา สถาบันได้รับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐประมาณปีละ 80 - 100 ล้านบาท และสถาบันได้จัดสรรเงินนอกงบประมาณ คือ เงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ในแต่ละปีประมาณ 20 ล้านบาท

สถาบันได้รับงบประมาณของรัฐนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ ส่วนงบดำเนินการต่าง ๆ นั้นสถาบันได้รับงบประมาณน้อยมาก สถาบันจำเป็นต้องมีการนำเงินนอกงบประมาณมาสมทบในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจความรับผิดชอบในฐานะสถาบันอุดมศึกษา นอกจากนี้สถาบันได้ขอความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการระดมทุน โดยจัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (อบจ.ภูเก็ต) ในการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท ในการจัดสร้างประปาหมู่บ้าน และถนนภายในสถาบัน สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ให้งบประมาณก่อสร้างสนามกีฬาผ่านทางการกีฬาแห่งประเทศไทย การรับบริจาคสิ่งของ และรางวัลต่าง ๆ สำหรับเด็กในการจัดงานวันเด็กแห่งชาติซึ่งมีการบริจาคจากบุคคลและหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี

เกณฑ์ในเรื่องงบประมาณนั้น ไม่มีเกณฑ์เชิงปริมาณที่ชัดเจน แต่ระบุไว้กว้าง ๆ ว่าจะต้องมีความเหมาะสมเพียงพอในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงใช้การเปรียบเทียบงบประมาณและค่าเฉลี่ยต่อหัวนักศึกษา กับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ดังตาราง 3 และ ตาราง 4

ตาราง 3 แสดงงบประมาณที่ได้จัดสรรของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 - 2544

สถาบันอุดมศึกษา	งบประมาณที่ได้รับ			
	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544
มหาวิทยาลัยปิด				
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	4,732,511,400	3,959,283,100	3,526,878,300	3,702,568,700
เกษตรศาสตร์	2,594,538,800	2,174,500,000	1,991,778,000	1,945,506,500
ขอนแก่น	2,913,817,100	2,439,492,600	2,429,580,200	2,358,352,600
เชียงใหม่	2,798,349,600	2,515,374,900	2,445,086,500	2,303,229,100
ทักษิณ	408,823,900	219,472,000	314,374,200	273,086,600
ธรรมศาสตร์	2,055,341,000	2,054,146,800	1,922,260,600	1,550,793,600
นครสวรรค์	1,097,673,600	1,143,163,500	868,111,200	840,494,000
บูรพา	808,627,800	848,991,600	547,272,000	425,142,300
มหาสารคาม	747,933,000	844,408,100	667,901,800	439,260,400
มุกดาหาร	5,748,567,100	5,238,560,000	4,980,277,100	4,783,799,400
แม่โจ้	526,508,600	532,251,100	479,585,900	428,488,200
ศรีนครินทรวิโรฒ	1,823,734,900	1,663,188,200	1,526,044,000	1,119,661,400
ศิลปากร	776,131,700	723,905,300	724,079,800	746,393,100
สงขลานครินทร์	2,447,790,000	1,999,966,500	2,096,381,900	1,993,899,800
อุบลราชธานี	565,178,300	326,816,000	388,618,700	379,149,000
ส.เทคโนโลยีฯ เจ้าคุณฯ	1,142,417,100	1,002,800,600	918,403,200	768,933,400
ส.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ	990,834,600	749,716,100	551,903,900	437,960,600
ส.เทคโนโลยีฯ พระนครเหนือ	897,835,600	741,640,000	934,678,400	772,160,200
ส.พัฒนบริหารศาสตร์	311,988,100	291,173,000	267,704,200	232,272,900
เทคโนโลยีสุรนารี	721,912,900	439,189,400	520,272,100	494,638,100
วลัยลักษณ์	1,227,828,800	423,447,200	456,144,100	408,392,400
แม่ฟ้าหลวง			685,645,000	614,804,200
เจดีย์มหาวิทยาลัยปิด	1,682,778,252	1,434,832,733	1,329,226,414	1,237,226,659
มหาวิทยาลัยเปิด				
รามคำแหง	1,027,845,100	936,865,400	867,056,400	731,852,300
สุโขทัยธรรมาธิราช	403,322,200	329,757,600	350,938,400	361,334,100
กระทรวงศึกษาธิการ				
เทคโนโลยีราชมงคล	3,949,094,100	3,748,865,000	3,691,627,500	3,653,607,700
สภาสถาบันราชภัฏ	5,869,516,500	5,151,391,000	4,768,761,500	4,584,981,700
รวมทั้งสิ้น	46,388,121,200	40,350,366,400	38,923,364,900	36,550,763,200

ที่มา เอกสารงบประมาณ กลุ่มแผนงาน สำนักนโยบายและพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ - 2545

ตาราง 4 แสดงค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540-2544

สถาบันอุดมศึกษา	งบประมาณที่ได้รับ					เฉลี่ย x ปี
	ปี 2540	ปี 2541	ปี 2542	ปี 2543	ปี 2544	
มหาวิทยาลัยเปิด						
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	173,884	167,209	127,292	104,801	108,145	136,266
เกษตรศาสตร์	124,801	112,065	86,952	75,538	70,684	94,008
ขอนแก่น	209,220	183,155	153,504	138,131	123,396	161,481
เชียงใหม่	129,622	125,718	102,988	99,064	98,618	111,202
ทักษิณ		106,437	52,493	97,784	80,084	84,199
ธรรมศาสตร์	101,658	98,403	87,340	88,441	77,265	90,621
นครสวรรค์	164,175	142,740	92,752	51,383	74,249	106,060
บุรีรัมย์	192,499	147,722	90,477	68,418	52,997	110,422
มหาสารคาม	138,228	166,133	145,062	100,633	52,543	120,520
มุกดาหาร	336,048	284,723	251,624	201,826	199,383	254,721
แม่โจ้	163,682	115,793	101,188	84,286	74,845	107,359
ศรีนครินทรวิโรฒ	126,474	170,922	134,704	128,002	80,216	128,064
ศิลปากร	157,880	136,499	102,871	90,510	72,564	112,065
สงขลานครินทร์	176,528	171,007	106,330	104,861	90,099	129,765
อุบลราชธานี	308,371	272,508	123,935	118,373	98,866	184,410
ส.เทคโนโลยีฯ เจ้าคุณฯ	96,864	85,363	67,216	55,219	54,051	71,703
ส.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ	147,453	136,705	92,524	64,145	48,517	97,869
ส.เทคโนโลยีฯ พระนครเหนือ	59,630	57,454	44,006	61,170	49,447	54,341
สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์	153,789	99,359	26,422	21,684	16,046	63,462
เทคโนโลยีสุรนารี		122,234	76,381	73,464	74,170	86,562
วลัยลักษณ์		864,668	296,202	318,982	289,640	442,876
แม่ฟ้าหลวง				1,523,656	1,424,483	1,474,069
เฉลี่ยมหาวิทยาลัยเปิด	157,542	149,598	109,714	99,417	91,544	121,563
มหาวิทยาลัยปิด						
รามคำแหง	3,728	3,539	3,306	3,970	2,437	3,396
สุโขทัยธรรมาธิราช	1,815	1,786	1,600	1,687	1,771	1,732
กระทรวงศึกษาธิการ						
เทคโนโลยีราชมงคล	46,795	33,680	39,473	33,864	29,658	36,654
สภาสถาบันราชภัฏ	42,930	31,750	32,166	27,605	24,787	31,848
รวมทั้งสิ้น	45,223	44,253	39,573	38,807	32,931	40,157

ที่มา: เอกสารงบประมาณ กลุ่มแผนงาน ส. ส. โภชนาและพัฒนาศาสนา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ : 2545

จากตาราง 3 และตาราง 4 จะเห็นได้ว่างบประมาณที่สถาบันราชภัฏทั้ง 41 แห่งได้รับนั้นใกล้เคียงกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นเพียงแห่งเดียว เช่น ในปีงบประมาณ 2544 ได้รับทั้งสิ้น 4,584,981,700 บาท ใกล้เคียงกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้รับงบประมาณ 3,702,568,700 บาท หรือมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งได้รับ 4,783,799,400 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษาของสถาบันราชภัฏได้รับเพียง 31,848 บาท ส่วนมหาวิทยาลัยปิด มีค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา โดยเฉลี่ยแล้วเท่ากับ 121,563 บาท ซึ่งมีค่าสูงกว่าถึงสี่เท่า ดังนั้นหากพิจารณาถึงความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐนั้น สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้รับไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน สถาบันจึงได้มีการจัดสรรเงินนอกงบประมาณมาใช้ในการดำเนินงาน เช่น เงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ประมาณปีละ 20 ล้านบาท และเงินจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ อีกประมาณปีละ 30 - 40 ล้านบาท (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544) และได้ขอความร่วมมือจากองค์กรภายนอกในการระดมทุน เช่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการบริจาคจากบุคคลและหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำสาระสำคัญดังกล่าว มาใช้ในการสร้างแนวคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) การพึ่งพาตนเอง แนวทางการจัดหารายได้ของสถาบันในอนาคต
- 2) แนวทางในการปรับปรุงระบบงบประมาณของสถาบัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการบริหารทั่วไป

ธีรศักดิ์ อัครบวร และคณะ (2544) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 : ผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต" ผลการวิจัยพบว่า สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องศึกษาความต้องการของท้องถิ่นและศักยภาพของตน เพื่อกำหนดนโยบายและภารกิจให้ชัดเจนว่าอนาคตภายในระยะ 5 ปี หรือ 10 ปี สถาบันจะเติบโตไปในทิศทางใด สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในระดับนโยบายการบริหารจัดการศึกษา การสนับสนุนทรัพยากรและเงินทุน ทั้งนี้ต้องไม่เกี่ยวกับการบริหารบุคคล การพิจารณาผลงานทางวิชาการ หรือการพิจารณาสิทธิพิเศษของบุคลากร อธิการบดีสถาบันราชภัฏต้องเป็นผู้บริหารมืออาชีพมากกว่าเป็นนักวิชาการ สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องมีอิสระในการกำหนดโครงสร้างวิชาพื้นฐานของแต่ละหลักสูตร โดยศึกษาความต้องการ ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น และยึดหลักการเรียนรู้ทฤษฎีควบคู่กับการปฏิบัติในสถานประกอบการจริง นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนจะต้องเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งภาคปกติและภาค กศ.บป. ควรเปิดโอกาสให้ทั้งสองภาคสามารถถ่ายโอนหน่วยกิตได้ สำหรับการจัดการเรียนการสอนภาค กศ.บป. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์การทำงาน มาแลกเปลี่ยน วิเคราะห์ และสังเคราะห์เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ สถาบันราชภัฏ

แต่ละแห่งต้องจัดกระบวนการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สนับสนุนให้คณาจารย์สอนเป็นทีมแบบบูรณาการ ส่งเสริมให้นักศึกษาทุกคนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และสนับสนุนการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับองค์ความรู้ของท้องถิ่น สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องเข้มงวดในการคัดเลือกผู้สอน ทั้งคณาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ บัณฑิตของสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องมีคุณสมบัติตามมาตรฐานโปรแกรมวิชาและมีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา นอกจากนี้ บัณฑิตของสถาบันราชภัฏมีจุดเด่นในด้านความสุภาพอ่อนน้อม มีสัมมาคารวะ มีความอดทน จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันที่จะต้องรักษาและเสริมสร้างจุดเด่นเหล่านี้ และต้องสร้างบัณฑิตมีความทะเยอทะยานเพื่อนำประเทศสู่การแข่งขันระดับนานาชาติ สถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องเป็นแหล่งข้อมูลและทำหน้าที่สืบสานวัฒนธรรม นอกจากนี้ ต้องนำผลการวิจัยมาใช้และเผยแพร่ท้องถิ่น

จุฬัตรา สืบประดิษฐ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในศตวรรษหน้า (พ.ศ.2538 - 2547) ผลการศึกษาพบว่าระบบโครงสร้างควรมีการวางแผนลดขั้นตอนการบังคับบัญชาให้น้อยลง โดยการมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจให้ผู้บริหารระดับกลางในระดับหนึ่ง ใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศในการบริหารงาน ปรับปรุง กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีการเตรียมคนเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งบริหาร

พรจุติ อาชาวาร์ุง และคณะ (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน ผลการศึกษาพบว่า สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและความคาดหวังของการตัดสินใจปัจจุบัน โดยการขยายตัวตามความสามารถและเน้นคุณภาพ รวมทั้งควรระมัดระวังอิทธิพลทางการเมืองซึ่งเป็นปฏิปักษ์ต่อหลักการและปรัชญาอุดมศึกษา ซึ่งเน้นเสรีภาพทางวิชาการ และความเป็นเลิศ

ฟ้ามุย เรื่องเลิศบุญ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาแนวโน้มในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในศตวรรษที่ 21" ผลการศึกษาพบว่า การบริหารในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 มีแนวโน้มการกระจายอำนาจในการตัดสินใจสูงที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการตัดสินใจ การมอบอำนาจการตัดสินใจตามภารกิจและหน้าที่ในสายงาน และให้ระบบการประเมินเป็นกลไกในการตรวจสอบเพื่อรักษามาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาควรใช้แมทริกส์ในการตัดสินใจเป็นกลไกให้เกิดความคล่องตัวและการมีส่วนร่วมในการบริหาร รวมทั้งความรับผิดชอบต่อผลการตัดสินใจของผู้บริหารระดับต่าง ๆ

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่าสถาบันราชภัฏแต่ละแห่งต้องเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในระดับนโยบายการบริหาร การจัดการศึกษา การสนับสนุนทรัพยากรและเงินทุน โครงสร้างควรมีการวางแผนลดขั้นตอนการบังคับบัญชาให้น้อยลง โดยการมอบหมายงานและอำนาจการตัดสินใจให้ผู้บริหารระดับกลางในระดับหนึ่ง ใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศในการบริหารงาน ปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีการเตรียมคนเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งบริหาร ระบบบุคลากร ควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนและการใช้งบประมาณ

2.5.2 การบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารกิจกรรมด้านวิชาการทุกอย่างภายในสถาบัน ที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม ตลอดจนการควบคุมคุณภาพด้านวิชาการ และการเทียบโอนผลการเรียนระหว่างรูปแบบการศึกษาแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบ รวมทั้งการบริหารกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถาบันอุดมศึกษา และ/หรือองค์กรเอกชนและองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของงานวิชาชีพสูงสุด โดยหลักการการบริหารงานวิชาการ ของอุดมศึกษา คือ เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ มีเสรีภาพทางวิชาการ มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ และใฝ่การวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีความสอดคล้องกับบริบทของสังคมและภูมิปัญญาไทย อันเป็นการยกระดับวัฒนธรรมการเรียนรู้ของบุคคลให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ยั่งยืน (พรชูลี อาชาวอำรุง และคณะ. 2543 : 4/12-13)

ภารกิจหลักของสถาบันการศึกษาคือการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความร่วมมือของบุคลากร ที่มีครูอาจารย์เป็นตัวจักรสำคัญ หลักของการจัดการศึกษาจึงเป็น การจัดความรู้และคุณสมบัติที่ต้องการให้ผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม งานด้านวิชาการเป็นงานหลักของการศึกษาในทุกระดับ ผู้บริหารจึงควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก (กิตติมา ปรีดีติติก. 2529 : 70)

การปฏิบัติงานวิชาการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดสายงานบริการวิชาการ การจัดทำโครงการวิชาการ การจัดบริการด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน การจัดผู้เข้าสอน การจัดตารางสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรวมถึงการประเมินผลการสอน (พวงรัตน์ วิเวกกานนท์. 2526 : 70)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทางด้านงานบริหารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารหลักสูตร และแหล่งการเรียนรู้

การบริหารหลักสูตร

หลักสูตร หมายถึง จุดยืนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน โดยจัดทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่กว้างขวาง รวมทั้งเพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติพึงประสงค์ (ศิริชัย อัสสระโชติ. 2541 : 5) หลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นเอกสารทางราชการ เป็นตัวกำหนดมาตรฐานทางการศึกษา สังคมจึงยอมรับ หลักสูตรที่ดีนั้น ต้องตอบสนองความต้องการของสังคมได้และยืดหยุ่นได้พอสมควร เพื่อสอดคล้องกับสภาพสังคมแต่ละแห่ง

องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญ คือ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล หลักสูตรที่ดีนั้นต้องยึดความเด่นชัดในจุดมุ่งหมาย มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกันทุกระดับ เป็นรากฐานสำคัญ ต่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้ต้องการของสังคม

หลักสูตรและการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตเกิดตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย โดยได้รับการรับรองจาก ก.พ. และ ก.ศ.ทุกหลักสูตร โดยมีปรัชญาและจุดมุ่งหมายหลักที่จะปลูกฝังให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ เป็นคนมีคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในสาขาวิชาที่เรียน มีความสามารถในการจัดการเกี่ยวกับอาชีพและสามารถสร้างงานได้ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2543 : 7 - 9) หลักสูตรของสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีเกณฑ์มาตรฐานและโครงสร้างเช่นเดียวกับหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มีจุดยืนที่จะให้โอกาสแก่ทุกคนที่เข้าเรียน โดยมุ่งหวังที่จะสร้างและพัฒนากำลังคนที่จำเป็น และสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการทั้งวิชาชีพ และวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางด้านวิทยาการ เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ มุ่งเน้นการปฏิบัติควบคู่ทฤษฎี และยึดหลักความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและชุมชน นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาชีพ ทั้งในด้านเทคนิควิธีและการจัดการงานอาชีพ และด้านคุณธรรม โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

1. มีความรู้ ทักษะ และเทคนิคเฉพาะทาง สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี
2. มีทักษะในด้านการจัดการอาชีพ สามารถดำเนินงานอาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ มีนิสัยใฝ่รู้ มีทักษะและวิจารณญาณในการแก้ปัญหา สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในการทำงาน
4. มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณ และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ
5. มีโลกทัศน์ที่กว้าง ยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม

หลักสูตรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกเป็นสี่สาขา คือ

1. สาขาวิชาการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตคนไปปฏิบัติงานในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ สาขาวิชาที่เปิดสอนมีสี่สายวิชา คือ สายก่อนประถมศึกษา สายประถมศึกษา สายมัธยมศึกษา และสายเทคนิคศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิ ครุศาสตร์บัณฑิต (ค.บ.)

2. สาขาศิลปศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตกำลังคนออกไปเป็นนักวิชาการและประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น สายดนตรีและศิลปการแสดง สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจและการจัดการ ซึ่งในแต่ละสายวิชาแยกย่อยไปเป็นโปรแกรมวิชาต่าง ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒินุปรินญาศิลปศาสตร์ (อ.ศศ.) ในระดับอนุปริญญา และวุฒิสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (ศ.บ.) ในระดับปริญญาตรี

3. สาขาวิทยาศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตกำลังคนออกไปเป็นนักวิชาการและประกอบอาชีพในสายวิชาต่าง ๆ คือ คณิตศาสตร์ เกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ คณิตศาสตร์และสถิติ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งในแต่ละสายวิชาแยกย่อยเป็นโปรแกรมวิชาต่าง ๆ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิ อนุปริญญาวิทยาศาสตร์ (อ.วท.) ในระดับอนุปริญญา และวุฒิสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) ในระดับปริญญาตรี

4. สาขาบริหารธุรกิจ มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ความสามารถ ประกอบอาชีพโดยใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ทางด้านการบริหารธุรกิจ และการจัดการนำไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานของรัฐ เอกชน และประกอบอาชีพอิสระได้ นำความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการ ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาการทางด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการจัดการที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพและสังคม พัฒนาและส่งเสริมให้มีจริยธรรม คุณธรรม มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบ ในการช่วยเหลือสังคมและพัฒนาสังคม เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับ วุฒินุปรินญาบริหารธุรกิจ (อ.บธ.) และวุฒิบบริหารธุรกิจบัณฑิต (บ.ธ.บ.)

นอกเหนือไปจากการให้การศึกษาแก่นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามปกติแล้ว สถาบันราชภัฏภูเก็ต ยังได้จัดการศึกษาให้แก่บุคคลทั่วไปในภาค กศ.บป. มีการจัดการเรียนการสอนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ทุกสาขาวิชาทั้งวิชาชีพครูและวิชาการอื่นในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นสมรรถภาพเพื่อการทำงานและมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

หลักสูตรต่าง ๆ สถาบันราชภัฏภูเก็ตเปิดสอนนั้น สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จากการศึกษาตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2541 - 2542 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามากที่สุดทั้งสามสาขาวิชา คือ สาขาการศึกษา สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์

มีงานทำร้อยละ 81.29 และกำลังศึกษาต่อและไม่มีงานทำร้อยละ 18.71 ส่วนผู้สำเร็จการศึกษามหาศ
กศ.บป ทั้งสามสาขาวิชา พบว่า มีงานทำร้อยละ 91.25 กำลังศึกษาต่อและไม่มีงานทำร้อยละ 8.75
ส่วนความเหมาะสมของหลักสูตร พบว่า ร้อยละ 52.12 ผู้สำเร็จการศึกษาในภาคปกติระบุว่าหลัก
สูตรของสาขาที่สำเร็จมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับนักศึกษา กศ.บป.ร้อยละ
56.21 ระบุว่าหลักสูตรมีความมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

การใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อ วิเคราะห์หลักสูตร

หลักสูตรการเรียนการสอน ตามเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันระดับอุดมศึกษาของ
ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้สถาบันกำหนดหลักสูตรและการเปิดสอนสาขาวิชาการและวิชาชีพ
ที่สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน จุดมุ่งหมายและภารกิจ โดยมีศักยภาพและความพร้อมที่จะ
จัดการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันวิชาชีพที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดระบบติดตามประเมินผลหลักสูตร การจัดหาวัสดุสื่อการสอน ห้องปฏิบัติการ
มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สามารถประยุกต์ความรู้การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง และมีวิธีการ
รับบุคคลเข้าศึกษาที่เหมาะสม ยุติธรรม และส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำสาระสำคัญเหล่านี้มาใช้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาใช้ในการออกแบบแนว
คำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) ความสอดคล้องระหว่างปรัชญาและปณิธานกับหลักสูตร ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต
หลักสูตรที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตควรส่งเสริมในอนาคต
- 2) วิธีการที่เหมาะสมในการรับบุคคลเข้าศึกษา กับความสอดคล้องกับแนวคิดทางด้าน
การสร้างเสมอภาคทางการศึกษา

แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างคุณภาพทางการศึกษา ทั้งในแง่
ของการพัฒนาผู้สอน และพัฒนาผู้เรียน มุมมองในการศึกษาทางด้านแหล่งการเรียนรู้ของสถาบัน
การศึกษาระดับอุดมศึกษาปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งโอแฮร์ และโอเดล (พรทูลี อาชาอำรุง
และคณะ, 2543 : 4/30-32 ; O'Hair and Odel, 1995) ได้กล่าวถึงแนวโน้มบางอย่างของสังคมใน
อนาคตที่จะมีผลกระทบเป็นพิเศษต่อระบบการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและส่งผลทำให้
แหล่งการเรียนรู้มีความหลากหลายมากขึ้น ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงจากสังคมอุตสาหกรรมสู่สังคมสารสนเทศ หรือสังคมการสื่อสาร ซึ่งส่งผลสู่การเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตประจำวันของคน เช่น การอาศัยโทรศัพท์ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือการสื่อสารความเข้าใจ นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เห็นได้ชัด ก็คือ มีงานใหม่ ๆ เกิดขึ้น ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการศึกษาเป็นพิเศษ นอกจากนั้น ระบบการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นสิ่งจำเป็นและเกิดขึ้นในภาครัฐ ภาคเอกชน และเข้ามาในบ้านทุกบ้านเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนการสอน

2. การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นรวดเร็วกว่าที่เคยปรากฏในอดีตของศตวรรษที่ผ่านมา ซึ่งโทเฟเลอร์ (Toffler, 1970) ได้เรียกการเปลี่ยนแปลงนี้ว่า อาการช็อกทางสายตา (future shock) ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้คือ มีสินค้าหลายอย่าง สัดส่วน 1/3 ที่อยู่ในตลาดปัจจุบัน ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนเมื่อ 10 ปีที่แล้วมา มีหนังสือใหม่ ๆ พิมพ์ขึ้นไม่ต่ำกว่า 1,000 ฉบับต่อวัน และปรากฏคำใหม่ ๆ ในภาษาต่าง ๆ ซึ่งคนในอดีตไม่เคยรู้จัก นอกจากนั้นองค์ความรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข้อเท็จจริงหรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้ในปัจจุบันนี้ทันสมัยใน 10 ปีข้างหน้า ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้เห็นได้ชัดเจนตามปรากฏการณ์ที่เรียกว่าปรากฏการณ์กล้องจุลทรรศน์ หรือ Telescoping effect ซึ่งคำพูดในปัจจุบันใช้ชีวิตจนถึงอายุประมาณ 62 ปี ซึ่งถือว่าเป็นอายุเฉลี่ยในยุคปัจจุบันนั้นได้เห็นความเปลี่ยนแปลงในชีวิต เทียบกับรุ่นบรรพบุรุษที่เกิดมาก่อน ระยะเวลา 800 ปี (Toffler, 1970) คาดว่าในอนาคต 10 ปี จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกันหรือรวดเร็วกว่า ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ เป็นสิ่งซึ่งครูบาอาจารย์ที่สูงอายุไม่เข้าใจหรือรับได้ ดังนั้นจึงควรมีการปฏิรูปการอุดมศึกษาเพื่อทำให้คณาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาสามารถปรับตัว และรับการเปลี่ยนแปลงเข้ามาสู่วิชาการ สารวิชา และยุทธวิธีในการเรียนการสอนให้เหมาะสมด้วย

3. ความเป็นส่วนตัวและการพึ่งตนเองจัดเป็นสาระสำคัญที่สุดท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี สถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการอุดมศึกษาไม่เป็นข้อยกเว้น พบว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงการเน้นการพึ่งพาตนเองสูงขึ้น เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องธุรกิจ ผู้บริหาร เลขานุการ นักศึกษา มีความจำเป็นที่จะต้องรู้เรื่องเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยตนเอง การเรียนการสอนเน้นผู้เรียน เน้นความเป็นเอกลักษณ์ และยังมีมุ่งสู่การสอนจากบ้าน (home schooling) ด้วย นอกจากนั้น แนวโน้มอนาคตจะเน้นให้ผู้ปกครองสอนลูกหลานด้วยแหล่งทรัพยากรของตนเองที่บ้าน โดยอาศัยกรอบแนวคิด การขึ้นาของโรงเรียน สภาวะทั่วโลกยังชี้ให้เห็นว่ามีการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการและปกครองสถาบันอุดมศึกษาทุกระดับ ในลักษณะที่เชื่อมั่นในความสามารถของรัฐ ในการกำกับดูแลของสถาบันการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาลดลง (Fields, 1993 ; Toffler & Toffler, 1993 ; Naisbitt, 1982) อำนาจและการตัดสินใจได้รับการถ่ายโอน

จากภาครัฐไปสู่ชุมชน และชุมชนท้องถิ่นมีแนวโน้มที่จะได้รับความใส่ใจและอำนาจสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่มีที่สิ้นสุด

4. ในปัจจุบันและในอนาคตนั้น คนเราจะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่มีลักษณะพหุคูณหลากหลาย ที่เรียกว่า Multiple society ประเทศไทยได้เกิดโรงเรียนให้เลือกรับขึ้นมากมาย ปัจจุบันนี้มีโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนหลายรูปแบบ เช่น โรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนซึ่งสอนวิชาชีพเฉพาะในการดูแลคนไข้ ตลอดจนมีโปรแกรมพิเศษต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น คอมพิวเตอร์เทคโนโลยี ในอนาคตเราจะได้เห็นทางเลือกโดยการเรียนรู้ตามอัธยาศัย เช่น การเรียนจากบ้านในฐานะที่เป็นโปรแกรมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา (home school)

5. การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเห็นได้อย่างชัดเจน ในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้กัน จะพบว่า ผู้จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะสร้างงานของตนเอง ลักษณะธุรกิจรายย่อยหรือขนาดเล็ก จะเป็นส่วนใหญ่ของธุรกิจทั้งหมดในประเทศไทย อันเป็นแนวโน้มของโลก ในขณะที่หลักสูตรในปัจจุบันเน้นการผลิตบัณฑิตไปเพื่อเข้าสู่งานขององค์กรที่ตั้งอยู่แล้ว มิใช่ไปสร้างงานด้วยตนเอง จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความเป็นจริงในอนาคตของการเปลี่ยนแปลงลักษณะวิถีชีวิตและการทำงาน

6. เราควรจะต้องยอมรับว่า เราใช้ชีวิตในโลกซึ่งมีลักษณะวัฒนธรรมพหุคูณ ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่ปราศจากพรมแดนและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูง วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกดูดกลืนและลดความสำคัญลง กลายเป็นวัฒนธรรมโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในชุมชนเมือง อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างไปจากที่ตนเองยึดถือหรือยอมรับในค่านิยม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแต่งกาย ดนตรี การแสดงออก ซึ่งความเคารพนับถือคุณาจารย์ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังนั้น เรื่องวัฒนธรรมประชาคม อุดมศึกษา ภาวะวัฒนธรรมผู้บริหาร วัฒนธรรมอาจารย์ หรือวัฒนธรรมนิสิตนักศึกษา จึงสำคัญยิ่งในการปฏิรูปอุดมศึกษา

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น แหล่งการเรียนรู้ในอนาคตจะต้องไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะห้องเรียนอีกต่อไป เพราะเนื้อหาความรู้ที่ครูอาจารย์สอนกันทุกวันนี้ นักศึกษาสามารถศึกษาได้เองในเวลาที่รวดเร็วกว่า และเข้าใจได้มากกว่าอีกโดยผ่านทางสื่อที่ทันสมัยต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมพวกเขาเข้ากับศูนย์ข้อมูลและแหล่งความรู้ที่น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้ที่จะเฝ้ารอเข้าสู่งานปฏิบัติในชีวิตจริงมากขึ้น การเรียนกับการทำงานไปพร้อมกัน ทำให้สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้โดยไม่ต้องรอให้เรียนจบหลักสูตร (เลวี พงศ์พิศ และคณะ : 2538 : 23)

สถาบันที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรจัดระบบเครือข่ายการเรียนรู้ให้เป็นแหล่งความรู้สำหรับค้นคว้าหาความรู้ทุกด้านที่ผู้เรียนต้องการ นอกเหนือจากห้องสมุดของสถาบัน เช่น

สื่อมวลชนทุกแขนง เครื่องคอมพิวเตอร์ ทรัพยากรท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ พัฒนาคน พัฒนาอาชีพ พัฒนาสังคม และสิ่งแวดล้อม ได้อย่างกว้างขวาง ทุกเวลา ทุกสถานการณ์ ทุกเพศ ทุกวัย

สถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ให้ความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ โดยจัดให้มีฝ่ายหอสมุด สังกัดอยู่ในสำนักส่งเสริมวิชาการ โดยมุ่งเน้นในการสร้างแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ให้พอเพียงและเหมาะสมกับหลักสูตร และได้เล็งเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา รวมทั้งยังมีบทบาทในการเป็นสถาบันทางวิชาการของท้องถิ่นจำเป็นต้องก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถปรับตัวเพื่อที่จะปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันราชภัฏภูเก็ตจึงต้องมีแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่มีคุณภาพ มีความพร้อมในการให้บริการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการกิจที่สำคัญของสถาบันได้ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้บริการกลุ่มต่าง ๆ อย่างไรก็ตามแหล่งทรัพยากรสารสนเทศของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในปัจจุบันยังให้บริการในรูปแบบเอกสารสิ่งพิมพ์เป็นหลัก อันเป็นข้อจำกัดต่อการปรับเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ที่มีอยู่ให้ก้าวหน้าทันสมัย นอกจากนี้ยังขาดสื่อนวัตกรรมทางการศึกษาและปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดบริการวิชาการให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อย่างไรก็ตามยังมีโครงการในการขยายงาน และปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนรูปแบบของการให้บริการ เพื่อให้มีศักยภาพในการให้บริการ การศึกษาค้นคว้าตามภารกิจของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

นอกจากฝ่ายหอสมุดแล้วแหล่งการเรียนรู้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังการใช้สังคมชุมชนในการศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดในกระบวนการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามการขยายแหล่งการเรียนรู้ทางสังคมยังไม่มีรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมากนัก ที่มองเห็นได้ชัดเจน คือการเรียนรู้อัตนธรรมชุมชน ซึ่งมีการก่อตั้งเป็นสำนักศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ

วิระ บำรุงรักษ์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การจัดการศึกษาไทยในทศวรรษหน้า (2535 - 2536) ผลการวิจัยพบว่า ในทศวรรษหน้าเนื้อหาสาระของหลักสูตรการศึกษาไทยจะมีมากมาย และหลากหลาย แต่ในขณะเดียวกันสิ่งที่สำคัญยิ่งของการเรียนการสอนในหลักสูตร จะต้องเน้นในเรื่องของเทคนิควิธีเรียน และการแสวงหาความรู้เป็นประการสำคัญ สื่อการเรียนทุกประเภท และทุกระดับจะต้องได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียน คือคนทุกคน ทุกเพศทุกวัยในสังคมไทย ผู้เรียนบางคนบางกลุ่มอาจจะต้องเรียนระบบทั้งปวง อาจารย์ เช่น การเรียนส่วนของการศึกษาพื้นฐาน การเตรียมพร้อมด้านภาษาและคณิตศาสตร์ ตลอดทั้งความรู้เรื่องคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ ทุกคนจะต้องมีการศึกษาดูตัวอย่าง เพื่อการก้าวทันโลกในสังคมสารสนเทศ ผู้สอน หรือครูอาจารย์จะต้องมีบทบาทเป็นผู้ฝึกฝนความพร้อมให้กับผู้เรียนในเรื่องของพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้หรือเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ ผู้บริหารการศึกษาจะต้องมีลักษณะของผู้นำกลุ่ม หรือหัวหน้าคณะของผู้สอน ผู้บริหารเหล่านี้นอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ในสังคมโลก และสังคมไทยแล้วจะต้องมีความรู้ด้านการศึกษา โดยเฉพาะเรื่องของความรู้ในเทคนิควิธีการแสวงหาความรู้เพื่อการก้าวทันโลก ตลอดทั้งการมีทักษะกระบวนการ ทั้งในการบริหารและการแสวงหาความรู้ เช่นเดียวกับผู้สอนทั้งหลาย สถาบันจะมีบทบาทในฐานะแหล่งการเรียนรู้น้อยลงตามลำดับ แหล่งการเรียนรู้ที่แท้จริงคือ โลกทั้งโลก สังคมทั้งสังคม การบริหารการจัดการศึกษาจะต้องแปรเปลี่ยนไปในลักษณะเดียวกับการแปรเปลี่ยนไปของปรัญชาธุรกิจ

กรมการฝึกหัดครู (2535 : 12 - 18) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพครูของวิทยาลัยครู ได้ข้อสรุปที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตร และคุณภาพของนักศึกษา ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานได้ดี สามารถส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ไอท์เคน (Aiken, 1982 : 43 - 45) ที่ได้ค้นพบความสำคัญของหลักสูตร กล่าวคือ ในการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจของนักศึกษา พบว่า คุณภาพของหลักสูตรเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา

สุพิศรา ลิขประดิษฐ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2538 - 2547) ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาหลักสูตร สถาบันควรทำวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่น ความต้องการและแนวโน้มของตลาดแรงงาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นวิธีการเรียนมากกว่าเนื้อหา โดยให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้

ด้วยตนเอง มีแหล่งความรู้หรือศูนย์ข้อมูลให้ศึกษาค้นคว้า เน้นการคิดวิเคราะห์ ปฏิบัติจริง ศึกษา นอกสถานที่ สื่อการเรียนการสอนควรมีรูปแบบหลากหลาย และใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ผู้สอนควร ได้รับการพัฒนาในเรื่องการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ภาษาต่างประเทศ การวิจัย เทคนิคการสอน ทักษะการบริหารและการจัดการ คุณธรรมและจริยธรรม

มาลี ไชยเสนา (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศ ของนักศึกษาลงานบัณฑิตวิทยาลัยอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ที่นิยมใช้ในการแสวงหา สารนิเทศเป็นประจำ คือ ห้องสมุดของสถาบัน วัตถุประสงค์ในการแสวงหาสารนิเทศเพื่อการ ศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนตามหลักสูตร และทรัพยากรสารนิเทศที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ ตำราวิชาการภาษาไทย วารสารและนิตยสารภาษาไทย วิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์ ส่วน ปัญหาในการใช้สารนิเทศที่พบในระดับมากที่สุด คือ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีบริการไม่เพียงพอ หนังสือพิมพ์ที่ให้บริการไม่เพียงพอ วารสารฉบับที่ต้องการไม่มีในห้องสมุด และหนังสือส่วนใหญ่ เก่าและล้าสมัย อยู่ในสภาพที่ชำรุด

เบคเกอร์ (Becker, 1970) ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ที่มีห้องสมุด และโรงเรียนที่ไม่มีห้องสมุด ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้ห้องสมุดกับการแนะนำ ของบรรณารักษ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการสอนโดยการ ใช้ห้องสมุดสามารถจัดหาวัสดุและอุปกรณ์การสอนถูกต้องตามหลักสูตรตามความต้องการ

เฮล (Hale, 1971 : 75) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของการบริการห้องสมุดต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนเกรด 12 โรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเวอร์จิเนีย โดยเปรียบเทียบกลุ่มที่ใช้ บริการห้องสมุดอย่างกว้างขวาง และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยมีบรรณารักษ์เป็นผู้แนะนำ กับนักเรียนที่ใช้ห้องสมุดเพียงครั้งคราว ปรากฏว่านักเรียนที่ใช้บริการห้องสมุดอย่างกว้างขวางนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ นิธิมา สังคหะ (2527 : 60 - 64) ได้ วิจัยเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจในการใช้ห้องสมุดกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันที่มีการสอนการ ใช้ห้องสมุด พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และพบว่าความรู้ความเข้าใจในการใช้ ห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับปานกลางซึ่งตรงกับ การวิจัยของ ราซิกิน (Razikin, 1986) พบว่า ยิ่งนักเรียนใช้ห้องสมุดมากขึ้นเท่าไร ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนจะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

จากงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาไทยจะต้องเน้นในเรื่องของ เทคนิควิธีเรียน และการแสวงหาความรู้เป็นประการสำคัญ สื่อการเรียนทุกประเภท และทุกระดับ

จะต้องได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนคือคนทุกคน ทุกเพศทุกวัยในสังคมไทย ส่วนแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของสถาบันการศึกษา คือ การใช้ห้องสมุดในการเรียนหรือการศึกษาค้นคว้า กล่าวคือ การใช้ห้องสมุดจะมีผลต่อการเรียนของผู้เรียน

2.5.3 การบริหารงานบุคลากร

การบริหารงานบุคลากร เป็นกระบวนการจัดให้บุคคลทำงานในองค์กรให้ได้ทั้งปริมาณ และคุณภาพสูงสุด (ศิริชัย อัสสระโชติ, 2541 : 193)

บุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการบริหาร บุคลากรในองค์กรที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการบริหารงานบุคลากร ในด้านการวางแผนบุคลากร การบำรุงรักษาบุคลากร และการพัฒนาบุคลากร

การวางแผนบุคลากร

การวางแผนบุคลากรเป็นการคาดคะเนว่าองค์กรต้องการบุคลากรตำแหน่งไหน เพียงใด มีความรู้ความสามารถในสาขาใด จำนวนเท่าใด หรือมีวุฒิประสบการณ์ความชำนาญ ซึ่งการวางแผนบุคลากรมีมโนทัศน์ประกอบพื้นฐานในการจัดมาตรฐานการปฏิบัติงาน คือ คุณภาพของงานปริมาณของงาน เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และค่าใช้จ่าย

เนื่องจากสถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นสถาบันอุดมศึกษา จำนวนคณาจารย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากที่จะต้องมียุทธศาสตร์ส่วนที่เหมารวมกับจำนวนนักศึกษา จำนวนชั่วโมงที่ปฏิบัติงานสอนในหนึ่งสัปดาห์ และมีจำนวนรายวิชาไม่มากเกินไปเพื่อที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏภูเก็ตจะต้องปฏิบัติงานด้านบริหาร ด้านบริการ และด้านการสอนด้วย โดยในการวางแผนบุคลากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนที่ประเภทร่วมกัน ได้แก่ ข้าราชการครู ข้าราชการพลเรือน ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งบุคลากรที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน คือ ข้าราชการครู รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามประเภทของ
บุคลากรปีการศึกษา 2544

ประเภท	จำนวน
คณาจารย์	172
ข้าราชการพลเรือนสามัญ	14
ลูกจ้างประจำ	42
ลูกจ้างชั่วคราว	116
รวม	344

ที่มา: ราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2544

การใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (2540 – 2544) เพื่อวิเคราะห์การวางแผนบุคลากร

เมื่อใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (2540 – 2544) โดยใช้ตัวเลขจำนวนบุคลากรจากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนคณาจารย์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่รับผิดชอบในการสอน ในปี 2544 มีจำนวนนักศึกษา (ภาคปกติ) ทั้งสิ้น 3,053 คน จากเกณฑ์มาตรฐานระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 สัดส่วนอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีต่อนักศึกษา เท่ากับ อาจารย์ 1 คน : นักศึกษา 25 คน นั้น สถาบันราชภัฏภูเก็ต มีอาจารย์ 1 คน นักศึกษา 18 คน จะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมแล้วมีจำนวนคณาจารย์สูงกว่าเกณฑ์ แต่เมื่อศึกษาลงในรายละเอียดย่อยปรากฏว่ายังขาดแคลนคณาจารย์ในบางโปรแกรมวิชา และจากการศึกษาจำนวนชั่วโมงสอนของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ต ในปีการศึกษา 2543 ซึ่งศึกษาโดยสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ พบว่า โปรแกรมวิชาที่ขาดแคลนคณาจารย์มากที่สุด คือ โปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศ รองลงมาเป็นโปรแกรมวิชาสังคมศึกษา โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชาชีววิทยา โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ และโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ ตามลำดับ (สภาสถาบันราชภัฏ.สำนักงาน. 2544)

บุคลากรสนับสนุน หรือข้าราชการพลเรือนสามัญ มีเพียง 14 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก ทำให้คณาจารย์มีภาระงานสูง ทั้งด้านงานสอน งานบริหาร และงานธุรการด้วย โดยเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา

ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) ลัดส่วนบุคลากรด้านธุรการและผู้ช่วยทางวิชาการ ลัดส่วนบุคลากรด้านธุรการ จะต้องเท่ากับ 1 : 1

และหากเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา ปริญาเอก : ปริญาโท เท่ากับ 50 : 50 (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาพัฒนาบวรราชภัฏ 2541 : 132)

จากเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว ทำให้ทราบว่า ลัดส่วนของอาจารย์ต่อจำนวนของนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เท่ากับ 1 : 18 ในขณะที่เกณฑ์มาตรฐานของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เท่ากับ 1 : 25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ลัดส่วนของอาจารย์กับจำนวนบุคลากรข้าราชการพลเรือนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก รวมทั้งลัดส่วนคุณวุฒิอาจารย์ ปริญาเอก ปริญาโท และปริญาตรีของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังต่ำกว่ามาตรฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาข้อศึกษานี้มาเป็นแนวทางในการตั้งคำถามสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) จากการที่อัตราส่วนระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา ระดับอุดมศึกษาสำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 แต่อาจารย์ผู้สอนยังคงรู้สึกว่าการเรียนการสอนมากเป็นเพราะเหตุใด และมีแนวทางในการแก้ไขลัดส่วนของอาจารย์แต่ละสาขาที่ไม่เท่าเทียมกันอย่างไร

2) จากการที่จำนวนบุคลากรสนับสนุนที่เป็นข้าราชการพลเรือนมีจำนวนเพียง 14 คน ซึ่งน้อยมาก จำเป็นต้องมีการเพิ่มขึ้นหรือไม่ และมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาภาระงานของบุคลากรกลุ่มนี้อย่างไร รวมทั้งสถานภาพที่บุคลากรกลุ่มนี้ควรเป็นไปในอนาคต เมื่อสถาบันราชภัฏได้ปรับเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล

การธำรงรักษามูลค่า

การธำรงรักษามูลค่า นั้น หมายถึง การที่หน่วยงานหรือองค์กร จะต้องสร้างความพึงพอใจหรือสร้างขวัญที่ดีให้แก่บุคลากร เมื่อได้รับการบรรจุแต่งตั้งแล้ว โดยทั่วไปหลักในการธำรงรักษามูลค่า มีดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน อาจเป็นสิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ เช่น เงิน หรือสิ่งของ สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาส เช่น การให้โอกาสที่จะมีชื่อเสียง มีเกียรติยศ มีอำนาจมากขึ้น มีโอกาสในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น หรือสิ่งจูงใจที่เป็นสภาพการทำงานซึ่งเป็นวัตถุเป็นหลัก เช่น ให้งานดี มีห้องทำงานส่วนตัว ถ้าเป็นหัวหน้าก็จะมีโต๊ะทำงานขนาดใหญ่กว่าบุคคลอื่น ๆ มีเสมียนพิมพ์ติด มีรถยนต์ประจำตำแหน่ง รวมทั้งลดชั่วโมงสอนและให้สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น

2. การตอบแทน เป็นเครื่องล่อใจในการทำงานให้บุคลากรปฏิบัติงานอยู่กับองค์กรได้นาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทนเป็นครั้งคราว เป็นค่าล่วงเวลา ค่าเบี้ยประชุมกรรมการ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ การตอบแทนช่วยเหลือสังเคราะห์ หรือผลประโยชน์อื่น ๆ เป็นเงินค่าครองชีพ

เงินสงเคราะห์บุตร เงินค่ารักษาพยาบาล เงินค่าเช่าบ้าน การให้ลาศึกษาต่อ และการตอบแทนที่ไม่เป็น
ตัวเงิน เป็นการตอบแทนคุณงามความดีที่ได้กระทำไว้แก่ทางราชการ เช่น การขอรับเครื่องราช
อิสริยาภรณ์ เครื่องหมายเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

3. การสร้างความมั่นคงในการทำงาน ความรู้สึกมั่นคงในหน้าที่การงานเป็นองค์ประกอบ
สำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้นักลากรปฏิบัติงานด้วยความสำนึก ความจงรักภักดี และความรับผิดชอบ
ต่อองค์การเป็นอย่างดี เช่น การยื่นเรื่องขอร้องทุกข์เพื่อขอความเป็นธรรม การกำหนดอายุราชการ หรือ
การกำหนดเวลาปฏิบัติงาน (tenure) กฎหมายกำหนดอายุราชการไว้ 60 ปีบริบูรณ์ ความต่อเนื่องใน
การรับราชการ เมื่อข้าราชการได้รับการบรรจุแต่งตั้งเข้าทำงานและผ่านการทดลองแล้ว จำเป็นต้องมี
มาตรการบางอย่าง เพื่อให้ผู้ปฏิบัติพอใจและเต็มใจที่จะทำงานอย่างเสียสละ มีน้ำใจ มีความจงรักภักดี
มีวิธีการดังนี้

3.1 การอนุญาตให้ลาหยุดทั้งระยะสั้นและระยะยาว เช่น ลากิจส่วนตัว ลาป่วย หรือ
ลาศึกษาต่อ ลาคลอด ลาอุปสมบท เป็นต้น

3.2 การช่วยเหลือบริการด้านสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต

3.3 การเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เช่น ขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงาน การพิจารณา
เลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น เป็นต้น

3.4 การย้าย เป็นการเปลี่ยนตำแหน่ง เปลี่ยนที่ทำงาน หรือ โปรแกรมวิชา เป็นไปตาม
ความต้องการของผู้ปฏิบัติงานเอง หรือเพื่อประโยชน์ในการทำงาน

3.5 การพิจารณาให้บำเหน็จบำนาญหรือค่าตอบแทน เป็นการให้ขวัญ และกำลังใจแก่
ผู้ปฏิบัติงานที่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีตลอดมาเป็นระยะเวลานาน

การสำรวจรักษาคนจากรายและข้าราชการของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ยึดตามระเบียบ ก.พ.
และ ก.ศ. ส่วนการสำรวจรักษาลูกจ้างชั่วคราวของสถาบันราชภัฏภูเก็ตนั้น ได้มีการให้ลูกจ้างชั่วคราว
มีวันลาพักผ่อนประจำปี การทำบัตรประกันสังคมเป็นสวัสดิการในด้านการรักษาพยาบาล และมี
การเพิ่มค่าจ้างประจำปี ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการพิจารณาค่าจ้างชั่วคราวได้จัดทำบัญชีระดับ
ขึ้นค่าจ้าง และการกำหนดตำแหน่งคุณวุฒิ รวมทั้งอัตราค่าจ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจใน
การทำงาน (บันทึกข้อความที่ 804 /2544 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2544)

การใช้เกณฑ์การประเมินการดำรงรักษานุคลากร

ในการประเมินการดำรงรักษานุคลากรนั้น ยังไม่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนที่ผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงหาข้อมูลสภาพการดำรงรักษานุคลากรในปัจจุบัน ซึ่งมีสาระสำคัญที่เด่น ๆ คือ การให้สวัสดิการข้าราชการตามหลักของระบบราชการ และการริเริ่มมีแนวคิดเพิ่มเงินเดือนให้กับลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งจากการศึกษาสภาพปัจจุบันของการดำรงรักษานุคลากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยได้นำมาออกแบบแนวคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับ สถาบันราชภัฏภูเก็ตควรมีแนวทางในการดำรงรักษานุคลากรอย่างไร และควรมีเกณฑ์มาตรฐานใดมารองรับหรือมาเป็นเกณฑ์ รวมทั้งในกรณีที่สถาบันราชภัฏได้ปรับเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะมีแนวทางปรับเปลี่ยนการดำรงรักษานุคลากรอย่างไร

การพัฒนานุคลากร

การพัฒนานุคลากร (personnel development) หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมให้นุคลากรมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการทำงานที่ดีขึ้น ตลอดจนมีเจตคติที่ดีในการทำงาน (สุธี สมบูรณ์ และสมาน รังสิโยภุณณ์, 2536 : 37)

การพัฒนานุคลากรเป็นกระบวนการที่เพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) ความสามารถ (capacity) และเจตคติ (attitude) ที่ดีให้นุคลากรในองค์การ ซึ่งสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงาน ป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้วย

วิธีการพัฒนานุบุคลากร การพัฒนานุบุคลากรมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกหน่วยงาน มีวิธีการหลายอย่าง เช่น การปฐมนิเทศ (orientation) การฝึกปฏิบัติ (on - the - job - training) การฝึกอบรม (training) การสัมมนา (seminar or conference) การสาธิต (demonstration) การบรรยายเป็นชุด (symposium) การอภิปรายคณะ (panel discussion) การอภิปรายกลุ่ม (group discussion) การศึกษาเฉพาะกรณี (case study) การประชุมเชิงปฏิบัติการ

ในการพัฒนานุบุคลากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ตมุ่งเน้นทางด้านการพัฒนาผลงานทางวิชาการควบคู่กับการพัฒนาทักษะความรู้ของคณาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพราะตำแหน่งทางวิชาการจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนคณาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษา ตำแหน่งวิชาการ ปีการศึกษา 2540 - 2544 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตดังตาราง 6 และตาราง 7

ตาราง 6 แสดงจำนวนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามระดับคุณวุฒิ
ปีการศึกษา

ปีการศึกษา	ระดับคุณวุฒิ			รวม
	ปริญญาเอก	ปริญญาโท	ปริญญาตรี	
2540	6	86	59	151
2541	7	101	62	170
2542	7	107	54	168
2543	7	104	55	166
2544	8	114	50	172

ที่มา : ราชภัฏภูเก็ต (2540,2542,2543) และ รายงานครู ปีการศึกษา 2544

จากตาราง 6 ข้างต้น พบว่า สัดส่วนคุณวุฒิคณาจารย์ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 4.2 : 62.65 : 33.13 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) การสอนในระดับปริญญาตรี เท่ากับ 5 : 60 : 35 คุณวุฒิที่ต้องเพิ่ม คือ ระดับปริญญาเอก จะต้องมีการพัฒนาคณาจารย์ให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งในปัจจุบันสถาบันได้มีแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้ นอกจากนี้ ได้มีโครงการร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศให้มาเปิดสอนที่สถาบันด้วย

ตาราง 7 แสดงจำนวนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำแนกตามตำแหน่ง
ทางวิชาการและปีการศึกษา

ปีการศึกษา	ตำแหน่งทางวิชาการ			รวม
	รองศาสตราจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	อาจารย์	
2540	4	47	100	151
2541	6	52	103	170
2542	7	52	108	167
2543	7	54	105	166
2544	7	61	104	172

ที่มา : ราชภัฏภูเก็ต (2540,2542,2543) และ รายงานครู ปีการศึกษา 2544

จากตาราง 7 พบว่า สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏภูเก็ต อาจารย์ (1,2,3) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ เท่ากับ 63.3 : 32.5 : 4.2 : 0 จากที่เป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 ของสถาบันได้ตั้งไว้ เท่ากับ 50 : 45 : 4 : 0 จึงยังต่ำกว่าเป้าหมาย ฉะนั้นในส่วนของตำแหน่งอาจารย์จะต้องทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นไป สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีการส่งเสริมให้คณาจารย์ในสถาบันจัดทำผลงานวิชาการ โดยได้จัดสรรเงินอุดหนุนสำหรับคณาจารย์ของสถาบันที่ทำผลงานทางวิชาการ (ประกาศสถาบันราชภัฏภูเก็ต 2543) มอบให้กับคณาจารย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยกำหนดอัตรา ดังนี้ ตำแหน่งศาสตราจารย์จำนวน 100,000 บาท ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 70,000 บาท และตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 50,000 บาท

การพัฒนาบุคลากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต สถาบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรทุกประเภท การพัฒนาคณาจารย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรหลัก ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และวิสัยทัศน์ทางวิชาชีพ ที่เหมาะสมสอดคล้องกับสังคมสมัยใหม่ และแผนพัฒนางานของสถาบัน จึงได้จัดทำแผนพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต 2542 : 2 - 3) ดังนี้

1. การพัฒนางาน จัดให้มีการประชุมสัมมนาหรือฝึกอบรมบุคลากรของสถาบัน ทุกภาคเรียน เพื่อให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าที่สำคัญ ๆ ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและความรู้ในวิชาชีพ
2. การฝึกอบรมอาจารย์ใหม่ให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับภาระหน้าที่ และหลักการปฏิบัติต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นต่อวิชาชีพ
3. การส่งเสริมการพัฒนางานที่รับผิดชอบ โดยสนับสนุนให้เข้ารับการฝึกอบรม ศึกษาดูงาน ประชุมสัมมนา หรือทำการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ และยังสนับสนุนให้เข้าร่วมฟังการบรรยาย (sit in) ระดับบัณฑิตศึกษาในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงของประเทศ
4. การเพิ่มพูนความรู้ที่จำเป็น จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ที่จำเป็นทุกปีการศึกษา
5. การส่งเสริมสนับสนุนให้ศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น โดยจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากรของสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาบุคลากรให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

6. การให้ทุนผลิตสื่อและเอกสารสำหรับสอน โดยจัดสรรทุนสำหรับผลิตสื่อ อุปกรณ์ เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอนหรือตำรา

7. การให้ทุนอุดหนุนการวิจัย โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อให้อาจารย์ได้ทำวิจัย

จากข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาลำหรับแผน พัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พบว่าสัดส่วนระหว่างอาจารย์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และสัดส่วนคณาจารย์ : ปรึกษาเอก : ปรึกษาโท : ปรึกษาดุษฎี เท่ากับ 4.2 : 62.65 : 33.13 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ทำให้สถาบัน กำหนดแนวทางในการเร่งรัดพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรมากขึ้น จากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จึงเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการตั้งคำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ คือ สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้ใช้แนวทางในการพัฒนาคณาจารย์ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันนี้เหมาะสม หรือไม่เพียงพอ รวมทั้งยังมีแนวทางใดในการเสริมสร้างการพัฒนาคณาจารย์ที่นำไปสู่เกณฑ์มาตรฐาน

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคลากร

แพรวพรรณ รัตนติลภพนิษฐ์ (2528 : 146) ทำการวิจัย สภาพและความต้องการในการ พัฒนาอาจารย์ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการ ในการพัฒนาของคณาจารย์ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารและ อาจารย์วิทยาลัยครู ผลการศึกษาพบว่า นโยบายในการพัฒนาคณาจารย์ ควรมุ่งที่จะเพิ่มประสิทธิภาพ ในการสอนและการวิจัย เพื่อให้สัดส่วนของคณาจารย์และการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการเป็นไป ตามเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ส่วนสภาพการพัฒนาคณาจารย์ในการกิจห้าด้านนั้น ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู มีความเห็นว่าวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมด้านการให้การศึกษาวิชาการ ในสาขาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและการผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ด้านการวิจัย ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคมในระดับไม่สูงนัก ส่วน ด้านการส่งเสริมวิทยฐานะครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู ได้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอาจารย์ในเกณฑ์น้อย ผู้บริหารและอาจารย์มีความต้องการที่จะได้รับการ พัฒนาในเรื่องต่อไปนี้ในระดับมากน้อยตามลำดับ ดังนี้ (1) การศึกษาวิชาการต่าง ๆ ตามความ ต้องการของท้องถิ่นและการผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี (2) ด้านส่งเสริมวิทยฐานะครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (3) ด้านให้บริการวิชาการแก่สังคม (4) ด้านการทำวิจัย และ (5) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาอาจารย์ เกิดจากการขาด งบประมาณ อาจารย์ลาศึกษาต่อไม่ตรงกับความต้องการของวิทยาลัย อาจารย์ที่สอนอยู่แล้ว ไม่สามารถสอนวิชาการอื่นได้ อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง และอาจารย์ผลิต

งานวิจัยน้อย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะว่า การจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณาจารย์ควรมุ่งเน้นให้คณาจารย์พัฒนาตนเองและเป้าหมายของการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณาจารย์อยู่ที่คุณภาพของบัณฑิต ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายของกรมการฝึกหัดครู ที่ระบุไว้ชัดเจนว่า เป้าหมายอยู่ที่คุณภาพบัณฑิตเป็นสำคัญ

สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาระดับปริญญาตรี (2538 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง ภารกิจและคุณภาพทางวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ของอาจารย์มีผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษา และการดำเนินงานตามภารกิจ กล่าวคือ นอกจากชั่วโมงสอนสูงอยู่แล้ว ยังต้องปฏิบัติงานอื่น ๆ เช่น ปฏิบัติงานช่วยบริหาร ให้บริการชุมชนด้านต่าง ๆ และจากข้อมูลการสัมภาษณ์คณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของวิทยาลัยครูในภาพรวมพบว่า อาจารย์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์เฉลี่ยสูงมาก โดยเฉพาะภาควิชาคอมพิวเตอร์ เคมี ชีววิทยา ตัวอย่าง เช่น วิทยาลัยครูกำแพงเพชร อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระบุว่า มีจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์เฉลี่ย 12 - 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ การเปรียบเทียบข้อมูลจากความรู้ลึกของอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่า สอดคล้องกับผลการสำรวจภาระงานสอน เมื่อเทียบมาตรฐานกลาง การสอนระดับอุดมศึกษา อาจารย์ควรมีจำนวนชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังนั้นจำนวนชั่วโมงสอนของอาจารย์วิทยาลัยครูกำแพงเพชรจัดว่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

รุ่งทิพย์ สุวิชัย (2537) ทำการวิจัย เรื่อง "การพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่" ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปี มีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรสาย ก. ในรูปแบบต่าง ๆ และเห็นความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร โดยมีคณะและมหาวิทยาลัยรับผิดชอบในการดำเนินการ ส่วนการพัฒนาบุคลากรมีสามด้านหลัก ๆ ได้แก่ การเพิ่มพูนความรู้และทักษะ สำหรับการพัฒนาระบบการเรียนการสอนทั่วไป การเพิ่มพูนทักษะทางวิชาการ และการเพิ่มพูนความรู้เฉพาะสาขาวิชา มีการจัดกิจกรรมพัฒนาบุคลากรทุกปี ปีละหลายเรื่อง และปัญหาสำคัญของการพัฒนาบุคลากรคือ ขาดการติดตามผล

ชื่นอรมณี ภารพฤติ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครู โดยสอบถามคณาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัย พบว่า อาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัยต้องการให้เสริมความรู้และพัฒนาบุคลากรในด้านความรู้พื้นฐานการสอน ด้านวิธีสอน ด้านการดำเนินการสอน ด้านการใช้อุปกรณ์การสอน ด้านการวิจัยเพื่อเสริมการสอนให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์แก่นักศึกษามากที่สุด

วัลภา ลิ้มสกุล (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการพัฒนาที่จัดขึ้น ได้แก่ การส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การสัมมนา การวิจัย การเผยแพร่ข่าวสารทางวิชาการ การย้าย โอน สับเปลี่ยน หมุนเวียนและกิจกรรมการพัฒนา สถาบันควรจัดให้มากกว่าที่เป็นอยู่ และยังระบุว่า ควรจัดทัศนศึกษา มีการจูงใจให้บุคลากรเข้าร่วมกิจกรรม โดยประชาสัมพันธ์เชิญชวนและ สนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากรต้องการให้สถาบันบริการเสริมความรู้ มีการสนับสนุนทำวิจัย โดยจัดหาทุนอุดหนุนการทำวิจัย นำผลงานวิจัยออกเผยแพร่ ส่งเสริมให้บุคลากรเขียนบทความ มีการติดตามผลการพัฒนาบุคลากรโดยเขียนเป็นรายงานเสนอ การบำรุงรักษาบุคลากร ได้รับการจูงใจ มีค่าตอบแทน มีการมอบหมายงาน มีการสร้างความสัมพันธ์ในสถาบัน มีความก้าวหน้าใน ตำแหน่งหน้าที่การงาน เน้นวินัย มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการติดต่อสื่อสารทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สรายุทธ แก้วพวงทอง (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ของอาจารย์วิทยาลัยครูเชียงใหม่ พบว่า โดยภาพรวมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของ อาจารย์วิทยาลัยครูเชียงใหม่อยู่ในระดับปานกลาง และประเด็นที่ขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับสูง คือ งานที่รับผิดชอบอยู่ในขณะนั้นสอดคล้องกับความถนัดและเป็นงานที่พึงพอใจ ส่วนที่มีขวัญ และกำลังใจอยู่ในระดับต่ำ คือ ผู้บังคับบัญชาให้ความสนใจในชีวิตส่วนตัว อุปสรรคและปัญหาที่พบ เรียงตามลำดับ คือ ขาดแคลนวัสดุการสอน ระบบราชการก่อให้เกิดความล่าช้า ขาดการสนับสนุน ด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ มีการเล่นพรรคเล่นพวก ระบบการสื่อสารขาดประสิทธิภาพ และนโยบายในการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน

สุพัตรา สืบประดิษฐ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบัน ราชภัฏกำแพงเพชร ในศตวรรษหน้า (พ.ศ.2538 - 2547) ผลการศึกษาพบว่าระบบบุคลากร ควรมีการวางแผนระยะยาวในการกำหนดตำแหน่งเพื่อเพิ่มอัตรากำลังที่ขาดแคลน โดยสถาบันควรสรรหา และคัดเลือกบุคลากรได้เอง ผู้สอนควรมีวุฒิปริญญาโทขึ้นไป มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครู ข้าราชการพลเรือน สายสนับสนุนงานวิชาการ ควรมีวุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรีหรือปริญญาโท มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ในการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันควรสรรหาและคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถในสาขาที่จะเปิดสอน ส่งเสริมการทำวิจัยและผลงานทางวิชาการ ส่งเสริมการศึกษาต่อ มีโครงการแลกเปลี่ยนผู้สอนกับสถาบันอื่น ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ให้มากขึ้น

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ในการพัฒนาคณาจารย์นั้น นโยบายในการพัฒนาคณาจารย์ ควรมุ่งที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและการวิจัย เพื่อให้สัดส่วนของคุณวุฒิอาจารย์ และการเข้าตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และในส่วนของขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานนั้น บุคลากรที่รับผิดชอบงานตรงกับความถนัดและเป็นงานที่พึงพอใจ ทำให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง

2.5.4 การวิจัย

จากบทวิเคราะห์ว่าด้วยการศึกษากับการวิจัยและพัฒนา ศ.เสน่ห์ จามริก ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการวิจัยอย่างเป็นระบบว่า ในฐานะที่การศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบันทางสังคม จึงมีบทบาทหน้าที่หลักในการถ่ายทอดหรือเผยแพร่ความรู้ และการวิจัย คิดค้น แสวงหา และพัฒนาความรู้ใหม่ ทั้งสองด้าน คือการเรียนการสอนกับการวิจัยประกอบกันอย่างเป็นระบบ และกระบวนการเรียนรู้อันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นทั้งการถ่ายทอดสืบทอด และสะสมพอกพูนความรู้ เพื่อเป็นต้นทุนและศักยภาพทางภูมิปัญญา และในที่สุดเพื่อประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งต่อการพัฒนาเปลี่ยนแปลงกันเป็นกฎธรรมดา ในวิถีชีวิตของมนุษย์และสังคม (เสน่ห์ จามริก, 2538:166) นอกจากนี้ในการจัดการศึกษาจะต้องไม่แยกงานวิจัยออกจากการศึกษา และจะต้องพัฒนาทั้งสองส่วนนี้ไปคู่กัน ทั้งเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับพัฒนาขีดความสามารถ เพื่อเผชิญกับอนาคตของการเปลี่ยนแปลง

สถาบันราชภัฏมียุทธศาสตร์ในด้านการวิจัย โดยมุ่งพัฒนาขีดความสามารถของสถาบันราชภัฏ ในด้านการวิจัยและพัฒนา และสนับสนุนให้ใช้การวิจัยของสถาบันราชภัฏเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน พัฒนาองค์กร พัฒนาระบบการเรียนรู้ พัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อการพึ่งพาตนเอง และพัฒนาท้องถิ่น

สถาบันราชภัฏภูเก็ต ส่งเสริมการวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น โดยประสานงานร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยสถาบันมีนโยบายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ.2540 - 2544 (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2540 : 28 - 30) ดังนี้

1. ส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันทำการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งการวิจัยเฉพาะทาง การวิจัยที่เป็นสหวิทยาการ การวิจัยสถาบัน และการวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นที่การวิจัยเพื่อการพัฒนา (research and development)

2. ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบัน และหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศให้มีการร่วมมือในการทำวิจัยมากขึ้น

3. ส่งเสริมให้มีการระดมทุนจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย

4. ส่งเสริมคณาจารย์ทำวิจัยเพื่อคิดค้น ผลิตภัณฑ์เทคโนโลยี และนวัตกรรมของสถาบันและของท้องถิ่น

สถาบันได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย คือ มีเอกสารคำราเกี่ยวกับการวิจัยให้บริการให้คณาจารย์และนักศึกษาเิ่มไปศึกษา มีตารางให้คำปรึกษาแก่ผู้สนใจทำวิจัยให้คำปรึกษาโดยคณาจารย์ประจำในสำนักวิจัย เผยแพร่ผลงานการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันไปยังสถาบันต่าง ๆ และจัดสรรทุนอุดหนุนการวิจัย ซึ่งจัดสรรอย่างน้อยร้อยละห้าของเงินบำรุงการศึกษาแต่ละปี ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีทุนอุดหนุนอยู่สามแหล่ง คือ ทุนสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ ทุนสถาบันราชภัฏภูเก็ต และแหล่งทุนอื่น ๆ เช่น โครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (พวส.) โดยมีสำนักวิจัยและบริการวิชาการ รับผิดชอบในการบริหารงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่ใช้แหล่งเงินทุนมาจากงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) สถาบันราชภัฏภูเก็ต สามารถอธิบายได้ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 – 2544

ปีการศึกษา	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		
			สาขาการศึกษา	สาขาวิทยาศาสตร์	สาขาศิลปศาสตร์
2538	4	100,000	-	1	1
2539	4	245,110	1	3	-
2540	4	266,400	-	1	2
2541	3	141,335	1	-	1
2542	11	800,000	3	4	3
2543	18	636,000	1	1	-
2544	13	450,000	-	-	-
รวม			6	10	5

ที่มา : เอกสารรวบรวมทุนวิจัยสถาบันราชภัฏภูเก็ต ของสำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ

ผลงานวิจัยที่ใช้แหล่งเงินทุนมาจากงบประมาณเงินแผ่นดิน จากสำนักงานสถาบันราชภัฏ สามารถอธิบายได้ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนงบประมาณงบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 – 2544

ปีงบประมาณ	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		
			สาขาการศึกษา	สาขาวิทยาศาสตร์	สาขาศิลปศาสตร์
2540	1	22,000	-	-	1
2541	1	133,000	-	1	-
2542	2	231,000	-	1	1
2543	1	130,000	-	-	-
2544	2	1,181,500	-	-	-
รวม				2	2

ที่มา: เอกสารรวบรวมทุนวิจัยสถาบันราชภัฏภูเก็ต ของสำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ

ผลงานวิจัยที่ใช้แหล่งเงินทุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (พวส.) จากสำนักงานสถาบันราชภัฏสามารถอธิบายได้ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงจำนวนผลงานวิจัยจากแหล่งเงินทุนโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (พวส.) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 – 2544

ปีการศึกษา	จำนวนโครงการที่อนุมัติ	งบประมาณ	จำนวนโครงการที่แล้วเสร็จ		
			สาขาการศึกษา	สาขาวิทยาศาสตร์	สาขาศิลปศาสตร์
2541	1	50,000	1	-	-
2542	3	160,000	2	1	-
2543	8	1,500,000	1	-	-
2544	12	4,395,550	-	-	-
รวม			4	1	-

ที่มา: เอกสารรวบรวมทุนวิจัยสถาบันราชภัฏภูเก็ต ของสำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ

การใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อ วิเคราะห์งานวิจัยของสถาบัน

สาระสำคัญของเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ระบุว่า การวิจัยที่ได้มาตรฐานในสถาบันการศึกษาจะต้องมีการดำเนินงาน คือ สถาบันควรมีนโยบายชัดเจนเกี่ยวกับการวิจัยของคณาจารย์และการพัฒนาทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยมุ่งเชื่อมผลประโยชน์การวิจัยไปสู่การเรียนการสอนและการตอบสนองชุมชน สถาบันควรมีองค์การทำหน้าที่บริหารและประสานงานด้านการวิจัย และหาแหล่งเงินทุน การร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ตลอดจนการเผยแพร่และถ่ายทอดงานวิจัย และสถาบันควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยอย่างเพียงพอ

จากสาระสำคัญของเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย กรมการฝึกหัดครูได้ศึกษาถึงการทำวิจัยของคณาจารย์ในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ พบว่า อุปสรรคและปัญหาของการทำวิจัยของคณาจารย์วิทยาลัยครู คือ การขาดทุนวิจัย การขาดเอกสารค้นคว้าที่เหมาะสม การขาดความรู้ด้านสถิติเพื่อทำวิจัย การสร้างเครื่องมือ ระเบียบวิธีการวิจัย และที่ปรึกษาในการวิจัย (กรมการฝึกหัดครู 2535 : 1-7) ถึงแม้จะเป็นการศึกษาในปี 2536 และปัจจุบันวิทยาลัยครูเปลี่ยนมาเป็นสถาบันราชภัฏปัญหาเหล่านี้มีความพยายามที่จะแก้ไขให้หมดสิ้นไปแต่ด้วยเงื่อนไขและข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ สถาบันราชภัฏยังมีงานวิจัยน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันระดับอุดมศึกษาที่เป็นมหาวิทยาลัย

จากการที่ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับปริมาณงานวิจัยของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 - 2544 พบว่า ยังมีงานวิจัยในปริมาณที่น้อย คือ งานที่วิจัยที่มาจากแหล่งเงินทุนประเภทงบบำรุงการศึกษามีทั้งหมด 21 เรื่อง โดยแบ่งเป็นงานวิจัยสาขาการศึกษา 6 เรื่อง งานวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์ 10 เรื่อง และงานวิจัยสาขาศิลปศาสตร์ 5 เรื่อง สำหรับงานวิจัยที่เป็นเงินทุนประเภทงบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 - 2544 มีงานวิจัยทั้งหมด 4 เรื่อง โดยแยกเป็นงานวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์ 2 เรื่อง และงานวิจัยสาขาศิลปศาสตร์ 2 เรื่อง นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ใช้แหล่งเงินทุนของโครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (พวส.) ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2541 - 2544 มีจำนวนทั้งหมด 5 เรื่อง โดยแบ่งเป็นสาขาวิทยาศาสตร์ 4 เรื่อง สาขาการศึกษา 1 เรื่อง เพราะฉะนั้นถ้ารวมงานวิจัยทั้งหมดของสถาบันราชภัฏภูเก็ตตั้งแต่ปี 2538 - 2544 จะมีผลงานวิจัยทั้งหมด 30 เรื่อง ขณะที่มีคณาจารย์ผู้สอนทั้งหมด 168 คน เทียบอัตราส่วนจำนวนงานวิจัย ต่อจำนวนคณาจารย์ เท่ากับ 6 : 1 โดยที่ปริมาณของงานวิจัยในสถาบันระดับอุดมศึกษายังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานในเชิงปริมาณ แต่มีเกณฑ์มาตรฐานในเชิงคุณภาพที่เด่นที่สุด คือ คณาจารย์จะต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งการทำวิจัยเพื่อสนอง

ประโยชน์ของท้องถิ่น โดยมีการเผยแพร่งานวิจัยสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด ซึ่งสถาบันราชภัฏภูเก็ต จะต้องมีการศึกษาถึงงานวิจัยกับการบริการชุมชนในแนวลึกมากยิ่งขึ้น ข้อมูลพื้นฐานที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้พบว่า งานวิจัยของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังคงมีปริมาณน้อย และเมื่อพิจารณาจากสาระสำคัญของเกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) นโยบายทางด้านการวิจัยของคณาจารย์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต มีความเหมาะสมหรือไม่ชัดเจนเพียงใด
- 2) ท่านคิดว่างานวิจัยที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการศึกษาแล้วเสร็จไปนั้น มีความสามารถเชื่อมโยงสู่ผลประโยชน์ของชุมชนหรือไม่อย่างไร
- 3) สถาบันควรปรับปรุงการทำงาน เกี่ยวกับการประสานงานด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอกอย่างไร

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับงานด้านการวิจัย

สินีนาง บุญช่วย (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" ผลการวิจัยพบว่า ในด้านการวิจัย คือ เน้นการวิจัยแบบมีทิศทาง และสนับสนุนให้บัณฑิตศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนางานวิจัย

อำนาจ ถาวร (2526 : 58) ได้วิจัยปัญหาและความต้องการในการวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง พบว่า เหตุผลที่อาจารย์ทำงานวิจัยนั้น เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อบุกเบิก แสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อตอบปัญหาที่สงสัย เพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการและเพื่อให้ครอบคลุมภาระงาน

สำนักงานพัฒนาการฝึกหัดครู (2544 : 41 - 43) ได้สำรวจสภาพการดำเนินการวิจัยในสถาบันราชภัฏโดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานวิจัยในสถาบันราชภัฏเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์การวิจัย แนวทางการจัดระบบบริหารงานวิจัย สอบถามคณบดีทุกคณะ ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสำนักวิจัย เกี่ยวกับนโยบายการดำเนินงานวิจัย ในคณะ ความต้องการเกี่ยวกับนโยบายการดำเนินงานวิจัย สภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานวิจัย สอบถามผู้อำนวยการสำนักวิจัยเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานวิจัย และสอบถามอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับความสนใจ ความต้องการในการวิจัย พบว่า นโยบายการดำเนินงานวิจัยจากความคิดของผู้บริหารระดับรองอธิการบดีและคณบดีควรมุ่งมั่นทำการวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การวิจัยตามความต้องการของสถาบัน การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานในการบริหารจัดการนำไปสู่การพัฒนาองค์กรและสถาบัน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ

การเรียนการสอน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการวิจัยพฤติกรรมและสภาพปัญหาของนักศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและพัฒนาองค์ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ยุทธศาสตร์การพัฒนาดำเนินงานวิจัยและแนวทางการจัดการเพื่อการดำเนินงานวิจัยในสถาบัน

ด้านการจัดสรรงบประมาณ ควรจัดสรรงบประมาณร้อยละ 10 ของรายได้รวมทั้งหมดเป็นทุนสนับสนุนการวิจัย ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน จัดสรรเงินนอกงบประมาณเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการเบิกจ่าย ตั้งกองทุนเพื่อการวิจัยและอาจารย์แต่ละคนควรได้รับสิทธิเท่าเทียมกันในการได้รับทุนวิจัย โดยอาจารย์ที่เป็นคณะบริหารในสำนักวิจัยควรมาจากตัวแทนของอาจารย์จากทุกคณะเพื่อความเป็นธรรมในการจัดสรรทุน

การพัฒนาบุคลากร มีการพัฒนาบุคลากรในหลายรูปแบบ เช่น การจัดประชุม สัมมนา ส่งเสริมให้ศึกษาต่อด้านการวิจัย การแลกเปลี่ยนนักวิจัยกับสถาบันอื่น ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ การวิจัยเป็นรูปแบบเครือข่าย

สร้างบรรยากาศและการอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยในสถาบันราชภัฏ โดยการจัดแหล่งสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย การอำนวยความสะดวกในด้านวัสดุอุปกรณ์ ควรกำหนดให้งานวิจัยเป็นภาระงานที่คิดจำนวนชั่วโมงทดแทนการสอนได้ และสามารถนำมาพิจารณาความดีความชอบ และตำแหน่งทางวิชาการได้ การตั้งคณะกรรมการวิจัยระดับสถาบัน การกำหนดแผนการทำงานที่ชัดเจน ผู้บริหารควรเห็นความสำคัญของการทำงานวิจัย

ผู้อำนวยการสำนักวิจัย รายงานสถานการณ์การดำเนินงานวิจัยในสถาบันราชภัฏ ว่า การดำเนินงานวิจัยส่วนใหญ่จะอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์ คณะที่มีการดำเนินงานวิจัยน้อยที่สุด คือ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ประเภทงานวิจัยจะอยู่ในประเภทการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จำนวนเงินทุนที่ได้รับจะอยู่ในช่วง 20,000 - 30,000 บาท อายุเฉลี่ยของนักวิจัยประมาณ 45 ปี คุณวุฒิระดับปริญญาโท ตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประสบการณ์ในการดำเนินงานวิจัยโดยเฉลี่ยประมาณสี่ปี เป้าหมายในการดำเนินงานวิจัยส่วนใหญ่จะเป็นการประสานงานวิจัยภายในกระทรวงศึกษาธิการ ในด้านการให้ข้อมูลทางวิชาการ ให้คำปรึกษาทางวิชาการ การเผยแพร่ผลงานวิจัยจะทำในลักษณะพิมพ์เป็นรายงานผลการวิจัยนำลงวารสารหรือจุลสาร ลักษณะที่เป็นการเผยแพร่ที่น้อยที่สุดคือ เสนอเป็นบทความทางวิทยุหรือโทรทัศน์ ด้านปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย จะมีปัญหาในด้านบุคลากรไม่มีเวลาในการดำเนินงานวิจัย ขาดความรู้และประสบการณ์ทางการวิจัย ขาดแหล่งค้นคว้าที่ทันสมัย

ความต้องการในการดำเนินงานวิจัย จากอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่สนใจที่จะทำวิจัย โดยมีเหตุผล คือ เพื่อนำมาประกอบการสอนหรือทำงานสนใจใคร่รู้ และมีอาจารย์ส่วนน้อยที่ไม่สนใจ

ทำวิจัยโดยมีเหตุผล คือ ไม่มีเวลาในการดำเนินงานวิจัย ขาดความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงานวิจัย ทุนสนับสนุนการวิจัยมีน้อย ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา ไม่ไปงานในหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการด้านบรรยากาศด้านการดำเนินงานวิจัย ต้องการให้มีแหล่งค้นคว้า เอกสาร ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ความต้องการบรรยากาศด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินงานวิจัย คือ การให้ความสำคัญ ส่งเสริม สนับสนุนให้ทำงานจากอธิการบดีและรองอธิการบดี ความต้องการบรรยากาศด้านเวลาและงบประมาณ การให้ทุนอุดหนุนการวิจัยเพิ่มขึ้น ความต้องการด้านพัฒนาความรู้และเทคนิควิธี คือ การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก คือ ต้องการแหล่งสารสนเทศที่ทันสมัยในทุกสาขาวิชาและความสามารถค้นคว้าได้สะดวกและรวดเร็ว

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า เหตุผลที่อาจารย์ทำงานวิจัยนั้น เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อบุกเบิก แสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อตอบปัญหาที่สงสัยเพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อให้ครอบคลุมภาระงาน การวิจัยต้องมีทิศทาง และอาจารย์ที่ไม่สนใจทำวิจัย โดยมีเหตุผล คือ ไม่มีเวลาในการดำเนินงานวิจัย ขาดความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงานวิจัย ทุนสนับสนุนการวิจัยมีน้อย

2.5.5 การบริการวิชาการแก่ชุมชน

การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นภารกิจหลักของสถาบันที่สำคัญอย่างหนึ่ง ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนในพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2527 และพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 โดยสถาบันมุ่งเน้นการให้บริการด้านวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างองค์กรในท้องถิ่นทั้งภาครัฐและเอกชน ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ.2540 - 2544 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีนโยบาย ดังนี้

1. พัฒนาศักยภาพของสถาบัน ในการให้บริการทางวิชาการให้มีความพร้อมที่จะสนองความต้องการของท้องถิ่นได้ดี
2. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อหาแนวทางร่วมกันในการดำเนินการให้บริการทางวิชาการ
3. ส่งเสริมให้มีการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ที่สนองต่อสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น
4. ให้มีการระดมทุนจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น

รูปแบบในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนนั้น มีหลายรูปแบบ คือ สถาบันเป็นผู้จัดเอง โดยคณะ สำนัก ศูนย์ และฝ่ายต่าง ๆ สถาบันร่วมจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น สถาบันส่งวิทยากร ร่วมให้การอบรม และจัดอบรมให้บุคลากร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

ภารกิจด้านการบริการทางวิชาการนั้น สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ หลายหน่วย ดังนี้

1. ฝ่ายฝึกอบรม เป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ มีภารกิจในการฝึกอบรมและให้บริการทางวิชาการตามโครงการที่ได้รับงบประมาณแผ่นดิน งบประมาณเงินบำรุง การศึกษา และงบประมาณจากโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน โดยฝึกอบรมและบริการวิชาการ ให้กับประชาชนในชุมชนทั้งภาครัฐและเอกชน ครู - อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ให้มีความรู้ ความสามารถและคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ยังรับผิดชอบงานถวายความรู้แด่พระสงฆ์ การอบรม เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ประชาธิปไตย การจัดอบรมวิชาชีพให้กับประชาชนและบุคลากรที่ประสบ ปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ งานศูนย์วิจัยป้องกันคือโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และโครงการป้องกันและแก้ไขเอดส์ การปฏิบัติงานตามโครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นตามแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คู่มือโครงการ พิเศษ พร้อมทั้งดำเนินการจัดทำศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น

2. ศูนย์ศึกษาการพัฒนาครู เป็นศูนย์กลางเครือข่ายขององค์กรพัฒนาวิชาชีพครู และเป็นศูนย์ฝึกอบรมพัฒนาครูประจำการในท้องถิ่น ภารกิจของศูนย์การศึกษาการพัฒนาครู คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต มีดังนี้

2.1 ศึกษาวิจัย สำรวจความต้องการพัฒนาตนเองของครูประจำการ และบุคลากรทางการ ศึกษาในโรงเรียนเครือข่าย

2.2 จัดประชุม สัมมนา ฝึกอบรม เพื่อพัฒนาครูประจำการและบุคลากรทางการศึกษา ในรูปแบบต่าง ๆ

2.3 สรรหา เลือกเฟ้นและการแสวงหาครูแม่แบบ (master teacher) และภูมิปัญญา ท้องถิ่น (local wisdom)

2.4 ส่งเสริมสนับสนุนให้ความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้และกิจกรรมทาง วิชาการในท้องถิ่น

2.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพครูของครูประจำการและบุคลากรทางการ ศึกษา

2.6 ประสานงานให้บริการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร เอกสารทางวิชาการ ผลงานดีเด่น และสิ่งต่าง ๆ ของครูในโรงเรียนเครือข่าย

2.7 ดำเนินการตามนโยบายปฏิบัติการฝึกหัดครูด้านการพัฒนาครูประจำการ

3 ศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 - 2544 ภายใต้แผนงานปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา โครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ระยะที่ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 17 สถาบัน โดยใช้งบประมาณส่วนหนึ่งจากโครงการเงินกู้ธนาคารโลกและจากงบประมาณแผ่นดิน โดยใช้ชื่อว่า โครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ หรือโครงการ พวส. (Secondary Education Quality Improvement Project หรือ SEQI Project) ซึ่งเป้าหมายสุดท้ายของโครงการ ต้องการให้มีผลต่อการเพิ่มคุณภาพของการจัดการศึกษาหรือจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาด้วย

จุดมุ่งหมายของโครงการ คือ เพื่อให้สถาบันราชภัฏภูเก็ตสามารถผลิตครู และกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่มีคุณภาพสูงขึ้น ในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เพื่อให้สถาบันราชภัฏภูเก็ตสามารถให้การอบรมครูวิทยาศาสตร์ของโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษาได้ทั่วประเทศอย่างมีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาดำเนินการค้นคว้าและวิจัย เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นโดยใช้วิทยาศาสตร์ รวมทั้งส่งเสริมให้มีผลการวิจัยผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับรายได้ของท้องถิ่นให้สูงขึ้น และเพื่อให้สถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นแหล่งส่งเสริมความรู้แก่บุคลากรประจำการในท้องถิ่น เป็นศูนย์สารสนเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของท้องถิ่นและเป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นในด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์

ภารกิจของศูนย์วิทยาศาสตร์ในด้านการบริการวิชาการแก่สังคม คือ ออกปฏิบัติงานร่วมกับครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสาขาฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ เคมี คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ และจัดอบรมครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ให้บริการทุกปีการศึกษา

4. ศูนย์คอมพิวเตอร์ เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นเพื่อตอบสนองกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก และพัฒนาศักยภาพของสถาบัน โดยนำเทคโนโลยีด้านการสารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับงานบริหารสถาบัน และการจัดการศึกษา กระตุ้นและส่งเสริมบุคลากรในสถาบันให้มีศักยภาพแข่งขันกับองค์กรอื่นอย่างมีคุณภาพ นอกจากนี้ยังจัดอบรมด้านคอมพิวเตอร์หลักสูตรต่าง ๆ ให้กับบุคลากรในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยมีภารกิจ ดังนี้

4.1 ให้บริการสมาชิก Internet และ E-mail แก่คณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ต
 4.2 อบรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้นให้แก่นักศึกษาโปรแกรมวิชาต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากร
 ในท้องถิ่น

4.3 อบรมคอมพิวเตอร์หลักสูตรต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาและบุคลากรที่สนใจ
 4.4 บริการสืบค้นข้อมูลผ่าน Internet แก่นักศึกษาและบุคลากรทั่วไป
 4.5 ร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในการจัดอบรมคอมพิวเตอร์ให้กับ
 บุคลากรของหน่วยงานต่าง ๆ

5 ศูนย์ศึกษาภาษาด้วยตนเอง (self assessment center หรือ SAC) เป็นหน่วยงานที่
 จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนและให้บริการทางภาษาตามนโยบายปฏิรูปการศึกษาของ
 รัฐบาลที่มีจุดประสงค์ให้เยาวชนของชาติมีความรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นเครื่องมือในการหา
 ความรู้จากแหล่งสารสนเทศ จึงเป็นการส่งเสริมศักยภาพในการเรียนรู้ โดยสามารถนำความรู้
 ความสามารถทางภาษาที่ได้รับจากการศึกษามาใช้ในการดำรงชีพได้ นอกจากนี้ศูนย์ยังให้บริการ
 ฝึกอบรม สนับสนุนการเรียนการสอน วิจัย ทดลอง ศึกษาค้นคว้าทางด้านภาษาแก่นักศึกษา
 คณาจารย์ บุคลากรในสถาบันและประชาชนทั่วไป ซึ่งถือเป็นการดำเนินนโยบายตามแผนพัฒนา
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) โดยเน้นการพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ
 อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศในอนาคต

การใช้เกณฑ์ประเมินการทำงานด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

จากข้อมูลภารกิจที่ผู้วิจัยกล่าวมาข้างต้น เป็นการดำเนินงานด้านการบริการวิชาการแก่
 ชุมชนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งเป็นการกิจอย่างหนึ่งของสถาบัน แต่งานทางด้านบริการวิชาการ
 นั้นยังไม่มีเกณฑ์การประเมิน โดยเฉพาะการประเมินในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงได้ใช้ข้อมูลการดำเนินงาน
 ปัจจุบันที่มีอยู่ในเชิงคุณภาพมาใช้ในการออกแบบแนวคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) งานบริการวิชาการแก่ชุมชนที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตดำเนินการอยู่นั้นมีความชัดเจน
 ลงของความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงหรือไม่ งานใดที่ยังไม่ได้ดำเนินการ และควรจะมีการเสริมสร้าง
 ในอนาคต

2) งานบริการวิชาการตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงหรือไม่อย่างไร รวมทั้ง
 แนวทางการทำงานบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับงานด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน

กวี ศิริโกศลภรณ์ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการทรัพยากรมนุษย์และแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏเทพสตรี ช่วงปี 2545 – 2549 ผลการวิจัยในส่วนของแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษา และรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นในอนาคต พบว่า ลักษณะการให้บริการควรมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการในการอบรมด้านวิชาชีพต่าง ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่แล้วได้ศึกษาต่อที่สูงขึ้น เป็นศูนย์กลางการศึกษาของท้องถิ่น ด้านรูปแบบการให้บริการ ได้แก่ ควรเปิดสอนวันเสาร์ – อาทิตย์ และภาคค่ำ ควรมีบริการเทียบโอนหน่วยกิต จัดการศึกษาแบบผสมผสานวิชาการและเทคโนโลยี กับภูมิปัญญาชาวบ้าน ควรขยายวิทยาเขตในพื้นที่ที่เหมาะสม ด้านลักษณะการให้บริการ ควรสอนโดยมุ่งเน้นการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในอนาคต ควรมีการแลกเปลี่ยนวิทยากรระหว่างสถาบันในท้องถิ่น ควรประสานความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นให้สนับสนุนการจัดบริการทางการศึกษาของสถาบันในทุกด้าน ให้วิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นมาร่วมสอนในการนำทฤษฎีไปใช้ปฏิบัติงานจริง และควรสอนโดยมีนักศึกษเป็นศูนย์กลาง

ชูชีพ พุทธประเสริฐ (2534 : 176 – 180) ได้ศึกษารูปแบบการให้บริการวิชาการแก่สังคมของวิทยาลัยครูภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารและอาจารย์วิทยาลัยครู ผลการวิจัยพบว่า สังคมต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและมีทักษะในการประกอบอาชีพ วิทยาลัยครูควรปรับปรุงรูปแบบการให้บริการ รวมทั้งปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนในระบบให้เชื่อมโยงกับการบริการให้ชัดเจน และให้ส่งผลถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูในอนาคต

สุรีย์พร พานิช (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแนวโน้มการจัดการงานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการจัดโครงการบริการวิชาการให้แก่กลุ่มข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ และกลุ่มนักธุรกิจ มากกว่า กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในชนบท ทั้งจัดรูปแบบของการให้บริการในลักษณะของการฝึกอบรม จัดสัมมนา โดยให้สถานที่ในมหาวิทยาลัยมากกว่าการไปเผยแพร่ หรือถ่ายทอดความรู้สู่ท้องถิ่นชนบท นอกจากนี้ยังพบว่าปัญหาการจัดโครงการบริการวิชาการที่ทุกฝ่ายมีความคิดเห็นว่าการจัดโครงการยังไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ขาดการประเมินผลหลังจากการให้บริการวิชาการ ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดโครงการ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาที่สำคัญของผู้รับผิดชอบโครงการในการบริหารโครงการ ได้แก่ ขาดแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม ประกอบกับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนไม่เพียงพอ ได้ผู้ร่วมงานที่ไม่อุทิศให้กับงาน และไม่มีกำลังใจทำงานด้วย

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะการให้บริการทางวิชาการนั้นควรเป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการในการอบรมด้านวิชาชีพต่าง ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่แล้วได้ศึกษาต่อที่สูงขึ้น เป็นศูนย์กลางการศึกษาของท้องถิ่น และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมนั้นยังไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากขาดการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชน ขาดการประเมินผลหลังจากการให้บริการวิชาการ ขาดการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดโครงการ นอกจากนี้ ยังมีปัญหาที่สำคัญของผู้รับผิดชอบโครงการในการบริหารโครงการ ได้แก่ ขาดแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เหมาะสม ประกอบกับงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนไม่เพียงพอ ได้ผู้ร่วมงานที่ไม่อุทิศให้กับงาน และไม่มีกำลังใจทำงานด้วย

2.5.6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นจิตวิญญาณของสังคม มหาวิทยาลัยทุกแห่งในโลกมีบทบาททางวัฒนธรรมไม่มากนักน้อย มหาวิทยาลัยไทยก็มีบทบาทเกี่ยวกับด้านนี้ ศ.ดร.พจน์ สະเพียรชัยได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง บทบาทของการอุดมศึกษา (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 40) ว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องทบทวนบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเน้นที่การสร้างจิตสำนึกทางวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานเพื่อการอยู่ร่วมในประชาคมนานาชาติอย่างมีเกียรติและมีศักดิ์ศรี การมีความสัมพันธ์ทางการเมืองและทางการค้าในประชาคมนานาชาติมากขึ้น ทำให้ประเทศต้องเตรียมความพร้อมไม่เพียงแต่ในด้านกำลังคนและกำลังความรู้เท่านั้น แต่งานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมก็จะมีบทบาทสำคัญขึ้นในการสงวนเอกลักษณ์และความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมในประชาคมโลกมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนาองค์กรทางศิลปวัฒนธรรมให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ทั้งในด้านทรัพยากรและรูปแบบองค์กร ตลอดจนความร่วมมือกับสถาบันทางวัฒนธรรมโดยทั่วไปและในระดับท้องถิ่น เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจะต้องรณรงค์ให้ข่าวสารข้อมูลและองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมเข้าถึงประชาชนอย่างกว้างขวาง เพื่อสร้างจิตสำนึก ความตระหนัก และความซาบซึ้งทางวัฒนธรรมแก่ประชาชนอันเป็นพื้นฐานสำหรับการสร้างสังคมที่มีความสมดุลระหว่างวิทยาการสมัยใหม่ และสุนทรียภาพทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเอง สถาบันอุดมศึกษาต้องมองตนเองในฐานะที่เป็นชุมชนทางวัฒนธรรมที่จะต้องสร้างสภาพและปัจจัยแวดล้อมทุกด้านให้เชื่อต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะทางวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ ผลกระทบจากกระบวนการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งลักษณะสังคมผู้บริโภคและการยึดติดวัตถุ ตลอดจนการ

เสื่อมลงของค่านิยมและวัฒนธรรมดั้งเดิมของสังคมไทย ทำให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีส่วนช่วยในการเสริมสร้างลักษณะทางวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ให้มีขึ้นแก่บัณฑิต อาทิ ความศรัทธาในศาสนา วัฒนธรรมประชาธิปไตย ความมีจรรยาบรรณในวิชาชีพ ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสามารถในการปรับตัว และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น ซึ่งนอกจากจะเป็นคุณลักษณะที่ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางวัฒนธรรมแล้ว ยังเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับโลกของการทำงานในอนาคตอีกด้วย ทั้งนี้ การเสริมสร้างคุณลักษณะทางวัฒนธรรมต้องอาศัยกระบวนการบูรณาการงานศิลปวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสถาบัน เพื่อเป็นต้นแบบทางวัฒนธรรมที่ดีแก่อาจารย์ นักศึกษา ตลอดจนบุคคลและหน่วยงานภายนอก

พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ได้กำหนดให้สถาบันราชภัฏทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งหลักการนั้น สถาบันต้องมีบทบาทในการศึกษาเผยแพร่ ทำนุบำรุง และแสดงให้คนในท้องถิ่นได้ตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น และแสดงให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนในท้องถิ่นและแก่คนทั่วไปด้วยว่า วัฒนธรรมพื้นบ้านมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม สถาบันต้องศึกษาและเสนอทางเลือกในการตอบสนองต่อวัฒนธรรมเมือง และวัฒนธรรมต่างชาติที่แผ่เข้ามาสู่ท้องถิ่นอย่างรู้เท่าทันข้อดีข้อเสีย และอย่างรู้จักคัดเลือกให้สอดคล้องกับชีวิตของท้องถิ่น

วิธีการดำเนินงานตามหลักการข้างต้น สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการต่อไปนี้

1. สำรวจและรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ ความเป็นมา ความเชื่อ นิทาน ขนบธรรมเนียมและประเพณีท้องถิ่น จากผู้เฒ่าผู้แก่หรือปัญญาชนในท้องถิ่น ร้อยกรองข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วถ่ายทอดคืนกลับสู่สมาชิกของชุมชนอย่างมีชีวิตชีวา กระบวนการนี้จะทำให้วัฒนธรรมพื้นบ้านมีความหมาย และมีความชัดเจนสามารถสืบทอดต่อไป

2. จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นขึ้นในสถาบัน ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการศึกษา สำรวจ และรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงศึกษาหาแนวทางปรับหรือผนวกส่วนที่ก้าวหน้าของวัฒนธรรมเมืองและวัฒนธรรมตะวันตกกับวัฒนธรรมพื้นบ้านให้เข้ากันได้อย่างพอเหมาะโดยไม่เป็นการทำลายวัฒนธรรมพื้นบ้าน

3. ดำเนินการให้คนในท้องถิ่นได้ร่วมกันวิเคราะห์และแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสมในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม โดยอาศัยวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นฐาน และโดยที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ได้ ในการนี้สถาบันจึงต้องช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้จักวิธีวิเคราะห์และประเมินคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมเมือง หรือวัฒนธรรมตะวันตกด้วย

4. สถาบันจักต้องเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างจริงจังและจริงจังในการจัดกิจกรรมเนื่องในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น และนำเอาภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งอาจอยู่ในรูปความเชื่อ ค่านิยม นิทาน เพลง การละเล่น ประเพณี ฯลฯ มาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถาบันด้วย

5. สถาบันต้องจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้คนในท้องถิ่นมีความสำนึกในประวัติของท้องถิ่น ด้วยการเชิดชูความเป็นมาของท้องถิ่น ขูประเพณีการร่วมกันของคนในท้องถิ่น ขูของดีหรือคนดีในท้องถิ่น จิตสำนึกนี้เองจักเป็นปรากฏที่สำคัญที่สุดในการพิทักษ์เอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ และทำให้ท้องถิ่นมีพลังในอันที่สืบทอดวิถีชีวิตของท้องถิ่นต่อไป (กรมการฝึกหัดครู. 2536 : 79-80)

สถาบันราชภัฏภูเก็ต มุ่งให้สถาบันเป็นศูนย์กลางของการศึกษาค้นคว้าวิจัย ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ ให้นักศึกษาและประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 พ.ศ.2540 - 2544 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีนโยบายดังนี้

1. มุ่งเน้นจัดกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม ทั้งในแง่วิชาการและการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน

2. สนับสนุนกิจกรรมเพื่อปลูกฝังวัฒนธรรม คุณธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ เสริมสร้างโลกทัศน์ที่กว้างไกลและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น ประเทศชาติและนานาชาติ

3. ให้มีการระดมทรัพยากรจากท้องถิ่น องค์กรต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากยิ่งขึ้น

หน่วยงานหลักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ที่ทำหน้าที่ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คือ สำนักศิลปวัฒนธรรม ซึ่งมีการกิจดังนี้

1. งานหอวัฒนธรรม ซึ่งมีบทบาทที่สำคัญต่อการเป็นแหล่งเก็บรวบรวมเอกสารการค้นคว้า และหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมภูเก็ต

2. งานจัดทำระบบข้อมูล หอวัฒนธรรมภูเก็ตจัดเก็บข้อมูลบางรายการลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลที่ดำเนินการไว้ คือ ภาพ สไลด์ ฟิล์ม แถบบันทึกภาพ และข้อมูลภาพ ภาพนิ่ง ฟิล์มและแถบบันทึกภาพ เก็บไว้ใน DEBASE : FILE SLIDE.PICTURE,FILM,VDO. DPKCULT และได้มีการนำเสนอข้อมูลวัฒนธรรมท้องถิ่นเผยแพร่ทาง INTERNET โดยเสนอในเวบไซต์ ชื่อ www.apurakthai.com และ www.phuketculture.net

3. งานการศึกษาวิจัยทางวัฒนธรรม สำนักวัฒนธรรมภูเก็ตได้รวบรวม "บุต" และหนังสือต้นฉบับโบราณไว้ได้จำนวน 341 ฉบับ รวมทั้งเก็บรักษาวรรณกรรมลายลักษณ์ที่หอวัฒนธรรมภูเก็ต ส่งผลให้เคยได้รับรางวัลการอนุรักษ์บุตเมื่อ พ.ศ.2529 จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

4. งานการส่งเสริม ถ่ายทอด เผยแพร่ และอนุรักษ์ ได้มีการส่งเสริม ถ่ายทอด เผยแพร่ และอนุรักษ์งานทางด้านวัฒนธรรม นอกจากการดำเนินงานโดยตรงของคณะกรรมการแล้ว ยังได้ประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ คือ กลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต สื่อสารมวลชน หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่น หน่วยงานเอกชน และหน่วยงานราชการในจังหวัดภูเก็ต

5. งานจัดตั้งกลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต กลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ตได้ก่อตั้งโครงการศึกษารวบรวมค้นคว้าประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภูเก็ตโดยกลุ่มได้ดำเนินงานจัดผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ และจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ภูเก็ต

6. สื่อสารมวลชน ศูนย์วัฒนธรรมมีบทบาทในการเผยแพร่หลักฐานทางประวัติศาสตร์และมรดกไทยไปสู่มวลชนในสื่อทุกรูปแบบที่มีโอกาส เช่น การจัดทำวิดิทัศน์เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมของสถานีวิทย์ ไทรทัศน์ เป็นต้น

7. หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นภูเก็ต สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้มอบหมายให้ศูนย์วัฒนธรรมจัดตั้งหน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต จึงมีการดำเนินการเสนอกรรมการ สามารถจัดตั้งเป็นหน่วยงานแรกของประเทศไทยตามคำสั่งจังหวัดภูเก็ตที่ 1000/2528 และดำเนินงานด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นภูเก็ตเรื่อยมา

8. ความร่วมมือกับจังหวัดภูเก็ต ได้ร่วมมือกับจังหวัดภูเก็ตจัดสัมมนาประวัติศาสตร์เมืองถลาง (พ.ศ.2527) จัดงานฉลอง 200 ปี วีรสตรีเมืองถลาง (พ.ศ. 2528) ดำเนินงานการสร้างพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง จากการสนับสนุนและร่วมดำเนินงาน เป็นผลให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการคัดเลือกเป็นจังหวัดที่มีผลงานอนุรักษ์มรดกไทยดีเด่น ใน พ.ศ.2533 และใน พ.ศ.2535

9. เอกสารที่ศูนย์จัดพิมพ์และมีส่วนร่วมในการจัดทำ ภายหลังจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดและสำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ส่งสมองค์ความรู้และข้อมูลเป็นจำนวนมาก และได้ออกเผยแพร่สู่สาธารณชน

จะเห็นได้ว่างานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต นั้นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม พร้อมทั้งสนับสนุนกิจกรรม เพื่อที่จะปลูกฝังวัฒนธรรม คุณธรรม สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ เล็งเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น

โดยการระดมทรัพยากรจากท้องถิ่น องค์การต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตามบทบาทภารกิจของสถาบัน

การใช้เกณฑ์ประเมินการทำงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จากข้อมูลภารกิจที่ผู้วิจัยกล่าวมาข้างต้น เป็นการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของสถาบัน แต่งานทางการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้นยังไม่มีเกณฑ์การประเมิน โดยเฉพาะการประเมินในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงได้ใช้ข้อมูลการดำเนินงานปัจจุบันที่มีอยู่ในเชิงคุณภาพมาใช้ในการออกแบบแนวคำถามเพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตดำเนินการอยู่นั้นมีความชัดเจนของความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงหรือไม่ งานที่ยังไม่ได้ดำเนินการ และควรจะมีการเสริมสร้างในอนาคต
- 2) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตอบสนองเอกลักษณ์ของชุมชนอย่างแท้จริงหรือไม่อย่างไร รวมทั้งแนวทางการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

กรมการฝึกหัดครู (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อวิทยาลัยครู โดยการสัมภาษณ์บุคลากรในวิทยาลัยครู บุคลากรทางการศึกษาในท้องถิ่น และบุคลากรในท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กลุ่มบุคคล ต้องการให้วิทยาลัยครูเป็นผู้นำในด้านการอนุรักษ์ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปเป็นความต้องการให้เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ต้องการให้วิทยาลัยครูจัดอบรมบุคลากรทางด้านวัฒนธรรม และขยายบทบาทด้านนี้ให้มากขึ้น

ภัทรฤดี สุพัฒน์โสภณ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์บทบาทของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผลการศึกษาพบว่า บทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำ สำหรับกลุ่มอาจารย์ที่ทำจะทำในลักษณะเข้าร่วมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มหาวิทยาลัยจัดมากที่สุด

เมตตา รัตนบุรี (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินความจำเป็นในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานของบุคลากรในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา พบว่า ผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณอย่างชัดเจนในการจัดกิจกรรม

จากงานวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า สังคมต้องการให้สถาบันเป็นผู้นำในด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และบทบาทในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม อาจารย์ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำ และผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร

2.5.7 งานกิจการนักศึกษา

งานกิจการนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษาที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อบริการและจัดสวัสดิการช่วยเหลือให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและเพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ เทียบพร้อมทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีความสามารถทางด้านสติปัญญา มีทักษะทางสังคม มีอารมณ์มั่นคง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งการที่จะผลิตคนให้มีลักษณะต่าง ๆ นอกจากกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียนตามหลักสูตรแล้ว ต้องอาศัยกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการดำเนินงานกิจการนักศึกษาที่มีประสิทธิภาพ จึงจะสามารถพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมตามเป้าหมายได้

งานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จะเกี่ยวข้องและครอบคลุมการดำเนินงานสามลักษณะ คือ ลักษณะแรก งานกิจการนักศึกษาเป็นการดำเนินการเพื่อสร้างเสริม พัฒนาบุคลิกภาพ และคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น ลักษณะที่สอง งานกิจการนักศึกษา เป็นงานที่ช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา เช่น การแนะแนว การให้คำปรึกษาหรือ การบริการสุขภาพ การจัดสวัสดิการเรื่องทุนการศึกษา หอพักนักศึกษา เป็นต้น ลักษณะที่สาม คือ งานกิจการนักศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับนักศึกษา เช่น การปกครองและวินัยนักศึกษา การปฐมพยาบาล ตลอดจนการดูแลในเรื่องความปลอดภัยต่าง ๆ (ชุมพล ชำนาญสาร, 2538 : 13)

สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้พัฒนาการดำเนินงานกิจการศึกษาด้านต่าง ๆ ให้ได้มาตรฐานตามลักษณะงานกิจการนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา สามารถรองรับและปฏิบัติภารกิจของงานกิจการนักศึกษา รวมทั้งสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาในด้านอื่น ๆ เช่น การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศาสนา และศิลปวัฒนธรรม สถาบันได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันไว้สี่ประการ คือ

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีจิตสำนึกในความเป็นไทย มีความรัก ความผูกพันต่อท้องถิ่น และมีความซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย

2. มีความรู้ ความสามารถในการวิชาการหรือวิชาชีพ มีความสามารถในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีและหลักการสู่การปฏิบัติ มีความสามารถในการศึกษาค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา และมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

3. เห็นประโยชน์ของส่วนรวม รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มได้ดี มีความรับผิดชอบ ชยัน อดทน พึ่งตนเองได้ และมีความเป็นผู้นำ

4. มีสุขภาพทั้งกายและจิตใจ และมีบุคลิกภาพที่ดี

สำนักงานกิจการนักศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในงานกิจการนักศึกษา และรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาของทุกคณะเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักศึกษา จึงจะให้คำแนะนำช่วยเหลือการปฏิบัติงานในสำนักงานกิจการนักศึกษา ให้เป็นไปตามกรอบนโยบายของสถาบันสถาบันได้ดำเนินการ ดังนี้ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544)

1. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา สำนักงานกิจการศึกษามีแผนงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการดำเนินกิจกรรม ให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมีสามหน่วยงานหลัก ได้แก่ องค์การบริหารนักศึกษา จัดกิจกรรมร่วมกับสโมสรคณะต่าง ๆ ทั่วคณะ โดยมีสถานศึกษาเป็นฝ่ายประเมินผลการทำงาน การพัฒนานักศึกษาในรูปของกิจกรรม โดยส่งเสริมให้พัฒนาในลักษณะงานวิชาการที่อยู่ในรูปแบบของชุมนุม ชมรม เพื่อส่งเสริมศักยภาพของนักศึกษา โดยคณะต่าง ๆ มีส่วนร่วมและอยู่ในการดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์แต่ละโปรแกรมในเรื่องเนื้อหาและรูปแบบกิจกรรมของแต่ละชมรมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. การพัฒนานักศึกษาในรูปของกิจกรรมการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วยกิจกรรม เพื่ออนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมเสริมร่วมกับฝ่ายต่าง ๆ ทั้งองค์กรภายในและองค์กรภายนอกสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่ได้จัดทำขึ้น ได้ทำงานร่วมกับสำนักศิลปวัฒนธรรม มีการทำกิจกรรมที่เป็นรูปแบบชัดเจนซึ่งนักศึกษาได้ฝึกการประสานงาน ฝึกการบริหาร ในการทำกิจกรรมและการสรุปประเมินผลอย่างไม่เป็นทางการ และเป็นทางการ โดยการบันทึกกิจกรรม การสอบถาม และการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และในกิจกรรมและชุมชนภายนอก ตัวอย่างเช่น กิจกรรมลอยกระทง รับผิดชอบโดยองค์การบริหารนักศึกษาคณะศิลปศึกษาได้ประสานการณ์ในการทำงานและส่งเสริมรักษาประเพณี เผยแพร่กิจกรรมของสถาบัน และการมีส่วนร่วมของชุมชน กิจกรรมวันแม่และวันพ่อ รับผิดชอบโดยองค์การบริหารนักศึกษาและนักศึกษาหอพัก กิจกรรมแห่เทียนพรรษา รับผิดชอบโดยองค์การบริหารนักศึกษาและนักศึกษาหอพัก นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถาบันและจังหวัด และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

นักศึกษาได้สนับสนุนและเผยแพร่กิจกรรมของสถาบัน เช่น จัดนิทรรศการ การแข่งขัน กีฬาสถาบัน การแสดงรำชุดต่าง ๆ เป็นต้น

การพัฒนานักศึกษาในรูปแบบของกิจกรรมพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการจัดการ รวมพลังมวลชน เพื่อช่วยเหลือและประชาสัมพันธ์สถาบันในรูปแบบของค่ายอาสาพัฒนา โดยอาศัยศักยภาพของนักศึกษาเอง โดยมีงบประมาณสนับสนุนขององค์การนักศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ จากองค์การภายนอกภาครัฐและเอกชน โดยสถาบันให้การสนับสนุนงบประมาณตามสมควร ซึ่งได้พัฒนานักศึกษาในด้านคุณลักษณะของการเสียสละ ความอดทน สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา ชุมชนและองค์การภายนอกอื่น ๆ ซึ่งเป็นภาพประทับใจก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ความรัก และความภูมิใจในสถาบัน อีกทั้งเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับสถาบันอีกทางหนึ่ง

3. การพัฒนานักศึกษาในรูปแบบของการพัฒนาสุขภาพทางกาย นักศึกษามีการออกกำลังกายอย่างเห็นได้ชัดเพราะมีแหล่งทรัพยากรอย่างเพียงพอ โดยมีการส่งเสริมในรูปแบบของการส่งเสริมสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน โดยนักศึกษาได้มีการจัดตั้งชมรมหรือชมรม ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เช่น ชมรมเชียร์ลีดเดอร์ ชมรมเปตอง ชมรมบาสเกตบอล เป็นต้น โดยมีงบประมาณสนับสนุน เพื่อจัดกิจกรรมในการแข่งขันกีฬากายในคณะทั้งห้าคณะ และการแข่งขันกีฬาระหว่างคณะ ซึ่งจัดเป็นประจำตามโครงการที่แต่ละส่วนนำเสนอ นอกจากนี้ยังร่วมกิจกรรมเพื่อการแข่งขันกีฬาราชภัฏห้าสถาบัน และกีฬาสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ โดยในปีการศึกษา 2544 สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นเจ้าภาพในการจัดแข่งขัน

4. การพัฒนานักศึกษาในรูปแบบของการพัฒนาด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย สำนักกิจการนักศึกษาได้จัดกิจกรรมการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารนักศึกษาลมาชิกสถานนักศึกษาโดยมีโครงการการบริหารที่เป็นกิจกรรมประชาธิปไตย โดยมีตัวแทนหมู่เรียนเป็นสมาชิกสถานนักศึกษา และหัวหน้าหมู่เรียนเป็นสมาชิกองค์การบริหารนักศึกษา ซึ่งการดำเนินกิจกรรมแต่ละปีการศึกษาจะมีการประชุมสภาสถาบันเพื่ออนุมัติโครงการในการใช้เงินกิจกรรม ซึ่งนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์เพื่อนำไปใช้กับชีวิตประจำวันในระบบประชาธิปไตยต่อไป

5. การพัฒนานักศึกษาในรูปแบบของการพัฒนาบุคลากร (นักศึกษา) สำนักกิจการนักศึกษามีการพัฒนาบุคลากร โดยการจัดอบรมสัมมนาเตรียมความพร้อมของผู้นำนักศึกษา ก่อนเปิดภาคเรียน ทุกปี ผู้นำนักศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานและเทคนิคการทำงาน กิจกรรมเพชรราชภัฏ นักศึกษาได้รับประสบการณ์ในการแสดงความคิดเห็นวิสัยทัศน์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบัน นักศึกษาได้ฝึกกระบวนการคิดและการทำงานร่วมกัน ที่ประชุม คัดเลือกนักศึกษาที่มี

คุณสมบัติเป็นผู้นำและมีมนุษยสัมพันธ์ มีการฝึกอบรม “ค่ายเพชรราชภัฏ” มีการพัฒนานักศึกษา โดยการฝึกอบรมกิจกรรมเสริมทักษะ เช่น การอบรมทักษะภาษาอังกฤษ ทักษะคอมพิวเตอร์ โดยใช้งบประมาณแผ่นดิน (ฝ่ายส่งเสริมวิชาการ) อย่างไรก็ตามทุกกิจกรรมจะมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา และนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในโครงการต่าง ๆ มีการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมและนำมาปรับปรุงพัฒนา

6. การแนะแนวอาชีพ สำนักกิจการนักศึกษามีแผนปฏิบัติงาน โครงการของฝ่ายแนะแนว สนเทศและบริการอาชีพ โดยจัดให้มีห้องแนะแนว ห้องสมุดอาชีพ มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้าน แนะแนวคอยบริการและให้คำปรึกษา มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามแผนงานและโครงการ ได้แก่ การปฐมนิเทศนักศึกษา การปัจฉิมนิเทศนักศึกษา แนะแนวสู่บุตร การเตรียมความพร้อม เพื่อเข้าสู่งานและอาชีพให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จัดบริการทุนการศึกษาและจัดหางาน มีการติดตามผลการปฏิบัติงาน

7. การจัดบริการและสวัสดิการ สำนักกิจการนักศึกษามีนโยบายและแผนปฏิบัติงานโครงการ การจัดบริการ และสวัสดิการแก่นักศึกษาโดยจัดให้มีหอพักนักศึกษาจำนวน 4 หอ มีอาจารย์ประจำหอ มีวัสดุอุปกรณ์บริการนักศึกษา มีงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมของหอพัก ศูนย์ส่งเสริม และบริการสุขภาพ มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่สามารถให้บริการด้านสุขภาพ มีเจ้าหน้าที่ให้บริการ มีงบประมาณสนับสนุน ห้องพยาบาล มีพยาบาลและเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาล คอยให้บริการ ในการตรวจสุขภาพและมีเวชภัณฑ์บริการให้นักศึกษาและบุคลากร มีงบประมาณสนับสนุน สนาม กีฬาในร่มและกลางแจ้ง ให้นักศึกษาใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและเพื่อการแข่งขัน มีบุคลากรในการดูแลสนามกีฬา มีงบประมาณสนับสนุน มีวัสดุ อุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬา จัดบริการให้นักศึกษาคณะต่าง ๆ เข้าร่วมโครงการประกันสุขภาพนักศึกษา และโครงการคุ้มครอง สวัสดิภาพ นักศึกษา โดยมีคณะกรรมการดำเนินงาน จัดให้มีการผ่อนผันการเข้ารับราชการทหารกองประจำการ ในระหว่างการเป็นนักศึกษา จัดให้มีบริการรับส่งไปรษณีย์ทุกวัน มีไปรษณีย์เอกชนให้บริการในช่วงเวลา 08.45 – 15.30 น. เพื่อเป็นบริการแก่นักศึกษาและบุคลากรเนื่องจากสถาบันอยู่ห่างจากชุมชนเมือง ในงานพิธีรับพระราชทานปริญญาบัตร ได้บริการต่าง ๆ ให้กับบัณฑิตที่จะเข้ารับพระราชทาน ปริญญาบัตรในเรื่อง ครุฑปริญญา การจัดบริการถ่ายภาพ, ที่พัก ในการจัดบริการและสวัสดิการ สำนักกิจการนักศึกษาได้มีการติดตามและประเมินอย่างเป็นทางการและอย่างไม่เป็นทางการ

การใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อวิเคราะห์งานด้านกิจการนักศึกษา

การส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ได้ระบุถึงสาระสำคัญของงานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาว่า สถาบันควรมีระบบบริหารกิจการนักศึกษา การจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจน ที่เป็นทราบกันในกลุ่มนักศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดสวัสดิการรูปแบบต่าง ๆ แก่นักศึกษาตามความเหมาะสม และจำเป็น สำหรับงานกิจการศึกษานั้น ลายหยุด จำปาทอง (2532 : 114) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ และนักศึกษามรรณ ต่าง ๆ ไม่มีบทบาทในการพัฒนากิจกรรม ขาดงบประมาณ ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพที่เหมาะสม ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นน้องรุ่นพี่เท่าที่ควร การคบเพื่อนต่างระดับมีน้อย จากสาระสำคัญของการส่งเสริมวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย และลักษณะการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการออกแบบแนวคำถามเกี่ยวกับกิจการนักศึกษา เพื่อสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

- 1) งานกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตที่ดำเนินงานในปัจจุบันนี้ สามารถครอบคลุมความต้องการของนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร
- 2) การบริหารงานกิจการนักศึกษาที่เป็นอยู่ในขณะนี้ มีจุดแข็งหรือแนวทางเสริม จุดอ่อน และแนวทางแก้ไข อย่างไร
- 3) บทบาทของงานกิจการนักศึกษาเมื่อสถาบันราชภัฏภูเก็ตเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล

งานวิจัยเกี่ยวข้องกับงานด้านกิจการนักศึกษา

จารุบุตร พันธ์ขาว (2525 : 105 – 113) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านกีฬา และนันทนาการ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ผลการศึกษา พบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการมากที่สุด รองลงมา คือ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกีฬา และด้านนันทนาการ และพบว่า นักศึกษาชายมีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่านักศึกษาหญิง และกิจกรรมนักศึกษาจะต้องให้นักศึกษาเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจและจะเป็นบัณฑิตที่ดีในอนาคต

สายันท์ วนะมณีย์ (2531 : 120) ได้วิจัยรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย พบว่า ควรดำเนินการให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบและให้การสนับสนุนกิจกรรมโดยตรง กำหนดบทบาท และหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ให้ชัดเจน โดยมีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่นักศึกษา

มิตรภาณี พุ่มกล่อม (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความหวังและสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริการกิจการศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันการให้บริการกิจการนักศึกษา คือ นักศึกษามีความคาดหวังต่อการบริการให้คำปรึกษาและทดสอบทางจิตวิทยา และบริการจัดหางานในระดับมากถึงมากที่สุด

สมบัติ คำม่วง (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประกอบด้วยสาระ 10 ด้าน คือ ปรัชญาของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มุ่งสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพและความสามารถในวิชาชีพ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน นโยบายมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพของนักศึกษาจนสุดขีดความสามารถ และส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีความสามารถและทักษะวิชาชีพของตน ขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์และเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาชีพ การจัดบุคลากรงานกิจกรรมนักศึกษา ของส่วนกลางให้มีอธิการบดี รองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา หัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม และกิจกรรมของวิทยาเขตให้มีผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา หัวหน้าแผนกกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งไว้ให้ชัดเจน งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาได้จากค่าบำรุงกิจกรรมนักศึกษา เงินสนับสนุนจากรัฐบาลและเอกชน เงินจากการหารายได้ของนักศึกษา สถาบันศึกษา และชมรมกิจกรรมต่าง ๆ การดำเนินการมีการวางแผนจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร บุคลากรประจำงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการนักศึกษา มีหน่วยงานรับผิดชอบงานกิจกรรมนักศึกษา ซึ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ชัดเจน การประเมินโครงการ และการรายงานผลการจัดกิจกรรมทุกครั้ง

จากงานวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า งานกิจการนักเรียนนั้นต้องการให้นักศึกษามีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีความสามารถและทักษะวิชาชีพของตน ขอบข่าย ครอบคลุมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์และเสริมสร้างความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ส่วนการจัดบุคลากรงานกิจกรรมนักศึกษาควรกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งไว้ให้ชัดเจน งบประมาณและทรัพยากรเพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาซึ่งได้จากคำบำรุงกิจกรรม นักศึกษา เงินสนับสนุนจากรัฐบาลและเอกชน เงินจากการหารายได้ของนักศึกษา สภานักศึกษา และชมรมกิจกรรมต่าง ๆ การดำเนินการมีการวางแผนจัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร บุคลากร ประจำงานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการนักศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

วิธีการดำเนินการศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (delphi technique) ซึ่งรายละเอียดของการดำเนินการศึกษาประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีการสร้างเครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญซึ่งประกอบด้วย

1. คณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต
2. ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย คณะกรรมการบริหารสถาบัน ของผู้อำนวยการสำนัก และประธานโปรแกรมวิชา
3. ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น หัวหน้าหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน และผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จากกลุ่มประชากรเป้าหมาย จำนวนทั้งสิ้น 42 คน ซึ่งการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย นั้น โทมัส ที แมคคิลแลนซ์ (ขนิษฐา วิทยานุมาล: 2530 : 28) ได้เสนอผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบบเดลฟาย พบว่า หากมีผู้เชี่ยวชาญตั้งแต่ 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความคลาดเคลื่อนจะน้อยมากและเริ่มมีค่าคงที่ ดังนั้นจึงถือว่าจำนวนผู้เชี่ยวชาญ 42 คนนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1	คือ	กรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 13 คน
กลุ่มที่ 2	คือ	ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต จำนวน 19 คน
กลุ่มที่ 3	คือ	ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น จำนวน 10 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ 1 กรรมการสภาประจำสถาบัน จะต้องเป็นบุคคลที่เคยเข้าร่วมประชุมสภาประจำสถาบันอย่างน้อยสองครั้ง และเป็นบุคคลที่มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเลือกจากนายกสภาประจำสถาบัน อุปนายกสภาประจำสถาบัน กรรมการสภาประจำสถาบัน ที่เป็นตัวแทนผู้บริหาร กรรมการสภาประจำสถาบันที่เป็นตัวแทนคณาจารย์ และกรรมการและเลขานุการประจำสถาบัน

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วยรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีคณะต่าง ๆ ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก และประธานโปรแกรมวิชา จะต้องเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารดังกล่าวในสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นเวลาอย่างน้อยสามปี ส่วนประธานโปรแกรมวิชา จะต้องทำหน้าที่เป็นอาจารย์สอนในสถาบันราชภัฏไม่น้อยกว่าห้าปี

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น ประกอบด้วย ผู้นำท้องถิ่น หัวหน้าหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ผู้ที่มีผลงานดีเด่นทางด้านต่าง ๆ ของท้องถิ่น และตัวแทนประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้ที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบัน และมีความรู้เกี่ยวกับสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นอย่างดี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามสองฉบับ

1. แบบสัมภาษณ์ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ทั้งเจ็ดด้านที่ผู้วิจัยศึกษา ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ

2. แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบในรอบที่ 2 โดยมีจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้าน จำนวนทั้งสิ้น 165 ข้อ เป็นคำถามในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารทั่วไป	50 ข้อ
2.2 ด้านบริหารงานวิชาการ	20 ข้อ
2.3 ด้านการบริหารบุคลากร	45 ข้อ
2.4 ด้านการวิจัย	13 ข้อ
2.5 ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน	8 ข้อ
2.6 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	13 ข้อ
2.7 ด้านการบริหารงานกิจการนักศึกษา	16 ข้อ

3. แบบสอบถามเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญตอบในรอบที่สาม เป็นแบบสอบถามที่ใช้ข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่สอง เพียงแต่เพิ่มตำแหน่งค่ามัธยฐาน (median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) รวมทั้งตำแหน่งของคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบไว้ในรอบที่สองเพื่อนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ทบทวนคำตอบในรอบที่สองของตนเอง แล้วตอบกลับมาอีกเป็นครั้งที่สาม โดยอาจยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบก็ได้

วิธีการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟายในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญในรอบแรก และแบบสอบถามอีกสองฉบับ ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวนสองฉบับ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแบบสัมภาษณ์ ในรอบที่ 1

1.1 ผู้วิจัยได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ ระเบียบ และเอกสารทางราชการต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต งานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งการใช้เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะของสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการศึกษาด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้านการวิจัย ด้านการบริหารวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจการนักศึกษา และการใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาทางด้านการบริหารงานบุคลากร ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งการเรียนรู้ โดยนำมาเปรียบเทียบกับสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต แล้วนำมาใช้ในการสร้างแบบสัมภาษณ์

1.2 นำคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ประธานกรรมการและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์และครบถ้วน

2. การสร้างแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รอบที่ 2

2.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบแรก นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยพยายามคงรูปภาษาและจำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ และปรับแก้ประเด็นที่ยังไม่มีความชัดเจน

2.2 นำกรอบแบบสอบถามปลายปิดที่ได้ เสนอให้ประธานกรรมการและกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้สมบูรณ์

2.3 นำแบบสอบถามปลายปิดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวนสองท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้องเหมาะสม ในด้านการใช้ภาษาอีกครั้ง และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

3. การสร้างแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ รอบที่ 3

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบกลับแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ทางสถิติ หาค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ มัธยฐาน ฐานนิยม โดยใช้ข้อความเหมือนแบบสอบถามรอบที่ 2 เพียงแต่เพิ่มตำแหน่งค่ามัธยฐาน (median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) รวมทั้งตำแหน่งของคำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบไว้ในรอบที่ 2 เพื่อนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้ทบทวนคำตอบในรอบที่ 2 ของตนเอง แล้วตอบกลับมาอีกเป็นครั้งที่ 3 โดยอาจยืนยันคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบก็ได้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ ระเบียบ และเอกสารทางราชการต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต และข้อมูลทางด้านแนวคิด ทฤษฎี เกณฑ์การประเมินการดำเนินงานในสถาบันระดับอุดมศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่วิเคราะห์ได้มาใช้ในการออกแบบแนวทางสัมภาษณ์และแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้เชี่ยวชาญทั้ง 32 ท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ในรอบที่ 2 และรอบที่ 3 โดยนำหนังสือที่ได้พร้อมโครงการเสนอปริญญาโท ติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย นัดวันสัมภาษณ์ และระยะเวลาที่ระบุไว้ในแบบสอบถามกลับคืนภายในหนึ่งสัปดาห์

3. การเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ในรอบแรกกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการมีลักษณะเหมือนกับการใช้แบบสอบถาม เพียงแต่ต่างกันที่ใช้วิธีพูด ชักถามแทนการให้ผู้ตอบอ่านแล้วตอบคำถาม ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะมีแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีข้อความโดยละเอียดตามที่เตรียมไว้ การถามจะเรียงไปตามลำดับที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ ส่วนใหญ่จะใช้การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการกับกลุ่มผู้ตอบที่มีจำนวนมากเพื่อเปรียบเทียบข้อมูลจากคำตอบ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 แนะนำตัวผู้วิจัยและแจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์

3.2 ขออนุญาตนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

3.3 ส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เตรียมการล่วงหน้า

3.4 ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาที่กำหนด มีการบันทึกเสียงการให้สัมภาษณ์ โดยละเอียดทุกขั้นตอน

4. การเก็บรวบรวมจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ โดยการลงทะเบียน ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบกลับตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยใช้วิธีการติดตามด้วยตนเองและติดตามทางโทรศัพท์ เว้นระยะการเตือนและติดตามโดยมีระยะห่างจากการส่งแบบสอบถามทุกหนึ่งสัปดาห์ ด้วยการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่สุภาพ ขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

แนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ผู้วิจัยได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ ระเบียบ และเอกสารทางราชการต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต วิจัยต่าง ๆ นำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ เช่น เกณฑ์การส่งเสริมวิทยฐานะของสถาบันระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยใช้ในการศึกษาด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจการนักศึกษา และนำข้อมูลที่ศึกษาได้มาใช้ในการออกแบบแนวคำถามสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (2540 – 2544) ซึ่งเป็นเกณฑ์ในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาทางด้านการบริหารงานบุคลากร ด้านการบริหารวิชาการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งการเรียนรู้ แล้วนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการออกแบบสัมภาษณ์

2. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาโดยจำแนกความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องเดียวกันออกเป็นประเด็นต่าง ๆ แล้วนำประเด็นเหล่านั้นไปสร้างเป็นแบบสอบถามในรอบที่สอง

3. ข้อมูลจากแบบสอบถามรอบที่สองและรอบที่สาม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยมแล้วมาแปลผล ดังนี้

1. มัธยฐาน (Median)

จากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นั้นผู้วิจัยได้ให้น้ำหนักคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด หรือข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก หรือข้อความนั้นเป็นไปได้มาก

3 หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง หรือข้อความนั้นเป็นไปได้ปานกลาง

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น หรือข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด หรือข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด

ค่ามัธยฐานที่หามาได้จากการใช้แบบสอบถาม นำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้

ค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด หรือข้อความนั้นเป็นไปได้มากที่สุด

ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก หรือข้อความนั้นเป็นไปได้มาก

ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง หรือข้อความนั้นเป็นไปได้ปานกลาง

ค่ามัธยฐาน ระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก หรือข้อความนั้นเป็นไปได้น้อย

ค่ามัธยฐาน ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด หรือข้อความนั้นเป็นไปได้น้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาว่าจะนำข้อความใดมาเป็นข้อสรุปผลการวิจัยนั้น ผู้วิจัยใช้ข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นสอดคล้องกันมากและมากที่สุด (ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป) เป็นผลการวิจัยในครั้งนี้

2. พิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

ผู้วิจัยคำนวณค่าความแตกต่างระหว่างควอไทล์ที่ 1 กับ ควอไทล์ที่ 3 ถ้าข้อความใดได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ตั้งแต่ 1.50 ลงมา แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน และถ้าค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ของข้อความใดมีค่ามากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

3. ฐานนิยม (Mode)

ผู้วิจัยได้คำนวณค่าฐานนิยมของแต่ละข้อความ แล้วนำมาหาความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยมโดยกำหนดค่าความแตกต่างไม่เกิน 1 จึงจะถือว่าความคิดเห็นของประชากรที่มีต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

ผู้วิจัยนำเอาข้อความที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันทั้งในด้านมัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยม มาสรุปเป็นความคิดเห็นของประชากรที่มีต่อการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า จากนั้นจึงนำเสนอตามกรอบที่ได้วางไว้ข้างต้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW VERSION 10.0 ซึ่งเป็นสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (statistics package for the social science – SPSS) ได้ค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่ามัธยฐาน (median)
2. ค่าควอไทล์ (quartile)
3. ค่าฐานนิยม (mode)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554) ส่วนที่วิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ตนั้นได้นำเสนอไปแล้วในบทที่ 2 ในบทนี้จะนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า พ.ศ. 2545 – 2554 จากการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 32 คน ซึ่งตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม รวม 3 รอบ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอประเด็นต่าง ๆ ในรูปของตาราง ซึ่งพิจารณาจากการคำนวณหาค่ามัธยฐาน (median) ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างฐานนิยมกับค่ามัธยฐาน ($|Mo - Mdn|$) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) และเพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอเสนอสัญลักษณ์และอักษรย่อสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน
Mo	แทน	ค่าฐานนิยม
$ Mo - Mdn $	แทน	ค่าสัมบูรณ์ระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน
I.R	แทน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์
.	แทน	ค่ามัธยฐานน้อยกว่า 3.50
..	แทน	ค่าสัมบูรณ์ระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐานมากกว่า 1
...	แทน	ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มากกว่า 1.50

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์คำตอบผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 รอบ ดังนี้

รอบที่ 1 วิเคราะห์คำตอบที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในประเด็นคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสัมภาษณ์ จำนวน 20 ข้อ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามต่อไป

รอบที่ 2 นำแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 165 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์คำตอบของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 ส่งกลับไปยังผู้เชี่ยวชาญ

อีกครั้ง เพื่อแสดงความคิดเห็นโดยการให้น้ำหนักคะแนนในแต่ละข้อ หากมีข้อใดไม่ชัดเจน หรือควรมีการแก้ไขจำนวน ผู้เชี่ยวชาญสามารถให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้

รอบที่ 3 นำคำตอบที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดในรอบที่ 2 มาคำนวณค่ามัธยฐาน (median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) เพื่อนำค่าเหล่านี้มาใส่เพิ่มเติมเข้าไปในแบบสอบถาม ที่เป็นแบบสอบถามซ้ำกับเดียวกันกับรอบที่ 2 โดยแสดงค่าที่คำนวณได้และคำตอบเดิมของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 2 ในรูปของสัญลักษณ์ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาอีกครั้ง โดยเปรียบเทียบความคิดเห็นของตนเองกับกลุ่มว่ายังจะยืนยันคำตอบเดิม หรือปรับเปลี่ยนใหม่หากคำตอบของตน ไม่สอดคล้องกับคำตอบของกลุ่มและหากต้องการยืนยันคำตอบเดิมให้แสดงเหตุผลประกอบด้วย

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2544 – 2554)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2544 – 2554) ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 32 ท่าน ครบทั้งสามรอบ ได้นำเสนอในรูปของตารางและคำบรรยายประกอบ จำแนกตามหัวข้อทั้งเจ็ดด้าน ดังที่กล่าวแล้วในบทที่ 3 เกณฑ์การพิจารณาข้อความที่เป็นผลสรุปของการวิเคราะห์ว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันเพียงใด ให้เกณฑ์ที่ว่า ถ้าข้อความใดมีค่ามัธยฐาน ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 และค่าสัมบูรณ์ระหว่างฐานนิยมและค่ามัธยฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่าข้อความนั้นสอดคล้องกัน และถือเป็นผลสรุปของการวิจัยในครั้งนี้

ด้านการบริหารงานทั่วไป

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวโน้มและความเป็นไปได้ในด้านการบริหารทั่วไป ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตสามประเด็น คือ ประสิทธิภาพทัศน พันธกิจของสถาบัน และแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โครงสร้างการบริหารของสถาบัน การได้มาซึ่งผู้บริหาร และการบริหารงบประมาณของสถาบัน ในส่วนของแนวทางการหารายได้ของสถาบัน

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบัน และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับปรัชญาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มากหนึ่งข้อ คือ ข้อที่ 1 สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม (ตาราง 11)

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน 3 ข้อ คือ

ข้อที่ 2 สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่นและภูมิภาคในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นที่พึ่งทางวิชาการและบริการสังคม แก่ประชาชน และองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 2)

ข้อที่ 3 สถาบันราชภัฏภูเก็ตต้องเป็นมิติที่เชื่อมระหว่างความเป็นท้องถิ่นและความเป็นสากลในด้านวิชาการ และด้านสังคมที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไป ภายใต้บริบทของความเป็นคนไทย (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 3.00)

ข้อที่ 4 สถาบันราชภัฏภูเก็ตมุ่งผลิตบัณฑิต สร้างงาน พัฒนาท้องถิ่น และรักษาศิลปวัฒนธรรม (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 2.50)

ตาราง 11 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับปรัชญาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
1. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อ พัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่ง ความรับผิดชอบต่อสังคม	5.00	5	0.00	1.00
2 สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่น และภูมิภาคในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นที่พึ่งทางวิชาการ และบริการสังคม แก่ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ	4.00	4	0.00	2.50***
3. สถาบันราชภัฏภูเก็ตต้องเป็นมิติที่เชื่อมระหว่าง ความเป็นท้องถิ่นและความเป็นสากลในด้าน วิชาการ และด้านสังคมที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไป ภายใต้บริบทของความเป็นคนไทย	3.00*	3	0.00	1.00
4. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมุ่งผลิตบัณฑิต สร้างงาน พัฒนาท้องถิ่น และรักษาศิลปวัฒนธรรม	2.50*	2	1.00	1.00

* Mdn < 3.50 , *** I.R > 1.50

วิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 2 ข้อ (ตาราง 12) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 5 สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ข้อที่ 6 สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

ส่วนข้อที่ 7 ที่ว่า สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของท้องถิ่น และรู้สำนึกในความเป็นไทย ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 3.00)

ตาราง 12 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
5. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	5.00	5	0.00	1.00
6. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน	4.00	4	0.00	1.00
7. สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของท้องถิ่น และรู้สำนึกในความเป็นไทย	3.00*	3	0.00	1.00

* Mdn < 3.50

แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

แนวนโยบายและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 12 ข้อ (ตารางที่ 14) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 15 สถาบันควรจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และควรกระตุ้นให้คณาจารย์และนักศึกษา ได้คิดค้น ผลิตและพัฒนา ผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม

ข้อที่ 20 สถาบันควรมีการบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย และประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนที่สนใจได้รับรู้สารสนเทศเหล่านั้น

ข้อที่ 18 สถาบันควรเชิญบุคลากรในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด เช่น ร่วมทำประชาพิจารณ์ เป็นกรรมการศูนย์ สำนัก โปรแกรมวิชา ร่วมเป็นวิทยากรรายวิชาเฉพาะเรื่อง ร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา งานวันเด็ก วันแม่แห่งชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษา การประกวดและการแข่งขันต่าง ๆ เป็นต้น

ข้อที่ 25 สถาบันควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ) เพื่อเป็นการดำเนินงานของสถาบัน เช่น จัดบสนับสนุนหรือสมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือส่งเสริมสำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์ จัดตั้งมูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ

ข้อที่ 19 สถาบันควรสนองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนและควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบันองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน ควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับสถาบันให้มากขึ้นในทุกมิติ

ข้อที่ 22 สถาบันควรเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลายและง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อที่ 17 สถาบันควรจัดหาอัตรากำลังคณาจารย์ และบุคลากรในสถาบันให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น

ข้อที่ 16 สถาบันควรนำเสนอมผลงานของคณาจารย์และนักศึกษา ให้ชุมชนได้รับรู้ และขยายผลไปยังระดับประเทศ โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์

ข้อที่ 24 สถาบันควรใช้วิธีแบบปาล้อมเมือง คือ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้นในระดับรากหญ้า ให้มีความรู้ มีความตื่นตัว ในด้านการศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการรักษาสติ รักษาสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม

ข้อที่ 23 สถาบันควรจัดกลุ่มออกรับฟังความคิดเห็นตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ

ข้อที่ 21 โครงการวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันต้องเป็นไปในเรื่องที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น หรือแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อที่ 14 สถาบันควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและหน้าที่ของสถาบันอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ประชาคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เช่น ร่วมงานประเพณี กินเจ การพัฒนาสาธารณสมบัติต่าง ๆ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน

ตาราง 14 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
14. สถาบันควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาท และหน้าที่ของสถาบันอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วน ร่วมในกิจกรรมที่ประชาคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เช่น ร่วมงานประเพณีกินเจ การพัฒนาสาธารณ สมบัติต่าง ๆ	4.00	5	1.00	1.00
15. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และ ควรกระตุ้นให้คณาจารย์และนักศึกษา ได้คิดค้น ผลิตและพัฒนา ผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม	5.00	5	0.00	1.00
16. สถาบันควรนำเสนอผลงานของคณาจารย์ / นักศึกษา ให้ชุมชนได้รับรู้ และขยายผลไปยังระดับ ประเทศ โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์	5.00	5	1.00	1.00

ตาราง 14 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
17. สถาบันควรจัดหาอัตรากำลังคณาจารย์ และ บุคลากรในสถาบันให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงาน เพิ่มขึ้น	5.00	5	0.00	1.00
18. สถาบันควรเชิญบุคลากรในชุมชนระดับภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงาน ทุกส่วนให้มากที่สุด เช่น ร่วมทำประชาพิจารณ์ เป็นกรรมการศูนย์ สำนัก โปรแกรมวิชา ร่วมเป็น วิทยากรรายวิชาเฉพาะเรื่อง ร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา งานวันเด็ก วันแม่แห่งชาติ วันเฉลิม พระชนมพรรษา การประกวดและการแข่งขันต่าง ๆ เป็นต้น	5.00	5	0.00	1.00
19. สถาบันควรสนองนโยบายการสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชนและควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบันองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชนควรเปิดโอกาส ให้มีส่วนร่วมกับสถาบันให้มากขึ้นในทุกมิติ	5.00	5	0.00	1.00
20. สถาบันควรมีการบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ ถูกต้อง ทันสมัย และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่ สนใจได้รับรู้สารสนเทศเหล่านั้น	5.00	5	0.00	1.00
21. โครงการวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันต้องเป็นไปในเรื่อง ที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น หรือแนวทางในการพัฒนา ท้องถิ่น	4.00	4	0.00	1.00
22. สถาบันควรเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลาย และง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 14 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
23. สถาบันควรจัดกลุ่มออกรับฟังความคิดเห็น ตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ	4.00	4	0.00	1.00
24. สถาบันควรใช้วิธีแบบปาล้อมเมือง คือ การจัด เสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้นในระดับรากหญ้า ให้มีความรู้ มีความตื่นตัว ในด้านการศึกษา การเรียน รู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการรักษาสีทึ รักษาสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม	4.00	4	0.00	0.00
25. สถาบันควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ) เพื่อเป็น การดำเนินงานของสถาบัน เช่น จัดงบประมาณสนับสนุนหรือ สมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือส่งเสริมสำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์จัดตั้ง มูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ	5.00	5	0.00	1.00

โครงสร้างการบริหารงานของสถาบัน

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับโครงสร้างของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็น
ไปได้มาก รวม 8 ข้อ (ตาราง 15) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 26 สถาบันควรมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการกำกับนโยบาย และติดตาม
ผลการดำเนินงาน

ข้อที่ 33 สถาบันเมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรก
แล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อในระยะต่อไป เมื่อมหาวิทยาลัยพึ่งตนเองได้
จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

ข้อที่ 32 สถาบันควรมีการแบ่งสายบุคลากรอย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน และสายบุคลากรสนับสนุนการสอน โดยกำหนดภาระงาน รายละเอียดของการปฏิบัติงาน (job description) อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ การให้ทุน ให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน

ข้อที่ 31 สถาบันควรลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (hierrachy) โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด

ข้อที่ 29 อธิการบดีมอบอำนาจแก่รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ในการบริหารงาน ตามระดับความรับผิดชอบ เพื่อลดขั้นตอนการบังคับบัญชา โดยให้รองและผู้ช่วยแต่ละคน รับผิดชอบดูแลหน่วยงานในสายของตนเอง ยกเว้นเรื่องนโยบายต้องหารือร่วมกัน

ข้อที่ 30 สถาบันมีนายกสภา และอุปนายกสภา ซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ปลอดจากอำนาจบริหารของข้าราชการประจำ

ข้อที่ 28 การแบ่งส่วนราชการในสถาบันกะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น ถ้าเป็นองค์การวิชาการ ได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ให้มีระบบการสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สายปฏิบัติการสอน โดยมีวาระที่แน่นอน ถ้าเป็นองค์กรหรือหน่วยงานบริการหรือประสานงาน เช่น สำนักงานอธิการบดี ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ให้คัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสายสนับสนุนการสอน

ข้อที่ 27 สถาบันควรมีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี จากตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาประจำสถาบัน

ตาราง 15 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
26. สถาบันควรมีสถาปนาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุด ในการกำกับนโยบาย และติดตามผลการดำเนินงาน	5.00	5	0.00	0.00
27. สถาบันควรมีการสรรหานายก/สภามหาวิทยาลัย และอธิการบดี จากตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ภายใน มหาวิทยาลัย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภา ประจำสถาบัน	4.50	5	0.50	1.00
28. การแบ่งส่วนราชการในสถาบันกะทัดรัด มีภารกิจที่ ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น ถ้าเป็นองค์กร วิชาการ ได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ให้มีระบบการสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สาย ปฏิบัติการสอน โดยมีวาระที่แน่นอน ถ้าเป็นองค์กร หรือหน่วยงานบริการ/ประสานงาน เช่น สำนักงาน อธิการบดี ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ให้ คัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสายสนับสนุนการสอน	5.00	5	0.00	1.00
29. อธิการบดีมอบอำนาจแก่องค์กรอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการ บดี ในการบริหารงานตามระดับความรับผิดชอบ เพื่อ ลดขั้นตอนการบังคับบัญชา โดยให้องค์และผู้ช่วยแต่ ละคน รับผิดชอบดูแลหน่วยงานในสายของตนเอง ยก เว้นเรื่องนโยบายต้องหารือร่วมกัน	5.00	5	0.00	1.00
30. สถาบันมีนายกสภา และอุปนายกสภา ซึ่งเป็นบุคคล ภายนอก ปลอดจากอำนาจบริหารของข้าราชการ ประจำ	5.00	5	0.00	1.00
31. สถาบันควรลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (hierarchy) โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่าง ให้มากที่สุด	5.00	5	0.00	0.70

ตาราง 15 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
32. สถาบันควรมีการแบ่งสายบุคลากรอย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน และสายบุคลากรสนับสนุน การสอน โดยกำหนดภาระงาน รายละเอียดของการ ปฏิบัติงาน (job description) อำนาจ หน้าที่ ความรับ ผิดชอบ การให้คุณ ให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่ง งาน	5.00	5	0.00	0.75
33. สถาบันเมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่ เป็นส่วนราชการในระยะแรกแล้วพัฒนาระบบบริหาร ราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อในระยะต่อไป เมื่อมหาวิทยาลัยพึ่งตนเองได้ จึงเปลี่ยนแปลงฐานะ เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	5.00	5	0.00	0.00

การได้มาซึ่งผู้บริหาร

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 7 ข้อ (ตาราง 16) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 35. นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีควรได้มาจากการสรรหาของประชาคมมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก (ผู้ทรงคุณวุฒิในสภา ฯ) โดยมีข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย

ข้อที่ 34. สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสม และเกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อที่ 37. ผู้บริหารคณะ ศูนย์ สำนัก ควรได้มาจากการสรรหาของสมาชิกในหน่วยงานดังกล่าว โดยมีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และเสนอให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบแต่งตั้ง

ข้อที่ 36. รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีควรได้มาจากการเสนอชื่อของอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบและแต่งตั้ง

ข้อที่ 40 สถาบันควรสรรหาอธิการบดี จากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร

ข้อที่ 39 สถาบันควรใช้วิธีการสรรหาอธิการบดี จากบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบัน ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุนการสอน และนักศึกษา ฝ่ายละไม่เกิน 2 คน ซึ่งผู้บริหารไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลภายในสถาบันเสมอไป

ข้อที่ 38 สถาบันควรมีการสรรหาอธิการบดี จากบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตาราง 16 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo – Mdn	I.R.
34. สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่ง ผู้บริหารทุกระดับทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และ ระดับสูง ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสม และ เกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป	5.00	4	1.00	1.00
35. นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีควรได้มาจากการ สรรหาของประชาคมมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตัวแทน จากกลุ่มต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก (ผู้ทรงคุณวุฒิ ในสภา ฯ) โดยมีข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย	5.00	5	0.00	0.75
36. รองอธิการบดี / ผู้ช่วยอธิการบดีควรได้มาจากการ เสนอชื่อของอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ และแต่งตั้ง	4.00	4	0.00	0.00

ตาราง 16 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	LR
37. ผู้บริหารคณะ ศูนย์ สำนัก ควรได้มาจากการสรรหา ของสมาชิกในหน่วยงานดังกล่าว โดยมีข้อบังคับสภา มหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และเสนอให้สภา มหาวิทยาลัยเห็นชอบแต่งตั้ง	4.00	4	0.00	0.00
38. สถาบันควรมีการสรรหาอธิการบดี จากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	4.00	4	0.00	1.00
39. สถาบันควรใช้วิธีการสรรหาอธิการบดี จากบุคลากร ทุกฝ่ายในสถาบัน ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุน การสอน และนักศึกษา ฝ่ายละไม่เกิน 2 คน ซึ่งผู้ บริหารไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคลากรภายในสถาบัน เสมอไป	4.00	4	0.00	1.00
40. สถาบันควรสรรหาอธิการบดี จากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคลากรภายในและบุคลากรนอกที่เป็น นักบริหาร	4.00	4	0.00	1.00

แนวทางการหารายได้ของสถาบัน

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการหารายได้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 9 ข้อ (ตารางที่ 17) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 49 สถาบันควรพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจากรัฐ

ข้อที่ 50 สถาบันควรติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณทุกประเภทว่าประหยัดคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ปรับงบประมาณหรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์เพื่อนำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น

ข้อที่ 47 สถาบันควรขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงานและโครงการที่เป็นประโยชน์จากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่ 42 สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อการจำหน่าย เช่น ของที่ระลึก ขนม น้ำดื่ม เบเกอรี่ ไวน์ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ

ข้อที่ 44 สถาบันควรมีการบริการวิชาการที่มีรายได้ เช่น การรับช่วงงาน การรับเป็นที่ปรึกษา การวิจัย การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น

ข้อที่ 46 สถาบันควรเปิดสอนภาคพิเศษ ในสาขาที่มีความพร้อมในทุกด้าน ควบคู่ไปกับการพัฒนาสาขาที่เปิดสอนอยู่แล้ว

ข้อที่ 41 สถาบันควรให้เช่าสิ่งหัตถ์ทรัพย์ต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร

ข้อที่ 45 สถาบันควรปรับค่าน่วยกิดในอัตราที่เหมาะสม

ข้อที่ 43 สถาบันควรจ้างผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงานหารรายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมีคณะกรรมการของสถาบันเข้าไปมีส่วนร่วม

ส่วนข้อที่ 48 ที่ว่าสถาบันควรพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและดำเนินการแบบธุรกิจ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภูเก็ต ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 1.75)

ตาราง 17 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการหารายได้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
41. สถาบันควรให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ของ สถาบัน เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร	5.00	5	0.00	1.00
42. สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ทั้งหลาย เพื่อการจำหน่าย เช่น ของที่ระลึก ขนม น้ำดื่ม เบเกอรี่ ไวน์ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ	5.00	5	0.00	1.00
43. สถาบันควรร่วมมือกับผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหาร จัดการหน่วยงานหารายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมีคณะกรรมการของสถาบันเข้าไปมีส่วนร่วม	4.00	4	0.00	1.00
44. สถาบันควรมีการบริการวิชาการที่มีรายได้ เช่น การรับช่วงงาน การรับเป็นที่ปรึกษา การวิจัย การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น	5.00	5	0.00	1.00
45. สถาบันควรปรับค่านายกิตในอัตราที่เหมาะสม	4.00	4	0.00	0.00
46. สถาบันควรเปิดสอนภาคพิเศษ ในสาขาที่มี ความพร้อมในทุกด้าน ควบคู่ไปกับการพัฒนาสาขา ที่เปิดสอนอยู่แล้ว	5.00	5	0.00	1.00
47. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงาน / โครงการที่เป็นประโยชน์จาก ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5.00	5	0.00	0.00
48. สถาบันควรพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้เป็น แหล่งท่องเที่ยวและดำเนินการแบบธุรกิจ เพื่อบริการ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภูเก็ต	4.00	5	1.00	1.75***
49. สถาบันควรพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผล สัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อ ขอตั้งงบประมาณจากรัฐ	5.00	5	0.00	0.00

ตาราง 17 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
50. สถาบันควรติดตามและประเมินผลการใช้เงิน งบประมาณทุกประเภทว่าประหยัด คุ่มค่า และ มีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ปรับปรุงประมาณ หรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ เพื่อ นำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น	5.00	5	0.00	0.00

*** I.R > 1.50

ด้านการบริหารงานวิชาการ

งานบริหารวิชาการ ผู้วิจัยศึกษาในส่วนของ หลักสูตรที่ควรเปิดสอน แนวทางการรับบุคคลเข้า
ศึกษา และแหล่งการเรียนรู้

หลักสูตรที่ควรเปิดสอน

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับหลักสูตรที่ควรเปิดสอนของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน
ทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและ
มีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 8 ข้อ (ตาราง 18) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 52 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โปรแกรมวิชา
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม อุตสาหกรรมบริการ ศิลป (การทำ
ผ้าบาติก) นิเทศศาสตร์ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารธุรกิจ การตลาด การบริหารจัด
การ และคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น

ข้อที่ 53 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เมืองนานาชาติ การค้าระหว่าง
ประเทศ (e-commerce, cyberport) เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการ
คอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)

ข้อที่ 51 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน สังคม และการบริหารจัดการแบบใหม่ เช่น
โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ความปลอดภัย ศึกษาศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขชุมชน
การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่น และพลศึกษา (โดยเน้นกีฬาทางน้ำ) เป็นต้น

ข้อที่ 55 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ทางทะเล เป็นต้น

ข้อที่ 58 สถาบันควรมีการพัฒนาครูประจำการ เช่น ครูที่ยังไม่จบปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวิชาที่พครู การอบรมครูประจำการ (ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู คณะครุศาสตร์) ตามความต้องการของหน่วยงาน

ข้อที่ 54 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต การก่อสร้าง ไฟฟ้า โยธา อิเลคทรอนิกส์ เซรามิก) อุตสาหกรรมการต่อเรือ และการซ่อมเรือ เป็นต้น

ข้อที่ 57 สถาบันยังคงผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน ผู้บริหารสถานศึกษา เช่น เปิดสอนในระดับปริญญาตรี - โท - เอก ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ การศึกษาปฐมวัย หลักสูตรและการสอน การศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารการศึกษา

ข้อที่ 53 หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร เกษตรศาสตร์ พืชศาสตร์ ด้านไม้ดอก ไม้ประดับ พืชสวน สัตวบาล และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เป็นต้น

ตาราง 18 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับหลักสูตรที่ควรเปิดสอนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
51. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน สังคม และ การบริหารจัดการแบบใหม่ เช่น โปรแกรมวิชาการ ศึกษาปฐมวัย วิทยาศาสตร์ความปลอดภัย วิทยา ศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขชุมชน การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่น และพลศึกษา (โดยเน้นกีฬา ทางน้ำ) เป็นต้น	5.00	5	0.00	1.00
52. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เช่น โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม อุตสาหกรรมบริการ ศิลป (การทำนํ้าบาดึก) นิเทศศาสตร์ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารธุรกิจ การตลาด การบริหารจัดการ และคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น	5.00	5	0.00	0.00
53. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร เกษตรศาสตร์ พืชศาสตร์ ด้านไม้ดอก ไม้ประดับ พืชสวน สัตวบาล และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เป็นต้น	4.00	4	0.00	0.75
54. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โปรแกรมวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต การก่อสร้าง ไฟฟ้า โยธา อิเล็กทรอนิกส์ เซรามิก) อุตสาหกรรม การต่อเรือ และการซ่อมเรือ เป็นต้น	4.00	4	0.00	0.00

ตาราง 18 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
55. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น โปรแกรม วิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ทางทะเล เป็นต้น	5.00	5	0.00	1.00
56. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อนานาชาติ การค้าระหว่างประเทศ (e-commerce,cyberport) เช่น โปรแกรมวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี)	5.00	5	0.00	0.00
57. สถาบันยังคงผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน ผู้บริหารสถานศึกษา เช่น เปิดสอนในระดับปริญญาตรี - โท - เอก ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ช่าง ธุรกิจ การศึกษาปฐมวัย หลักสูตรและการสอน การศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารการศึกษา	4.00	4	0.00	0.00
58. สถาบันควรมีการพัฒนาครูประจำการ เช่น ครูที่ ยังไม่จบปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวิชาชีพครู การอบรม ครูประจำการ (ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู คณะครุศาสตร์) ตามความต้องการของหน่วยงาน	5.00	5	0.00	1.00

แนวทางการรับบุคคลเข้ารับการศึกษา

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการรับบุคคลเข้ารับการศึกษาของสถาบัน
ราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็น
สอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 5 ข้อ (ตาราง 19) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 60 หากสถาบันมีความพร้อมด้านบุคลากร สถานที่ และมีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จะเปิดรับนักศึกษาที่ต้องการเรียนในสถาบันทั้งหมด แต่การสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ

ข้อที่ 64 สถาบันใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วนมากขึ้น เช่น การคัดเลือกจากผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ การสอบคัดเลือก ต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบปฏิบัติ ทั้งนี้โดยให้โปรแกรมวิชาเข้ามามีบทบาทมากที่สุด

ข้อที่ 62 สถาบันควรจัดให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยใช้รูปแบบเปิด เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การสอบเทียบโอนความรู้ การฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบางโอกาส แล้วนำผลการเรียนมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ระบบชั้นเรียน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐานใหม่

ข้อที่ 59 ในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้ 2 วิธี คือ ให้โควต้าแก่หน่วยงานและสถานศึกษาต่าง ๆ ส่งนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไป ในกรณีที่จำกัดรับนักศึกษา

ข้อที่ 61 สถาบันควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุนทุน และการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา

ส่วนข้อที่ 63 ที่ว่า สถาบันเปิดสอบคัดเลือกจากนักศึกษาทั่วประเทศ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน (ค่ามัธยฐาน เท่ากับ 3.00 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 2.00)

ตาราง 19 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการรับบุคคลเข้าศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
59. ในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้ 2 วิธี คือ ให้โควตาแก่ หน่วยงานและสถานศึกษาต่าง ๆ ส่งนักศึกษา เข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชา ที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไป ในกรณีที่จำกัด รับนักศึกษา	4.00	4	0.00	1.00
60. หากสถาบันมีความพร้อมด้านบุคลากร สถานที่ และมีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จะเปิดรับ นักศึกษาที่ต้องการเรียนในสถาบันทั้งหมด แต่การ สำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วน ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ	5.00	5	0.00	1.00
61. สถาบันควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุน และการคัดเลือก บุคคลเข้าศึกษา	4.00	4	0.00	1.00
62. สถาบันควรจัดให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยใช้รูปแบบเปิด เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การสอบเทียบโอนความรู้ การฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบางโอกาส แล้วนำผลการ เรียนมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ระบบชั้นเรียน ถ้าไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐานใหม่	4.00	4	0.00	0.75
63 สถาบันเปิดสอบคัดเลือกจากนักศึกษาทั่วประเทศ	3.00*	4	1.00	2.00***

ตาราง 19 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
64. สถาบันใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับ อัตราส่วนมากขึ้น เช่น การคัดเลือกจากผู้ที่มี ความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ การสอบคัดเลือก ต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบปฏิบัติ ทั้งนี้โดย ให้โปรแกรมวิชาเข้ามามีบทบาทมากที่สุด	4.00	4	0.00	0.00

* Mdn < 3.50 , *** I.R > 1.50

แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 6 ข้อ (ตาราง 20) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 65 สถาบันควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง และควรมีสาระที่ทันสมัยสอดคล้องกับรายวิชาที่สอนเป็นอันดับต้น และความต้องการของผู้สอน

ข้อที่ 69 สถาบันควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน

ข้อที่ 70 สถาบันควรใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้มากขึ้น

ข้อที่ 67 สถาบันควรนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต

ข้อที่ 68 สถาบันควรพัฒนาเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ

ข้อที่ 66 สถาบันควรมี internet café ให้นักศึกษาใช้บริการ

ตาราง 20 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
65. สถาบันควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่ พอเพียง และควรมีสาระที่ทันสมัยสอดคล้องกับ รายวิชาที่สอนเป็นอันดับต้น และความต้องการของ ผู้สอน	5.00	5	0.00	0.00
66. สถาบันควรมี internet café ให้นักศึกษาใช้บริการ	4.00	5	1.00	1.00
67. สถาบันควรนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต	5.00	5	0.00	0.75
68. สถาบันควรพัฒนาเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ	5.00	5	0.00	1.00
69. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่าง สถาบันการศึกษา ภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาชน	5.00	5	0.00	0.00
70. สถาบันควรใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	0.00

ด้านการบริหารงานบุคลากร

ผู้วิจัยศึกษาการบริหารงานบุคลากรเกี่ยวกับ การวางแผนบุคลากรในการแก้ปัญหา การขาดแคลนครูอาจารย์ และข้าราชการพลเรือนฝ่ายสนับสนุนการสอน การพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ครูอาจารย์มีคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น และการบำรุงรักษาบุคลากรในส่วนของลูกจ้างชั่วคราวของสถาบันในตำแหน่งต่าง ๆ

แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 8 ข้อ (ตาราง 21) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 81 สถาบันควรส่งเสริม พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น

ข้อที่ 73 สถาบันควรจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้าง โดยมีระบบการจูงใจ สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ใกล้เคียงกับครูอาจารย์ประจำ

ข้อที่ 71 สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิต และภารกิจอื่น ๆ ของสถาบันให้ชัดเจนและเสนอคณะรัฐมนตรี อนุมัติเพื่อผูกพันงบประมาณ ทั้งการขออัตราบรรจุใหม่และขอคืนอัตราเกษียณ

ข้อที่ 74 สถาบันควรจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน ลายผู้สอนก็ทำหน้าที่สอนและวิจัย ลายสนับสนุนการสอนก็ทำงานเฉพาะลายสนับสนุน

ข้อที่ 72 สถาบันควรขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรร่วมกัน

ข้อที่ 80 สถาบันควรจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น

ข้อที่ 79 รายวิชาพื้นฐานควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบเทียบความรู้ หากสอบผ่านก็จะได้รับการยกเว้นโดยไม่ต้องลงทะเบียนเรียน

ข้อที่ 75 สถาบันควรปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสมกับขนาดของสถาบัน เช่น ยกเลิกคณะแล้วตั้งเป็นกลุ่มงานสอน

ส่วนอีก 4 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน คือ

ข้อที่ 78 สถาบันควรจัดการเรียนการสอนเหมือนมหาวิทยาลัย ในรายวิชาพื้นฐาน โดยเฉพาะในนักศึกษาปีที่ 1 เรียนรวมเป็นห้องใหญ่ 100 - 150 คน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 1.75)

ข้อที่ 76 โปรแกรมวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อย ควรพิจารณาปิด และควรพัฒนา
คณาจารย์ที่สอนวิชานั้น สอนสาขาอื่น (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 2.00)

ข้อที่ 77 คณาจารย์ที่รับภาระงานสอนมาก จะเป็นคณาจารย์ที่สอนวิชาความรู้ทั่วไป ควร
จัดจ้างอาจารย์สอนพิเศษเป็นรายคาบ (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 1.75)

ข้อที่ 82 สถาบันควรจัดจ้างผู้เกษียณอายุราชการของสถาบัน ให้ทำการสอนต่อไป หาก
ประสงค์ที่จะทำงานต่อ (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 2.00)

ตาราง 21 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนคณาจารย์
ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
71. สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้อง กับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตและการกิจอื่น ๆ ของ สถาบันให้ชัดเจน และเสนอ ค.ร.ม. อนุมัติเพื่อผูกพัน งบประมาณ ทั้งการขออัตราบรรจุใหม่และขอคืนอัตรา เกษียณ	5.00	5	0.00	1.00
72. สถาบันควรขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรร่วมกัน	5.00	5	0.00	1.00
73. สถาบันควรจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้าง โดยมีระบบ การจูงใจ สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ใกล้เคียงกับคณาจารย์ประจำ	5.00	5	0.00	0.75
74. สถาบันควรจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน ลายผู้สอน ก็ทำหน้าที่สอนและวิจัย ลายสนับสนุนการสอน ก็ทำงานเฉพาะลายสนับสนุน	5.00	5	0.00	1.00
75. สถาบันควรปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสม กับขนาดของสถาบัน เช่น ยกเลิกคณะแล้วตั้งเป็น กลุ่มงานสอน	4.00	4	0.00	1.00

ตาราง 21 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
76. โปรแกรมวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อย ควรพิจารณาปิด และควรพัฒนาคณาจารย์ที่สอนวิชานั้น สอนสาขาอื่น	4.00	4	0.50	2.00***
77. คณาจารย์ที่รับภาระงานสอนมาก จะเป็นคณาจารย์ ที่สอนวิชาความรู้ทั่วไป ควรจัดจ้างอาจารย์สอนพิเศษ เป็นรายคาบ	4.00	5	1.00	1.75***
78. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนเหมือน มหาวิทยาลัย ในรายวิชาพื้นฐานโดยเฉพาะใน นักศึกษาปีที่ 1 เรียนรวมเป็นห้องใหญ่ 100 - 150 คน	4.00	4	0.00	1.75***
79. รายวิชาพื้นฐานควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบ เทียบความรู้ หากสอบผ่านก็จะได้รับการยกเว้นโดย ไม่ต้องลงทะเบียนเรียน	4.00	4	0.00	1.00
80. สถาบันควรจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อเสริมสร้าง การเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	1.00
81. สถาบันควรส่งเสริม พัฒนาบุคลากรให้สามารถ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	0.00
82. สถาบันควรจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญราชการของสถาบัน ให้ทำการสอนต่อไป หากประสงค์ที่จะทำงานต่อ	4.00	4	1.00	2.00***

*** I.R > 1.50

แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือน

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือน
ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความ
ที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 7 ข้อ (ตาราง 22) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 83 สถาบันควรขออัตราข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง จาก ก.พ. โดยจัดทำแผนอัตรากำลัง ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันโดยเฉพาะแผนผลิตบัณฑิต

ข้อที่ 84 สถาบันควรจัดงานบางอย่าง ให้เอกชนไปรับผิดชอบการ เช่น จ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย จ้างบริษัททำความสะอาด เป็นต้น

ข้อที่ 85 สถาบันควรปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการจ้างบุคลากรที่จูงใจ และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น

ข้อที่ 89 สถาบันควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ของข้าราชการพลเรือนแต่ละคน ให้ชัดเจน และประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหนเกินก็ให้โยกย้ายไปส่วนที่ขาด

ข้อที่ 86 สถาบันควรนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

ข้อที่ 88 สถาบันควรสำรวจความต้องการและเปิดรับสมัครคณาจารย์ที่ต้องการโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน

ข้อที่ 87 สถาบันควรใช้วิธีระดมกำลัง ในกรณีที่ทีมงานเร่งด่วน

ตาราง 22 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	$ Mo - Mdn $	I.R
83. สถาบันควรขออัตราข้าราชการพลเรือน สายสนับสนุนการสอน เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง จาก ก.พ. โดยจัดทำแผนอัตรากำลัง ที่สอดคล้องกับ แผนกลยุทธ์ของสถาบันโดยเฉพาะแผนผลิตบัณฑิต	5.00	5	0.00	0.00
84. สถาบันควรดึงดูดงานบางอย่าง ให้เอกชนไปรับดำเนินการ เช่น จ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย จ้างบริษัท ทำความสะอาด เป็นต้น	5.00	5	0.00	0.00
85. สถาบันควรปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้มี ประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลัง ภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการจ้างบุคลากรที่จูงใจ และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น	5.00	5	0.00	0.00
86. สถาบันควรมีระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติ งานให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	0.75
87. สถาบันควรใช้วิธีระดมกำลัง ในกรณีที่มีงานเร่งด่วน	5.00	5	0.00	1.00
88. สถาบันควรสำรวจความต้องการและเปิดรับสมัคร คณาจารย์ที่ต้องการโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน สายสนับสนุนการสอน	5.00	5	0.00	1.00
89. สถาบันควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ของข้าราชการพลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน และประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหนเกินก็ให้โยกย้าย ไปส่วนที่ขาด	5.00	5	0.00	0.75

แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้นของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 10 ข้อ (ตาราง 23) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 90 สถาบันควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาคณาจารย์ และจัดสรรทุนการศึกษาต่อ ทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ข้อที่ 99 สถาบันควรให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน อย่างกว้างขวาง ในจำนวนเงินที่มากพอ ไม่น้อยกว่าทุนที่ได้รับจาก ก.พ. หรืออื่น ๆ

ข้อที่ 97 สถาบันควรสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ข้อที่ 98 คณะต่าง ๆ ต้องจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ชัดเจน และขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน สถาบันต้องเร่งรัด และดำเนินการตามแผนพัฒนาและต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงาน

ข้อที่ 96 สถาบันควรส่งเสริมและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับคณาจารย์ เช่น บ้านพักอาศัย หอพัก สนามกีฬา ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงในชีวิตให้กับคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความตั้งใจในการพัฒนาตนเองในการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น

ข้อที่ 100 สถาบันควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ โดยเตรียมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ

ข้อที่ 91 สถาบันควรรับคณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทันที หรือรับจากผู้ที่มีวุฒิปริญญาเอก

ข้อที่ 94 การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณาตรงสัญญาไม่ใช้เวลานานเกินไป ควรสร้างบรรยากาศ และสร้างความผูกพันให้กับคณาจารย์เหล่านี้ กลับมาช่วยทำงานให้กับสถาบัน

ข้อที่ 95 สถาบันควรปรับปรุงระเบียบการลาศึกษาต่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างลาศึกษาต่อ

ส่วนอีก 2 ข้อ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน คือ

ข้อที่ 93 สถาบันควรกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามงานที่ได้ปฏิบัติ เช่น คณาจารย์วุฒิปริญญาเอก สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี กับคณาจารย์วุฒิปริญญาเอก สอนนักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องมีค่าตอบแทนต่างกัน หรือคณาจารย์วุฒิปริญญาโทสอนเฉพาะวิชาการศึกษาทั่วไป กับคณาจารย์วุฒิปริญญาโทสอนเฉพาะวิชาเอกต้องได้รับค่าตอบแทนต่างกัน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 1.75)

ข้อที่ 92 คณาจารย์ที่ไม่มีการพัฒนาตนเองในระยะเวลาที่กำหนด ให้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน (ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากับ 1.75)

ตาราง 23 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้นของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
90. สถาบันควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาอาจารย์ และ จัดสรรทุนการศึกษาต่อ ทั้งในระดับปริญญาโทและ ปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	5.00	5	0.00	0.00
91. สถาบันควรรับคณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้ศึกษา ต่อในระดับปริญญาเอกทันที หรือรับจากผู้ที่มีวุฒิ ปริญญาเอก	5.00	5	0.00	1.00
92. คณาจารย์ที่ไม่มีการพัฒนาตนเองในระยะเวลา ที่กำหนด ให้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือน สายสนับสนุนการสอน	4.00	4	0.00	1.75***
93. สถาบันควรกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามงานที่ ได้ปฏิบัติ เช่น คณาจารย์วุฒิปริญญาเอก สอน นักศึกษาในระดับปริญญาตรี กับคณาจารย์วุฒิปริญญาเอก สอนนักศึกษาในระดับปริญญาโท ต้องมีค่าตอบแทนต่างกัน หรือคณาจารย์วุฒิปริญญาโทสอนแต่วิชาการศึกษาทั่วไป กับคณาจารย์ วุฒิปริญญาโทสอนเฉพาะวิชาเอกต้องได้รับ ค่าตอบแทนต่างกัน	4.00	4	0.00	1.75***
94. การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณา ตรงสัญญาไม่ใช้เวลานานเกินไป ควรสร้างบรรยากาศ และสร้างความผูกพันให้กับคณาจารย์เหล่านี้ กลับมา ช่วยทำงานให้กับสถาบัน	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 23 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2546-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
95. สถาบันควรปรับปรุงระเบียบการลาศึกษาต่อ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน ในระหว่างลาศึกษาต่อ	4.00	4	0.00	1.00
96. สถาบันควรส่งเสริมและสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการ ให้กับคณาจารย์ เช่น บ้านพักอาศัย หอพัก สนามกีฬา ซึ่งมีผลต่อความ มั่นคงในชีวิตให้กับคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความ ตั้งใจในการพัฒนาตนเองในการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น	5.00	5	0.00	1.00
97. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบัน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ	5.00	5	0.00	0.75
98. คณะต่าง ๆ ต้องจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ ชัดเจน และขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน สถาบัน ต้องเร่งรัด และดำเนินการตามแผนพัฒนาและ ต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงาน	5.00	5	0.00	0.75
99. สถาบันควรให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรภายใน สถาบันและภายนอกสถาบันอย่างกว้างขวาง ในจำนวนเงินที่มากพอ ไม่น้อยกว่าทุนที่ได้รับจาก ก.พ. หรืออื่น ๆ	5.00	5	0.00	0.00
100. สถาบันควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ โดย เตรียมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ	5.00	5	0.00	0.75

*** I.R > 1.50

แนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น

แนวนโยบายและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาอาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้นของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่า ข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 10 ข้อ (ตาราง 24) เรียงตามลำดับ ดังนี้

ข้อที่ 102 สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น งานพิมพ์ ตำรา และเอกสารวิชาการ เอกสาร งานวิจัยสำหรับการศึกษาค้นคว้า Software ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เครือข่ายสารสนเทศเพื่อการสืบค้น ระบบให้คำปรึกษาการวิจัย

ข้อที่ 103 สถาบันควรจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย

ข้อที่ 110 สถาบันควรนำตัวอย่างผลงาน ของผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมาจัดนิทรรศการ หรือเผยแพร่ให้มากขึ้น

ข้อที่ 101 สถาบันควรกำหนดแผนพัฒนาอาจารย์และเป้าหมายการพัฒนาให้ชัดเจน

ข้อที่ 104 สถาบันควรรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงจากสถาบันอื่น

ข้อที่ 105 สถาบันควรสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของคณาจารย์ เพื่อไปค้นคว้า เอกสาร ตำรา

ข้อที่ 108 สถาบันควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยอ่านผลงานทางวิชาการ

ข้อที่ 107 สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตและการทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ

ข้อที่ 109 สถาบันควรมีเกณฑ์การเปลี่ยนงานผู้สอนไปเป็นสายสนับสนุนการสอน ถ้าไม่มีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด

ข้อที่ 106 สถาบันควรให้เวลาในการจัดทำผลงาน ในการเขียนผลงานทางวิชาการ เป็นระยะเวลาหนึ่งภาคเรียนหรือหนึ่งปี โดยไม่ต้องสอนหรือรับผิดชอบงานอื่น ๆ แต่ต้องมีผลงานให้ปรากฏ

ตาราง 24 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R.
101. สถาบันควรกำหนดแผนพัฒนาคณาจารย์และเป้าหมายการพัฒนาให้ชัดเจน	5.00	5	0.00	0.75
102. สถาบันควรจัดตั้งอำนวยการความและตวงต่าง ๆ เช่น งานพิมพ์ ตำรา และเอกสารวิชาการ เอกสาร งานวิจัย สำหรับการศึกษาค้นคว้า Software ในการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เครือข่ายสารสนเทศเพื่อ การสืบค้น ระบบให้คำปรึกษาการวิจัย	5.00	5	0.00	0.00
103. สถาบันควรจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย	5.00	5	0.00	0.00
104. สถาบันควรรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงจากสถาบันอื่น	5.00	5	0.00	1.00
105. สถาบันควรสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของคณาจารย์ เพื่อไปค้นคว้า เอกสาร ตำรา	5.00	5	0.00	1.00
106. สถาบันควรให้เวลาในการจัดทำผลงาน ในการเขียน ผลงานทางวิชาการ เป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี โดยไม่ต้องสอนหรือรับผิดชอบงานอื่น ๆ แต่ต้องมีผลงานให้ปรากฏ	4.00	4	0.00	1.00
107. สถาบันควรจัดตั้งอำนวยการความและตวงในการ ดำรงชีวิตและการทำงานให้อย่างเหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสาร ที่จำเป็น ฯลฯ	5.00	5	0.00	1.00
108. สถาบันควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยจุนผลงานทางวิชาการ	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 24 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	LR
109. สถาบันควรมีเกณฑ์การเปลี่ยนงานผู้สอนไป เป็นสายสนับสนุนการสอน ถ้าไม่มีการพัฒนา ตามเกณฑ์ที่กำหนด	4.00	4	0.00	0.00
110. สถาบันควรมีตัวอย่างผลงาน ของผู้ที่มีตำแหน่ง ทางวิชาการ มาจัดนิทรรศการหรือเผยแพร่ให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	0.00

การดำรงรักษานุคลากรในส่วนของผู้จ้างชั่วคราว

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการดำรงรักษานุคลากรในส่วนของผู้จ้างชั่วคราวของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่า ข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 5 ข้อ (ตาราง 25) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 114 สถาบันควรให้ทุนการทำวิจัย การจัดทำผลงาน และการศึกษาต่อ ฯลฯ

ข้อที่ 112 สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พัก ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ

ข้อที่ 113 สถาบันควรให้การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกเลือกอาหาร กลางคืนมิตร

ข้อที่ 115 บุคคลที่ผ่านการประเมิน ต้องทำสัญญาการจ้างระยะยาว และรายจ่ายในการจ้างบุคลากร จะต้องสัมพันธ์กับรายได้ของสถาบัน ในกรณีที่จ้างด้วยรายได้ของสถาบัน

ข้อที่ 111 สถาบันควรพัฒนาระบบบัญชีค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินงานที่จริงใจ

ตาราง 25 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการจ้างบุคลากรในส่วนของ
ลูกจ้างชั่วคราว ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo – Mdn	I.R
111. สถาบันควรพัฒนาระบบบัญชีค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินงาน ที่จูงใจ	5.00	5	0.00	1.00
112. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการ ดำรงชีวิต การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พัก ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสาร ที่จำเป็น ฯลฯ	5.00	5	0.00	1.00
113. สถาบันควรให้การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกเอื้ออาทร กัลยาณมิตร	5.00	5	0.00	1.00
114. สถาบันควรให้ทุนการทำวิจัย / จัดทำผลงาน / การศึกษาต่อ ฯลฯ	5.00	5	0.00	1.00
115. บุคคลที่ผ่านการประเมิน ต้องทำสัญญาการ จ้างระยะยาว และรายจ่ายในการจ้างบุคลากร จะต้องสัมพันธ์กับรายได้ของสถาบัน ในกรณีที่ จ้างด้วยรายได้ของสถาบัน	5.00	5	0.00	1.00

ด้านการวิจัย

จากข้อมูลพื้นฐานที่ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพปัจจุบันงานเกี่ยวกับวิจัยของคณาจารย์ พบว่า
งานวิจัยของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังคงมีปริมาณน้อย ในส่วนนี้ผู้วิจัยศึกษาแนวทางสนับสนุนการ
วิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ต

แนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ต

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏ
ภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกัน
และมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 13 ข้อ (ตาราง 26) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 116 สถาบันควรขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ จากภาครัฐและเอกชน

ข้อที่ 117 สถาบันควรลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ลง โดยแบ่งลักษณะงาน สายผู้สอน สายสนับสนุนการสอนให้ชัดเจน

ข้อที่ 118 สถาบันควรสนับสนุนผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย

ข้อที่ 121 โครงการที่จะทำวิจัยต้องตอบสนองต่อท้องถิ่นได้

ข้อที่ 119 สถาบันควรสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านการวิจัย โดยจัดทีมงานให้คำแนะนำ การทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่ 123 สถาบันควรจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผลการวิจัยของคณาจารย์ในสถาบัน และบุคคลภายนอกที่ทำการศึกษาวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันท้องถิ่น

ข้อที่ 124 สถาบันควรจัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวันของสถาบัน

ข้อที่ 127 สถาบันควรให้รางวัลผู้ทำวิจัยและวิจัยดีเด่น ในด้านต่าง ๆ เช่น ผลการวิจัยแก้ปัญหาท้องถิ่นและผลการวิจัยชุมชน

ข้อที่ 125 สถาบันควรให้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงสอนให้น้อยลง

ข้อที่ 128 สถาบันควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผล ในการประสานงานด้านการวิจัย กับหน่วยงานภายนอกไปในตัว

ข้อที่ 122 สถาบันควรกำหนดค่าตอบแทนผลงานวิจัย เพื่อตีค่าเป็นเงินเดือนหรือค่าตอบแทน เพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ทำงานวิจัยตามกรอบงานและนโยบายด้านการวิจัยของสถาบัน

ข้อที่ 126 สถาบันควรจัดตั้งสถาบันวิจัยที่มีหน้าที่เฉพาะ

ข้อที่ 120 สถาบันควรกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง ถ้าไม่ทำตามเป้าหมาย ต้องลดเงินเดือนหรือไม่ขึ้นเงินเดือน หากไม่ขึ้นเงินเดือนติดต่อกันหลายปี ก็เลิกจ้าง

ตาราง 26 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์
สถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R.
116. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จาก แหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ จากภาครัฐและเอกชน	5.00	5	0.00	0.00
117. สถาบันควรลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ ลง โดยแบ่งลักษณะงานสายผู้สอน สายสนับสนุน การสอนให้ชัดเจน	5.00	5	0.00	0.00
118. สถาบันควรสนับสนุนผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย	5.00	5	0.00	0.75
119. สถาบันควรสร้างบรรยากาศในการทำงานด้าน การวิจัย โดยจัดทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	5.00	5	0.00	1.00
120. สถาบันควรกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง ถ้าไม่ทำตามเป้าหมายต้องลดเงินเดือนหรือ ไม่ขึ้นเงินเดือน หากไม่ขึ้นเงินเดือนติดต่อกันหลายปี ก็เลิกจ้าง	4.00	4	0.00	1.00
121. โครงการที่จะทำวิจัยต้องตอบสนองต่อท้องถิ่นได้	5.00	5	0.00	1.00
122. สถาบันควรกำหนดค่าคะแนนผลงานวิจัย เพื่อตีค่า เป็นเงินเดือนหรือค่าตอบแทน เพื่อกระตุ้นให้ คณาจารย์ทำงานวิจัยตามกรอบงานและนโยบาย ด้านการวิจัยของสถาบัน	5.00	5	0.00	1.00
123. สถาบันควรจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผล การวิจัยของคณาจารย์ในสถาบัน และบุคคลภายนอก ที่ทำการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันท้องถิ่น	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 26 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R.
124. สถาบันควรจัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวันของสถาบัน	5.00	5	0.00	1.00
125. สถาบันควรใช้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดย ลดจำนวนชั่วโมงสอนให้น้อยลง	5.00	5	0.00	1.00
126. สถาบันควรจัดตั้งสถาบันวิจัยที่มีหน้าที่เฉพาะ	4.50	5	0.50	1.00
127. สถาบันควรให้รางวัลผู้ทำวิจัย / วิจัยดีเด่น ใน ด้านต่าง ๆ เช่น ผลการวิจัยแก้ปัญหาท้องถิ่น / ผลการวิจัยชุมชน	5.00	5	0.00	1.00
128. สถาบันควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลในการ ประสานงานด้านการวิจัย กับหน่วยงานภายนอก ไปในตัว	5.00	5	0.00	1.00

ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน

งานบริการวิชาการแก่ชุมชนที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตดำเนินการอยู่ ซึ่งรูปแบบในการให้
บริการทางวิชาการแก่ชุมชน มีหลายรูปแบบ คือ สถาบันเป็นผู้จัดเอง โดยคณะ สำนัก ศูนย์ และ
ฝ่ายต่าง ๆ ในสถาบัน ร่วมจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น สถาบันจัดส่งวิทยากรร่วมให้การอบรม
และจัดอบรมให้บุคลากร หน่วยงานและสถาบันอื่น และสถาบันมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่หลาย
หน่วยงาน เช่น ฝ่ายฝึกอบรม สำนักวิจัยและบริการวิชาการ ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู ศูนย์วิทยาศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์ศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เป็นต้น ในส่วนนี้
ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการให้บริการวิชาการของสถาบันราชภัฏในทศวรรษหน้า

แนวทางการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการบริการวิชาการแก่ชุมชนของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกัน และมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 8 ข้อ (ตาราง 27) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 131 สถาบันควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้บริการห้องสมุด ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ และศูนย์ศึกษาและพัฒนาครู เป็นต้น

ข้อที่ 133 สถาบันควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และเผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคน สร้างงาน

ข้อที่ 132 สถาบันควรส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคมกับภาครัฐโดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ความรู้

ข้อที่ 135 สถาบันควรมีการบริการวิชาการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ที่ได้รับความรู้ ไม่มีข้อจำกัด เป็นไปตามความสนใจ

ข้อที่ 129 สถาบันควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมีการติดตามผล หลังจากการฝึกอบรม

ข้อที่ 130 สถาบันควรเป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน

ข้อที่ 136 สถาบันควรจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ เพื่อการประสานงานในโอกาสต่อไป

ข้อที่ 134 สถาบันควรให้บริการแบบตลาดนัดวิชา รายวิชาใดที่มีผู้สนใจเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้

ตาราง 27 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน
สถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
129. สถาบันควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับ กลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมี การติดตามผล หลังจากการฝึกอบรม	5.00	5	0.00	1.00
130. สถาบันควรเป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษา กิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน	5.00	5	0.00	1.00
131. สถาบันควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการ แก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์ พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ความรู้ เกี่ยวกับด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ ชุมชน การให้บริการห้องสมุด ศูนย์ภาษาและ คอมพิวเตอร์ และศูนย์ศึกษาและพัฒนาครู เป็นต้น	5.00	5	0.00	0.00
132. สถาบันควรส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคม กับภาครัฐโดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้าง องค์ความรู้	5.00	5	0.00	0.00
133. สถาบันควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วม กับชุมชน และเผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ใน การพัฒนาชาติ สร้างคน สร้างงาน	5.00	5	0.00	0.00
134. สถาบันควรให้บริการแบบตลาดนัดวิชา รายวิชาใด ที่มีผู้สนใจเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 27 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
135. สถาบันควรมีการบริการวิชาการในลักษณะ เปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ที่ได้รับความรู้ ไม่มีข้อจำกัด เป็นไป ตามความสนใจ	5.00	5	0.00	0.75
136. สถาบันควรจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่ หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ เพื่อการประสานงานใน โอกาสต่อไป	5.00	5	0.00	1.00

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา แยกแยะวัฒนธรรม พร้อมทั้งสนับสนุนจัดกิจกรรม เพื่อที่จะปลูกฝังวัฒนธรรม คุณธรรม สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ เล็งเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการระดมทรัพยากรจากท้องถิ่น องค์กรต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรม ส่งเสริม ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานด้านการทำนุ บำรุง ศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า

แนวทางการดำเนินงานด้านการทำนุศิลปวัฒนธรรม

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 13 ข้อ (ตาราง 28) เรียงตามลำดับ ดังนี้

ข้อที่ 140 สถาบันควรยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม

ข้อที่ 145 สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม เน้นวัฒนธรรมภาคใต้ และจังหวัดภูเก็ต ชมรมอนุรักษ์ภาษาไทย

ข้อที่ 141 สถาบันควรจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกของวัฒนธรรม กิจกรรมทางวัฒนธรรมบางอย่างให้ถูกต้องตามประเพณีดั้งเดิม พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนภูเก็ทในสมัยก่อน เป็นต้น

ข้อที่ 142 สถาบันควรศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ

ข้อที่ 137 สถาบันควรศึกษา รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย ค้นคว้าทางวัฒนธรรม นำเสนอ และจัดแสดงวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และเพื่อศึกษาค้นคว้า

ข้อที่ 138 สถาบันควรจัดหาทุนและงบประมาณ จัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม

ข้อที่ 139 สถาบันควรมีการบูรณาการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ในการเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่ 147 สถาบันควรมีการประสานงานด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดพังงา ระนอง ตรัง และกระบี่ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อสะดวกในการประสานงาน

ข้อที่ 149 สถาบันควรจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อที่ 146 สถาบันควรเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ การแสดงกลางแจ้ง ในโอกาสต่าง ๆ

ข้อที่ 144 สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหารายได้ของชุมชน

ข้อที่ 148 องค์กรปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น

ข้อที่ 143 สถาบันควรให้ความร่วมมือกับ วัด โบสถ์ มัสยิด จัดตั้งห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

ตาราง 28 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางดำเนินงานด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	LR
137. สถาบันควรศึกษา รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือ กับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย ค้นคว้า ทางวัฒนธรรม นำเสนอ และจัดแสดงวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และเพื่อศึกษาค้นคว้า	5.00	5	0.00	0.75
138. สถาบันควรจัดหาทุนและงบประมาณ จัดสร้าง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่ จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม	5.00	5	0.00	0.75
139. สถาบันควรมีการบูรณาการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ในการเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	5.00	5	0.00	0.75
140. สถาบันควรยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณ แก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้าน วัฒนธรรม	5.00	5	0.00	0.00
141. สถาบันควรจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝัง ให้นักศึกษามีจิตสำนึกของวัฒนธรรม กิจกรรมทาง วัฒนธรรมบางอย่างให้ถูกต้องตามประเพณีดั้งเดิม ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนภูเก็ต ในสมัยก่อน เป็นต้น	5.00	5	0.00	0.00
142. สถาบันควรศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำ ผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ	5.00	5	0.00	0.75

ตาราง 28 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I,R
143. สถาบันควรให้ความร่วมมือกับ วัด โบสถ์ มัสยิด จัดตั้งห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ให้เป็น แหล่งเรียนรู้ของชุมชน	4.00	4	0.00	1.00
144. สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหารายได้ของชุมชน	5.00	5	0.00	1.00
145. สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม เน้นวัฒนธรรมภาคใต้ / จังหวัดภูเก็ต ชมรมอนุรักษ์ ภาษาไทย	5.00	5	0.00	0.00
146. สถาบันควรเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรม โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ การแสดงกลางแจ้ง ในโอกาสต่าง ๆ	5.00	5	0.00	1.00
147. สถาบันควรมีการประสานงานด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดพังงา ระนอง ตรัง และกระบี่ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อสะดวก ในการประสานงาน	5.00	5	0.00	0.75
148. องค์การปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทใน เรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น	5.00	5	0.50	0.75
149. สถาบันควรจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	5.00	5	0.00	0.75

ด้านกิจการนักศึกษา

ในส่วนกิจการนักศึกษาผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มหรือความเป็นไปได้ในการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า

แนวทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา

แนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 32 ท่าน พบว่าข้อความที่เห็นสอดคล้องกันและมีโอกาสเป็นไปได้มาก รวม 15 ข้อ (ตาราง 29) เรียงตามลำดับดังนี้

ข้อที่ 157 สถาบันควรให้รางวัล แก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี ด้วยวิธีการต่าง ๆ ขณะเดียวกันต้องตัดลินชีขาด ลงโทษผู้ไม่มีวินัย หรือกระทำความผิดในกรณีต่าง ๆ อย่างโปร่งใส เป็นธรรมและมีมาตรฐานเดียวกัน

ข้อที่ 156 สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น

ข้อที่ 154 สถาบันควรจัดให้มีสถานักศึกษาและองค์การนักศึกษา ซึ่งจัดตั้งและคัดเลือกโดยนักศึกษาทั้งหมด มาดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ให้คำปรึกษา

ข้อที่ 155 สถาบันควรจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา

ข้อที่ 158 สถาบันควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน ตามโอกาสอันควร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนดำเนินงาน ซึ่งเป็นการให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาด้วย

ข้อที่ 162 นักศึกษารุ่นที่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม ช่วยเหลือ แนะนำ กระทำตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง

ข้อที่ 161 สถาบันควรมีห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มาร่วมกันคิดกิจกรรมและสร้างผลงาน จัดแสดงไว้ในห้องชมรม

ข้อที่ 159 สถาบันควรมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน

ข้อที่ 150 สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ โดยจัดตั้งเป็นกองกิจการนักศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี ดูแลงานประจำที่เป็นการบริการนักศึกษา เรื่องทั่วไป เช่น หอพัก ทุนการศึกษา เงินกู้ยืม งานรักษาดินแดน งานบริการสุขภาพ ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ กีฬา วัฒนธรรม ให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ

ข้อที่ 152 สถาบันควรบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับงานวิชาการ หรือกิจกรรมการเรียน การสอน โดยยึดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันและมาตรฐานโปรแกรมวิชาเป็นหลัก

ข้อที่ 153 สถาบันควรจัดสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยสถาบันเป็นผู้ลงทุนและให้เอกชน บริหารจัดการ ให้นักศึกษาเข้าพักอาศัยในอัตราที่เหมาะสม

ข้อที่ 163 อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรม และกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง

ข้อที่ 160 สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกัน จัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งสถาบัน เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน การอบรมคอมพิวเตอร์ การทำผ้าบาติก ภาษาอังกฤษ อาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง การทำหนังสือพิมพ์ของชมรม เพื่อนักศึกษาทั้งสถาบัน เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง และกำหนดช่วงเวลาให้ เหมาะสม

ข้อที่ 165 สถาบันควรจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำ และหมุนเวียนผู้เข้าอบรมให้ทั่วถึง โดยนักศึกษาใหม่ในปีแรก ต้องร่วมกิจกรรมเข้าค่าย โดยสถาบันเป็นผู้จัด

ข้อที่ 151 โครงสร้างการบริหารงานยังคงเหมือนเดิม ในระดับสูงสุดจะมีคณะกรรมการ บริหารสถาบัน โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน และมีคณะที่ปรึกษา คือ ผู้ใช้บัณฑิต (stakeholder) ประธานนักศึกษา คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาประสานงาน กับคณบดี และผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาประสานงานกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ

ส่วนข้อที่ 164 ที่ว่า สถาบันควรมีใบบันทึกกิจกรรมของนักศึกษา หากทำกิจกรรมไม่ครบ ตามเกณฑ์ที่กำหนด จะไม่ออกใบรับรองวุฒิให้ ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน (คำพิสัย ระหว่างควอเทิล เท่ากับ 1.75)

ตาราง 29 แสดงความเป็นไปได้และแนวโน้มเกี่ยวกับแนวทางดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา
ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I,R
150. สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการ นักศึกษาใหม่ โดยจัดตั้งเป็นกองกิจการนักศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี ดูแลงานประจำที่เป็น การบริการนักศึกษา เรื่องทั่วไป เช่น หอพัก ทุนการศึกษา เงินกู้ยืม งานรักษาดินแดน งานบริการ สุขภาพ ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา เช่น การพัฒนา บุคลิกภาพ กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ กีฬา วัฒนธรรม ให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ	5.00	5	0.00	1.00
151. โครงสร้างการบริหารงานยังคงเหมือนเดิม ในระดับ สูงสุดจะมีคณะกรรมการบริหารสถาบัน โดยมี อธิการบดีเป็นประธาน และมีคณะที่ปรึกษา คือ ผู้ใช้นิติ (stakeholder) ประธานนักศึกษา คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน มีรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษาประสานงานกับคณบดี และผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาประสานงาน กับฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ	4.00	4	0.00	0.00
152. สถาบันควรบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับ งานวิชาการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันและมาตรฐาน โปรแกรมวิชาเป็นหลัก	5.00	5	0.00	1.00
153. สถาบันควรจัดสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้น โดยสถาบันเป็นผู้ลงทุนและให้เอกชนบริหารจัดการ ให้นักศึกษาเช่าพักอาศัยในอัตราที่เหมาะสม	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 29 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
154. สถาบันควรจัดให้มีสถานศึกษาและองค์การ นักศึกษา ซึ่งจัดตั้งและคัดเลือกโดยนักศึกษาทั้งหมด มาดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ ให้คำปรึกษา	5.00	5	0.00	0.00
155. สถาบันควรจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับ นักศึกษา	5.00	5	0.00	0.00
156. สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษา ได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคม ชุมชน และสาธารณ ประโยชน์ให้มากขึ้น	5.00	5	0.00	0.00
157. สถาบันควรให้รางวัล แก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี ด้วยวิธีการต่าง ๆ ขณะเดียวกันต้อง ตัดสินชี้ขาด ลงโทษผู้ไม่มีวินัย หรือกระทำความผิด ในกรณีต่าง ๆ อย่างโปร่งใส เป็นธรรมและมีมาตรฐาน เดียวกัน	5.00	5	0.00	0.00
158. สถาบันควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน ตามโอกาส อันควร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการ วางแผนดำเนินงาน ซึ่งเป็นการให้นักศึกษา มีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงาน กิจการนักศึกษาด้วย	5.00	5	0.00	0.00
159. สถาบันควรมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความ ช่วยเหลือสนับสนุน	5.00	5	0.00	1.00

ตาราง 29 (ต่อ)

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545-2554)	Mdn	Mo	Mo - Mdn	I.R
160. สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม ผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษา ทั้งสถาบัน เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน การอบรมคอมพิวเตอร์ การทำผ้าบาติก ภาษาอังกฤษ อาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง การทำหนังสือพิมพ์ ของชมรม เพื่อนักศึกษาทั้งสถาบัน เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง และกำหนด ช่วงเวลาให้เหมาะสม	5.00	5	0.00	1.00
161. สถาบันควรมีห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มา ร่วมกันคิดกิจกรรมและสร้างผลงานจัดแสดงไว้ใน ห้องชมรม	5.00	5	0.00	0.75
162. นักศึกษารุ่นพี่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม ช่วยเหลือ แนะนำ กระทำตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ รุ่นน้อง	5.00	5	0.00	0.00
163. อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายกิจการ นักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรมและกิจกรรม นักศึกษาอย่างทั่วถึง	5.00	5	0.00	1.00
164. สถาบันควรมีใบบันทึกกิจกรรมของนักศึกษา หากทำกิจกรรมไม่ครบตามเกณฑ์ที่กำหนด จะไม่ออกใบรับรองวุฒิให้	4.00	4	0.00	1.75***
165. สถาบันควรจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำ และหมุนเวียนผู้เข้าอบรมให้ทั่วถึง โดยนักศึกษา ใหม่ในปีแรก ต้องร่วมกิจกรรมเข้าค่าย โดยสถาบัน เป็นผู้จัด	5.00	5	0.00	1.00

*** I.R > 1.50

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึง ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (2545 - 2554) และเพื่อเสนอมาตรการในการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ซึ่งได้แก่ ระเบียบและเอกสารต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต และข้อมูลทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และเกณฑ์การประเมินการดำเนินงาน ในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจะทราบข้อมูลสภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้มาออกแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เพื่อสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ เริ่มต้นจากผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์โดยอ้างอิงข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความคิดเห็นและแนวโน้มด้านต่าง ๆ ของทิศทางการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ต เมื่อได้คำตอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสร้างแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) รวม 165 ข้อ แต่ละข้อมี 5 ระดับ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้จัดลำดับหรือเลือกตอบ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามรอบที่ 2 มาคำนวณค่ามัธยฐาน (median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (interquartile range) พร้อมทั้งระบุตำแหน่งที่ผู้เชี่ยวชาญตอบในรอบที่สอง กลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบอีกครั้งหนึ่ง จากคำตอบในรอบที่ 3 นี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาค่ามัธยฐาน ฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ เพื่อสังเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อคำถามที่เกี่ยวกับแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อแนะนำตัว ขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ โดยนัดวันสัมภาษณ์ และนำแบบสอบถามไปด้วยตนเอง จำนวน 42 คน กลับคืนมาจำนวน 32 ชุด คิดเป็นร้อยละ 76.19 และเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS FOR WINDOW VERSION 10.0 ซึ่งเป็นสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (statistics package for the social science – SPSS) จากแบบสอบถามทั้งสองรอบ ได้ค่าสถิติ ดังนี้ ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าควอไทล์ (quartile) และค่าฐานนิยม (Mode)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 สภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป

การกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ในการดำเนินงาน ดังนี้

ปรัชญา "สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม"

วิสัยทัศน์ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน"

พันธกิจ "การจัดและพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ทางด้านการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำมาประยุกต์ใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูให้ก้าวไปสู่มืออาชีพ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น"

โครงสร้างการบริหารงานองค์กร

โครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้จัดตั้งระบบบริหารตามแนวแห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มาตรา 32 ในสถาบันแต่ละแห่งให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานทั้งปวงของสถาบันและจะให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและมีรองอธิการบดีห้าคน คือ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ รวมทั้งมีผู้ช่วยอธิการบดีสามคน คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดหาผลประโยชน์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันได้แบ่งส่วนตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2542 เป็นห้าคณะ และหกสำนัก คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร (ส่วนบัณฑิตวิทยาลัย ได้จัดตั้งเป็นหน่วยงานภายใน เนื่องจากมีการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา) สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการ สำนักกิจการนักศึกษา สำนักวางแผนและพัฒนา สำนักวิจัยและบริการวิชาการ และสำนักศิลปวัฒนธรรม ส่วนอำนวยการในสำนักงานอธิการบดี และสำนักงานเลขานุการ ในศูนย์ สำนัก และคณะ สำหรับคณะครุศาสตร์จะประกอบด้วยสำนักงานเลขานุการและโรงเรียนสาธิตปฐมวัย

โครงสร้างและระบบบริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต บริหารงานโดยมีคณะกรรมการสองคณะ ประกอบด้วย คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน (สปส.) และคณะกรรมการบริหารสถาบัน (กบ.) บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารแต่ละระดับ เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ตามประกาศของสถาบัน และตามที่กำหนดในคำสั่งนั้น ๆ

การได้มาซึ่งผู้บริหาร (อธิการบดี) ของสถาบันนั้น ปัจจุบันใช้วิธีการสรรหา และการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาในระบบบริหารในระดับต่าง ๆ นั้น เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ (คสส.)

การบริหารงบประมาณ

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแหล่งงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษาสองแหล่ง คือ งบประมาณแผ่นดิน และเงินนอกงบประมาณ เช่น เงินบำรุงการศึกษา (บ.กศ.) ซึ่งเรียกเก็บจากนักศึกษาภาคปกติ และเงินจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป) ซึ่งเรียกเก็บจากนักศึกษาภาค กศ.บป.

งบประมาณแผ่นดินที่สถาบันได้รับนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเงินเดือนและค่าจ้างประจำ และสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ซึ่งได้รับการจัดสรรในบางปีงบประมาณ ส่วนงบดำเนินการต่าง ๆ (ค่าตอบแทนให้สอนและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น) นั้นสถาบันได้รับงบประมาณในส่วนนี้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ สถาบันจำเป็นต้องมีการนำเงินนอกงบประมาณมาสมทบในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจของสถาบัน

งบประมาณแผ่นดินนั้น สถาบันต้องจัดทำรายละเอียดคำขอตั้งงบประมาณไปยังสำนักงานสภาพัฒนาการศึษาฯ ก่อนล่วงหน้าสองปี โดยใช้แบบฟอร์มตามที่สำนักงานงบประมาณกำหนด ส่วนเงินนอกงบประมาณนั้นสถาบันได้มีการจัดสรรโดยใช้แนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณตามที่สภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ตเห็นชอบในแต่ละปีการศึกษานั้น ๆ

นอกจากนี้สถาบันได้ขอความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการระดมทุน โดยจัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (อบจ.ภูเก็ต) จากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท เช่น การจัดสร้างประปาหมู่บ้าน ถนนภายในสถาบัน การสร้างสนามกีฬาจากเงินรายได้ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลผ่านทางภารกิจแห่งประเทศไทย การรับบริจาคสิ่งของ และรางวัลต่าง ๆ สำหรับเด็กในการจัดงานวันเด็กแห่งชาติซึ่งมีการบริจาคจากบุคคลและหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี

2. การบริหารงานวิชาการ

การบริหารหลักสูตร

ปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้ในสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นหลักสูตรกลางของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ได้รับการรับรองจาก ก.พ. และ ก.ค.ศ.ทุกหลักสูตร มีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตร คือ สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาพัฒนาการศึษาฯ มีการประเมินการใช้หลักสูตรและปรับปรุงคำอธิบายรายวิชา และพัฒนาเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ส่วนการพัฒนาหลักสูตรนั้นสถาบันได้เห็นความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของท้องถิ่น โดยมีการพัฒนาหลักสูตรตลอดมา ซึ่งในปีการศึกษา 2544 ได้มีการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิตสองปีหลังอนุปริญญา

หลักสูตรในสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีห้าประเภท คือ หลักสูตรอนุปริญญา หลักสูตรปริญญาตรีสองปี หลักสูตรปริญญาตรีสองปีหลังอนุปริญญา หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู และหลักสูตรระดับปริญญาโท โดยจำแนกเป็นสี่สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการศึษา สาขาวิชาศิลปศาสตรสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

นอกเหนือไปจากการให้การศึกษาแก่นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามปกติแล้ว สถาบันราชภัฏภูเก็ต ยังได้จัดการศึกษาให้แก่บุคคลทั่วไปในภาค กศ.บป. มีการจัดการเรียนการสอนในวันเสาร์ และวันอาทิตย์ ทุกสาขาวิชาทั้งวิชาชีพครูและวิชาการอื่นในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา โดยเน้นสมรรถภาพเพื่อการปฏิบัติงานและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

หลักสูตรต่าง ๆ ที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้เปิดสอน สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น จากการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2541 - 2542 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ นักศึกษาภาคปกติ พบว่าทั้งสามสาขาวิชา คือ สาขาการศึกษา สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ ผู้มีงานทำร้อยละ 81.29 กำลังศึกษาต่อและไม่มีงาน ร้อยละ 18.71 ส่วนนักศึกษา กศ.บป. พบว่าทั้งสามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำร้อยละ 91.25 กำลังศึกษาต่อและไม่มีงานทำร้อยละ 8.75 ส่วนความเหมาะสมของหลักสูตร พบว่า ร้อยละ 52.12 ผู้สำเร็จการศึกษาในภาคปกติระบุว่าหลักสูตรของสาขาที่สำเร็จมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับนักศึกษา กศ.บป. ร้อยละ 56.21 ที่ระบุว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมปานกลาง

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา

สถาบันมีการคัดเลือกนักศึกษาสามวิธี ด้วยกัน คือ การคัดเลือกทั่วไป (รับตรง) การคัดเลือกจากนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ดนตรี และวัฒนธรรม และการสอบคัดเลือก การคัดเลือกทั่วไปนั้นใช้วิธีการคัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตท้องที่รับผิดชอบของสถาบัน คือ นักเรียนจากจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และจังหวัดตรัง โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนไว้ในแต่ละโปรแกรม ส่วนการสอบคัดเลือกใช้วิธีการสอบร่วมกับสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิศาสตร์ภาคใต้ โดยนักเรียนสามารถเลือกโปรแกรมวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อได้สามอันดับ ซึ่งกระบวนการในการคัดเลือกและสอบคัดเลือกดำเนินไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และท้องถิ่นมีส่วนร่วม

แหล่งการเรียนรู้

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและใหญ่ที่สุด คือ ฝ่ายหอสมุดหรืองานวิทยบริการ ซึ่งสังกัดอยู่ในสำนักส่งเสริมวิชาการ โดยมุ่งเน้นในการสร้างแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ให้พอเพียงและเหมาะสมกับหลักสูตร นอกจากฝ่ายหอสมุดแล้วแหล่งการเรียนรู้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังมีการใช้สังคมชุมชนในการศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้กำหนดกระบวนการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามการขยายแหล่งการเรียนรู้ทางสังคมยังไม่มีรูปแบบที่เป็นรูปธรรมมากนัก ที่มองเห็นได้ชัดเจน คือ การเรียนรู้วัฒนธรรมชุมชน ซึ่งมีการก่อตั้งสำนักศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ตโดยมีฐานะเป็นศูนย์วัฒนธรรมประจำจังหวัดอีกด้วย

หอสมุดสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปัจจุบันมีอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนหนังสือ เท่ากับ 1 : 31 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วน 1 : 50 และอัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อจำนวนหนังสือเท่ากับ 1 : 68 เล่ม ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 100 และยังมีแหล่งความรู้อื่น ๆ เข้ามาเสริม ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ซีดีรอม วีดีโอ อินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ และจัดการเรียนการสอน

3. การบริหารงานบุคลากร

การวางแผนบุคลากร

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีอัตรากำลังอาจารย์หนึ่งคนต่อจำนวนนักศึกษา 18 คน ซึ่งแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 กำหนดสัดส่วนอาจารย์สอนระดับปริญญาตรีต่อนักศึกษา เท่ากับ อาจารย์หนึ่งคนต่อนักศึกษา 25 คน โดยภาพรวมแล้วมีจำนวนคณาจารย์สูงกว่าเกณฑ์ แต่เมื่อศึกษาลงในรายละเอียดจะปรากฏว่ายังขาดแคลนคณาจารย์ในบางโปรแกรมวิชา เช่น โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษต่างประเทศ โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชาชีววิทยา โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ และโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ ตามลำดับ และสัดส่วนของจำนวนคณาจารย์กับจำนวนบุคลากรสนับสนุนการสอน (ข้าราชการพลเรือนสามัญ) ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ปัจจุบันสถาบันได้มีการจัดจ้างอัตราจ้างเข้ามาปฏิบัติงานทดแทนในตำแหน่งที่ขาดแคลนต่าง ๆ เช่น ตำแหน่งอาจารย์เลขานุการเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด เป็นต้น

การพัฒนาบุคลากร

ปัจจุบันสัดส่วนคุณวุฒิคณาจารย์ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 4.2 : 62.65 : 33.13 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) การสอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งกำหนดไว้เท่ากับ 5 : 60 : 35 คุณวุฒิที่ต้องเพิ่ม คือ ระดับปริญญาเอก ต้องมีการพัฒนาให้มีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏภูเก็ต อาจารย์ (1,2,3) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ เท่ากับ 63.3 : 32.5 : 4.2 : 0 จากที่เป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 ของสถาบันได้ตั้งไว้ เท่ากับ 50 : 45 : 4 : 0 ซึ่งยังต่ำกว่าเป้าหมายเช่นกัน โดยตำแหน่งอาจารย์จะต้องทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นต่อไป

ปัจจุบันสถาบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรทุกประเภท การพัฒนาคณาจารย์ซึ่งเป็นทรัพยากรหลัก มีการจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง และได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ส่งเสริมสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยจัดตั้งกองทุนพัฒนาบุคลากรของสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก การให้ทุนผลิตสื่อและเอกสารสำหรับสอน โดยจัดสรรทุนสำหรับผลิตสื่อ อุปกรณ์เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอนหรือตำรา การให้ทุนอุดหนุนการวิจัย โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อให้อาจารย์ได้ทำวิจัย

การธำรงรักษาบุคลากร

การธำรงรักษาอาจารย์และข้าราชการของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ยึดตามระเบียบ ก.พ. และ ก.ศ. และในส่วนของลูกจ้างชั่วคราวนั้น ปัจจุบันมีการจัดสวัสดิการให้กับลูกจ้างชั่วคราว เช่น ลาพักผ่อนประจำปีได้ 10 วันทำการ ทำบัตรประกันสังคมเพื่อเป็นสวัสดิการในการเข้ารับการรักษาพยาบาล ส่วนในการเพิ่มค่าจ้างประจำปีนั้น สถาบันได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาการเพิ่มค่าจ้างขึ้น โดยสถาบันได้จัดทำบัญชีระดับขั้นค่าจ้าง และการกำหนดตำแหน่งคุณวุฒิ รวมทั้งอัตราค่าจ้าง ทั้งนี้เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อเลื่อนขั้นค่าจ้างให้สูงขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2545

4. งานด้านการวิจัย

สถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ส่งเสริมการวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่ส่งผลโดยตรงต่อการจัดการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น โดยประสานงานร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยส่งเสริมให้บุคลากรในสถาบันทำการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้งการวิจัยเฉพาะทาง การวิจัยที่เป็นสหวิทยาการ การวิจัยสถาบัน และการวิจัยที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยเน้นที่การวิจัยเพื่อการพัฒนา (research and development) ประสานความร่วมมือระหว่างสถาบัน และหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งในและต่างประเทศให้มีการร่วมมือในการทำวิจัยมากขึ้น ส่งเสริมให้มีการระดมทุนจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย ส่งเสริมค่านิยมวิจัยเพื่อคิดค้น ผลิตปรับปรุงเทคโนโลยี และนวัตกรรมของสถาบันรวมทั้งของท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีเอกสารตำราเกี่ยวกับการวิจัยให้บริการให้อาจารย์และนักศึกษายืมไปศึกษา มีตารางให้คำปรึกษาแก่ผู้สนใจทำวิจัยให้คำปรึกษาโดยอาจารย์ประจำในสำนักวิจัย พร้อมทั้งเผยแพร่ผลงานการวิจัยของอาจารย์ในสถาบันไปยังสถาบันต่าง ๆ ในส่วนของแหล่งทุนอุดหนุนการวิจัยนั้นมีสามแหล่งด้วยกัน คือ ทุนสำนักงานเลขาธิการสถาบันราชภัฏ ทุนสถาบันราชภัฏภูเก็ต และแหล่งทุนอื่น ๆ เช่น โครงการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (พวส.) โดยมีสำนักวิจัยและบริการวิชาการรับผิดชอบในการบริหารงานวิจัย จากข้อมูลที่ได้รับวิจัย

วิเคราะห์ได้ พบว่างานวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ตยังคงมีปริมาณน้อย กล่าวคือ งานวิจัยทั้งหมดของสถาบันราชภัฏภูเก็ตตั้งแต่ปี 2538 – 2544 จะมีผลงานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ทั้งหมด 30 เรื่อง ขณะที่คณาจารย์ผู้สอนทั้งหมด 168 คน เทียบอัตราส่วนจำนวนงานวิจัย ต่อจำนวนคณาจารย์ เท่ากับ 6 : 1

5. งานด้านบริการวิชาการแก่ชุมชน

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินการบริการวิชาการแก่ชุมชน หลายลักษณะได้แก่ การจัดทำศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น การจัดอบรมสัมมนาผู้นำท้องถิ่นในการแก้ปัญหาตามรอยพระยุคลบาท การจัดประชุมสัมมนาองค์ความรู้แก่พระสงฆ์ในฐานะที่มีบทบาทในการเป็นผู้นำในการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดฝึกอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ผู้นำสตรีระดับต่าง ๆ ได้เข้าใจบทบาทและภารกิจ การจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติดและโรคเอดส์ การวิจัยแบบมีส่วนร่วมให้ชุมชนเข้มแข็งตามนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน รวมทั้งการจัดกิจกรรมฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ ได้แก่ การออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว การพัฒนาบุคลิกภาพของผู้นำท้องถิ่น การประสานงานช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม การฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ของหน่วยงานภายในและภายนอกสถาบัน และการประสานงานการจัดทำแผนปฏิบัติการขององค์กรและชุมชน เป็นต้น

รูปแบบในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนมีหลายรูปแบบ คือ สถาบันเป็นผู้จัดเอง โดยคณะ สำนัก ศูนย์ และฝ่ายต่าง ๆ ในสถาบันร่วมจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น โดยสถาบันมีบทบาทในการส่งเสริมวิทยากรร่วมในการอบรม และจัดอบรมให้บุคลากร หน่วยงาน และสถาบันอื่น นอกจากนี้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการวิชาการหลายหน่วย เช่น ฝ่ายฝึกอบรม สำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู ศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์ศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

6. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้ดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการศึกษาวิจัย พัฒนา อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อให้บุคลากรในสถาบันและคนในท้องถิ่นเข้าใจ เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมของตน สามารถเลือกสรรและบูรณาการวัฒนธรรมของท้องถิ่นกับวัฒนธรรมของชาติ และวัฒนธรรมสากล เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต ปัจจุบันศูนย์ศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต หน่วยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมท้องถิ่นจังหวัดภูเก็ต และหน่วยประสานงานของ

กลุ่มผู้สนใจประวัติศาสตร์เมืองภูเก็ต มีงานวัฒนธรรมที่โดดเด่น คือ การจัดงานนิทรรศการชีวิตไทย ฝั่งทะเลตะวันตก งานเฉลิมฉลอง 200 ปี ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร งานเผยแพร่เอกลักษณ์เฉพาะจังหวัดภูเก็ต เช่น โครงการสืบสานอาหารพื้นเมืองภูเก็ต งานนิทรรศการทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2541 คือ งานย้อนอดีตเมืองภูเก็ต งานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น การอนุรักษ์ศิลปะการแสดงพื้นบ้านจังหวัดภูเก็ต การอนุรักษ์การแต่งกายพื้นเมืองภูเก็ต การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนผู้นำวัฒนธรรมไทย โครงการพิพิธภัณฑ์เมืองภูเก็ต หอวัฒนธรรมภูเก็ต งานข้อมูลวัฒนธรรม ได้จัดทำ พจนานุกรมภาษาถิ่นภูเก็ต ตระชนีข้อมูลวัฒนธรรมในหอวัฒนธรรมภูเก็ต ตระชนีข้อมูลผู้แต่งข้อมูลวัฒนธรรมในหอวัฒนธรรมภูเก็ต หนังสือชุดในภาคใต้ บรรณานุกรมงานวิจัยในภาคใต้ แหล่งศิลปกรรมและแหล่งประวัติศาสตร์ภูเก็ต หนังสือย้อนอดีตเมืองภูเก็ต ประวัติหลวงพ่อแช่มวัดฉลอง จัดทำซีดี และอินเทอร์เน็ต เรื่องหอวัฒนธรรม เพื่อการประชาสัมพันธ์สำนักศิลปวัฒนธรรม ใน <http://www.anurakthai.com> และ <http://www.phuketculture.net> รวมทั้งได้ให้ความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในการสร้างเครือข่ายวัฒนธรรมตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยจัดระบบข้อมูลวัฒนธรรมและให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งบันทึกข้อมูลลงซีดีรอม เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ในสาขาชาติพันธุ์วิทยา มนุษยวิทยาและธรรมชาติวิทยา และได้มีการเผยแพร่ในรูปแบบของวิทยากรผู้เชี่ยวชาญวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น รายการบ้านเลขที่ 5 สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 รายการตะลอนเกม สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 รายการรุ่งอรุณที่เมืองไทย สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 รายการจดหมายเหตุกรุงศรี สถานีโทรทัศน์ช่อง 7 และ รายการสถานี German Television ARD เป็นต้น

7. งานด้านกิจการนักศึกษา

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้พัฒนาการดำเนินงานกิจการศึกษาด้านต่าง ๆ โดยสำนักกิจการนักศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในงานกิจการนักศึกษา และรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาของทุกคณะเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักศึกษา ซึ่งจะให้คำแนะนำช่วยเหลือการปฏิบัติงานในสำนักกิจการนักศึกษา ให้เป็นไปตามกรอบนโยบายของสถาบัน สถาบันได้ดำเนินการเกี่ยวกับ งานบริการให้คำปรึกษา งานศูนย์สนเทศและบริการทางการศึกษา ให้บริการสนเทศความรู้ในด้านการศึกษา บริการแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลการศึกษา อาชีพ งานเงินทุนนักศึกษา ให้บริการด้านเงินทุนนักศึกษาและเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา งานอนามัยและพยาบาล งานหอพัก งานนักศึกษาวิชาทหาร งานฝึกอบรมและพัฒนานักศึกษาโดยจัดให้มีการปฐมนิเทศ กิจกรรมปัจฉิมนิเทศนักศึกษา โครงการพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา การควบคุมวินัยและความประพฤติ นักศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้แก่นักศึกษา ควบคุม ดูแล ประสานงาน

การดำเนินงานองค์การบริหารนักศึกษา สโมสรนักศึกษาคณะ ชุมชน ชุมชนต่าง ๆ ส่งเสริมและประสานงานการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการภายในและภายนอกสถาบัน ฯ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพอนามัย ส่งเสริมชมรมกีฬาของสถาบัน ส่งเสริมและประสานงานการจัดกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา ประสานงานองค์การบริหารนักศึกษา สโมสรนักศึกษาคณะ ชุมชน ชุมชน และองค์กรกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ส่งเสริมและประสานงานการจัดกิจกรรมของชมรม ชุมชน ทางด้านวิชาการ ภายในและภายนอกสถาบัน และส่งเสริมการอาสาพัฒนาและบำเพ็ญประโยชน์

จากการศึกษารายงานการศึกษาค้นเองของสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่าปัญหาของงานในด้านกิจการนักศึกษา ยังขาดการประเมินผลกิจกรรมที่จัดทำไปและนักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง นักศึกษายังไม่มีกิจกรรมบังคับ และสำนักกิจการนักศึกษาขาดการติดตามความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ส่วนที่ 2 แนวโน้มและความเป็นไปได้ทิศทางการพัฒนาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ด้านการบริหารงานทั่วไป

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบัน และแนวทางการมีส่วนร่วมของชุมชน

ปรัชญาของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ยังคงเป็น "สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม"

วิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จากผลการวิจัยมีความเป็นไปได้สองแบบ แบบที่หนึ่งคือ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน" และแบบที่สอง คือ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน"

พันธกิจของสถาบัน ประกอบด้วยหกภารกิจหลัก คือ การจัดการศึกษาและพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษา การศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน การปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี การผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู และ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ต คือ การจัดการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพ การบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย การเชิญบุคลากร ในชุมชนระดับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด การให้องค์กรและ หน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร การสนองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็ง ให้กับชุมชนและมีเครือข่ายทางสังคม (social network) การเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลาย การจัดหาอัตราค่าจ้างคณาจารย์และบุคลากรในสถาบันให้เพียงพอเพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น มีการ นำเสนอผลงานของคณาจารย์และนักศึกษา ให้ชุมชนได้รับทราบ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้น ให้ชุมชน มีความรู้ ตื่นตัวในด้านการศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการ รักษาสิทธิ รักษาสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม การจัดกลุ่มออกรับฟังความคิดเห็น ตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ โครงการวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันต้องเป็นไปใน เรื่องที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น และการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและหน้าที่ของสถาบัน อย่างชัดเจน

โครงสร้างการบริหารงานของสถาบัน มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ เมื่อสถาบันมี สถานะนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรกแล้วพัฒนาระบบบริหารราชการ ให้มีความพร้อมมากขึ้น เมื่อมหาวิทยาลัยพึ่งตนเองได้แล้ว จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐบาล การมีสถานมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการกำกับนโยบาย ควรมีการแบ่งสาย บุคลากรอย่างชัดเจน รวมทั้งควรมีการลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (hierarchy) โดย กระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด แบ่งส่วนราชการในสถาบันกะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้นเป็นผู้รับผิดชอบ ในกรณีที่เป็นองค์กรวิชาการซึ่งได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ควรจัดระบบการสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สายปฏิบัติการสอน โดยมี จาระที่แน่นอน ส่วนองค์กรหรือหน่วยงานบริการและประสานงาน เช่น สำนักงานอธิการบดี ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ฯฯ ให้คัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสายสนับสนุนการสอน

การได้มาซึ่งผู้บริหาร ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ามีแนวทางในการดำเนินงาน คือ ควรมีการวิจัย สภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับ ซึ่งการสรรหาอธิการบดี นั้นมีทางเลือกสองแนวคือ แนวที่หนึ่งสรรหาจากสถานมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร และแนวที่สองสรรหาอธิการบดีจากบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบัน ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากร สนับสนุนการสอน และนักศึกษา โดยฝ่ายละไม่เกินสองคน ซึ่งอธิการบดีไม่จำเป็นจะต้องเป็น บุคคลภายในสถาบันเสมอไป ส่วนผู้บริหารระดับรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีควรมาจาก การเสนอชื่อของอธิการบดี ส่วนผู้บริหารคณะ ศูนย์ สำนัก ควรได้มาจากการสรรหาของสมาชิกใน

หน่วยงานดังกล่าว โดยมีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และเสนอให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบและแต่งตั้ง

แนวทางการหารายได้ของสถาบัน มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ การพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ การรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น การคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อการจำหน่าย การบริการวิชาการที่มีรายได้ การเปิดสอนภาคพิเศษในสาขาที่มีความพร้อม การปรับค่าหน่วยกิตในอัตราที่เหมาะสม การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ของสถาบัน และการจัดจ้างผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงานหารายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน

2. ด้านการบริหารงานวิชาการ

หลักสูตรที่สถาบันควรเปิดสอน คือ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เมื่อนานาชาติ และการค้าระหว่างประเทศ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน สังคม และการบริหารจัดการแบบใหม่ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาครูประจำการ การผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลนและผู้บริหารสถานศึกษา

แนวทางการรับบุคคลเข้ารับการศึกษา มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ หากสถาบันมีความพร้อมมีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐานเปิดรับนักศึกษาที่ต้องการเรียนในสถาบันทั้งหมด และในกรณีที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้สองวิธี คือ ให้โควตาแก่นักเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ ส่งนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไป ในกรณีที่จำกัดรับนักศึกษา หรือใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วนมากขึ้น การจัดให้นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยใช้รูปแบบเปิด การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุน และการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา

แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ การจัดสรรงบประมาณในการจัดหา หนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน การนำเทคโนโลยีมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาห้องสมุดเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ การจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ การใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยาการ ภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้มากขึ้น

3. ด้านการบริหารงานบุคลากร

แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนครุณาจารย์ คือ การพัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตและภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน การจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน การขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง การจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้างโดยมีระบบการจูงใจ สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพใกล้เคียงกับครุณาจารย์ประจำ การจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น รายวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเทียบความรู้ และการปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสมกับขนาดของสถาบัน

แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือน คือ การขออัตราข้าราชการพลเรือนลายสนับสนุนการสอนเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง การตัดต่อนางานบางอย่าง การให้เอกชนไปรับดำเนินการ การวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาทของข้าราชการพลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน เพื่อปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น การสำรวจความต้องการและเปิดรับสมัครครุณาจารย์ที่ต้องการโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนลายสนับสนุนการสอน และการระดมกำลังในกรณีที่มีงานเร่งด่วน

แนวทางการพัฒนาครุณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น คือ การจัดตั้งกองทุนพัฒนาครุณาจารย์เพื่อการศึกษาต่อ การให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรภายในสถาบันและภายนอกสถาบัน อย่างกว้างขวาง การสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ คณะต่าง ๆ ต้องจัดทำแผนพัฒนาครุณาจารย์ให้ชัดเจน การเสริมสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อเป็นสวัสดิการให้กับครุณาจารย์ การเตรียมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ การรับครุณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทันทีหรือรับจากผู้จบวุฒิปริญญาเอก ในการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณาตรงสัญญา ไม่ใช่เวลานานเกินไป การปรับปรุงระเบียบการลาศึกษาต่อให้เหมาะสม และการกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามงานที่ได้ปฏิบัติ

แนวทางการพัฒนาครุณาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น คือ การกำหนดแผนพัฒนาครุณาจารย์และเป้าหมายการพัฒนาให้ชัดเจน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ บริการแก่ครุณาจารย์ การจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย การจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมสนับสนุนช่วยอ่านผลงานทางวิชาการ การนำตัวอย่างผลงานของผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการมาจัดนิทรรศการหรือเผยแพร่ให้มากขึ้น การสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของครุณาจารย์เพื่อไปค้นคว้า

เอกสาร ตำรา การรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงจากสถาบันอื่น และการมีเกณฑ์ การเปลี่ยนงานผู้สอนไปเป็นสายสนับสนุนการสอน

การดำรงรักษาบุคลากรในส่วนของผู้จ้างชั่วคราว มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ การให้ทุนในการทำวิจัย การจัดทำผลงานจัดทำผลงาน และการลาศึกษาต่อ เป็นต้น การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การทำงานให้ได้อย่างเหมาะสม การสนับสนุนด้านจิตใจ ข้าราชการ ความรู้ลึก เชื้ออาหาร กัลยาณมิตร บุคคลที่ผ่านการประเมินต้องทำสัญญาการจ้างระยะยาว และรายจ่ายในการ จ้างบุคลากรจะต้องสัมพันธ์กับรายได้ของสถาบัน การพัฒนาระบบบัญชีค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินผลงานที่จริงจัง

4. ด้านการวิจัย

แนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีดังนี้ คือ การขอรับการ สนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ การลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ให้น้อยลง การสนับสนุน ผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย โครงการที่จะทำวิจัยสามารถตอบสนองต่อการแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ การสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านการวิจัย โดยจัดทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดประชุมทางวิชาการเพื่อเสนอผลการวิจัยของคณาจารย์ในสถาบันและบุคคล ภายนอกที่ทำการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น มีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชน ได้มีส่วนร่วม การเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ การให้รางวัลผู้ทำวิจัย งานวิจัย ดีเด่นด้านต่าง ๆ การให้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงสอนให้น้อยลง การจัดตั้ง สถาบันวิจัยที่มีหน้าที่เฉพาะ และการกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละหนึ่งเรื่อง

5. ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแนวทางการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน โดยการจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงาน ที่ให้บริการแก่ชุมชน การวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน การส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม กับภาครัฐ การจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นสำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ การเป็นสถาบันสำหรับ พัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษา และการบริหารธุรกิจ การบริการวิชาการในลักษณะเปิดกว้าง การจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ และการบริการแบบตลาดนัดวิชา

6. ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแนวทางในการดำเนินงานในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม คือ ศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบันเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น การยกย่องเชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม การสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมให้กับนักศึกษา การบูรณาการเรื่องศิลปวัฒนธรรมในการเรียนการสอน การศึกษา การรวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย การจัดหาทุนและงบประมาณ เพื่อสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม การเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การประสานงานด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัดใกล้เคียง การจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่นในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การให้องค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการร่วมมือกับวัด โบสถ์ มัสยิด จัดตั้งห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน

7. ด้านกิจการนักศึกษา

สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแนวทางในการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา คือ การสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนดำเนินงาน การจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น การให้รางวัลแก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี การจัดให้มีสถานศึกษาและองค์การนักศึกษา การจัดทำห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกร่วมกันทำกิจกรรม การส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม การผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งสถาบัน นักศึกษารุ่นที่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรมและกิจกรรมนักศึกษาอย่างทั่วถึง การจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำ และหมุนเวียนผู้เข้าอบรมให้ทั่วถึง มีการบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับงานวิชาการ การจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว การมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน และการจัดสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยสถาบันเป็นผู้ลงทุนและให้เอกชนบริหารจัดการ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาทิศทางทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554) พบประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1 ปัจจุบันปรัชญาของสถาบัน คือ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม" และจากผลการวิจัย พบว่า แนวโน้มและความเป็นไปได้ในทศวรรษหน้า ปรัชญาเดิมยังคงใช้ได้และสอดคล้องกับความเป็นท้องถิ่น มีเอกลักษณ์เฉพาะขององค์กร เนื่องจาก ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสถาบันการผลิตครู และได้มีการกระจายสถาบันราชภัฏครอบคลุมทั่วประเทศนั้น จุดมุ่งหมายเพื่อให้โอกาสคนส่วนใหญ่ในท้องถิ่น คนที่ด้อยโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น สังคม และชาติบ้านเมือง (เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์, 2544 : 57) และในการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏ ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อว่า การจัดการศึกษาและบริการวิชาการของสถาบันให้ประโยชน์ต่อบุคคล ท้องถิ่นและประเทศชาติ ซึ่งผลผลิตและบริการการศึกษาของสถาบันสามารถสนองความต้องการของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ ได้

2 วิสัยทัศน์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในปัจจุบัน มีว่า "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน" และจากผลการวิจัย แนวโน้มและความเป็นไปได้ในอนาคต พบว่า วิสัยทัศน์ของสถาบันนั้นมีความเป็นไปได้สองแนวทาง คือ แนวทางที่หนึ่ง "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน" และแนวทางที่สอง คือ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน"

จากวิสัยทัศน์ทั้งสองแนวทางข้างต้นมีความหมายโดยรวมแล้วคล้ายกัน และมีความเป็นไปได้ ดังนั้นถ้านำสองข้อความนั้นมารวมด้วยกัน วิสัยทัศน์ของสถาบันควรจะเป็น "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาที่หลากหลายและทุกระดับอย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติภารกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน" เนื่องจากสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 19 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาตามกฎหมายเกี่ยวกับสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และมาตรา 36 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล และอาจเป็นส่วน

ราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการเป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549 ซึ่งให้ความสำคัญกับการวางบทบาทการพัฒนาประเทศในอนาคตอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยคนในชุมชน มีส่วนร่วมที่จะวางรากฐานการพัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง ซึ่งการศึกษาจะช่วยวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้ อย่างรู้เท่าทันโลก โดยการพัฒนาคน ปฏิรูปการศึกษา ปฏิรูประบบสุขภาพ สร้างระบบคุ้มครองความมั่นคงทางสังคม รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่ายชุมชน ให้เกิดการเชื่อมโยงการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน มีการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสังคมไทย

3. สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้กำหนดพันธกิจที่สำคัญว่า "การจัดและพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ทางการเรียนการสอน บริหารจัดการ และให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำประยุตติใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ ผลิตรายและส่งเสริมวิทยฐานะครูให้ก้าวไปสู่มีอาชีพ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น" ซึ่งผลจากการวิจัยได้ชี้ให้เห็นแนวโน้มและความเป็นไปได้ในทศวรรษหน้ายังคงเป็นพันธกิจเช่นเดิม โดยที่สถาบันอุดมศึกษาทั่วไปจะมีพันธกิจหลักในการดำเนินงานอยู่สี่ประการ คือ ผลิตบัณฑิต วิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนพันธกิจของสถาบันราชภัฏนั้น สถาบันราชภัฏวิวัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูหรือวิทยาลัยครู ซึ่งเป็นสถาบันเฉพาะทาง ดำเนินกิจการโดยอาศัยพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ทำหน้าที่ในการผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะสำหรับครู และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2527 คือ ผลิตบัณฑิต การส่งเสริมวิทยฐานะบุคลากรทางการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่ชุมชน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มีภารกิจหลัก คือ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถาบันราชภัฏภูเก็ตในปัจจุบันและในทศวรรษหน้านั้น ได้กำหนดพันธกิจขององค์กรครอบคลุมตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการพัฒนาครูหรือ

การส่งเสริมวิทยฐานะ บุคลากรทางการศึกษา และสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อท้องถิ่น จึงได้มีพันธกิจในการปรับปรุงและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับชุมชนท้องถิ่น

4. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่นต้องมีบทบาท ในการกำหนดปรัชญาของสถาบันทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จากผลการวิจัยแนวโน้มและทิศทางการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า มี แนวทางในการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยสถาบันควรจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลายและง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น และควรกระตุ้นให้คณาจารย์ และนักศึกษา ได้คิดค้น ผลิตและพัฒนา ผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม เป็นการประชาสัมพันธ์ให้กับชุมชนได้รับรู้ผลงานของสถาบัน โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ สถาบันควรจัดหาอัตรากำลังคณาจารย์ และบุคลากรในสถาบันให้เพียงพอ เพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น การบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย และมีการประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนที่สนใจได้รับรู้สารสนเทศเหล่านั้น การให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น เข้ามา มี ส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร เช่น งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อ เป็นการดำเนินงานของสถาบัน เช่น จัดบสนับสนุนหรือสมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือส่งเสริม สำนักรงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์ จัดตั้งมูลนิธิหรือสมาคมศิษย์เก่า เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้มีการดำเนินการในส่วนนี้อยู่แล้ว สถาบันควรเชิญบุคลากร ในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด เช่น ร่วมทำประชาพิจารณ์ เป็นกรรมการศูนย์ สำนัก โปรแกรมวิชา ร่วมเป็นวิทยากรรายวิชาเฉพาะเรื่อง ร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา งานวันเด็ก วันแม่แห่งชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษา การประกวด และการแข่งขันต่าง ๆ เป็นต้น การใช้วิธีแบบป่าล้อมเมือง คือ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้น ใน ระดับรากหญ้า ให้มีความรู้ มีความตื่นตัว ในด้านการศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการรักษาสีบท รักษาสีงแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม การสนองนโยบายการสร้าง ความเข้มแข็งให้กับชุมชนและควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบัน องค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชนควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับสถาบันให้มากขึ้น ในทุกมิติ และควรมีการจัดกลุ่มออกรับฟังความคิดเห็นตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่ สถาบันรับผิดชอบ

แนวทางต่าง ๆ จากการวิจัยนี้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มีเจตนารมณ์ที่จะให้รัฐจัดการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (education for all) ต้องมีการระดม ทรัพยากรกำลังจากทุกส่วนมาร่วมกันจัดการศึกษา (all for education) โดยกระจายอำนาจและ

ทรัพยากรมาให้ท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนรู้ได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต และตัวชี้วัดว่าการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นมี 8 มิติ (ธีรวัฒน์ นิจนตร. 2544 : 234) ดังนี้ 1) ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานของสถาบัน 2) การรับนักศึกษาจากคนในท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด 3) การผลิต บัณฑิตตามความต้องการของท้องถิ่น 4) การวิจัยเพื่อตอบปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น 5) การเป็น ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น 6) การจัดกระบวนการเรียนรู้และบริการวิชาการสอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น เกี่ยวกับปัญหาในท้องถิ่น 7) การสร้างความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น 8) การสร้างภาพลักษณ์และ ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของท้องถิ่น

5. โครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วยอธิการบดีคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานทั้งปวงของสถาบันและจะให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการ บัติมอบหมายก็ได้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและมีรองอธิการห้าคน คือ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ และมีผู้ช่วยอธิการบดีสามคน คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายจัดหาผลประโยชน์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน และผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และแบ่งส่วนราชการตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2542 เป็นห้าคณะ และหกสำนัก คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีการเกษตร สำนักงานอธิการบดี สำนักส่งเสริมวิชาการ สำนักกิจการนักศึกษา สำนักวางแผนและพัฒนา สำนักวิจัยและบริการวิชาการ และสำนักศิลปวัฒนธรรม มีส่วนอำนวยการในสำนักงานอธิการบดี และสำนักงานเลขานุการ ในศูนย์ สำนัก และคณะ สำหรับคณะครุศาสตร์จะประกอบด้วยสำนักงานเลขานุการและโรงเรียนสาธิต ปฐมวัย มีการบริหารงานโดยมีคณะกรรมการสองคณะ ประกอบด้วย คณะกรรมการสภาประจำ สถาบัน (สปส.) และคณะกรรมการบริหารสถาบัน (กบ.) บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารแต่ละระดับ เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 ตามประกาศของสถาบัน และตามที่ กำหนดในคำสั่งนั้น ๆ

และในขณะที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่นี้ สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัด สำนักงานสถาบันราชภัฏ (ตรภ.) กระทรวงศึกษาธิการ และยังไม่เป็นนิติบุคคล ในทางปฏิบัติ เลขาธิการได้มอบอำนาจส่วนใหญ่ให้กับอธิการบดีปฏิบัติราชการแทน แต่เมื่อพระราชบัญญัติการ ศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงาน คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติจะเปลี่ยนสภาพเป็นกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ดังนั้น

สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะต้องไปสังกัดกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามมาตรา 36 ที่บัญญัติว่า ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล และอาจจะเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 และจากการศึกษาพบว่าแนวโน้มและความเป็นไปได้ในอนาคต เมื่อสถาบันเป็นนิติบุคคล ความเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรก แล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้นเพื่อในระยะต่อไป เมื่อมหาวิทยาลัยสามารถพึ่งตนเองได้ จึงจะเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งปัจจุบันได้มีการเตรียมความพร้อมที่เป็นนิติบุคคล โดยภาระงานต่าง ๆ ได้มีการถ่ายโอนมายังสถาบันแล้ว ระบบงานประมาณที่เพิ่มความอิสระในการจัดการมากขึ้น โดยได้มีการเตรียมการปรับปรุงระบบงบประมาณให้เป็นแบบมุ่งเน้นผลงาน การจัดการทรัพย์สิน ที่ราชพัสดุต่าง ๆ ซึ่งขณะนี้ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบครุภัณฑ์ย้อนหลังไปตั้งแต่การก่อตั้งสถาบัน ในปี พ.ศ.2514 มีการเตรียมพร้อมในเรื่องของบุคลากร การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่ขาดแคลน เช่น อาคารสถานที่ ยานพาหนะ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และได้มีการเตรียมการในส่วนของการจัดหารายได้ เช่น โครงการศูนย์หนังสือของคณะวิทยาการจัดการ และโครงการจัดทำน้ำดื่มสถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นต้น และนอกจากนี้สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษายังได้มีการจัดอบรมการถ่ายโอนงาน ขึ้นในวันที่ 22-24 ตุลาคม 2544 ที่สถาบันราชภัฏพระนคร (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2544)

นอกจากนี้ผลจากการวิจัยพบว่าต่อไปในอนาคตสถาบันควรมีการแบ่งส่วนราชการ กะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้นถ้าเป็นองค์กรวิชาการ ได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ให้มีระบบการสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สายปฏิบัติการสอน โดยมีวาระที่แน่นอน ถ้าเป็นองค์กรหรือหน่วยงานบริการ ประสานงาน เช่น สำนักงานอธิการบดี ศูนย์วิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ให้คัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการสายสนับสนุนการสอน ซึ่งเป็นแนวทางที่ดี เนื่องจากปัจจุบันคณาจารย์ซึ่งไม่มีอัตราการบรรจุเพิ่ม และมีการอัตราเกษียณ จึงทำให้มีจำนวนคณาจารย์ลดลง จึงจำเป็นต้องลดภาระงานบริหารในบางตำแหน่งลงเพื่อคณาจารย์ได้ทำการสอน และทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น

ดังนั้นสถาบันควรมีการแบ่งสายบุคลากรให้ชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน และสายบุคลากรสนับสนุนการสอน โดยมีการกำหนดภาระงาน รายละเอียดของการทำงาน (job description) อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบ การให้ทุน ให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน ซึ่งปัจจุบัน บุคลากรสายสนับสนุนบางตำแหน่ง มีภาระงาน และรายละเอียดของการทำงาน อำนาจ หน้าที่ และความรับผิดชอบไม่ชัดเจน สถาบันควรมีการสำรวจประเมินผลการปฏิบัติงาน และปรับปรุงเพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และสถาบันควรลดอำนาจการบริหาร

แบบลำดับชั้น (hierarchy) โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด ในปัจจุบันได้มีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างมากอยู่แล้ว โดยการที่อธิการบดีมอบอำนาจแก่องค์การบริหารและผู้ช่วยอธิการบดี ในการบริหารตามความรับผิดชอบ เพื่อลดขั้นตอนการบังคับบัญชา โดยให้องค์การบริหารแต่ละฝ่าย รับผิดชอบดูแลหน่วยงานในสายของตนเอง ยกเว้น เรื่องนโยบายที่ต้องหารือร่วมกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พ้ามุ่ย เรื่องบุญเลิศ (2538) ที่ศึกษาเรื่องแนวโน้มในการบริหารสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ดังักตพวงมหาวิทยาลัยในศตวรรษที่ 21 พบว่า แนวโน้มการกระจายอำนาจในการตัดสินใจสูงที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อความคิดเห็น การมอบอำนาจการตัดสินใจตามภารกิจและหน้าที่ใจสายงาน เพื่อทำให้เกิดความคล่องตัวและการมีส่วนร่วมในการบริหาร รวมทั้งความรับผิดชอบต่อความคิดเห็นของผู้บริหารระดับต่าง ๆ

6. ปัจจุบันการได้มาซึ่งผู้บริหาร (อธิการบดี) ของสถาบันนั้นใช้วิธีการสรรหา และการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาในระบบบริหารในระดับต่าง ๆ นั้น เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ จากผลการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้ของการได้มาซึ่งผู้บริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่ามีจุดแข็ง จุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสม และเกิดความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป

ผู้เชี่ยวชาญยังได้เสนอความคิดเห็นว่านายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีควรได้มาจากการสรรหาของประชาคมในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตัวแทนจากกลุ่มต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก (ผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย) โดยมีข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย หรือควรสรรหาอธิการบดีจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธีรศักดิ์ อัครบรร และคณะ (2544) ว่า อธิการบดีสถาบันราชภัฏจะต้องเป็นผู้บริหารมืออาชีพมากกว่าเป็นนักวิชาการ

7. ปัจจุบันงบประมาณแผ่นดินที่สถาบันได้รับนั้นน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ สถาบันจำเป็นต้องมีการนำเงินนอกงบประมาณมาสมทบในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจของสถาบัน อีกทั้งสถาบันได้ขอความร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการระดมทุน โดยจัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (อบจ.ภูเก็ต) จากสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และจากองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ จากผลการวิจัย พบว่า แนวทางในการหารายได้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้านั้น สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อการจำหน่าย เช่น ของที่ระลึก ขนม น้ำดื่ม เนเกอรีไวน์ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เนื่องจากสถาบันราชภัฏภูเก็ต อยู่ในจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เข้ามาเที่ยวจำนวนมาก ซึ่งในปี 2545 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวไทย 915,406 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 2,167,802 คน รวมทั้งสิ้น 3,083,208 คน (หอการค้าจังหวัดภูเก็ต 2544 : 47) ซึ่งการคิดค้นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของสถาบันจะนำรายได้มาสู่สถาบันได้

นอกจากนี้สถาบันควรมีการบริการวิชาการที่มีรายได้ เช่น การรับซ่อมงาน การรับเป็นที่ปรึกษา การวิจัย การจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาในฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งสามารถให้บริการทางด้านวิชาการได้เป็นอย่างดี ในการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ เช่น ทางด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศเพื่อการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ ต่าง ๆ เป็นต้น

การขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำแผนงาน โครงการที่เป็นประโยชน์ จากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสถาบันได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการพิจารณางบประมาณพัฒนา โครงการต่าง ๆ เป็นประจำ ดังที่กล่าวข้างต้น

การพัฒนาแบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยวิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจากรัฐ และมีการติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณทุกประเภทว่า ประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มีก็ปรับปรุงงบประมาณหรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ เพื่อนำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น ซึ่งตอนนี้สถาบันได้มีการปรับปรุงระบบงบประมาณ ได้มีการเตรียมการ โดยจัดส่งบุคลากรเข้ารับการอบรม ในหลักสูตรต่าง ๆ ที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจัดขึ้น และได้มีการประเมินสถานภาพการจัดการงบประมาณและการเงินของสถาบัน เพื่อทราบสถานภาพและแนวทาง ในการเตรียมการ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานของสถาบัน (สถาบันราชภัฏภูเก็ต 2544)

ในการเปิดสอนภาคพิเศษ ในสาขาที่มีความพร้อมในทุกด้าน ควบคู่ไปกับการพัฒนาสาขาที่เปิดสอนอยู่แล้ว ปัจจุบันการเปิดสอนภาคพิเศษของสถาบัน ได้มีการเปิดสอนในสาขาที่มีความพร้อม และจากผลการของอีรศักดิ์ ยี่ศรีบรร และคณะ (2544) การจัดการเรียนการสอนนั้นจะต้องเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งภาคปกติและภาค กศ.บป. และควรเปิดโอกาสให้ทั้งสองภาคสามารถถ่ายทอดหน่วยกิตได้ ปัจจุบันการเปิดสอนในภาคพิเศษทำให้คณาจารย์ในสถาบันจะต้องมีภาระงานเพิ่มขึ้น ทำให้คณาจารย์บางคนไม่มีเวลาในการทำวิจัย หรือการจัดทำผลงานทางวิชาการ ในการพัฒนาตนเอง ได้ซึ่งอาจทำให้ผลงานทางด้านการวิจัยของคณาจารย์ในสถาบันมีน้อย สัดส่วนคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการไม่สูงเท่าที่ควร

นอกจากนี้สถาบันควรการปรับราคาค่าหน่วยกิตในอัตราที่เหมาะสม เนื่องจากสถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น และนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในสถาบันราชภัฏนั้น ส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ค่าหน่วยกิตต้องมีการปรับราคาในอัตราที่เหมาะสมเพื่อไม่ให้เป็นการแก่นักศึกษา และจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) ของไพฑูรย์ สินลารัตน์ (สถาบันราชภัฏภูเก็ต. 2544) ในเรื่องของการจัดหารายได้ของสถาบันนั้น จะต้องให้อยู่บนพื้นฐานแห่งความพอดี ไม่อยากให้นเน้นธุรกิจมากเกินไป ซึ่งเห็นได้จากสถานศึกษาในต่างประเทศที่เน้นเรื่องการจัดหารายได้ ซึ่งหากมากเกินไปนั้นจะทำให้วัฒนธรรมองค์กรเปลี่ยนไป

8. ปัจจุบันหลักสูตรที่ใช้ในสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นหลักสูตรกลางของสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ ได้รับการรับรองจาก ก.พ. และ ก.ค.ทุกหลักสูตร โดยจัดไว้ห้าหลักสูตร คือ หลักสูตรอนุปริญญา หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี หลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีหลัง หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครู และหลักสูตรระดับปริญญาโท จำแนกเป็นสี่สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาศิลปศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ และสาขาบริหารธุรกิจ โดยหลักสูตรต่าง ๆ สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้เปิดสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

จากการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2541 - 2542 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ นักศึกษาภาคปกติ พบว่าทั้งสามสาขาวิชา คือ สาขาการศึกษา สาขาศิลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ ผู้มีงานทำร้อยละ 81.29 และกำลังศึกษาต่อและไม่มีงาน ร้อยละ 18.71 ส่วนนักศึกษา กศ.บป. พบว่าทั้งสามสาขาวิชา ผู้สำเร็จการศึกษา มีงานทำร้อยละ 91.25 กำลังศึกษาต่อและไม่มีงานทำร้อยละ 8.75 ส่วนความเหมาะสมของหลักสูตร พบว่า ร้อยละ 52.12 ผู้สำเร็จการศึกษาในภาคปกติระบุว่าหลักสูตรของสาขาที่สำเร็จมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับนักศึกษา กศ.บป. ร้อยละ 56.21 ระบุว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และจากการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏ ในช่วงปีการศึกษา 2542 - 2543 จากผู้สำเร็จการศึกษาทั่วประเทศ พบว่า มีงานทำร้อยละ 74.17 กำลังศึกษาต่อ 2.26 และยังไม่ได้ทำงานและไม่ได้ศึกษาต่อ ร้อยละ 23.57 (สภาสถาบันราชภัฏ.สำนักงาน. 2545)

ผลการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้ของหลักสูตรที่ควรเปิดในทศวรรษหน้ามีหลายหลักสูตร คือ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม อุตสาหกรรมบริการ ศิลป (การทำผ้าบาติก) นิเทศศาสตร์ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารธุรกิจ การตลาด การบริหารจัดการ และคหกรรมศาสตร์ เป็นต้น เนื่องจากสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีเขตรับผิดชอบในการจัดการศึกษา

ในห้าจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งเป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว การผลิตบัณฑิตในสาขาเหล่านี้ก็สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เมืองนานาชาติ การค้าระหว่างประเทศ เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) เนื่องจากจังหวัดภูเก็ต มีแผนพัฒนาเป็นเมืองนานาชาติ และเป็นศูนย์กลางทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (cyberport) จำเป็นต้องมีการผลิตบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรดังกล่าว หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาคน สังคม และการบริหารจัดการแบบใหม่ เช่น โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาศาสตร์ความปลอดภัย วิทยาศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขชุมชน การปกครองท้องถิ่น การพัฒนาท้องถิ่น และพลศึกษา (โดยเน้นกีฬาทางน้ำ) เป็นต้น หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีการเกษตร เกษตรศาสตร์ พืชศาสตร์ ด้านไม้ดอก ไม้ประดับ พืชสวน สัตวบาล และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เป็นต้น หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต การก่อสร้าง ไฟฟ้า โยธา อิเลคทรอนิกส์ เซรามิก) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการซ่อมเรือ เป็นต้น หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ทางทะเล เป็นต้น ซึ่งต่อไปการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะต้องมีการแข่งขันทางด้านคุณภาพกันมากขึ้น

เนื่องจากในปี 2545 นี้ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในสังกัดเดียวกัน การจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของสถาบันทุกแห่งจะต้องเกิดการแข่งขันกันทางความหลากหลายและมวลประสบการณ์วิชาการ และมีระบบรูปแบบการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียนและการยอมรับของสังคม ประกอบกับในปัจจุบันได้มีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเข้ามาเปิดหลักสูตรจัดการเรียนการสอนในพื้นที่บริการหลายหลักสูตร ทำให้ผู้เรียนมีทางเลือกมากขึ้น ดังนั้นสถาบันราชภัฏภูเก็ตจึงจำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ของสถาบันให้ทันต่อสถานการณ์ สถาบันยังคงมีการพัฒนาครูประจำการ เช่น ครูที่ยังไม่จบปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ และผู้บริหารสถานศึกษา และยังคงผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 มาตรา 81 กำหนดให้มีการพัฒนาวิชาชีพครู และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 หมวด 7 มาตรา 52 วรรคแรก กำหนดไว้ว่า “ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำกับและประสานงานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และการพัฒนาบุคลากรประจำการ

อย่างต่อเนื่อง" ในการกำหนดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้กำหนดให้ครูต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา และผู้บริหาร การศึกษาต้องมีวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารขึ้นไป ปัจจุบันมีครูประจำการทั่วประเทศ จำนวน 65,186 คน ที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา และมีครูที่จบปริญญาตรีแต่ไม่มีวุฒิ ทางด้านการศึกษา 40,000 คน บุคลากรเหล่านี้มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง ให้มีคุณสมบัติ ตามมาตรฐานของผู้ประกอบวิชาชีพครูและผู้บริหารการศึกษา ดังนั้นสถาบันราชภัฏภูเก็ต ในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษามีภารกิจตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ.2538 มาตรา 7 คือ ให้การ ศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามความต้องการของ หน่วยงานผู้ใช้ครู เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

9. ปัจจุบันสถาบันมีการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสถาบันไว้สามวิธีด้วยกัน คือ การคัดเลือกทั่วไป (รับตรง) การคัดเลือกจากนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา ดนตรี และ วัฒนธรรมและการสอบคัดเลือกทั่วไป การคัดเลือกนั้นใช้วิธีการคัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนมัธยม ศึกษาตอนปลาย ในเขตท้องที่รับผิดชอบของสถาบัน คือ นักเรียนจากจังหวัดระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และจังหวัดตรัง โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนไว้ในแต่ละโปรแกรมวิชา ส่วนการ สอบคัดเลือกใช้วิธีการสอบร่วมกับสถาบันราชภัฏกลุ่มภูมิภาคได้ โดยนักเรียนสามารถเลือก โปรแกรมวิชาที่จะเข้าศึกษาต่อได้สามอันดับ และจากการศึกษาแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับ แนวทางการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า ผลการศึกษาพบว่า ในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้สองวิธี คือ ให้โควตาแก่ หน่วยงานและสถานศึกษาต่าง ๆ ส่งนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาที่ เกิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไปในกรณีที่ยังมีที่ว่างรับนักศึกษา หากสถาบันมีความพร้อมด้าน บุคลากร สถานที่ และมีระบบการประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จะเปิดรับนักศึกษาที่ต้องการเรียน ในสถาบันทั้งหมด ส่วนการสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ครบถ้วนตามเกณฑ์การ ประกันคุณภาพ หรืออาจใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วนมากขึ้น เช่น การคัดเลือก จากผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ การสอบคัดเลือก ต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบปฏิบัติ ทั้งนี้โดยให้โปรแกรมวิชาเข้ามามีบทบาทมากที่สุด ซึ่งสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาของ ท้องถิ่น การรับคนในท้องถิ่นเข้าเรียนมาก ทำให้คนในท้องถิ่นได้รับโอกาสในการเรียนรู้และรับบริการ การศึกษาอย่างทั่วถึงให้มากที่สุด เนื่องจากในอนาคตจำนวนผู้ที่ต้องการเรียนในระดับอุดมศึกษา จะเพิ่มมากขึ้นจากการที่มีการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะต้องช่วยให้ คนระดับกลางและระดับล่างมีโอกาสเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษามากขึ้น ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

แพงเพราะต้องไปเรียนในสวนกลางหรือเรียนในเมืองใหญ่ ผู้เรียนสามารถใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัวในชุมชน ไม่ทิ้งถิ่นไปเรียนต่อหรือไปทำงานที่อื่น ครอบครัวไม่แตกแยก ชุมชนไม่อ่อนแอ หรือล่มสลาย และยังช่วยสร้างผู้เฒ่าให้แก่ท้องถิ่น มองเห็นช่องทางที่จะช่วยกันแก้ปัญหาของตนเองได้

10. แหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญของสถาบันราชภัฏภูเก็ต คือ หอสมุด หอสมุดสถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นหน่วยงานสังกัดในสำนักส่งเสริมวิชาการ และเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม และใหญ่ที่สุดของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปัจจุบันอัตราส่วนจำนวนนักศึกษาต่อจำนวนหนังสือ เท่ากับ 1:31 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วน 1 : 50 และอัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อจำนวนหนังสือเท่ากับ 1 : 68 เล่ม ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วนเท่ากับ 1:100 และปัจจุบันนี้ยังมีแหล่งความรู้อื่น ๆ เข้ามาเสริม ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ซีดีรอม วิดีโอ อินเทอร์เน็ต และฐานข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ และจัดการเรียนการสอน แหล่งการเรียนรู้ของสถาบันการศึกษานั้นเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่สำคัญ จากการศึกษาของ มาลี ไชเสนา (2542) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมแสวงหาและการใช้สารสนเทศของนักศึกษาสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า สถานที่ที่นิยมใช้แสวงหาสารสนเทศเป็นประจำ คือ หอสมุดของสถาบัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบคเกอร์ (Becker, 1790) ที่ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมของนักเรียนที่มีห้องสมุด และโรงเรียนที่ไม่มีห้องสมุด พบว่า การสอนโดยใช้ห้องสมุดกับการแนะนำของบรรณารักษ์ มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการสอนโดยใช้ห้องสมุดสามารถจัดหาวัสดุและอุปกรณ์การสอนตามหลักสูตร ตามความต้องการ ตรงกับผลการวิจัยของเฮล (Hale, 1971 : 75) ที่ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของการบริการห้องสมุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด 12 พบว่า นักเรียนที่ใช้บริการห้องสมุดอย่างกว้างขวางนั้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง และสอดคล้องกับ นิธิมา สังคหะ (2527) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจในการใช้ห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่าสถาบันที่มีการสอนการใช้ห้องสมุด นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางซึ่งตรงกับการวิจัยของ ราซิกิน (Razikin, 1986) พบว่า นักเรียนใช้ห้องสมุดมากขึ้นเท่าไร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น จะเห็นได้ว่าหอสมุด ยังคงมีความสำคัญต่อการแสวงหาความรู้อยู่

จากการศึกษาแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่า มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ 1) การเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ ตำรา วัสดุ การสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง และควรมีสาระที่ทันสมัยสอดคล้องกับรายวิชาที่สอน

เป็นอันดับต้น และความต้องการของผู้สอน 2) การนำเทคโนโลยีมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต การพัฒนาห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ 3) การใช้แหล่งการเรียนรู้ในห้องเรียน เช่น วิทยากร ภูมิปัญญาในห้องเรียนให้มากขึ้น และการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบัน การศึกษา ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี พงศ์พิศ และคณะ (2538) ที่ได้กล่าวว่า ในอนาคตแหล่งการเรียนรู้จะต้องไม่จำกัดอยู่แต่เฉพาะห้องเรียนอีกต่อไป เพราะเนื้อหาความรู้ที่ครู อาจารย์สอนกันทุกวันนี้ นักศึกษาสามารถศึกษาได้เอง ในเวลาที่รวดเร็วกว่า โดยผ่านทางสื่อที่ทันสมัยต่าง ๆ จากศูนย์ข้อมูลและแหล่งความรู้ที่น่าสนใจ และการเรียนกับการทำงานไปพร้อมกัน ก็จะทำให้สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ได้

11. ปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์ในบางโปรแกรมวิชา ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีอาจารย์หนึ่งคนต่อจำนวนนักศึกษา 18 คน โดยภาพรวมแล้วมีจำนวนครุอาจารย์สูงกว่าเกณฑ์ แต่เมื่อศึกษาลงในรายละเอียดย่อยปรากฏว่ายังขาดแคลนครูอาจารย์ในบางโปรแกรมวิชา เช่น โปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศ โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป โปรแกรมวิชาเคมี โปรแกรมวิชาชีววิทยา โปรแกรมวิชานาฏศิลป์ และโปรแกรมวิชาออกแบบประยุกต์ศิลป์ ตามลำดับ จากการศึกษาแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์ในบางโปรแกรม พบว่า การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตและภารกิจอื่น ๆ ของสถาบันให้ชัดเจน และเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเพื่อผูกพันงบประมาณ ทั้งการขออัตราบรรจุใหม่และขอคืนอัตราเกษียณ การจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน สายผู้สอนก็ทำหน้าที่สอนและวิจัย สายสนับสนุนการสอนก็ทำงานเฉพาะสายสนับสนุน การส่งเสริม พัฒนาบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น การขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบันการศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรร่วมกัน ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงจะมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งที่มีบุคลากรที่สามารถ ใช้งานร่วมกันได้ เช่น จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เป็นต้น การจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้างโดยมีระบบการจ้าง สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ใกล้เคียงกับครุอาจารย์ประจำ ซึ่งปัจจุบันได้มีการจัดจ้างอาจารย์ผู้สอน โดยมีอัตราค่าจ้างเท่าเทียมเหมือนกับอัตราข้าราชการบรรจุใหม่ และมีระบบการประเมินผลงาน มีการการเพิ่มค่าจ้างประจำปี

12. การแก้ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรสนับสนุน ปัจจุบันมีข้าราชการพลเรือนสามัญเพียง 14 คน รวมมาช่วยราชการหนึ่งคน ซึ่งมีจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับภารกิจที่จะต้องดำเนินการ

และจากผลการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้เกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือน พบว่า การวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ภาระงาน ของข้าราชการพลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน และประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหนเกินก็ให้โยกย้ายไปส่วนที่ขาด การขออัตราข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง จาก ก.พ. โดยจัดทำแผนอัตรากำลังที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันโดยเฉพาะแผนผลิตบัณฑิต ซึ่งแนวทางนี้ปัจจุบันนี้ได้มีการปฏิรูปภาครัฐมีอัตราการบรรจุเพิ่มน้อยมาก การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการจ้างบุคลากรที่จูงใจ และเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น การัดงานบางอย่าง ให้เอกชนไปรับดำเนินการ เช่น จ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย ทำความสะอาด เป็นต้น การนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ เช่น โปรแกรมงานทะเบียนมาใช้ ซึ่งช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น การใช้วิธีระดมกำลัง ในกรณีที่ม้งานเร่งด่วน

13. ปัจจุบันสัดส่วนคุณวุฒิคณาจารย์ ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปริญญาเอก : ปริญญาโท : ปริญญาตรี เท่ากับ 4.2 : 62.65 : 33.13 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) การสอนในระดับปริญญาตรี ซึ่งกำหนดไว้เท่ากับ 5 : 60 : 35 คุณวุฒิที่ต้องเพิ่ม คือ ระดับปริญญาเอก สถาบันต้องมีการพัฒนาให้มีการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น และจากการวิจัย แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น มีแนวทางในการดำเนินงาน คือ การจัดตั้งกองทุนพัฒนาคณาจารย์ และจัดสรรทุนการศึกษาต่อ ทั้งในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งตอนนี้สถาบันได้มีกองทุนเพื่อสนับสนุนให้คณาจารย์และข้าราชการในสถาบันได้รับการสนับสนุนเพื่อการศึกษาต่ออยู่แล้ว มีการจัดสรรทุนการศึกษาทั้งบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันอย่างกว้างขวาง ในจำนวนเงินที่มากพอ ไม่น้อยกว่าทุนที่ได้รับจาก ก.พ. หรืออื่น ๆ คณะต่าง ๆ ในสถาบันต้องจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ชัดเจน และขอรับการสนับสนุนจากสถาบัน สถาบันต้องเร่งรัด และดำเนินการตามแผนพัฒนาและต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงาน การเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมความสะอาดพื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับคณาจารย์ เช่น บ้านพักอาศัย หอพัก สนามกีฬา ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงในชีวิตให้กับคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความตั้งใจในการพัฒนาตนเองในการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น การสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศ การรับคณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทันที หรือรับจากผู้ที่ยังจบวุฒิปริญญาเอก การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณาตรงวุฒิโดยไม่ใช้เวลาานเกินไป ควรสร้างบรรยากาศ และสร้างความผูกพันให้กับคณาจารย์เหล่านี้ กลับมาช่วย

ทำงานให้กับสถาบัน การเตรียมการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ และจากการวิจัยของ แพรวพรรณ รัตนติลกพานิช (2528) ที่ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและ ความต้องการในการพัฒนาอาจารย์ในสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นโยบายในการพัฒนาคณาจารย์ ควรมุ่งที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการวิจัย เพื่อให้ลัดส่วนคุณวุฒิ อาจารย์และการเข้าตำแหน่งทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา และปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาอาจารย์ เกิดจากการขาดงบประมาณ อาจารย์ลาศึกษาต่อไม่ตรงกับความต้องการของวิทยาลัย อาจารย์ที่สอนอยู่แล้ว ไม่สามารถสอนวิชาการอื่นได้ อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง สภาพปัจจุบันสถาบันได้มีการเปิดสอนในภาคพิเศษด้วย คณาจารย์ก็ต้องรับผิดชอบในการสอนและมีค่าตอบแทนในการสอนนอกเหนือจากเงินเดือนประจำ และในการลาศึกษาต่อนั้นจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นและไม่มีการเพิ่มเงินเดือนประจำปี จึงทำให้คณาจารย์ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง

14. ลัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏภูเก็ต อาจารย์ (1,2,3) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ เท่ากับ 63.3 : 32.5 : 4.2 : 0.0 จากที่เป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 ของสถาบันได้ตั้งไว้ เท่ากับ 50 : 45 : 4 : 0 ซึ่งยังต่ำกว่าโดยตำแหน่งอาจารย์จะต้องทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นต่อไป และจากการวิเคราะห์การจัดลำดับตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏทั่วประเทศ สถาบันราชภัฏภูเก็ตอยู่ในลำดับที่สาม ซึ่งมาตรฐานทางวิชาการเป็นที่ยอมรับของชุมชน ทั้งนี้สถาบันได้มีการสนับสนุนให้มีการพัฒนาผลงานอย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ค่าตอบแทนสำหรับคณาจารย์ที่เขียนตำราหรือผลงานทางวิชาการ กล่าวคือ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะได้รับค่าตอบแทนจำนวน 50,000 บาท ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ได้รับ จำนวน 70,000 บาท และตำแหน่งศาสตราจารย์ได้รับจำนวน 100,000 บาท และจากผลการวิจัย แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการพัฒนาคณาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น มีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ การกำหนดแผนพัฒนาคณาจารย์และเป้าหมายการพัฒนาให้ชัดเจน ซึ่งสถาบันได้มีการจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ของสถาบัน โดยให้คณาจารย์ระบุความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การทำงานให้อย่างเหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ งานพิมพ์ ตำรา และเอกสารวิชาการ เอกสาร งานวิจัย สำหรับการศึกษาค้นคว้า Software ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เครือข่ายสารสนเทศเพื่อการสืบค้น ระบบให้คำปรึกษาการวิจัย การสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของคณาจารย์เพื่อไปค้นคว้า เอกสาร ตำรา การจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย การจัดตั้ง

คณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยอ่านผลงานทางวิชาการ การนำตัวอย่างผลงานของผู้ที่มีตำแหน่งทางวิชาการ มาจัดนิทรรศการหรือเผยแพร่ให้มากขึ้น และการรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูงจากสถาบันอื่น เป็นต้น

15. ปัจจุบันสถาบันได้มีการจัดจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โดยมีสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ลาพักผ่อนประจำปีได้ 10 วันทำการ ทำบัตรประกันสังคมเพื่อเป็นสวัสดิการในการเข้ารับการรักษาพยาบาลส่วน การเพิ่มค่าจ้างประจำปี เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจในการทำงาน แต่ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ มีการเปลี่ยนคนบ่อย ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ไม่ต่อเนื่อง จะต้องมีการเรียนรู้งานกันใหม่ และจากการวิจัย แนวโน้มในการดำรงรักษาบุคลากรในส่วนนี้ ผลการวิจัยพบว่า สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต ในการทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พัก ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก เชื้ออาหาร กล้วยาณมิตร สถาบันควรให้ทุนในการทำวิจัย การจัดทำผลงานจัดทำผลงาน และการลาศึกษาต่อ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วุฒิกุล ลิ่มสกุล (2537) ที่ได้ศึกษาการบริหารบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่พัฒนาจัดขึ้น คือ การส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อการปฐมนิเทศ การฝึกอบรมสัมมนา การวิจัย เป็นต้น ซึ่งลูกจ้างชั่วคราวที่ผ่านการประเมินต้องทำสัญญาการจ้างระยะยาว การพัฒนาระบบบัญชีค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินผลงานที่จูงใจ ซึ่งในส่วนนี้จะมีผลต่อเงินรายได้ของสถาบัน เนื่องจากลูกจ้างชั่วคราวของสถาบันส่วนใหญ่จัดจ้างด้วยเงินรายได้ของสถาบัน ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณ ถ้ามีการเพิ่มค่าจ้างในอัตราที่สูงและไม่สัมพันธ์กับรายได้ของสถาบันแล้วจะทำให้เกิดปัญหาต่อไปในอนาคต

16. ในช่วงที่ผ่านมางานวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ตยังคงมีปริมาณน้อย กล่าวคือ งานวิจัยทั้งหมดของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ตั้งแต่ปี 2538 -2544 จะมีผลงานวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจำนวน 30 เรื่อง ซึ่งงานวิจัยเป็นภารกิจส่วนหนึ่งของสถาบัน คณาจารย์ของสถาบัน การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องมีการทำวิจัย ผลการวิจัยของอำนาจ ถาวร (2526) ซึ่งได้วิจัยปัญหาและความต้องการในการวิจัยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคกลาง พบว่า เหตุผลที่อาจารย์ทำงานวิจัยเพื่อนำผลวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อบุกเบิกและแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อตอบปัญหาที่สงสัย เพื่อเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการและเพื่อให้ครอบคลุมภาระงาน

จากการศึกษางานวิจัยของคณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีจำนวนน้อย ทั้งนี้เนื่องจากมีภาระงานอื่นมาก เช่น ภาระงานสอน งานบริหาร จึงทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่สำนักงานพัฒนาการฝึกหัดครู (2544) ที่ได้ทำการวิจัยสภาพการดำเนินงานวิจัยใน

สถาบันราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่ไม่สนใจทำวิจัย เนื่องจากไม่มีเวลาในการดำเนินงานวิจัย ขาดความรู้และประสบการณ์ในการวิจัย ทุนสนับสนุนการวิจัยมีน้อย ไม่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บังคับบัญชา ความต้องการด้านบรรยากาศด้านการดำเนินการวิจัย ต้องการให้มีแหล่งค้นคว้า เอกสาร ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาษาไทยและต่างประเทศ ความต้องการบรรยากาศด้านการสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัย

นอกจากนี้จากการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้ในเกี่ยวกับแนวทางสนับสนุนการวิจัยของ คณาจารย์สถาบันราชภัฏภูเก็ต ในทศวรรษหน้า พบว่า แนวทางในการดำเนินการของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ประกอบด้วย การขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ จากภาครัฐและเอกชน ซึ่งในส่วนนี้สถาบันได้ดำเนินการอยู่แล้ว โดยมี สำนักวิจัยและบริการวิชาการเป็นผู้ประสานงาน การลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ให้น้อยลง โดยแบ่งลักษณะงานสายผู้สอน สายสนับสนุนการสอนให้ชัดเจน และควรให้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงสอนให้น้อยลง จะทำให้คณาจารย์ได้มีเวลาในการทำวิจัยมากขึ้น การสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านการวิจัย โดยจัดทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การสนับสนุนผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย การจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผลการวิจัยของคณาจารย์ในสถาบัน และบุคคลภายนอกที่ทำการวิจัย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น จัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวันของสถาบัน และควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้มีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลในการประสานงานด้านการวิจัย กับหน่วยงานภายนอกไปในตัวโครงการที่จะทำวิจัยสามารถตอบสนองต่อการแก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนิตนาง บุญช่วย (2538) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การวิจัยต้องเน้นการวิจัยแบบมีทิศทาง สถาบันควรให้รางวัลผู้ทำวิจัย งานวิจัยดีเด่นด้านต่าง ๆ เช่น ผลการวิจัยแก้ปัญหาท้องถิ่น ผลการวิจัยชุมชน เป็นต้น ส่วนการกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละหนึ่งเรื่อง ถ้าไม่ทำตามเป้าหมายต้องลดเงินเดือนหรือไม่ขึ้นเงินเดือน หากไม่ขึ้นเงินเดือนติดต่อกันหลายปี ก็มีการเลิกจ้าง ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นจะต้องมีกฎ ระเบียบที่ชัดเจน

17. การบริการวิชาการแก่ชุมชนของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ปัจจุบันมีการดำเนินงานประจำ คือ การจัดทำและศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น การจัดอบรมสัมมนาผู้นำท้องถิ่น การจัดประชุมสัมมนาองค์ความรู้แด่พระสงฆ์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย การจัดฝึกอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการผู้นำสตรีระดับต่าง ๆ การจัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติด และโรคเอดส์ ดำเนินการวิจัยแบบมีส่วนร่วมให้ชุมชนเข้มแข็ง ตามนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น

ต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนมีหลายรูปแบบ เช่น สถาบันเป็นผู้จัดเอง โดยคณะ สำนัก ศูนย์ และฝ่ายต่าง ๆ ในสถาบันร่วมจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น โดยสถาบันส่งวิทยากรร่วมให้การอบรม และจัดอบรมให้บุคลากร หน่วยงาน และสถาบันอื่น

นอกจากนี้สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้บริการวิชาการหลายหน่วย เช่น ฝ่ายฝึกอบรม สำนักวิจัยและบริการทางวิชาการ ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู ศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์ศึกษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นั้น ซึ่งการเปิดสอนในภาคพิเศษก็เป็นการบริการวิชาการแก่ชุมชน เช่นกัน และจากการศึกษาวิจัย แนวโน้มและความเป็นไปได้ในการบริการวิชาการแก่ชุมชน ของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า พบว่ามีแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้ การจัดหลักสูตรฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมีการติดตามผล หลังจากการฝึกอบรม ซึ่งในการจัดอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ถ้ามีการจัดอบรมให้ฟรี ผู้เข้ารับการอบรม มักไม่ค่อยเห็นคุณค่าเท่ากับต้องมีการจ่ายเงินค่าลงทะเบียน และหลังจากที่ได้มีการอบรมแล้ว ไม่ได้มีการติดตามผลหลังจากอบรม การเป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้านการศึกษาและการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และควรส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคมกับภาครัฐโดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ความรู้ การจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้บริการห้องสมุดของสถาบัน ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ และศูนย์ศึกษาและพัฒนาครู เป็นต้น การวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และเผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคน สร้างงาน การบริการวิชาการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ที่ได้รับความรู้ ไม่มีข้อจำกัดเป็นไปตามความสนใจ การให้บริการแบบตลาดนัดวิชา รายวิชาใดที่มีผู้สนใจเรียน สามารถลงทะเบียนเรียนได้ ซึ่งแนวทางต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กวี ศิริโกศาภิรมย์ (2543) ที่ได้ศึกษาความต้องการทรัพยากรมนุษย์และแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏเทพสตรี ช่วงปี 2545 - 2549 ผลการวิจัย แนวโน้มการให้บริการทางการศึกษา และรูปแบบการให้บริการทางการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นในอนาคต พบว่าลักษณะการให้บริการควรมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นแหล่งให้บริการทางวิชาการในการอบรมด้านวิชาชีพต่าง ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง จัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบอาชีพอยู่แล้วได้ศึกษาต่อที่สูงขึ้น เป็นศูนย์กลางการศึกษาของท้องถิ่น ด้านรูปแบบการให้บริการ ได้แก่ ควรเปิดสอนวันเสาร์และวันอาทิตย์ และภาคค่ำ ควรมีบริการเทียบโอนหน่วยกิต

จัดการศึกษาแบบผสมผสานวิชาการและเทคโนโลยี กับภูมิปัญญาชาวบ้าน และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของชูชีพ พุทธประเสริฐ (2534) ศึกษารูปแบบการให้บริการวิชาการแก่สังคมของ วิทยาลัยครุภาคเหนือ ผลการวิจัยพบว่า สังคมต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและมี ทักษะในการประกอบอาชีพ

18. การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีการ ดำเนินงานในด้านการศึกษาค้นคว้า พัฒนา อนุรักษ์ ส่งเสริม และเผยแพร่วัฒนธรรม เพื่อให้บุคลากร ในสถาบันและคนในท้องถิ่นเข้าใจ เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมของตน สามารถเลือกสรรและบูรณาการ วัฒนธรรมของท้องถิ่นกับวัฒนธรรมของชาติ และวัฒนธรรมสากล มีการดำเนินงานวัฒนธรรมที่ โดดเด่น เช่น การจัดงานนิทรรศการชีวิตไทยฝั่งทะเลตะวันตก งานเฉลิมฉลอง 200 ปี ท้าวเทพกระษัตรี ท้าวศรีสุนทร งานเผยแพร่เอกลักษณ์เฉพาะจังหวัดภูเก็ต เช่น โครงการสืบสานอาหารพื้นเมืองภูเก็ต งานนิทรรศการทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2541 คือ งานย้อนอดีตเมืองภูเก็ต งานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมท้องถิ่น การอนุรักษ์ศิลปะการแสดงพื้นบ้านจังหวัดภูเก็ต การอนุรักษ์การ แต่งกายพื้นเมืองภูเก็ต การจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนผู้นำวัฒนธรรมไทย โครงการพิพิธภัณฑ์เมือง ภูเก็ต หอวัฒนธรรมภูเก็ต งานข้อมูลวัฒนธรรม และได้ให้ความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ ในการสร้างเครือข่ายวัฒนธรรม ตามพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี โดยจัดระบบข้อมูลวัฒนธรรม และให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้ง บันทึกรวบรวมข้อมูลเชิงลึก เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้ในสาขาชาติพันธุ์วิทยา มนุษยวิทยาและธรรมชาติวิทยา และได้มีการเผยแพร่ในรูปแบบของวิทยากรผู้เชี่ยวชาญวัฒนธรรมท้องถิ่น งานด้านการทำนุบำรุงศิลป วัฒนธรรมเป็นภารกิจหนึ่งของสถาบันราชภัฏ และได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นรูปธรรม

จากการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้ว นำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ การศึกษา รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือกับหน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย ค้นคว้าทางวัฒนธรรม นำเสนอ และจัดแสดงวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ใน ลำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และเพื่อศึกษาค้นคว้า การจัดกิจกรรม ด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกของวัฒนธรรม กิจกรรมทางวัฒนธรรมบางอย่าง ให้ถูกต้องตามประเพณีดั้งเดิม พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนภูเก็ตในสมัยก่อน เป็นต้น มีการบูรณาการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ในการเรียนการสอน รายวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดหาทุน และงบประมาณ โดยจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒนธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริม

ศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งในเรื่องงบประมาณนี้เมตตา รัตนบุรี (2538) ได้ทำการศึกษา เรื่องการประเมินความจำเป็นในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานของบุคลากรในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา พบว่า ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้บริหารไม่ค่อยเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณอย่างชัดเจนในการจัดกิจกรรม การสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหารายได้ของชุมชน องค์การปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น การยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มีผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม สนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรม เน้นวัฒนธรรมภาคใต้และจังหวัดภูเก็ต ชมรมอนุรักษ์ภาษาไทย การประสานงานด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดพังงา ระนอง ตรัง และกระบี่ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อสะดวกในการประสานงาน และการจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และจากการวิจัยของกรมการฝึกหัดครู (2525) ได้ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อวิทยาลัยครู พบว่า การทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม กลุ่มบุคคลต้องการให้วิทยาลัยครูเป็นผู้นำในด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปเป็นความต้องการให้เป็นศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ต้องการให้วิทยาลัยครูจัดอบรมบุคลากรทางด้านวัฒนธรรม และขยายบทบาทด้านนี้ให้มากขึ้น

19. ปัจจุบันสถาบันราชภัฏภูเก็ตได้พัฒนาการดำเนินงานกิจการนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เป็นไปตามกรอบนโยบายของสถาบัน โดยมีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษามีคุณลักษณะ บัณฑิตของสถาบันที่กำหนดไว้ จากรายงานการศึกษาตนเองของสถาบันราชภัฏภูเก็ต พบว่า ปัญหาในงานด้านกิจการศึกษานั้นยังขาดการประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ไม่มีกิจกรรมบังคับให้กับนักศึกษา ขาดการติดตามความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

จากการวิจัยแนวโน้มและความเป็นไปได้ในการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ โดยจัดตั้งเป็นกองกิจการนักศึกษาสังกัดสำนักงานอธิการบดี ดูแลงานประจำที่เป็นบริการนักศึกษา เรื่องทั่วไป เช่น หอพัก ทุนการศึกษา เงินกู้ยืม งานรักษาดินแดน งานบริการสุขภาพ ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา เช่น การพัฒนาบุคลากร กิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ กีฬา วัฒนธรรม ให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ หรืออาจมีโครงสร้างการบริหารงานเหมือนเดิม แต่ในระดับสูงสุดจะมีคณะกรรมการบริหารสถาบัน โดยมีอธิการบดีเป็นประธาน และมีคณะที่ปรึกษา คือ ผู้ใช้บัณฑิต (stakeholder) ประธานนักศึกษา คณะกรรมการ

สภาประจำสถาบัน มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาประสานงานกับคณบดี และผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาประสานงานกับฝ่ายกิจการ นักศึกษาของคณะ ซึ่งในการจัดโครงสร้างนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลายันท์ วนะธรมย์ (2531) ได้วิจัยรูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยครูในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ พบว่า ควรดำเนินการให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบและให้การสนับสนุนกิจกรรมโดยตรง กำหนดบทบาท และหน้าที่หน่วยงานต่าง ๆ ให้ชัดเจน โดยมีคณะวิชาต่าง ๆ เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการสนับสนุน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้นักศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ คำมวง (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรม นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบว่า การจัดบุคลากรงานกิจกรรมนักศึกษา ต้องมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละตำแหน่งให้ชัดเจน การสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน ตามโอกาสอันควร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนดำเนินงาน ซึ่งเป็นการให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับงานวิจัยของมิตรภาณี พุ่มกล่อม (2539) ได้ศึกษาความหวังและสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริการกิจการศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันการให้บริการกิจการนักศึกษา คือ นักศึกษามีความคาดหวังต่อการบริการให้คำปรึกษาและทดสอบทางจิตวิทยา และบริการจัดหางานในระดับมากถึงมากที่สุด การสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์ ให้มากขึ้น การบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับงานวิชาการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันและมาตรฐานโปรแกรมวิชาเป็นหลัก การจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิและกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา และมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน การจัดให้มีสภาพนักศึกษาและองค์การนักศึกษา ซึ่งจัดตั้งและคัดเลือกโดยนักศึกษาทั้งหมด มาดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ให้คำปรึกษา การมีห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มาร่วมกันคิดกิจกรรม และสร้างผลงานจัดแสดงไว้ในห้องชมรม การสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งสถาบัน เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน การอบรมคอมพิวเตอร์ การทำผ้าบาติก ภาษาอังกฤษ อาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง การทำหนังสือพิมพ์ของชมรม เพื่อนักศึกษาทั้งสถาบัน เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง และกำหนดช่วงเวลาให้เหมาะสม นักศึกษารุ่นพี่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม ช่วยเหลือ แนะนำ กระทำตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง การให้รางวัลแก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี ด้วยวิธีการต่าง ๆ ขณะเดียวกันต้องตัดสิ่งชั่วช้าลงโทษผู้ไม่มีวินัย หรือกระทำความผิดในกรณี ต่าง ๆ อย่างโปร่งใส เป็นธรรมและมีมาตรฐาน

เดียวกัน อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรมและกิจกรรม นักศึกษาอย่างทั่วถึง การจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำ และหมุนเวียนผู้เข้าอบรมให้ทั่วถึง โดย นักศึกษาใหม่ในปีแรก ต้องรวมกิจกรรมเข้าค่าย โดยสถาบันเป็นผู้จัดและการจัดสร้างหอพักนักศึกษา เพิ่มขึ้นโดยสถาบันเป็นผู้ลงทุนและให้เอกชนบริหารจัดการ ให้นักศึกษาเข้าพักอาศัยในอัตราที่ เหมาะสม ซึ่งจะสะดวกในการดูแลนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการบริหารทั่วไป สถาบันควรจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อเตรียมการพัฒนาไปสู่การ เป็นนิติบุคคลของสถาบัน โดยการเตรียมการรองรับภาระงานที่สำนักงานสภาพัฒนาการศึษาและทบวง ทุนให้สถาบันในด้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย งานบริหารบุคคล งานพัสดุการเงิน การคลัง งานงบประมาณ งานกิจกรรมของสถาบัน และกิจการสภาพัฒนาการศึษา งานวิเทศสัมพันธ์ งานเทคโนโลยีสารสนเทศ งานพัฒนากายภาพและสิ่งแวดล้อม งานตรวจสอบภายในและความคุมภายใน งานประกันคุณภาพ งานมาตรฐานวิชาการและหลักสูตร งานด้านบริการวิชาการ งานด้านกิจการนักศึกษา และงาน รายได้และสิทธิประโยชน์ การจัดประชุมชี้แจงและทำความเข้าใจให้กับบุคลากรในสถาบันให้มี ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นนิติบุคคลของสถาบัน และควรปรับปรุงโครงสร้างสถาบันให้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. การบริหารงบประมาณ สถาบันควรปรับปรุงระบบงบประมาณให้เป็นระบบงบประมาณที่ มุ่งเน้นผลงานโดยพัฒนาระบบงานทางด้านการเงินทั้งเจ็ดด้าน ที่สำนักงานงบประมาณกำหนดไว้เป็นเงื่อนไขให้ส่วนราชการต้องพัฒนาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ก่อนที่ได้รับการกระจายอำนาจงบประมาณ คือ การวางแผนงบประมาณของสถาบัน การคำนวณต้นทุนกิจกรรม การจัดระบบการจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารทางการเงินและการควบคุมงบประมาณ รายงานทางการเงินและผลการ ดำเนินงาน การบริหารทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายใน และควรนำระบบ MIS เพื่อการบริหารงบประมาณ พัสตุ การเงินและบัญชี ตามต้นแบบของทบวงมหาวิทยาลัย

3. ด้านการบริหารบุคลากร สถาบันควรจัดทำแผนอัตรากำลังตามโครงสร้างการบริหาร ของมหาวิทยาลัย แผนการจัดองค์การบริหารงานบุคคล โดยจัดทำระเบียบที่เกี่ยวข้องสอดคล้อง กับพระราชบัญญัติ และระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย แผนการบริหารจัดการกำลัง คน โดยการวิเคราะห์งานและจัดกรอบอัตรากำลังตามโครงสร้างใหม่ การปรับปรุงบุคลากรเดิมสู่ โครงสร้างใหม่ การสรรหาบุคลากรใหม่เพื่อแก้ปัญหาบุคลากรขาดแคลน การใช้และการบำรุงรักษา บุคลากร การพัฒนากำลังคน การให้พ้นจากงานและการให้ประโยชน์เกื้อกูลแก่บุคลากร การ เตรียมการบรรจุแต่งตั้งและมอบหมายงาน การกำหนดอัตรากำลังเดือนและการจัดสวัสดิการ

และรูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน การให้พ้นจากงานและการจ่ายค่าตอบแทน และควรวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชาการที่จบ โดยมีการสำรวจให้คณาจารย์กรอกตามความเป็นจริง เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาคณาจารย์ให้เต็มศักยภาพ โดยสนับสนุนให้สอดคล้องกับกับความต้องการเป็นรายบุคคล

4. ด้านการบริหารวิชาการ สถาบันควรมีการเตรียมการโดยการจัดทำแผนแม่บททางด้านวิชาการ การปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาหลักสูตรใหม่ การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบวนการเรียนการสอน การจัดทำโครงสร้างสาขาวิชาการของสถาบัน การพัฒนาระบบการคัดเลือกนักศึกษา คณาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่น การกระจายอำนาจไปยังคณะและโปรแกรมวิชา การแต่งตั้งคณะกรรมการผลงานทางวิชาการ และการจัดทำแผนพัฒนางานวิจัยควบคู่ไปกับการเรียนการสอน และบางโปรแกรมวิชาที่มีผู้สนใจเรียนมาก เช่น บริหารธุรกิจ การพัฒนาชุมชน และคอมพิวเตอร์ สถาบันควรรับนักศึกษาไว้ทั้งหมด โดยมีการบริหารจัดการที่เหมาะสม เช่น จัดสอนห้องเรียนรวม ให้ตำรา หรือสื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นการลดเวลาการทำงานของคณาจารย์ลง แต่สอนได้มากขึ้น และสถาบันควรพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของสมาชิกทุกคนในสถาบัน โดยการพัฒนาแนวทางการประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับบริบทและปรัชญาของสถาบัน ซึ่งจะนำไปสู่วัฒนธรรมองค์กรที่มุ่งคุณภาพและเป็นประชาคมวิชาการที่เข้มแข็ง

5. ด้านการวิจัย สถาบันควรปรับปรุงระบบบริหารการวิจัย โดยมีการกำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัย มีการจัดสรรงบประมาณด้านการวิจัยที่สอดคล้องกัน มีระบบการติดตามประเมินผลการวิจัยที่มีประสิทธิภาพ และควรสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ทั้งด้านเนื้อหาสาระ และกระบวนการทางธรรมชาติ เพื่อความอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืนของชุมชนและท้องถิ่น และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ในการพิทักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

6. ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม สถาบันควรพัฒนาความร่วมมือกับท้องถิ่น ในการสร้างความรู้ความเข้าใจสถานภาพและทิศทางของสถาบัน เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และศิลปวัฒนธรรมกับท้องถิ่น และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมรูปแบบต่าง ๆ ในการพัฒนาสถาบัน

7. ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สถาบันควรส่งเสริมการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้คนในท้องถิ่นมีความเข้าใจ และเห็นคุณค่าในความงดงามของศิลปและวัฒนธรรมที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์ ให้ตระหนักในคุณค่าและพร้อมที่สืบสานและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่ตลอดไป

8. ด้านกิจการนักศึกษา สถาบันควรปรับปรุงแนวคิดการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ยึดฐานชุมชนและสังคมเป็นหลัก สร้างให้เกิดความรู้และความเข้าใจชุมชนและสังคม โดยการฝึกอบรมจิตใจของนักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม พัฒนาทักษะให้มีจิตสำนึกในการสร้างงานของตนเองควบคู่ไปกับชุมชน รวมทั้งการพัฒนาสุขภาพอนามัยและร่างกายของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์ มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ มีน้ำใจนักกีฬาและความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน โดยการจัดทากีฬาทั้งเพื่อสุขภาพและการแข่งขันเพื่อความสามัคคี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. แนวโน้มที่ได้จากการวิจัยเชิงอนาคตนี้ ควรนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ปฏิบัติและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการหาข้อมูล ความเป็นไปได้จริงอีกครั้งหนึ่ง ในขณะเดียวกันก็เป็นการเผยแพร่ความคิดเห็นเหล่านี้ไปสู่ผู้ปฏิบัติ
2. ควรมีการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาแนวโน้มหรือทิศทางการพัฒนาสถาบันในด้านอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้ศึกษา เพื่อให้เกิดความครอบคลุมและเป็นประโยชน์ในการดำเนินการวางแผนและพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ตต่อไป
3. ในบางประเด็นที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญยังมีความคิดเห็นขัดแย้งกันอยู่ และต่างฝ่ายต่างมีเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นนั้น ๆ น่าจะได้มีการศึกษาวิจัยต่อไป

บรรณานุกรม

แก้ว ศิริโกศลวิทย์. รายงานการวิจัย ความต้องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และแนวโน้มการให้บริการทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถาบันราชภัฏเทพสตรี ช่วงปี 2545 – 2549. สถาบันราชภัฏเทพสตรี, 2543.

การฝึกหัดครู, กรม. คู่มือการปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครู. กรุงเทพฯ : คณะทำงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานกิจกรรมนักศึกษาของกรมการฝึกหัดครู, 2535.

_____. แนวคิดการบริหารสถาบันอุดมศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์ : กรุงเทพฯ 2536.

_____. รายงานการวิจัย. การฝึกอบรมครูในศตวรรษหน้า (2535 – 2544) กรุงเทพฯ : ภูเก็ตการพิมพ์, 2535.

_____. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 1 การวิจัยด้านการฝึกหัดครูและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัย, 2527.

กิตติมา ปรีดีดีolk. การบริหารโรงเรียน (เล่ม 1) : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : วิทยากร, 2525.

เกษม บุญอ่อน. เดลฟาย : เทคนิคในการวิจัย. คุรุปริทัศน์ 10 : 26 - 28 ตุลาคม 2522.

ชนิษฐา วิทยาอนุมาส. "การวิจัยแบบเดลฟาย : เทคนิคและปัญหาที่พบในงานวิจัย" รวมบทความเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา. ชมรมผู้สนใจงานวิจัยทางการศึกษา กองการวิจัยการศึกษา กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530 : 24 -30

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549. สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพฯ : 2545.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. คู่มือการปฏิบัติงานของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ทีอีอีฟวิง, 2535.

ศิริ สืบกระพันธ์. เอกสารการสอนชุดการจัดการศึกษาในประเทศไทย. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต ม.ป.ป. 15 หน้า. อัดสำเนา

จารุบุตร พันธ์ขาว. การจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ปริญญาโท ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา

- ชลิต เทพผลิน. องค์พระประมุขไทย. กรุงเทพฯ : ทหารพัฒนาการ, 2523.
- จิรวัดน์ นิจนตร. การศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2541.
- _____. "ราชภัฏภูเก็ต : มหาวิทยาลัยของท้องถิ่นฝั่งทะเลอันดามัน" ใน 3 ทศวรรษราชภัฏภูเก็ต. หนังสือที่ระลึกครบรอบ 30 ปี สถาบันราชภัฏภูเก็ต, โรงพิมพ์กรรทอง, 2544 : 229 – 254
- ชื่นอารมณ์ ภารพุดดี. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา
- นิเชต สุนทรพิทักษ์. "จากโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์สู่เส้นทางราชภัฏ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของสถาบันอุดมศึกษาแห่งท้องถิ่น" ศุภวิทัศน์, 20 : 14 - 30 ; กันยายน - พฤศจิกายน 2538.
- ประกอบ คุปรัตน์. การกระจายอำนาจการศึกษา : จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ. ศูนย์วิจัยนโยบายคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- ประไพจิตร เนติศักดิ์. การตั้งขึ้น การดำรงอยู่ และแนวโน้มของสหวิทยาลัย. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2536.
- ประยูร ศิริประสาธน์. "เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย" วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 4 : 49 – 60 เมษายน – พฤษภาคม 2523.
- ประเสริฐ จรรย์านุกุล. "เสรีภาพทางวิชาการกับความรับผิดชอบที่ต้องเปลี่ยนแปลง". ราชภัฏกรุงเทพ. สิงหาคม 2538.
- ปรีญา เวลารักษ์. ทิศทางของสถาบันราชภัฏ. เอกสารจากการอภิปราย ณ ห้องประชุมใหญ่ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2543.
- พะยอม วงศ์สารศรี. การบริหารบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พรานนกการพิมพ์, 2534.
- พรุณี อาชวอำรุง และคณะ. แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและบริหารจัดการอุดมศึกษา : รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน. รายงานการวิจัยศูนย์บริการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- แพรวพรรณ รัตนดิลกพานิชย์. สภาพและความต้องการในการพัฒนาคณาจารย์ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา
- พวงรัตน์ วิเวกานนท์. การบริหารวิชาการ. สารพัฒนานักศึกษ. 17 : 8 กุมภาพันธ์ 2536.

ฟ้าม่วย เรืองเลิศบุญ. การศึกษาแนวโน้มการบริหารอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
ในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

อัครลำเนา

ภัทรฤดี สุพัฒน์โสภณ. การวิเคราะห์บทบาทของอาจารย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535

ภิญโญ สาร. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2526.

มงคล แผลงสาเคน. "103 ปีจากโรงเรียนฝึกอาจารย์สู่ความเป็นสถาบันราชภัฏ" ครูปริทัศน์. 20 :
70-76 : กันยายน - พฤศจิกายน 2538.

"บัญญัติ 7 ประการกับการปฏิรูปสถาบันราชภัฏ". มติชน. 15 กุมภาพันธ์ 2544, หน้า 12
มหาวิทยาลัย, ทบวง. หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล. กรุงเทพฯ :
ทบวงมหาวิทยาลัย, 2541. (อัครลำเนา)

มาลี ไชยเสนา. รายงานการวิจัย พฤติกรรมกรรมการแสวงหาและการใช้สารนิเทศของนักศึกษา
สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2543

มิตรภาณี พุ่มกล่อม. การศึกษาความคาดหวังและสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับบริการกิจการนักศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539 อัครลำเนา

เมตตา รัตนบุรี. การประเมินความจำเป็นในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดำเนินงานของบุคลากร
ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคใต้สงขลา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538. อัครลำเนา

รังทิพย์ สุวิชัย. การพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537. อัครลำเนา

ระวีวรรณ ชินะตระกูล. วิธีการวิจัยการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดการพิมพ์, 2535.

รังสรรค์ แสงสุข. ปรัชญาและนโยบายการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย. จุลสารพัฒนาประสิทธิ์
ภาพการสอน. 4 : 1-5 : เมษายน - กันยายน 2537.

ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 112 : ตอน 4 ก. 24 มกราคม 2538.

เรื่องชัย ทรัพย์นิรันดร์. ราชภัฏ มหาวิทยาลัยของประชาชน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ศ พรันต์ตั้ง
เซ็นเตอร์, 2544.

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี, สำนักงาน. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ :
สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี, 2534.

- วารี เริงสวัสดิ์. "การวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย โดยใช้เทคนิควิเคราะห์เดลฟาย" วิทยบริการ
กรุงเทพ ฯ, 11(2) : 30-37, พฤษภาคม - สิงหาคม 2543.
- วราภรณ์ พันธคุ้ม. การศึกษารูปแบบการสอนวิทยาศาสตร์ที่ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ของ
ผู้เรียนโดยใช้เทคนิคเดลฟาย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545. (อัดสำเนา)
- วิไลภา ลิ้มสกุล. การบริหารงานบุคคลของสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : 2537. อัดสำเนา
- วิจิตร ศรีตะอำน. "แนวคิดและแนวปฏิบัติของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล"
เอกสารประกอบการสัมมนา มศว. กับก้าวไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของ
รัฐบาล. กรุงเทพฯ : สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2541. 12- 17
(อัดสำเนา)
- วิทย์ วิศุทเวทย์. "ปรัชญาการศึกษา," สังคมศาสตร์กับการศึกษา กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2522.
- วีระ บำรุงรักษ. การจัดการศึกษาไทยในศตวรรษหน้า (2535-2635). กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2538.
- วิชาการ. กรม. การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวการจัดการศึกษาระดับ ประถม มัธยม
และอาชีวศึกษาของไทยในศตวรรษ 1990. รายงานการวิจัย กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรม
การศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ, 2536.
- ศิริชัย อัสละโชติ. หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. ภูเก็ต : สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2541
- สถาบันราชภัฏภูเก็ต. กรอบแผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน
ปีงบประมาณ 2541. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2541.
- _____ กรอบแผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2542
สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542.
- _____ กรอบแผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2543
สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543.
- _____ กรอบแผนปฏิบัติการและการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2541
สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544.
- _____ คู่มือนักศึกษา สถาบันราชภัฏภูเก็ต ปีการศึกษา 2543. สำนักส่งเสริมวิชาการ
สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต. คำขอตั้งงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา ปีการศึกษา 2540 สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2540.

คำขอตั้งงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา ปีการศึกษา 2541 สถาบัน

ราชภัฏภูเก็ต. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2541

คำขอตั้งงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา ปีการศึกษา 2540 สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542.

คำขอตั้งงบประมาณเงินบำรุงการศึกษา ปีการศึกษา 2540 สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543

แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณ ประเภทรายจ่ายเงินบำรุงการศึกษา และเงิน กศ.บป ปีการศึกษา 2544. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544.

ราชภัฏวชิรา. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542.

รายงานการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา (ภาค กศ.บป.) จากสถาบันราชภัฏภูเก็ต.

ปีการศึกษา 2541 - 2542 สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543

รายงานการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา (ภาค ปกติ) จากสถาบันราชภัฏภูเก็ต.

ปีการศึกษา 2541 - 2542 สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543.

รายงานการประชุมอาจารย์และข้าราชการ สถาบันราชภัฏภูเก็ต วันที่ 8 ตุลาคม 2544. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544

รายงานการประเมินสถานภาพ การจัดการงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544.

รายงานการศึกษาตนเอง (Pre - SSR). สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543.

ข้อเสนอแนะแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต

วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2544 ณ สถาบันราชภัฏพระนคร. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544.

แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 - 2544) สถาบันราชภัฏภูเก็ต.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2540.

แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ.2545 - 2549) สถาบันราชภัฏภูเก็ต

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2544

แผนพัฒนาอาจารย์ สถาบันราชภัฏภูเก็ต. สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2542

ภาระงานสอนอาจารย์ ปีการศึกษา 2541 สถาบันราชภัฏภูเก็ต.สำนักวางแผน และพัฒนา สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2541.

สถาบันราชภัฏภูเก็ต. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ "การวางแผนเชิงกลยุทธ์

สถาบันราชภัฏภูเก็ต, 2543.

สภาสถาบันราชภัฏ.สำนักงาน. เอกสารประกอบการจัดทำงบประมาณ. สำนักนโยบายและพัฒนา

สถาบัน สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2545.

สภาสถาบันราชภัฏ. สำนักงาน. สารประชาสัมพันธ์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.

กระทรวงศึกษาธิการ ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 เดือนมีนาคม - เมษายน, 2545.

ลายหยุด จำปาทอง. การจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา. ครูปริทัศน์ 14 : 20 - 24 ;

กันยายน 2530.

สมบัติ คำม่วง. รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.

สมพงศ์ เกษมสินธุ์. การบริหารงานบุคคลแนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :

บริษัทไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2526.

สภวิทยาลัยทักษิณ. บทบาทการฝึกหัดครูไทยกับการรับใช้มวลชน ในรอบ 100 ปี.

กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2535.

สำนักนโยบายและแผน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : 2542.

สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู. กรอบแนวคิด และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในการดำเนินงานวิจัย

ในสถาบันราชภัฏ. สำนักสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์เสมาธรรม, 2544.

สายัณห์ วรรณมณี. รูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยครูในสภวิทยาลัยรัตนโกสินทร์.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

อัครลำเนา

สินินาฏ บุญช่วย. การวิเคราะห์บทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538

สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. การบริหารทรัพยากรสาธารณสุข. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536.

สุทธิ สุทธิสมบุญ และสมาน รังสิโยกฤษณ์. หลักการบริหารเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์สวัสดิการ สำนักงาน ก.พ., 2536

- สุพัตรา สืบประดิษฐ์. ทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร ในศตวรรษหน้า. (พ.ศ. 2538 - 2547). วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540. อุดลำนนา
- สุริพร พานิช. แนวโน้มการจัดการงานบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535 อุดลำนนา
- สุวรรณา เชื้อรัตนพงษ์. "การวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย" ข่าวสารการวิจัยศึกษา. 2528. เมษายน - กรกฎาคม 60 : 24-28
- เสรี พงศ์พิศ และคณะ. การปฏิรูปการศึกษาเพื่อป้องกัน พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2538.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. การวิจัยสถาบัน หลักการและวิธีการ. สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ, 2541 : 132.
- หอการค้าจังหวัดภูเก็ต สำนักงาน. เอกสารประกอบการสัมมนาหอการค้าทั่วประเทศ ครั้งที่ 18 จังหวัดภูเก็ต, 2544.
- อนุกุล เขียงพดกษาวัดย์. คุณค่าคน คุณภาพงาน. วารสารจดหมายข่าว. สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. 6 : 5 - 8 : สิงหาคม - กันยายน 2537
- อำนวย ฉาวร. ปัญหาและความต้องการด้านการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคกลาง ปรินญานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อุดลำนนา
- อุทุมพร จามรมาน. การวิจัยเชิงสำรวจ กรุงเทพฯ : หจก. ฟันนี้พับลิชชิง, 2540
- Altken, Norman O. "College Student Performance Satisfaction and Retention," Journal of Higher Education, 53(1) : 32 - 34 : 1982.
- Becker, Dale Eugene. "School Studies Achievement of Pupils in School with Libraries and Schools Without Libraries," Dissertation Abstracts International, 31 : 2411 - A ; November, 1970.
- Fields, D.M. "Institutionals for the 21st Century. Futurist, 27(1) 33-34, 1993.
- Hale, Irene W. "The Influence of Library Service Upon the Academic Achievement of Twelfth Grade Students at Cresswood Senior High School, Chesapeake, Virginia," Educational Research Information Center, 5 : 75 August, 1971.

Helmer, Olaf. The Delphi Method for Systematizing Judgement about the Future.

Los Angeles, Institute of Government and Public Affairs. University of California, 1966

O'Hair, M.J. and Odell S.J. (eds.). Education Teachers for Leadership and Change. Teacher Education Yearbook III. California : Corwin, 1995.

Pill, Juri. "The Delphi Method L Substance, Content, a Critique and an Annotated Bibilography." Socio- Economic Planning Science. 5 : 57 – 71, 1971.

Rasp, Alfred Jr. "Delphi : A Decision – Maker's Dream," Nation School. 29 : 29 – 30 , July, 1973.

Razikin, Mohyani. "Selected Malaysian Secondary Schools in Social Context : A Secondary Analysis of Schools Type, Student Background and Teacher Characteristics and Their Influence on Academic Achievment," Dissertation Abstracts International. 47 22X : 490 – A ; 1986.

Thornton, J. and Others. Decision Making with Delphi Techniques, Bayesion Procedure and Monte Carlo Simulation," Planning and Changing. 6 : 17, 1970.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและตำแหน่งในขณะแบบสอบถาม

คณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต

1. นายอาทร	ต้องวัฒนา	นายกสภาประจำสถาบัน
2. รศ.ดร.ศิริวัฒน์	นิจนตร	อุปนายกสภาประจำสถาบัน
3. นายศิวัช	แสงมณี	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
4. ผศ.ดร.สุรพล	สุดารา	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
5. นายสมหมาย	ปาริฉัตร	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้ทรงคุณวุฒิ)
6. ผศ.กิตติ	บุญยัง	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้แทนผู้บริหาร)
7. อ.พูลสวัสดิ์	ฉันทำรังศิริ	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้แทนผู้บริหาร)
8. ผศ.นิตา	รัชกุล	กรรมการสภาประจำสถาบัน (ผู้แทนผู้บริหาร)
9. รศ.ธีรศักดิ์	อัศวร	คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน
(ผู้แทนคณาจารย์)
10. ผศ.ดร.เพ็ญจันทร์	เจียบประเสริฐ	คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน
(ผู้แทนคณาจารย์)
11. ผศ.บุญลือ	เอี้ยวพานิช	คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน
(ผู้แทนคณาจารย์)
12. ดร.จิรพันธ์	ไตรทิพย์จรัส	คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน
(ผู้แทนคณาจารย์)
13. อ.ดิสัน	แหล่งทองคำ	กรรมการและเลขานุการสภาประจำสถาบัน

ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต

14. ผศ.เจริญ	บุญโยม	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
15. ผศ.นิพนธ์	แจ้งเอี่ยม	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
16. ผศ.วิวัฒน์	ทศกาญจน์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
17. ผศ.ดร.กุลวรา	สุวรรณพิมล	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
18. ผศ.อุทัย	ทองขาว	ผู้ช่วยอธิการบดี
19. ผศ.วรศักดิ์	วัฒนสุนทร	ผู้ช่วยอธิการบดี
20. ผศ.สมพงษ์	ศิริสมบัติ	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
21. ผศ.พงษ์เพ็ญ	ตันทัศน์	คณบดีคณะครุศาสตร์

22. อ.ลกกล	ชัยนิตย์พันธ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
23. ผศ.ดร.ปราโมทย์	เสียบประเสริฐ	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
24. ผศ.ศศิธร	นันทิยานนท์	ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ
25. ผศ.ปราณี	สกุลพัฒน์	ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม
26. ผศ.อรุณศรี	กำลัง	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ
27. ผศ.เจือจันทร์	ไหวพริบ	ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา
28. ผศ.อวยชัย	ผกามาศ	รองผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ
29. นายสมควร	เพชรเหมือน	รองผู้อำนวยการสำนักอธิการบดี
30. อ.ปณิตดา	ทรัพย์สมาน	ประธานโปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์
31. อ.ทิพวรรณ	ประยงค์รัตน์	ประธานโปรแกรมวิชาพัฒนาชุมชน
32. อ.อุษณีย์	ศิริสุนทรไพบูลย์	ประธานโปรแกรมวิชานิติศาสตร์

ผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น

33. ร้อยโทภูมิศักดิ์	หงษ์หยก	นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองภูเก็ (อดีตกรรมการสภาประจำสถาบัน)
34. ดร.ศุภลักษณ์	กาญจนเมธากุล	ผู้บริหารโรงเรียนวิทยาสาริต (อดีตกรรมการสภาประจำสถาบัน)
35. คุณอนุรักษ	ธารศิริโรจน์	ผู้บริหารโรงพยาบาลศิริโรจน์ (อดีตกรรมการสภาประจำสถาบัน)
36. คุณสมบุรณ์	อัยรักษ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านสาธารณสุข 9 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (อดีตกรรมการสภาประจำสถาบัน)
37. คุณเชียร	ศรีเรือง	ศึกษานิการจังหวัดภูเก็ต
38. คุณดำรง	บุญโชติ	ผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดภูเก็ต
39. คุณสกุล	ณ นคร	ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
40. คุณเสียบ	ชนะศึก	ผู้มีผลงานดีเด่นทางด้านวัฒนธรรม
41. คุณบัญญัติ	เจริญเลอพงศ์	ผู้แทนประชาชนในท้องถิ่น
42. คุณจำรัส	ปิติกุลสถิตย์	ผู้ประกอบการธุรกิจในจังหวัดภูเก็ต

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ทม 2301/11๕3

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

21 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน ผศ.ศศิธร นันทิยานนท์

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นายสิทธิ ประสารการ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา บริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนา ศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

รศ.ดร.จิรวัดณ์ นิจนุตตร ประธานกรรมการ

ดร.อาคม วัดโสม กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง ของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักษุขอพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.จันทัก ทองช่วย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร..โทรสาร (074) 443988

ที่ ทม 2301/1994

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

21 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อาจารย์ศักดิ์ชาย เพชรช่วย

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นายนิรุญ ประสารการ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา บริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนา ศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

รศ.ดร.ชีรวัดณ์ นิจนตร ประธานกรรมการ

ดร.อาคม วัดโสง กรรมการ

สิ่งที่นิสิตได้ขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง ของแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะ ทั้งนี้เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อันทส ทองช่วย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร. โทรสาร (074) 443988

ที่ ทม 2301/1182

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

๒1 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏภูเก็ต

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นายหิรัญ ประสารการ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา บริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

รศ.ดร.ชีรวัฒน์ นิเจนตร ประธานกรรมการ

ดร.อาคม วัฒโนสง กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอดความอนุเคราะห์ คือ ขอดความร่วมมือให้บุคลากร ในสังกัดของท่าน ตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ฉันทล ทองข่วย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร. โทรสาร (074) 443968

ที่ ทม 2301/21185

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

21 กุมภาพันธ์ 2545

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

มหาวิทยาลัยทักษิณ ขอรับรองว่า นายhiru ประสารการ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา บริหารการศึกษา ชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ

นิสิตผู้นี้กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนา ศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

โดยมีคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ดังนี้

รศ.ดร.ชีวันณิ นิจเนตร ประธานกรรมการ

ดร.อาคม วัดโสม กรรมการ

สิ่งที่นิสิตใคร่ขอความอนุเคราะห์ คือ ตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเพื่อการ

วิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตผู้นี้ด้วยจักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ฉันทล ทองช่วย)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ประธานอนุกรรมการบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

กลุ่มงานบริการการศึกษา

โทร. โทรสาร (074) 443988

แบบสัมภาษณ์การวิจัย
เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ. 2545 – 2554)

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาศักยภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันในทศวรรษหน้า โดยผู้วิจัยมีความประสงค์จะระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นที่สอดคล้องและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และจะทำให้ทราบแนวโน้มของการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ต อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาวางแผนและตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของสถาบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ของระบบการศึกษาและสังคมไทยในทศวรรษหน้า

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (delphi technique) โดยจะถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554) รวม 3 รอบ คือ

รอบที่ 1 มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญ แต่ละท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554) อย่างเป็นอิสระโดยไม่มีข้อจำกัด

รอบที่ 2 เป็นการถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมายแสดงระดับความเป็นไปได้ของประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 1

รอบที่ 3 เป็นการถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยการใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีข้อความเหมือนรอบที่ 2 แต่เพิ่มคำถามย่ยฐานและคำพิสัยระหว่างควอไทล์รวมทั้งตำแหน่งของคำตอบที่แต่ละท่านได้ตอบในรอบที่ 2 เพื่อได้ทบทวนคำตอบของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสัมภาษณ์ในรอบที่ 1 และตอบแบบสอบถามอีก 2 รอบ การตอบแบบสัมภาษณ์และการตอบแบบสอบถามทั้งสามครั้งนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและมีผลอย่างมากต่อความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นิริญ ประสราการ
นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ - สถาบันราชภัฏภูเก็ต

1. ปัจจุบัน ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต มีดังนี้

ปรัชญา "สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม"

วิสัยทัศน์ "สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษาที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน"

พันธกิจของสถาบันราชภัฏภูเก็ตเกี่ยวข้องกับการจัดและพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ศึกษาวิจัยพัฒนา และเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ทางด้านการเรียนการสอน การบริหารจัดการ และการให้บริการวิชาการแก่ท้องถิ่น ปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำประยุক্তিให้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ ผลิตรายและส่งเสริมวิทยฐานะครูให้ก้าวไปสู่มืออาชีพ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น

ท่านคิดว่าในทศวรรษหน้าสถาบันราชภัฏภูเก็ตควรมีปรัชญา จุดมุ่งหมาย ปณิธาน และภารกิจหลักของสถาบันราชภัฏภูเก็ต เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาซึ่งมุ่งพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชน โดยการปฏิรูปการศึกษา การสร้างแรงงานท้องถิ่นที่มีคุณภาพ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สภาพสังคมท้องถิ่น และเอกลักษณ์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต อย่างไร

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีเจตนารมณ์ที่จะให้รัฐจัดการศึกษาแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง (education for all) ซึ่งจะต้องระดมสรรพกำลังจากทุกส่วนมาร่วมกันจัดการศึกษา (all for education) โดยกระจายอำนาจและทรัพยากรมาให้ท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนรู้ได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งในการกำหนดปรัชญา และจุดมุ่งหมายของสถาบันนั้น ชุมชนท้องถิ่นต้องมีบทบาทในการกำหนดปรัชญาของสถาบันแห่งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542

ท่านคาดว่าจะมีแนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากรของสถาบันราชภัฏภูเก็ตอย่างไร

3. โครงสร้างการบริหารงานของสถาบันราชภัฏภูเก็ต แบ่งออกเป็นสามระดับ คือ ผู้บริหารระดับสูง ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้บริหารระดับกลาง ได้แก่ คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก การสำนัก และผู้บริหารระดับต้น ได้แก่ ประธานโปรแกรมวิชา หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ โดยสถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานสถาบันราชภัฏ (สปรภ.) กระทรวงศึกษาธิการ และยังไม่เป็นนิติบุคคล ในทางปฏิบัติเลขาธิการได้มอบอำนาจส่วนใหญ่ให้กับอธิการบดีปฏิบัติราชการแทน ในการกำหนดนโยบายและระเบียบข้อบังคับ รวมทั้งการอนุมัติเรื่องต่าง ๆ มีสภาสถาบันราชภัฏเป็นองค์กรกำกับทุกสถาบัน และมีสภาประจำสถาบันราชภัฏกำกับนโยบายและระเบียบข้อบังคับสำหรับสถาบันราชภัฏแต่ละแห่ง เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีจะมีฐานะเป็นนิติบุคคล

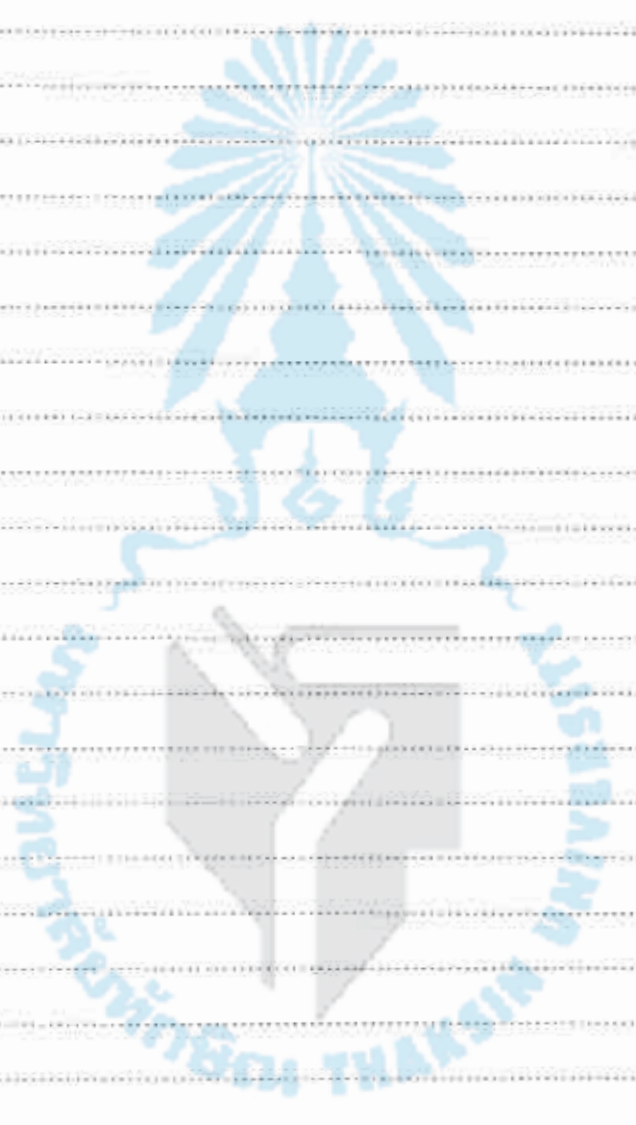
ท่านคาดว่าโครงสร้างการบริหารของสถาบันราชภัฏภูเก็ตหากยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นนิติบุคคล จะอยู่ในรูปแบบใดที่จะสอดคล้องกับการเป็นอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (เช่น การออกนอกระบบราชการ การมีสภามหาวิทยาลัยซึ่งมีกรรมการจากคนในท้องถิ่น หรือ ใช้โครงสร้างแบบมหาวิทยาลัยของรัฐในปัจจุบัน การลดขั้นตอนการบังคับบัญชา การกระจายอำนาจและงบประมาณสู่ระดับกลางและระดับล่าง ฯลฯ)

4. ท่านคิดว่าแนวทางในการได้มาซึ่งผู้บริหารที่สามารถเป็นไปได้และเหมาะสมในกรณีที่เกิดการเป็นราชภัฏ
ภูเก็ตเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล นั้นเป็นอย่างไร (เช่น การสรรหาจากกลุ่มมหาวิทยาลัย การแต่งตั้ง การเลือก
ตั้ง ฯลฯ)

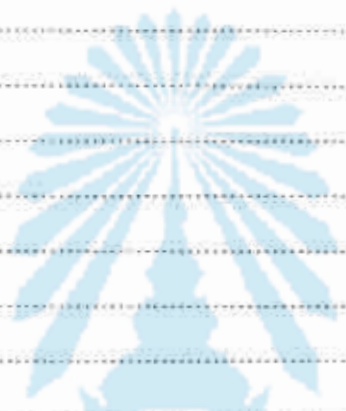

5. ในแผนกลยุทธ์ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถาบันไว้ห้าด้าน คือ ยุทธศาสตร์ในด้านการปฏิรูปการบริหารจัดการสถาบันให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการวิจัยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ยุทธศาสตร์ในการสร้างความแข็งแกร่งและการเป็นผู้นำทางวิชาการ ยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างความมั่นคงเข้มแข็งให้กับชุมชนและท้องถิ่น และยุทธศาสตร์ในการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา

ท่านคิดว่าสถาบันจะมีมาตรการหรือกลยุทธ์อย่างไรในทศวรรษหน้าจึงจะช่วยให้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวประสบผลสำเร็จได้

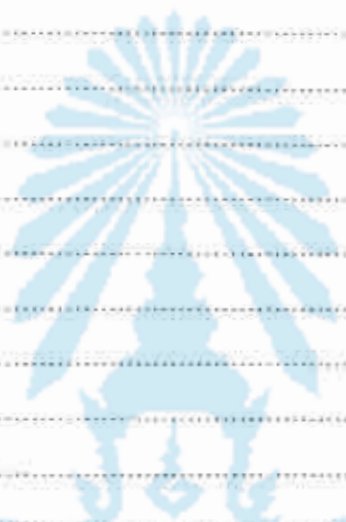

8. สถาบันราชภัฏมิพัฒนาการจากวิทยาลัยครู เมื่อขยายฐานการเปิดสอนรวมไปถึงสาขาวิชาการอื่น ๆ แล้วบทบาทของสถาบันราชภัฏที่จะปรับฐานะเป็นมหาวิทยาลัย คาดว่า จะยังคงมีบทบาทในการผลิตและการพัฒนาครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาหรือไม่อย่างไร

9. วิธีการที่เหมาะสมในการรับบุคคลเข้าศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดทางด้านการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษานั้น

ท่านคาดว่าจะมีแนวทางอะไรบ้างที่จะสามารถรับบุคคลเข้ามศึกษา เขียนรู้ได้อย่างทั่วถึง และหลากหลายในขนาด

10. เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 8 (2540 - 2544) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแหล่งการเรียนรู้ ระบุว่า ปริมาณหนังสือของห้องสมุด ให้ถืออัตราส่วน ดังนี้ คือ 50 เล่ม ต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรี 1 คน 75 เล่ม ต่อนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา 1 คน และ 100 เล่ม ต่ออาจารย์ 1 คน ทั้งนี้แต่ละห้องสมุดจะต้องมีหนังสือไม่ต่ำกว่า 70,000 เล่ม (จากมาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย พ.ศ.2519)

หอสมุดสถาบันราชภัฏภูเก็ต เป็นหน่วยงานสังกัดในสำนักส่งเสริมวิชาการ และเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม และใหญ่ที่สุดของสถาบันราชภัฏภูเก็ต จากการหาข้อมูลเบื้องต้นของหอสมุด พบว่า ในปีการศึกษา 2544 หอสมุดมีการให้บริการตำรา วารสาร และสื่อต่าง ๆ ดังนี้ ตำราภาษาไทย จำนวน 105,212 เล่ม 2. ตำราภาษาอังกฤษ จำนวน 20,245 เล่ม หนังสือเยาวชน จำนวน 2,312 เล่ม วิดีโอ ซีดี และแผนที่ จำนวน 309 รายการ และฐานข้อมูล จำนวน 4 ฐาน

เมื่อเปรียบเทียบอัตราส่วนระหว่างจำนวนหนังสือในหอสมุด สถาบันราชภัฏภูเก็ตกับจำนวนอาจารย์และจำนวนนักศึกษา ในปีการศึกษา 2544 พบว่า อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อจำนวนหนังสือ เท่ากับ 1 : 68 เล่ม ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วน 1:100 อัตราส่วนจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อจำนวนหนังสือ เท่ากับ 1:31 คน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ระบุมีอัตราส่วน 1:50

ท่านคาดว่าจะสถาบันราชภัฏภูเก็ตจะมีแนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้อย่างไรในอนาคต เมื่อมีการเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล หากต้องเผชิญกับกระแสความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

11. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีจำนวนคณาจารย์ประจำ 166 คน อาจารย์อัตราจ้าง 40 คน สำหรับสอนนักศึกษาภาคปกติ จำนวน 3,053 คน และมีอาจารย์พิเศษประมาณ 200 คน สำหรับนักศึกษา ภาคศ.บป. จำนวน 6,800 คน ซึ่งอัตราส่วนระหว่างคณาจารย์ต่อนักศึกษาภาคปกติ เท่ากับ 1 : 18 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาสำหรับแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ.2540 -2544) ซึ่งกำหนดให้ เท่ากับ 1 : 25 แต่อาจารย์ผู้สอนยังคงรู้สึกว่าการะงานสอนมาก เนื่องจากสัดส่วนของอาจารย์แต่ละสาขายังไม่เหมาะสม

ท่านคิดว่ามีแนวทางในการพัฒนาปัญหาภาระงานสอนของอาจารย์และการขาดแคลนอัตรากำลัง
อย่างไรในอนาคต หากรัฐยังคงมีนโยบายจำกัดอัตราการบรรจุครู อาจารย์ใหม่ การที่ไม่ยอมคืนอัตรา
เกษียณกลับมาให้

12. จากการที่จำนวนบุคลากรสนับสนุนที่เป็นข้าราชการพลเรือนมีจำนวนเพียง 14 คน ลูกจ้างประจำจำนวน 42 คน ซึ่งน้อยมาก ทำให้คณาจารย์ต้องมาทำหน้าที่ในการบริหาร และงานธุรการ และไม่มีเวลาในการปฏิบัติการระงับตามพันธกิจที่สถาบันกำหนดได้อย่างเต็มที่ เช่น งานวิจัย และการเขียนตำราวิชาการ การบริการวิชาการแก่ชุมชน การมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

ท่านคิดว่ามีแนวทางในการแก้ไขอย่างไร สถานภาพและจำนวนของข้าราชการพลเรือนกลุ่มนี้จะเป็นอย่างไรมาก่อน เมื่อสถาบันราชภัฏได้ปรับเปลี่ยนเป็นนิติบุคคล ในขณะที่มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนจำนวนข้าราชการพลเรือนต่อจำนวนคณาจารย์ เท่ากับ 1 : 1

14. จากกรณีที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้จัดจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น ตำแหน่งผู้สอน ตำแหน่งเลขานุการ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด โดยใช้เงินนอกงบประมาณในการจ้าง เนื่องจากการที่รัฐบาลไม่จัดตั้งอัตราใหม่สำหรับการบรรจุเป็นข้าราชการ

ท่านคาดว่าจะในกรณีที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตได้ปรับเปลี่ยนเป็นนิติบุคคลสถาบันราชภัฏภูเก็ตจะมีแนวทางในการดำรงรักษาบุคลากรประเภทนี้อย่างไรในอนาคต

15. จากที่เป้าหมายในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 8 ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต ได้ตั้งสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบัน อาจารย์ (1,2,3) : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ : รองศาสตราจารย์ : ศาสตราจารย์ เท่ากับ 50 : 45 : 4 : 0 แต่จากการสำรวจพบว่า ปัจจุบันสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในสถาบันราชภัฏภูเก็ตที่เป็นจริง เท่ากับ 63.3 : 32.5 : 4.2 : 0.0 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นในส่วนของตำแหน่งอาจารย์จะต้องทำผลงานเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นต่อไป โดยสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีการส่งเสริมให้คณาจารย์จัดทำผลงานวิชาการ โดยได้จัดสรรเงินอุดหนุนสำหรับคณาจารย์ของสถาบันที่ทำผลงานทางวิชาการ

ท่านคิดว่าสถาบันราชภัฏภูเก็ตมีแนวทางใดบ้างในการเสริมสร้างการพัฒนาจารย์ที่นำไปสู่
เกณฑ์มาตรฐาน (นอกจากการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากสถาบัน) สำหรับทศวรรษหน้า

16. เกณฑ์มาตรฐานในเชิงคุณภาพที่เด่นที่สุดของงานวิจัย คือ คณาจารย์จะต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งการทำวิจัยเพื่อสนองประโยชน์ของท้องถิ่น โดยมีการเผยแพร่งานวิจัยสู่ท้องถิ่นให้มากที่สุด จากข้อมูลพื้นฐานที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้และจากการศึกษาที่พบว่างานวิจัยของสถาบันราชภัฏภูเก็ตยังคงมีปริมาณน้อย กล่าวคือ งานวิจัยทั้งหมดของสถาบันราชภัฏภูเก็ตตั้งแต่ปี 2538 -2544 จะมีผลงานวิจัยทั้งหมด 30 เรื่อง ขณะที่คณาจารย์ผู้สอนทั้งหมด 168 คน เทียบอัตราส่วนจำนวนงานวิจัยต่อจำนวนคณาจารย์ เท่ากับ 6 : 1

ท่านคาดว่าจะสถาบันราชภัฏภูเก็ตจะมีมาตรการสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์อย่างไรบ้าง ทั้งในด้านการจัดระบบประมาณในการวิจัยควรอย่างไรเพียงพอได้อย่างไร และจะทำให้งานวิจัยที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะดำเนินการศึกษาสามารถเชื่อมโยงสู่ผลประโยชน์ของชุมชนได้อย่างไร รวมทั้งจะมีการประสานงานด้านการวิจัยกับหน่วยงานภายนอกอย่างไรบ้าง

17. งานบริการวิชาการแก่ชุมชนที่สถาบันราชภัฏภูเก็ตดำเนินการอยู่ ซึ่งรูปแบบในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมมีหลายรูปแบบ คือ สถาบันเป็นผู้จัดเอง โดยคณะ สำนัก ศูนย์ และฝ่ายต่าง ๆ ในสถาบัน ร่วมจัดกิจกรรมกับหน่วยงานอื่น สถาบันส่งวิทยากรร่วมให้การอบรม และจัดอบรมให้บุคลากร หน่วยงาน และสถาบันอื่น สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่หลายหน่วย เช่น ฝ่ายฝึกอบรม ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู ศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์ศึกษาภาษาอังกฤษ ด้วยตนเอง เป็นต้น

ท่านคาดว่าจะยังมีงานอะไรบ้างที่ยังไม่ได้ดำเนินการและจะมีการเสริมสร้างในอนาคต โดยตอบสนองความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง รวมทั้งแนวทางที่จะบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในอนาคต

18. สถาบันราชภัฏภูเก็ต นั้นได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา เผยแพร่วัฒนธรรม พร้อมทั้งสนับสนุนกิจกรรม เพื่อที่จะปลูกฝังวัฒนธรรม คุณธรรม สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ เล็งเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการระดมทรัพยากรจากท้องถิ่น องค์กรต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อร่วมสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตามบทบาทภารกิจของสถาบันราชภัฏการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ท่านคิดว่าแนวทางการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในอนาคตนั้น ทำอย่างไร และมีขอบเขตครอบคลุมแค่ไหน

19. งานกิจการนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น สถาบันควรมีระบบบริหารกิจการนักศึกษา การจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้ชัดเจน ที่เป็นทราบกันโดยทั่วกัน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดสวัสดิการรูปแบบต่าง ๆ แก่นักศึกษาตามความเหมาะสม และจำเป็น สำหรับงานกิจการศึกษานั้น สายหยุด จำปาทอง ได้ศึกษาเกี่ยวกับอุปสรรคและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ และนักศึกษาชมรมต่าง ๆ ไม่มีบทบาทในการพัฒนากิจกรรม ขาดงบประมาณ ไม่มีกิจกรรมส่งเสริมสมรรถภาพที่เหมาะสม ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นน้องรุ่นพี่เท่าที่ควร การคบเพื่อนต่างระดับมีน้อย (สายหยุด จำปาทอง, 2532 : 114)

ท่านคิดว่างานกิจการนักศึกษาของสถาบันราชภัฏภูเก็ตที่จะดำเนินการในอนาคต มีแนวทางอย่างไรบ้างที่จะสนองความต้องการของนักศึกษาได้ดีและมีการพัฒนาคุณลักษณะของนักศึกษาได้บรรลุตามเป้าหมาย เช่น หอพัก ศูนย์การศึกษา ศูนย์ยืมเพื่อการศึกษา เป็นต้น

20. ท่านคิดว่าโครงสร้างการบริหารงานกิจการนักศึกษาเมื่อสถาบันราชภัฏภูเก็ตเปลี่ยนเป็นนิติบุคคลนั้นเป็นอย่างไร และมีบทบาทเชิงใดบ้าง

แบบสอบถามการวิจัยรอบที่ 2

เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ.2545 - 2554)

ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน ที่ได้กรุณาช่วยแสดงความคิดเห็นในการศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554) ในแบบสัมภาษณ์รอบที่ 1 ผลการวิเคราะห์ในรอบที่ 1 ได้นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าในรอบที่ 2 นี้ โดยผู้วิจัยพยายามที่จะคงรูปภาพและสำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญ และในขณะเดียวกันก็ได้ลดความซ้ำซ้อนของข้อความลงด้วย จุดมุ่งหมายในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ก็เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ ให้อันดับความสำคัญของข้อความแต่ละข้อที่เห็นด้วย และคิดว่าเป็นไปได้ในช่วง พ.ศ.2545 – 2554

เพื่อความเที่ยงตรงของการวิจัย ช่วงระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ไม่ควรห่างกันมากนัก ดังนั้นจึงขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ ภายใน 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามครบทั้ง 3 รอบ และขอกราบขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

หิรัญ ประสารการ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยทักษิณ - สถาบันราชภัฏภูเก็ต

แบบสอบถามการวิจัย รอบที่ 2

เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ.2545 - 2554)

โปรดพิจารณาระดับความเป็นไปได้ หรือระดับความเห็นด้วยต่อข้อความต่าง ๆ ในแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ลำดับคะแนนที่ให้มีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	เป็นไปได้มากที่สุด หรือเห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นไปได้มาก หรือเห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เป็นไปได้ปานกลาง หรือเห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นไปได้น้อย หรือเห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เป็นไปได้น้อยที่สุด หรือเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)		ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
		5	4	3	2	1
0	มีการกำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ของสถาบันไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสมกับสภาพสังคม				✓	
00	ผู้เกี่ยวข้องในสถาบันทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ของสถาบัน		✓			

จากตัวอย่างข้อ 0 ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนน 2 แสดงว่าท่านเห็นด้วยน้อยในเรื่องที่มีการกำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ของสถาบันไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสมกับสภาพสังคม

จากตัวอย่างข้อ 00 ท่านใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับคะแนน 4 แสดงว่าท่านเห็นด้วยมากกับการมีผู้เกี่ยวข้องในสถาบันทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดปรัชญาและจุดมุ่งหมายของสถาบัน

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
ด้านการบริหารทั่วไป ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โครงสร้างการบริหาร การได้มาซึ่งผู้บริหาร และแนวทางการหารายได้ของสถาบัน ปรัชญา ของสถาบัน 1. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติภารกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม..... 2. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่นและภูมิภาค ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นที่พึ่งทางวิชาการและบริการทางสังคมแก่ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ..... 3. สถาบันราชภัฏภูเก็ตต้องเป็นมิติที่เชื่อมระหว่างความเป็นท้องถิ่น และความเป็นสากลในด้านวิชาการ และด้านสังคมที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปภายใต้บริบทของความเป็นคนไทย..... 4. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมุ่งผลิตบัณฑิต สร้างงาน พัฒนาท้องถิ่น และรักษาศิลปวัฒนธรรม..... วิสัยทัศน์ของสถาบัน 5. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษา ที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน..... 6. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับ อย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ในการที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
7. สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามความต้องการของท้องถิ่น และรู้สำนึกในความเป็นไทย..... พันธกิจของสถาบัน					
8. จัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทางด้าน วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนอง ความต้องการของท้องถิ่น.....					
9. การศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ทางด้าน การเรียนการสอน การบริหารจัดการ.....					
10. การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ.....					
11. การปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำไปประยุกต์ ให้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น.....					
12. การผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูให้ก้าวไปสู่มืออาชีพ.....					
13. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น..... แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนด ปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดม ทรัพยากร ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต					
14. สถาบันควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและหน้าที่ ของสถาบันอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรม ประชาคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เช่น ร่วมงานประเพณีกินเจ การพัฒนาสาธารณสมบัติต่าง ๆ.....					
15. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และควรกระตุ้นให้ คณาจารย์/ นักศึกษา ได้คิดค้น ผลิตและพัฒนา ผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม.....					
16. สถาบันควรนำเสนอผลงานของคณาจารย์ / นักศึกษา ให้ชุมชน ได้รับรู้ และขยายผลไปยังระดับประเทศ โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์.....					

ทิศทางการพัฒนาดัชนีภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
17. สถาบันควรจัดหาอัตรากำลังคณาจารย์ และบุคลากรในสถาบันให้เพียงพอ เพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น.....					
18. สถาบันควรเชิญบุคลากรในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด เช่น ร่วมทำประชาพิจารณ์ เป็นกรรมการศูนย์ สำนัก โปรแกรม วิชา ร่วมเป็นวิทยากรรายวิชาเฉพาะเรื่อง ร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา งานวันเด็ก วันแม่แห่งชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษา การประกวด และการแข่งขันต่าง ๆ เป็นต้น.....					
19. สถาบันควรสนับสนุนนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชน และควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบันกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชน ควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับสถาบันให้มากขึ้นในทุกมิติ.....					
20. สถาบันควรมีการบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้อง ทันสมัย และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจได้รับรู้สารสนเทศเหล่านั้น.....					
21. โครงการวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันต้องเป็นไปในเรื่องที่เป็นปัญหาของท้องถิ่นหรือแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น.....					
22. สถาบันควรเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลายและง่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น.....					
23. สถาบันควรจัดกลุ่มออกมารับฟังความคิดเห็นตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ.....					
24. สถาบันควรใช้วิธีแบบปาล้อมเมือง คือ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้นในระดับรากหญ้า ให้มีความรู้ มีความตื่นตัว ในด้าน การศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการ รักษาสิทธิ รักษาสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
25. สถาบันควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ) เพื่อการดำเนินงานของสถาบัน เช่น จัดบสนับสนุนหรือสมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือส่งเสริมสำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์ ตั้งมูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ.....					
โครงสร้างการบริหารของสถาบัน					
26. สถาบันควรมีคณบดีมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการกำกับนโยบาย และติดตามผลการดำเนินงาน.....					
27. สถาบันควรมีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีจากตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาประจำสถาบัน.....					
28. การแบ่งส่วนราชการในสถาบันกะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น ถ้าเป็นองค์กรวิชาการ ได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ให้มีระบบสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สายปฏิบัติการสอน โดยมีวาระที่แน่นอน ถ้าเป็นองค์กรหรือหน่วยงานบริการ/ประสานงาน เช่น สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ให้คัดเลือกและแต่งตั้งจากข้าราชการสายสนับสนุนการสอน.....					
29. อธิการบดีมอบอำนาจให้แก่รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดีในการบริหารงานตามระดับความรับผิดชอบ เพื่อลดขั้นตอนการบังคับบัญชา โดยให้รองและผู้ช่วยแต่ละคน รับผิดชอบดูแลหน่วยงานในสายงานของตนเอง ยกเว้นเรื่องนโยบายต้องหารือร่วมกัน.....					
30. สถาบันมีนายกสภา และอุปนายกสภา ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกปลอดจากอำนาจบริหารของข้าราชการประจำ.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
31. สถาบันควรลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (Hierarchy) โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด สายการบังคับบัญชาไม่กว้างหรือแคบเกินไป.....					
32. สถาบันควรมีการแบ่งสายของบุคลากรอย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน และสายบุคลากรสนับสนุนการสอน โดยกำหนดภาระงานรายละเอียดของการปฏิบัติงาน (job description) อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ การให้ค่าตอบแทน ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน.....					
33. สถาบันเมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรกแล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อในระยะต่อไป เมื่อมหาวิทยาลัยพึ่งตนเองได้ จึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ.....					
การได้มาซึ่งผู้บริหาร					
34. สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับในสถาบันทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่ามีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสม และเกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป.....					
35. นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีควรได้มาจากการสรรหาของประชาคมในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตัวแทนจากกลุ่มบุคลากรและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก (ผู้ทรงคุณวุฒิในสภาฯ) โดยมีข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย.....					
36. รองอธิการบดี / ผู้ช่วยอธิการบดีควรได้มาจากการเสนอชื่อของอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบและแต่งตั้ง.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
37. ผู้บริหารคณะ ศูนย์ สำนัก ควรได้มาจากการสรรหาของสมาชิก ในหน่วยงานดังกล่าว โดยมีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และเสนอให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบแต่งตั้ง.....					
38. สถาบันควรมีการสรรหาอธิการบดี จากบุคคลภายนอก ซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขัน กับสถาบันการศึกษาอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....					
39. สถาบันควรใช้วิธีการสรรหาอธิการบดี โดยมีคณะกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจาก คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุน และ นักศึกษา ฝ่ายละไม่น้อยกว่า 2 คน ซึ่งผู้บริหารไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคคล ภายในสถาบันเสมอไป.....					
40. สถาบันควรสรรหาอธิการบดี จากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร.....					
แนวทางการหารายได้ของสถาบัน					
41. สถาบันควรให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร.....					
42. สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อการ จำหน่าย เช่น ของที่ระลึก ขนม น้ำดื่ม เบเกอรี่ ไวน์ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ฯลฯ					
43. สถาบันควรร้างผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงาน หารายได้ต่าง ๆ ของสถาบัน โดยมีคณะกรรมการของสถาบัน เข้าไปมีส่วนร่วม					
44. สถาบันควรมีการบริการวิชาการที่มีรายได้ เช่น การรับจ้างงาน การรับเป็นที่ปรึกษา การวิจัย จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น.....					
45. สถาบันควรปรับค่านายกิตในอัตราที่เหมาะสม.....					
46. สถาบันควรเปิดสอนภาคพิเศษ ในสาขาที่มีความพร้อมใน ทุกด้าน ควบคู่ไปกับการพัฒนาสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
47. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำ แผนงาน/โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยใช้งบประมาณ จากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....					
48. สถาบันควรพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและ ดำเนินการแบบธุรกิจ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภูเก็ต.....					
49. สถาบันควรพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดย วิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจากรัฐ ที่ในระดับสอดคล้องกับภารกิจ และใช้มาตรฐานเดียวกันกับ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกสังกัด.....					
50. สถาบันควรติดตามและประเมินผลการใช้งบประมาณ ทุกประเภทว่าประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มี ก็จะปรับงบประมาณหรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ เพื่อนำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น.....					
ด้านการบริหารวิชาการ					
หลักสูตรที่ควรเปิดสอน แนวทางการรับบุคคลเข้าศึกษา และแนวทางการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้					
หลักสูตรที่ควรเปิดสอน					
51. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคน สังคม และการบริหาร จัดการแบบใหม่ เช่น โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาศาสตร์ ความปลอดภัย วิทยาศาสตร์สุขภาพ สาธารณสุขชุมชน การปกครองท้องถิ่น พัฒนาท้องถิ่น พลศึกษา (เน้นกีฬาทางน้ำ)					
52. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจการท่องเที่ยว การโรงแรม อุตสาหกรรมบริการ ศิลป (การทำผ้าบาติก) นิเทศศาสตร์ วารสารและการประชาสัมพันธ์ การบริหารธุรกิจ การตลาด การบริหารจัดการ คณะกรรมการ.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
53. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม เช่น โปรแกรมวิชา เทคโนโลยีการเกษตร เกษตรศาสตร์ พืชศาสตร์ ด้านไม้ดอก ไม้ประดับ พืชสวน สัตวบาล การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง.....					
54. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม และการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน เช่น โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การผลิต การก่อสร้าง ไฟฟ้า โยธา อิเล็กทรอนิกส์ เซรามิก) อุตสาหกรรมการต่อเรือ ซ่อมเรือ เทคโนโลยีการอาหาร					
55. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เช่น โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ทางทะเล					
56. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ เมืองนานาชาติ การค้าระหว่างประเทศ (e-commerce, cyberport) เช่น โปรแกรม วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี).....					
57. สถาบันยังคงผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน ผู้บริหารสถานศึกษา เช่น เปิดสอนในระดับปริญญาตรี – โท – เอก ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ช่าง ธุรกิจ ปฐมวัย หลักสูตรและ การสอน การศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารการศึกษา.....					
58. สถาบันควรมีการพัฒนาครูประจำการ เช่น ครูที่ยังไม่จบ ปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ (ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู คณะครุศาสตร์) ตามความต้องการ ของหน่วยงาน.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
แนวทางรับบุคคลเข้าศึกษา					
59. ในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ งบประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้ 2 วิธี คือ ให้โควตาหน่วยงานและสถานศึกษาต่างๆ ส่งนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไป ในกรณีที่จำกัดรับนักศึกษา.....					
60. หากสถาบันมีความพร้อมด้านบุคลากร สถานที่ และมีระบบ ประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จะเปิดรับนักศึกษาที่ต้องการเรียน ในสถาบันทั้งหมด แต่การสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการ เรียนรู้ครบถ้วนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ.....					
61. สถาบันควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุน และการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา.....					
62. สถาบันควรจัดให้นักศึกษา เรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยให้รูปแบบเปิด เช่นการศึกษาด้วยตนเอง การสอบเทียบความรู้ การฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบางโอกาส แล้วนำผลการเรียนมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ระบบชั้นเรียนถ้า ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐานใหม่.....					
63. สถาบันเปิดสอบคัดเลือกจากนักศึกษาทั่วประเทศ.....					
64. สถาบันใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วน มากขึ้น เช่น การคัดเลือกจากผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ การสอบคัดเลือก ต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบปฏิบัติ ทั้งนี้โดยให้โปรแกรมวิชาเข้ามามีบทบาทมากที่สุด.....					
แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้					
65. สถาบันควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ หนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง และควรมีสาระ ที่ทันสมัยสอดคล้องกับรายวิชาที่สอนเป็นอันดับต้น และความ ต้องการของอาจารย์ผู้สอน.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
66. สถาบันควรมี internet café ให้นักศึกษาใช้บริการ.....					
67. สถาบันควรนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต.....					
68. สถาบันควรพัฒนาเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ.....					
69. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบัน การศึกษา ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน.....					
70. สถาบันควรใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญา ในท้องถิ่นให้มากขึ้น.....					
ด้านการบริหารบุคลากร					
การวางแผนบุคลากร (การแก้ปัญหาการขาดแคลน คณาจารย์ ข้าราชการพลเรือน) การพัฒนาบุคลากร และการธำรงรักษาในส่วนของลูกจ้างชั่วคราว แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนคณาจารย์					
71. สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมาย การผลิตบัณฑิตและภารกิจอื่น ๆ ของสถาบันให้ชัดเจน และ เสนอให้ ค.บ.ม. อนุมัติเพื่อผูกพันงบประมาณ ทั้งการขออัตรา บรรจุใหม่และขอคืนอัตราเกษียณ.....					
72. สถาบันควรขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบัน การศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนา บุคลากรร่วมกัน.....					
73. สถาบันควรจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้าง โดยมีระบบรางวัล สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ใกล้เคียงกับ คณาจารย์ประจำ.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
74. สถาบันควรจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน สายผู้สอนก็ทำหน้าที่ สอน และวิจัย สายสนับสนุนก็ทำงานเฉพาะสายสนับสนุน.....					
75. สถาบันควรปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสมกับขนาด ของสถาบัน เช่น ยกเลิกคณะแล้วตั้งเป็นกลุ่มงานสอน เป็นต้น.....					
76. โปรแกรมวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อย ควรพิจารณาปิด และ ควรพัฒนาคณาจารย์ที่สอนวิชานั้น สอนสาขาอื่น.....					
77. คณาจารย์ที่รับภาระงานสอนมาก จะเป็นคณาจารย์ที่สอนวิชา ความรู้พื้นฐานทั่วไป ควรจัดจ้างอาจารย์พิเศษสอนเป็นรายคาบ...					
78. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนเหมือนมหาวิทยาลัย ในรายวิชา พื้นฐานโดยเฉพาะนักศึกษาปีที่ 1 เรียนรวมเป็น ห้องใหญ่ 100 – 150 คน.....					
79. รายวิชาพื้นฐานควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบเทียบความรู้ หากสอบผ่านก็ได้รับการยกเว้นไม่ต้องลงทะเบียนเรียน.....					
80. สถาบันควรจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น.....					
81. สถาบันควรส่งเสริม พัฒนานุเคราะห์ให้สามารถใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น.....					
82. สถาบันควรจัดจ้างผู้เกษียณอายุราชการของสถาบัน ให้ทำการ สอนต่อไปหากประสงค์ที่จะทำงานต่อ.....					
แนวทางในการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือน สามัญ					
83. สถาบันควรขออัตราข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน เพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง จาก ก.พ. โดยจัดทำแผนอัตรากำลัง ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันโดยเฉพาะแผนผลิตบัณฑิต					
84. สถาบันควรคัดงานบางอย่าง ให้เอกชนรับไปดำเนินการ เช่น จ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย จ้างบริษัททำความสะอาด.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
85. สถาบันควรปรับปรุงระบบบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปรับลดอัตรากำลังภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการ จ้างบุคลากรที่สนใจและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงาน ในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น.....					
86. สถาบันควรนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น..					
87. สถาบันควรใช้วิธีระดมอัตรากำลัง ในกรณีที่มีงานเร่งด่วน.....					
88. สถาบันควรสำรวจความต้องการและเปิดรับสมัครคณาจารย์ที่ ต้องการโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน.....					
89. สถาบันควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ของข้าราชการ พลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน และประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหน เกินให้โยกย้ายไปอยู่ในส่วนที่ขาด.....					
แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น					
90. สถาบันควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาคณาจารย์ และจัดสรรทุน การศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตามความต้องการของสถาบัน.....					
91. สถาบันควรรับคณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้ศึกษาต่อในระดับ ปริญญาเอกทันที หรือรับจากผู้ที่จบวุฒิปริญญาเอก.....					
92. คณาจารย์ที่ไม่มีการพัฒนาตนเองในระยะเวลาที่กำหนด ให้โอน ไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน.....					
93. สถาบันควรกำหนดอัตราค่าตอบแทนตามงานที่ได้ปฏิบัติ เช่น ป.เอก สอนป.ตรี กับ ป.เอก สอน ป.โท ต้องมีค่าตอบแทน ต่างกัน หรือ ป.โท สอนแต่วิชาการศึกษาทั่วไป กับ ป.โท สอน เฉพาะวิชาเอกต้องได้รับค่าตอบแทนต่างกัน.....					
94. การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณาตรงสัญญาไม่ ใช้เวลานานเกินไป ควรสร้างบรรยากาศ และสร้างความผูกพัน ให้กับคณาจารย์เหล่านี้ กลับมาช่วยทำงานให้สถาบัน.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
95. สถาบันควรปรับปรุงระเบียบการลาศึกษาต่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ให้ได้เลื่อนชั้นเงินเดือนในระหว่างลาศึกษาต่อ.....					
96. สถาบันควรส่งเสริม / สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับคณาจารย์ เช่น บ้านพัก หอพัก สนามกีฬา ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงในชีวิตให้กับคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความ ตั้งใจในการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น.....					
97. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการศึกษาต่อระหว่างสถาบันทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ.....					
98. คณะต่าง ๆ ต้องจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ชัดเจน และขอรับ การสนับสนุนจากสถาบัน สถาบันต้องเร่งรัด และดำเนินการ ตามแผนพัฒนาและต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงาน.....					
99. สถาบันควรให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรในสถาบันและภายนอก สถาบันอย่างกว้างขวาง ในจำนวนเงินที่มากพอ ไม่น้อยกว่าทุน ที่ได้รับจาก ก.พ. หรืออื่น ๆ.....					
100. สถาบันควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อโดยเตรียมการ สอนภาษา อังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ.... แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น					
101. สถาบันควรกำหนดแผนพัฒนาคณาจารย์และเป้าหมายการ พัฒนาที่ชัดเจน.....					
102. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น งานพิมพ์ ตำรา และเอกสารวิชาการ เอกสาร งานวิจัยสำหรับศึกษาค้นคว้า Software ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เครือข่ายสาร สนเทศเพื่อการสืบค้น ระบบให้คำปรึกษาการวิจัย.....					
103. สถาบันควรจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย.....					
104. สถาบันควรรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูง จากสถาบันอื่น.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
105. สถาบันควรสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของคณาจารย์ เพื่อไปค้นคว้า เอกสาร ตำรา.....					
106. สถาบันควรให้เวลาในการจัดทำผลงาน ในการเขียนผลงานทาง วิชาการเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี โดยไม่ต้องสอนหรือ รับผิดชอบงานอื่น ๆ แต่ต้องมีผลงานให้ปรากฏ.....					
107. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต / การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ.....					
108. สถาบันควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยอ่านผลงานทางวิชาการ.....					
109. สถาบันควรมีเกณฑ์การเปลี่ยนงานจากผู้สอนไปเป็น สายสนับสนุนการสอนถ้าไม่มีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด.....					
110. สถาบันควรนำตัวอย่างผลงาน ของผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ มาจัดนิทรรศการ เผยแพร่ให้มากขึ้น.....					
การดำรงรักษาบุคลากรในส่วนของผู้จ้างชั่วคราว					
111. สถาบันควรพัฒนาระบบบัญชีเงินค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินงานที่พึงใจ.....					
112. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พัก ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ.....					
113. สถาบันควรให้การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก เชื้ออาหาร กัลยาณมิตร.....					
114. สถาบันควรให้ทุนการทำวิจัย / จัดทำผลงาน / ศึกษาต่อ ฯลฯ.....					
115. บุคคลที่ผ่านการประเมิน ต้องทำสัญญาการจ้างระยะยาว และรายจ่ายในการจ้างบุคลากร ต้องสัมพันธ์กับรายได้ ของสถาบัน ในกรณีที่จ้างด้วยเงินรายได้ของสถาบัน.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
ด้านการวิจัย					
แนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์					
116. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ภาครัฐและเอกชน...					
117. สถาบันควรลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ลงโดยแบ่ง ลักษณะงานเป็นสายผู้สอน สายสนับสนุนการการลอนให้ชัดเจน..					
118. สถาบันควรสนับสนุนผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย.....					
119. สถาบันควรสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านวิจัย โดยจัด ทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....					
120. สถาบันควรกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง ถ้าไม่ทำ ตามเป้าหมายต้องลดเงินเดือนหรือไม่ขึ้นเงินเดือน หากไม่ขึ้น เงินเดือนติดต่อกันหลายปี ก็เลิกจ้าง.....					
121. โครงการที่จะทำวิจัยต้องตอบสนองต่อท้องถิ่นได้.....					
122. สถาบันควรกำหนดค่าคะแนนผลงานวิจัยเพื่อตีค่าเป็นเงินเดือน หรือค่าตอบแทน เพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ทำงานวิจัยตาม กรอบงานและนโยบายด้านการวิจัยของสถาบัน.....					
123. สถาบันควรจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผลการวิจัยของ คณาจารย์ในสถาบัน และบุคคลภายนอกที่ทำกรวิจัย ในเรื่องที่ เกี่ยวกับท้องถิ่น.....					
124. สถาบันควรจัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวัน ของสถาบัน.....					
125. สถาบันควรให้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมง สอนให้น้อยลง.....					
126. สถาบันควรจัดตั้งสถาบันวิจัยที่มีหน้าที่เฉพาะ.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
127. สถาบันควรให้รางวัลผู้ทำวิจัย / วิจัยดีเด่น ในด้านต่าง ๆ เช่น ผลการวิจัยแก้ปัญหาท้องถิ่น / ผลการวิจัยชุมชน.....					
128. สถาบันควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้ มีส่วนร่วมซึ่งจะส่งผลในการประสานงานด้านการวิจัย กับ หน่วยงานภายนอกไปในตัว.....					
ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน					
แนวทางการบริการวิชาการแก่ชุมชน					
129. สถาบันควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับกลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมีการติดตามผลหลังจาก จากการฝึกอบรม.....					
130. สถาบันควรเป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้าน การศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน.....					
131. สถาบันควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ ความรู้ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้ บริการห้องสมุด ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ และศูนย์ศึกษาและ พัฒนาครู.....					
132. สถาบันควรส่งเสริมบทบาทพัฒนาของภาคประชาสังคม กับภาครัฐโดยสถาบันเป็นแกนหลักในการสร้างองค์ความรู้.....					
133. สถาบันควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และ เผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคน สร้างงาน.....					
134. สถาบันควรให้บริการแบบตลาดนัดวิชา รายวิชาใดที่มี ผู้สนใจเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
135. สถาบันควรมีการบริการวิชาการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ได้รับความรู้ ไม่มีข้อจำกัด เป็นไปตามความสนใจ					
136. สถาบันควรจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ เพื่อการประสานงานในโอกาสต่อไป.....					
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
แนวทางการดำเนินงานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
137. สถาบันควรศึกษา รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานและ องค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย ค้นคว้าทางวัฒนธรรม นำเสนอ และจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และศึกษาค้นคว้า.....					
138. สถาบันควรจัดหาทุนและงบประมาณจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒน ธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม.....					
139. สถาบันควรมีการบูรณาการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ในการเรียน การสอน รายวิชา ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง					
140. สถาบันควรยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มี ผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม					
141. สถาบันควรจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษา มีจิตสำนึกของวัฒนธรรม กิจกรรมทางวัฒนธรรมบางอย่าง ให้ถูกต้องตามประเพณีดั้งเดิม พื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนภูเก็ตในสมัยก่อน เป็นต้น.....					
142. สถาบันควรศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการ พัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ...					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
143. สถาบันควรให้ความร่วมมือกับ วัด โบสถ์ มัสยิด จัดตั้งห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน.....					
144. สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวและแหล่งจัดหารายได้ของคนในชุมชน.....					
145. สถาบันควรจัดตั้งชมรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เช่น จัดตั้ง ชมรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เน้นวัฒนธรรมภาคใต้ / จังหวัดภูเก็ต ชมรมอนุรักษ์ภาษาไทย.....					
146. สถาบันควรเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่าน ทางสื่อ ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ การแสดงกลางแจ้ง ในโอกาสต่าง ๆ..					
147. สถาบันควรมีการประสานงานทางด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัด ใกล้เคียง เช่น พังงา ระนอง ตรัง และกระบี่ โดยจัดตั้งเป็น คณะกรรมการเพื่อสะดวกในการประสานงาน.....					
148. องค์การปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น.....					
149. สถาบันควรจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคล และหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....					
ด้านกิจการนักศึกษา					
แนวทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา					
150. สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ โดยตั้งเป็นกองกิจการนักศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี ดูแลงานประจำที่เป็นการบริการนักศึกษา เรื่องทั่วไป เช่น หอพัก ทุนการศึกษา เงินกู้ยืม งานรักษาดินแดน งานบริการสุขภาพ ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรม เสริมหลักสูตร ต่าง ๆ กีฬา วัฒนธรรม ให้อยู่ในความรับผิดชอบ ของคณะ.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
151. โครงสร้างการบริหารงานยังคงเหมือนเดิม ในระดับสูงสุดจะมีคณะกรรมการบริหารสถาบันโดยมีอธิการบดีเป็นประธาน และมีคณะที่ปรึกษา คือ ผู้ใช้บัณฑิต (stakeholder) ประธานนักศึกษา คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาประสานงานกับคณบดี และมีผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาประสานงานกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ.....					
152. สถาบันควรบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับงานวิชาการ หรือกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยยึดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบันและมาตรฐานโปรแกรมวิชาเป็นหลัก.....					
153. สถาบันควรจัดสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยสถาบันลงทุน และให้เอกชนบริหารจัดการ ให้นักศึกษาเช่าพักอาศัยในอัตราที่เหมาะสม.....					
154. สถาบันควรจัดให้มีสภานักศึกษาและองค์การนักศึกษา ซึ่งจัดตั้งและคัดเลือกโดยนักศึกษาทั้งหมด มาดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ให้คำแนะนำปรึกษา.....					
155. สถาบันควรจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิ และกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา.....					
156. สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคมชุมชน และสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น.....					
157. สถาบันควรให้รางวัล แก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี ด้วยวิธีการต่าง ๆ ขณะเดียวกันต้องตัดสินชี้อาตม หักโทษผู้ไม่มีวินัย หรือกระทำความผิดในกรณีต่าง ๆ อย่างโปร่งใส เป็นธรรม มีมาตรฐานเดียวกันตลอด.....					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย				
	5	4	3	2	1
158. สถาบันควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน ตามโอกาสอันควร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาด้วย.....					
159. สถาบันควรมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน.....					
160. สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งสถาบัน เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน การอบรมคอมพิวเตอร์ การทำผ้าบาติก ภาษาอังกฤษ อาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง การทำหนังสือพิมพ์ของชมรม เพื่อนักศึกษาทั้งสถาบัน เป็นต้น และกิจกรรมต่าง ๆ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง และกำหนดช่วงเวลาให้เหมาะสม.....					
161. สถาบันควรมีห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มาร่วมกันคิดกิจกรรมและสร้างผลงานจัดแสดงไว้ในห้องชมรม.....					
162. นักศึกษารุ่นพี่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม ช่วยเหลือ แนะนำกระทำความดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง.....					
163. อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรมและกิจกรรมของนักศึกษาอย่างทั่วถึง.....					
164. สถาบันควรมีใบบันทึกกิจกรรมของนักศึกษา หากทำกิจกรรมไม่ครบ ตามเกณฑ์ที่กำหนด จะไม่ออกใบรับรองวุฒิให้.....					
165. สถาบันควรจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำและหมุนเวียนผู้เข้ารับการอบรมให้ทั่วถึง โดยนักศึกษาใหม่ในปีแรกต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วย โดยสถาบันเป็นผู้จัด.....					

แบบสอบถามการวิจัยรอบที่ 3

เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)

แบบสอบถามนี้เป็นรอบที่ 3 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของการวิจัยเรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554) มีความมุ่งหมายเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาทบทวนความเห็นที่ได้ตอบไปแล้วในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์และได้แสดงไว้ในแบบสอบถามฉบับนี้ ดังนี้

- คือ ของเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquatile Range) หมายถึง
ขอบเขตความเห็นที่สอดคล้องของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- Δ คือ ค่ามัธยฐาน (Median) หมายถึงค่าตำแหน่งตรงกลางของคำตอบ
ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
- X คือ คำตอบของท่านในรอบที่ 2

การตอบแบบสอบถามในรอบนี้ ท่านอาจจะยืนยันคำตอบเดิมของท่านก็ได้ โดยทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องเดิม หรือนหากท่านจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ก็โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใหม่ที่ท่านต้องการจะเปลี่ยน คำตอบของท่านในรอบนี้ ข้อใดอยู่นอกขอบเขตความเห็นที่สอดคล้องของกลุ่ม (□) ก็ได้โปรดให้ความเห็นสั้น ๆ ด้วย

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตใน ทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้หรือความ เห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
0 มีการกำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ของสถาบันไว้ อย่างชัดเจนและเหมาะสมกับสภาพสังคม.....	Δ X	✓				
00 ผู้เกี่ยวข้องในสถาบันทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการ กำหนดปรัชญาและวิสัยทัศน์ของสถาบัน.....	Δ		✓			ไม่เห็นด้วย สั้น ๆ
000 สถาบันควรจัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะ.....		Δ		X		

จากตัวอย่างข้อที่ 0 แสดงว่าในรอบที่ 2 ท่านตอบในช่อง 4 (X) และในรอบนี้ท่านยังคงยืนยันคำตอบเดิม คือ ช่อง 4 (✓) ซึ่งอยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ (—) ซึ่งหมายความว่าความคิดเห็นของท่านสอดคล้องกับกลุ่ม

จากตัวอย่างข้อที่ 00 แสดงว่าในรอบที่ 2 ท่านตอบช่อง 3 (X) และในรอบนี้ท่านก็ยังยืนยันคำตอบเดิม คือ ช่อง 3 (X) และอยู่นอกเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ (—) ซึ่งหมายความว่าคำตอบของท่านไม่สอดคล้องกับกลุ่ม ท่านก็ให้เหตุผลว่าทำไมท่านจึงเลือกตอบข้อนั้น

จากตัวอย่างข้อที่ 000 แสดงว่าในรอบที่ 2 ท่านตอบช่อง 2 (X) แต่ในรอบนี้ ท่านตอบช่อง 4 (✓) และอยู่ในขอบเขตพิสัยระหว่างควอไทล์ (—) ซึ่งหมายความว่าท่านเปลี่ยนมาเห็นด้วยกับกลุ่ม ท่านก็ไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านเมตตาอนุเคราะห์เสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามทั้ง 3 รอบ จนเสร็จสิ้นการวิจัย ผู้วิจัยขอชื่นชมในน้ำใจท่านเป็นอย่างสูง ความอนุเคราะห์ของท่านจะทำให้งานวิจัยเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบันราชภัฏภูเก็ต ต่อไปในอนาคต

นริศ ประสารการ

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยทักษิณ - สถาบันราชภัฏภูเก็ต

แบบสอบถามการวิจัย รอบที่ 3

เรื่อง ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ.2545 - 2554)

โปรดพิจารณาระดับความเป็นไปได้ หรือระดับความเห็นด้วยต่อข้อความต่าง ๆ ในแบบสอบถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งท่านอาจยืนยันคำตอบเหมือนเดิม หรือท่านอาจจะเปลี่ยนแปลงใหม่ก็ได้ และหากคำตอบของท่านอยู่นอกพิสัยระหว่างควอไทล์ขอความ กรุณาให้เหตุผลสั้น ๆ ด้วย

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
ด้านการบริหารทั่วไป						
ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โครงสร้างการบริหาร การได้มาซึ่งผู้บริหาร และแนวทางการหารายได้ของสถาบัน ปรัชญา ของสถาบัน						
1. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ปฏิบัติการกิจบนพื้นฐานแห่งความรับผิดชอบต่อสังคม.....	Δ					
2. สถาบันราชภัฏภูเก็ตเป็นมหาวิทยาลัยของท้องถิ่นและภูมิภาค ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ เป็นที่พึ่งทางวิชาการและบริการทางสังคมแก่ประชาชนและ องค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ.....	Δ					
3. สถาบันราชภัฏภูเก็ตต้องเป็นนิติที่เชื่อมระหว่างความเป็นท้องถิ่น และความเป็นสากลในด้านวิชาการ และด้านสังคมที่จะต้อง เปลี่ยนแปลงไปภายใต้บริบทของความเป็นคนไทย.....			Δ			
4. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมุ่งผลิตบัณฑิต สร้างงาน พัฒนาท้องถิ่น และรักษาสีศิลปวัฒนธรรม.....			Δ			

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
วิสัยทัศน์ของสถาบัน						
5. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดบริการการศึกษา ที่หลากหลายอย่างมีคุณภาพ มุ่งปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการของบุคคลและสังคม เพื่อเสริมสร้าง ชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน.....	Δ					
6. สถาบันราชภัฏภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาทุกระดับ อย่างมีคุณภาพ และปฏิบัติการกิจด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของสังคม ในทางที่จะพัฒนาเสริมสร้างชุมชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน.....		Δ				
7. สถาบันราชภัฏภูเก็ตจะผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามความ ต้องการของท้องถิ่น และรู้สำนึกในความเป็นไทย.....			Δ			
พันธกิจของสถาบัน						
8. จัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทางด้าน วิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยเน้นสาขาวิชาที่ตอบสนอง ความต้องการของท้องถิ่น.....	Δ					
9. การศึกษาวิจัยพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ทางด้าน การเรียนการสอน การบริหารจัดการ.....	Δ					
10. การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ.....	Δ					
11. การปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีโดยนำไปประยุกต์ ใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	Δ					
12. การผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครูให้ก้าวไปสู่มืออาชีพ.....	Δ					
13. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะวัฒนธรรมท้องถิ่น.....	Δ					

ทิศทางกาพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
แนวทางการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการกำหนดปรัชญา จุดมุ่งหมาย การบริหารจัดการ และการระดมทรัพยากร ของสถาบันราชภัฏภูเก็ต						
14. สถาบันควรประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนเข้าใจ บทบาทและหน้าที่ของสถาบันอย่างชัดเจน และเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมประชาคมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญ เช่น ร่วมงานประเพณีกินเจ การพัฒนาสาธารณสมบัติต่าง ๆ		Δ				
15. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ และควรกระตุ้นให้คณาจารย์/ นักศึกษา ได้คิดค้น ผลิตภัณฑ์และพัฒนา ผลงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม	Δ					
16. สถาบันควรนำเสนอผลงานของคณาจารย์ / นักศึกษา ให้ชุมชนได้รับรู้ และขยายผลไปยังระดับประเทศ โดยผ่านสื่อหลาย ๆ ทาง ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์		Δ				
17. สถาบันควรจัดหาอัตรากำลังคณาจารย์ และบุคลากรในสถาบันให้เพียงพอ เพื่อจะได้มีผลงานเพิ่มขึ้น		Δ				
18. สถาบันควรเชิญบุคลากรในชุมชนระดับภูมิปัญญาท้องถิ่นมาร่วมเป็นคณะกรรมการในการดำเนินงานทุกส่วนให้มากที่สุด เช่น ร่วมทำประชาพิจารณ์ เป็นกรรมการศูนย์ สำนัก โปวแกวมวิชา ร่วมเป็นวิทยากรรายวิชาเฉพาะเรื่อง ร่วมจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กีฬา งานวันเด็ก วันแม่แห่งชาติ วันเฉลิมพระชนมพรรษา การประกวด และการแข่งขันต่าง ๆ เป็นต้น		Δ				
19. สถาบันควรสนองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชน และควรมีเครือข่ายทางสังคม (social network) เชื่อมโยงระหว่างสถาบันกับองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนและประชาชน ควรเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับสถาบันให้มากขึ้นในทุกมิติ		Δ				

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
20. สถาบันควรมีการบริหารจัดการให้มีสารสนเทศที่ถูกต้องทันสมัย และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่สนใจได้รับรู้.....	Δ					
21. โครงการวิจัยต่าง ๆ ของสถาบันต้องเป็นไปในเรื่องที่เป็นปัญหาของท้องถิ่นหรือแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น.....		Δ				
22. สถาบันควรเพิ่มรูปแบบของการเรียนรู้ให้หลากหลายและจ่ายต่อการแสวงหาความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น.....		Δ				
23. สถาบันควรจัดกลุ่มออกรับฟังความคิดเห็นตามจังหวัดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ที่สถาบันรับผิดชอบ.....		Δ				
24. สถาบันควรใช้วิธีแบบปาล้อมเมือง คือ การจัดเสวนาเพื่อเป็นการกระตุ้นในระดับรากหญ้า ให้มีความรู้ มีความตื่นตัว ในด้านการศึกษา การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการรักษาสีธรรม รักษาสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วม.....		Δ				
25. สถาบันควรให้องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากร (งบประมาณ บุคลากร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ) เพื่อดำเนินงานของสถาบัน เช่น จัดบสนับสนุนหรือสมทบ จัดตั้งกองทุน ช่วยเหลือส่งเสริมสำนักงานหรือ คณะกรรมการ (board) จัดหาผลประโยชน์ตั้งมูลนิธิ สมาคมศิษย์เก่า ฯลฯ.....	Δ					
โครงสร้างการบริหารของสถาบัน						
26. สถาบันควรมีสภามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสูงสุดในการกำกับนโยบาย และติดตามผลการดำเนินงาน.....	Δ					
27. สถาบันควรมีการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีจากตัวแทนกลุ่มต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในสภาประจำสถาบัน.....		Δ				

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
28. การแบ่งส่วนราชการในสถาบันกะทัดรัด มีภารกิจที่ชัดเจน โดยหัวหน้าหน่วยงานนั้น ถ้าเป็นองค์การวิชาการ ได้แก่ คณะ สำนักวิจัย สำนักศิลปวัฒนธรรม ให้มีระบบสรรหาหรือคัดเลือกจากคณาจารย์สายปฏิบัติการสอน โดยมีวาระที่แน่นอน ถ้าเป็นองค์การหรือหน่วยงานบริการ/ประสานงาน เช่น สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการ ศูนย์คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ให้คัดเลือกและแต่งตั้งจากข้าราชการสายสนับสนุนการสอน.....		Δ				
29. อธิการบดีมอบอำนาจให้แก่รองอธิการบดี/ผู้ช่วยอธิการบดีในการบริหารงานตามระดับความรับผิดชอบ เพื่อลดขั้นตอนการบังคับบัญชา โดยให้รองและผู้ช่วยแต่ละคน รับผิดชอบดูแลหน่วยงานในสายงานของตนเอง ยกเว้นเรื่องนโยบายต้องหารือร่วมกัน		Δ				
30. สถาบันมีนายกสภา และอุปนายกสภา ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกปลดออกจากอำนาจบริหารของข้าราชการประจำ.....		Δ				
31. สถาบันควรลดอำนาจการบริหารแบบลำดับชั้น (Hierarchy) โดยมีการกระจายอำนาจไปสู่ระดับล่างให้มากที่สุด สายการบังคับบัญชาไม่กว้างหรือแคบเกินไป.....		Δ				
32. สถาบันควรมีการแบ่งสายของบุคลากรอย่างชัดเจน เช่น สายผู้บริหาร สายผู้สอน และสายบุคลากรสนับสนุนการสอน โดยกำหนดภาระงานรายละเอียดของการปฏิบัติงาน (job description) อำนาจ หน้าที่ความรับผิดชอบ การให้ทุนให้โทษ ที่ชัดเจน ในแต่ละตำแหน่งงาน.....		Δ				
33. สถาบันเมื่อมีฐานะนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรก แล้วพัฒนาระบบบริหารราชการให้มีความพร้อมมากขึ้น เพื่อในระยะต่อไปเมื่อมหาวิทยาลัยพึ่งตนเองได้แล้วจึงเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ.....		Δ				

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
การได้มาซึ่งผู้บริหาร						
34. สถาบันควรมีการวิจัยสภาพปัจจุบันในการได้มาซึ่งผู้บริหารทุกระดับในสถาบันทั้งระดับล่าง ระดับกลาง และระดับสูง ว่ามีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร วิเคราะห์ทางเลือก ประเมินทางเลือกที่เหมาะสมและเกิดจากความเห็นพ้องต้องกัน เพื่อดำเนินการต่อไป	Δ					
35. นายกสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีควรได้มาจากการสรรหาของประชาคมในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีตัวแทนจากกลุ่มบุคลากรและหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอก (ผู้ทรงคุณวุฒิในสภาฯ) โดยมีข้อบังคับของสภามหาวิทยาลัย.....	Δ					
36. รองอธิการบดี /ผู้ช่วยอธิการบดีควรได้มาจากการเสนอชื่อของอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบและแต่งตั้ง.....	Δ					
37. ผู้บริหารคณะ ศูนย์ สำนัก ควรได้มาจากการสรรหาของสมาชิกในหน่วยงานดังกล่าว โดยมีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ และเสนอให้สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบแต่งตั้ง.....	Δ					
38. สถาบันควรมีการสรรหาอธิการบดี จากบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแข่งขันกับสถาบันการศึกษาอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ.....	Δ					
39. สถาบันควรใช้วิธีการสรรหาอธิการบดี โดยมีคณะกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากบุคลากรทุกฝ่ายในสถาบัน ได้แก่ คณาจารย์ บุคลากรสนับสนุน และ นักศึกษา ฝ่ายละไม่น้อยกว่า 2 คน ซึ่งผู้บริหารไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลภายในสถาบันเสมอไป.....	Δ					
40. สถาบันควรสรรหาอธิการบดี จากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร.....	Δ					
แนวทางการหารายได้ของสถาบัน						
41. สถาบันควรให้เช่าสิ่งหาวิทยุต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น โรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร.....	Δ					

ทิศทาง การพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
42. สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทั้งหลาย เพื่อ การจำหน่าย เช่น ของที่ระลึก ขนม น้ำดื่ม เบเกอรี่ ไวน์ อาหาร แปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ฯลฯ	Δ					
43. สถาบันควรจ้างผู้บริหารมืออาชีพ เข้ามาบริหารจัดการหน่วยงาน หารายได้ของสถาบัน โดยมีคณะกรรมการของสถาบันเข้าไป มีส่วนร่วม		Δ				
44. สถาบันควรมีการบริการวิชาการที่มีรายได้ เช่น การรับจ้างงาน การรับเป็นที่พักศึกษา การวิจัย จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น	Δ	Δ				
45. สถาบันควรปรับค่านายกิตในอัตราที่เหมาะสม						
46. สถาบันควรเปิดสอนภาคพิเศษ ในสาขาที่มีความพร้อมใน ทุกด้าน ควบคู่ไปกับการพัฒนาสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่แล้ว		Δ				
47. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่น โดยจัดทำ แผนงาน/โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน โดยใช้งบประมาณ จากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	Δ					
48. สถาบันควรพัฒนาศูนย์ศิลปวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และดำเนินการแบบธุรกิจ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภูเก็ต		Δ				
49. สถาบันควรพัฒนาระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดย วิเคราะห์ต้นทุนและผลงานให้ชัดเจน เพื่อขอตั้งงบประมาณจาก รัฐที่ในระดับสอดคล้องกับภารกิจ และใช้มาตรฐานเดียวกันกับ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกสังกัด	Δ					
50. สถาบันควรติดตามและประเมินผลการใช้เงินงบประมาณ ทุกประเภทว่าประหยัด คัดค้าน และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ถ้าไม่มี ก็จะปรับงบประมาณหรือยกเลิกกิจกรรมที่ไม่เกิดประโยชน์ เพื่อนำงบประมาณไปใช้ในกิจกรรมอื่น	Δ					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
57. สถาบันยังคงผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลน ผู้บริหารสถานศึกษา เช่น เปิดสอนในระดับปริญญาตรี - โท - เอก ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ช่าง ธุรกิจ ปฐมวัย หลักสูตรและ การสอน การศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารการศึกษา.....						
58. สถาบันควรมีการพัฒนาครูประจำการ เช่น ครูที่ยังไม่จบ ปริญญาตรี หรือครูที่ไม่มีวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ (ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู คณะครุศาสตร์) ตามความต้องการ ของหน่วยงาน.....						
แนวทางรับบุคคลเข้าศึกษา						
59. ในระยะที่สถาบันยังมีคณาจารย์ ขาดประมาณ อาคารสถานที่ ไม่เพียงพอ ใช้ 2 วิธี คือ ให้โค้วค้ำหน่วยงานและสถานศึกษาต่างๆ ส่งนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโปรแกรมวิชาที่ เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไป ในกรณีที่จำกัดรับนักศึกษา.....						
60. หากสถาบันมีความพร้อมด้านบุคลากร สถานที่ และมีระบบ ประกันคุณภาพที่ได้มาตรฐาน จะเปิดรับนักศึกษาที่ต้องการเรียน ในสถาบันทั้งหมด แต่การสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการ เรียนรู้ครบถ้วนตามเกณฑ์การประกันคุณภาพ.....						
61. สถาบันควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งด้านการสนับสนุน และการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา.....						
62. สถาบันควรจัดให้นักศึกษา เรียนวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก่อน โดยใช้รูปแบบเปิด เช่น การศึกษาด้วยตนเอง การสอนเทียบความรู้ การฟังการบรรยายทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือในสถาบันบางโอกาส แล้วนำผลการเรียนมาเทียบกับเกณฑ์เพื่อเข้าสู่ระบบชั้นเรียนถ้า ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนวิชาพื้นฐานใหม่.....						
63. สถาบันเปิดสอบคัดเลือกจากนักศึกษาทั่วประเทศ.....						

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
64. สถาบันใช้แนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจปรับอัตราส่วนมากขึ้น เช่น การคัดเลือกจากผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านต่าง ๆ การสอบคัดเลือก ต้องมีการสอบข้อเขียน และสอบปฏิบัติ ทั้งนี้โดยให้โปรแกรมวิชาเข้ามามีบทบาทมากที่สุด.....		Δ				
แนวทางในการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้						
65. สถาบันควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ หนังสือ ตำรา วัสดุการสอน และสื่อต่าง ๆ ให้มีปริมาณที่พอเพียง และควรมีสาระที่ทันสมัยสอดคล้องกับรายวิชาที่สอนเป็นอันดับต้น และความ ต้องการของอาจารย์ผู้สอน	Δ					
66. สถาบันควรมี Internet café ให้นักศึกษาใช้บริการ.....		Δ				
67. สถาบันควรนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การสืบค้นข้อมูลจากระบบอินเทอร์เน็ต.....	Δ					
68. สถาบันควรพัฒนาเป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ โดยการจัดหา Software และฐานข้อมูลต่าง ๆ เพื่อค้นคว้าวิจัยอย่างเพียงพอ.....		Δ				
69. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสถาบัน การศึกษา ภาคเอกชน ชุมชน และประชาชน.....	Δ					
70. สถาบันควรใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เช่น วิทยากร ภูมิปัญญา ในท้องถิ่นให้มากขึ้น.....	Δ					
ด้านการบริหารบุคลากร						
การวางแผนบุคลากร (การแก้ปัญหาการขาดแคลน คณาจารย์ ข้าราชการพลเรือน) การพัฒนาบุคลากร และการธำรงรักษาในส่วนของลูกจ้างชั่วคราว						
แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนคณาจารย์						
71. สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรที่สอดคล้องกับเป้าหมาย การผลิตบัณฑิตและการกิจอื่น ๆ ของสถาบันให้ชัดเจน และเสนอให้ ศ.ร.ม. อนุมัติเพื่อผูกพันงบประมาณ ทั้งการขออัตราบรรจุใหม่และขอคืนอัตราเกษียณ.....	Δ					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
72. สถาบันควรขอความร่วมมือกับบุคลากร องค์กร และสถาบัน การศึกษาในเขตพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนและพัฒนา บุคลากรร่วมกัน.....		▲				
73. สถาบันควรจัดจ้างอาจารย์อัตราจ้าง โดยมีระบบแรงจูง สวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ใกล้เคียงกับ คณาจารย์ประจำ.....		▲				
74. สถาบันควรจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน สายผู้สอนก็ทำหน้าที่ สอน และวิจัย สายสนับสนุนก็ทำงานเฉพาะสายสนับสนุน.....	▲					
75. สถาบันควรปรับโครงสร้างของงานให้เล็กลงเหมาะสมกับขนาด ของสถาบัน เช่น ยกเลิกคณะแล้วตั้งเป็นกลุ่มงานสอน เป็นต้น.....		▲				
76. โปรแกรมวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาน้อย ควรพิจารณาปิด และ ควรพัฒนาคณาจารย์ที่สอนวิชานั้น สอนสาขาอื่น.....		▲				
77. คณาจารย์ที่รับภาระงานสอนมาก จะเป็นคณาจารย์ที่สอนวิชา ความรู้พื้นฐานทั่วไป ควรจัดจ้างอาจารย์พิเศษสอนเป็นรายคาบ...		▲				
78. สถาบันควรจัดการเรียนการสอนเหมือนมหาวิทยาลัย ในรายวิชา พื้นฐานโดยเฉพาะนักศึกษาปีที่ 1 เรียนรวมเป็น ห้องใหญ่ 100 – 150 คน.....		▲				
79. รายวิชาพื้นฐานควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสอบเทียบความรู้ หากสอบผ่านก็ได้รับการยกเว้นไม่ต้องลงทะเบียนเรียน.....		▲				
80. สถาบันควรจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น.....		▲				
81. สถาบันควรส่งเสริม พัฒนาศักยภาพให้สามารถใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มากขึ้น.....	▲					
82. สถาบันควรจัดจ้างผู้เกษียณอายุราชการของสถาบัน ให้ทำการ สอนต่อไปหากประสงค์ที่จะทำงานต่อ.....		▲				

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
แนวทางในการแก้ปัญหาการขาดแคลนข้าราชการพลเรือนสามัญ						
83. สถาบันควรขออัตราข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอนเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวง จาก ก.พ. โดยจัดทำแผนอัตรากำลังที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของสถาบันโดยเฉพาะแผนผลิตบัณฑิต	△					
84. สถาบันควรตั้งงานบางอย่าง ให้เอกชนรับไปดำเนินการ เช่นจ้างบริษัทรักษาความปลอดภัย จ้างบริษัททำความสะอาด.....	△					
85. สถาบันควรปรับปรุงระบบบริหารบุคคลให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการปรับลดอัตราค่าจ้างภาครัฐ พร้อมกับมีระบบการจ้างบุคลากรที่จูงใจและเกิดผลสัมฤทธิ์สูงเพื่อปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ที่จำเป็น.....	△					
86. สถาบันควรนำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น.....	△					
87. สถาบันควรใช้วิธีระดมอัตราค่าจ้าง ในกรณีที่มิงานเร่งด่วน.....	△					
88. สถาบันควรสำรวจความต้องการและเปิดรับสมัครคณาจารย์ที่ต้องการโอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน.....	△					
89. สถาบันควรวิเคราะห์ภาระงาน กำหนดบทบาท ของข้าราชการพลเรือนแต่ละคนให้ชัดเจน และประเมินอย่างเที่ยงตรง ส่วนไหนเกินให้โยกย้ายไปอยู่ในส่วนที่ขาด.....	△					
แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีคุณวุฒิสูงขึ้น						
90. สถาบันควรจัดตั้งกองทุนพัฒนาคณาจารย์ และจัดสรรทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตามความต้องการของสถาบัน.....	△					
91. สถาบันควรรับคณาจารย์เพิ่มและส่งเสริมให้โดยศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกทันที หรือรับจากผู้ที่จบวุฒิปริญญาเอก.....	△					
92. คณาจารย์ที่ไม่มีการพัฒนาตนเองในระยะเวลาที่กำหนด ให้โอนไปเป็นข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุนการสอน.....	△					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
93. สถาบันควรกำหนดดัชนีวัดค่าตอบแทนตามงานที่ได้ปฏิบัติ เช่น ป.เอก สอนป.ตรี กับ ป.เอก สอน ป.โท ต้องมีค่าตอบแทน ต่างกัน หรือ ป.โท สอนแนววิชาการศึกษาทั่วไป กับ ป.โท สอน เฉพาะวิชาเอกต้องได้รับค่าตอบแทนต่างกัน.....		Δ				
94. การศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ต้องพิจารณาตรงสัญญาไม่ ใช้เวลานานเกินไป ควรสร้างบรรยากาศ และสร้างความผูกพัน ให้กับคณาจารย์เหล่านี้ กลับมาช่วยทำงานให้สถาบัน.....		Δ				
95. สถาบันควรปรับปรุงระเบียบการลาศึกษาต่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น ให้ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนในระหว่างลาศึกษาต่อ.....		Δ				
96. สถาบันควรส่งเสริม / สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน เพื่อเป็นสวัสดิการให้กับคณาจารย์ เช่น บ้านพัก หอพัก สนามกีฬา ซึ่งมีผลต่อความมั่นคงในชีวิตให้กับคณาจารย์ เพื่อจะได้มีความ ตั้งใจในการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาต่อเพิ่มขึ้น.....	Δ					
97. สถาบันควรสร้างเครือข่ายการศึกษาต่อระหว่างสถาบันทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ.....	Δ					
98. คณะต่าง ๆ ต้องจัดทำแผนพัฒนาคณาจารย์ให้ชัดเจน และขอรับ การสนับสนุนจากสถาบัน สถาบันต้องเร่งรัด และดำเนินการ ตามแผนพัฒนาและต้องกำหนดมาตรการในการดำเนินงาน.....	Δ					
99. สถาบันควรให้ทุนการศึกษาทั้งบุคลากรในสถาบันและภายนอก สถาบันอย่างกว้างขวาง ในจำนวนเงินที่มากพอ ไม่น้อยกว่าทุน ที่ได้รับจาก ก.พ. หรืออื่น ๆ.....		Δ				
100. สถาบันควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อโดยเตรียมการ สอนภาษา อังกฤษสำหรับผู้ประสงค์ที่จะเดินทางไปศึกษาต่อต่างประเทศ.....		Δ				
แนวทางการพัฒนาคณาจารย์ให้มีตำแหน่งทางวิชาการสูงขึ้น						
101. สถาบันควรกำหนดแผนพัฒนาคณาจารย์และเป้าหมายการ พัฒนาที่ชัดเจน.....	Δ					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
102. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น งานพิมพ์ ตำรา และเอกสารวิชาการ เอกสาร งานวิจัยสำหรับศึกษาค้นคว้า Software ในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล เครือข่ายสาร สนเทศเพื่อการสืบค้น ระบบให้คำปรึกษาการวิจัย.....	Δ					
103. สถาบันควรจัดฝึกอบรมทางด้านวิชาการและทักษะการวิจัย.....	Δ					
104. สถาบันควรรับโอนคณาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการสูง จากสถาบันอื่น.....	Δ					
105. สถาบันควรสนับสนุนงบประมาณในการเดินทางของคณาจารย์ เพื่อไปค้นคว้า เอกสาร ตำรา.....	Δ					
106. สถาบันควรให้เวลาในการจัดทำผลงาน ในการเขียนผลงานทาง วิชาการเป็นระยะเวลา 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปี โดยไม่ต้องสอนหรือ รับผิดชอบงานอื่น ๆ แต่ต้องมีผลงานให้ปรากฏ.....	Δ					
107. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต / การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พักอาศัย ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ.....	Δ					
108. สถาบันควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยย่นาผลงานทางวิชาการ.....	Δ					
109. สถาบันควรมีเกณฑ์การเปลี่ยนงานจากผู้สอนไปเป็น สายสนับสนุนการสอนถ้าไม่มีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด.....	Δ					
110. สถาบันควรนำตัวอย่างผลงาน ของผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ มาจัดนิทรรศการ เผยแพร่ให้มากขึ้น.....	Δ					
การดำรงรักษามูลค่าในส่วนของผู้จ้างชั่วคราว						
111. สถาบันควรพัฒนาระบบบัญชีเงินค่าจ้าง ที่รวมถึง ภาระงาน ค่าจ้าง การเพิ่มค่าจ้าง การประเมินงานที่รู้งใจ.....	Δ					
112. สถาบันควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต การทำงานให้เหมาะสม เช่น ที่พัก ห้องทำงาน คอมพิวเตอร์ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น ฯลฯ.....	Δ					

ทิศทาง การพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
113. สถาบันควรให้การสนับสนุนด้านจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก เชื้ออาหาร กัลยาณมิตร.....	4					
114. สถาบันควรให้ทุนการทำวิจัย / จัดทำผลงาน / ศึกษาต่อ ฯลฯ...						
115. บุคคลที่ผ่านการประเมิน ต้องทำสัญญาการจ้างระยะยาว และรายจ่ายในการจ้างบุคลากร ต้องสัมพันธ์กับรายได้ ของสถาบัน ในกรณีที่จ้างด้วยเงินรายได้ของสถาบัน.....	4					
ด้านการวิจัย						
แนวทางสนับสนุนการวิจัยของคณาจารย์						
116. สถาบันควรขอรับการสนับสนุนทุนวิจัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่น องค์กรท้องถิ่น สถาบันวิจัย และองค์กรต่าง ๆ ภาครัฐและเอกชน...	4					
117. สถาบันควรลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ลงโดยแบ่ง ลักษณะงานเป็นสายผู้สอน สายสนับสนุนการการสอนให้ชัดเจน...	4					
118. สถาบันควรสนับสนุนผู้ช่วยงานวิจัยในการทำวิจัย.....						
119. สถาบันควรสร้างบรรยากาศในการทำงานด้านวิจัย โดยจัด ทีมงานให้คำแนะนำการทำวิจัย และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง.....	4					
120. สถาบันควรกำหนดให้คณาจารย์ทำวิจัย ปีละ 1 เรื่อง ถ้าไม่ทำ ตามเป้าหมายต้องลดเงินเดือนหรือไม่ขึ้นเงินเดือน หากไม่ขึ้น เงินเดือนติดต่อกันหลายปี ก็เลิกจ้าง.....	4					
121. โครงการที่จะทำวิจัยต้องตอบสนองต่อท้องถิ่นได้.....						
122. สถาบันควรกำหนดค่าตอบแทนผลงานวิจัยเพื่อตีค่าเป็นเงินเดือน หรือค่าตอบแทน เพื่อกระตุ้นให้คณาจารย์ทำงานวิจัยตาม กรอบงานและนโยบายด้านการวิจัยของสถาบัน.....	4					
123. สถาบันควรจัดประชุมทางวิชาการ เสนอผลการวิจัยของ คณาจารย์ในสถาบัน และบุคคลภายนอกที่ทำการศึกษาวิจัย ในเรื่อง เกี่ยวกับท้องถิ่น.....	4					
124. สถาบันควรจัดเผยแพร่ผลงานการวิจัยเป็นระยะ ๆ หลาย ๆ รูปแบบ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ ข่าวสารรายวัน ของสถาบัน.....	4					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุ ผล
	5	4	3	2	1	
125. สถาบันควรให้เวลาแก่คณาจารย์ที่ทำวิจัย โดยลดจำนวนชั่วโมงสอนให้น้อยลง.....		▲				
126. สถาบันควรจัดตั้งสถาบันวิจัยที่มีหน้าที่เฉพาะ.....		▲				
127. สถาบันควรให้รางวัลผู้ทำวิจัย / วิจัยดีเด่น ในด้านต่าง ๆ เช่น ผลการวิจัยแก้ปัญหาท้องถิ่น / ผลการวิจัยชุมชน.....	▲					
128. สถาบันควรมีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานวิจัย โดยให้ชุมชนได้ มีส่วนร่วมซึ่งจะส่งผลในการประสานงานด้านการวิจัย กับ หน่วยงานภายนอกไปในตัว.....		▲				
ด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน						
แนวทางการบริการวิชาการแก่ชุมชน						
129. สถาบันควรจัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น สำหรับกลุ่มอาชีพ ต่าง ๆ โดยเก็บเงินค่าลงทะเบียน และมีการติดตามผลหลัง จากการฝึกอบรม.....	▲					
130. สถาบันควรเป็นสถาบันสำหรับพัฒนาผู้บริหาร ทั้งด้าน การศึกษา และการบริหารธุรกิจ คณะที่ปรึกษากิจการต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน.....	▲					
131. สถาบันควรจัดตั้งศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการแก่ชุมชน เช่น ศูนย์สาธิตและทดลองการเกษตร พิพิธภัณฑ์ชีววิทยาทางทะเล หน่วยส่งเสริมอนุรักษ์พลังงาน ศูนย์สิ่งแวดล้อมศึกษา ศูนย์ให้ ความรู้ด้านการตลาด ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน การให้ บริการห้องสมุด ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ และศูนย์ศึกษาและ พัฒนาครู.....	▲					
132. สถาบันควรส่งเสริมบทบาทพัฒนาของภาคประชาสังคม กับภาครัฐโดยเป็นสถาบันเพื่อสร้างองค์ความรู้.....		▲				
133. สถาบันควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน และ เผยแพร่ผลงานวิจัยนำไปใช้ในการพัฒนาชาติ สร้างคน สร้างงาน.....	▲					
134. สถาบันควรให้บริการแบบตลาดนัดวิชา รายวิชาใดที่มี ผู้สนใจเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้.....		▲				

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
135. สถาบันควรมีการบริการวิชาการในลักษณะเปิดกว้าง เช่น ทางวิทยุ โทรทัศน์ ในท้องถิ่น เนื่องจากผู้ได้รับความรู้ ไม่มีข้อจำกัด เป็นไปตามความสนใจ	Δ					
136. สถาบันควรจัดทำทำเนียบวิทยากรแจกให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ทราบ เพื่อการประสานงานในโอกาสต่อไป	Δ					
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
แนวทางการดำเนินงานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม						
137. สถาบันควรศึกษา รวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณี ของท้องถิ่น และของชาติ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานและ องค์กรต่าง ๆ ในการวิจัย ค้นคว้าทางวัฒนธรรม นำเสนอ และจัดแสดงศิลปวัฒนธรรมต่าง ๆ ไว้ในสำนักศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้นักศึกษา ประชาชน มาเยี่ยมชม และศึกษาค้นคว้า	Δ					
138. สถาบันควรจัดหาทุนและงบประมาณจัดสร้างศูนย์ศิลปวัฒน ธรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม รวมถึงเป็นสถานที่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรม	Δ					
139. สถาบันควรมีการบูรณาการ เรื่อง ศิลปวัฒนธรรม ในการเรียน การสอน รายวิชา ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	Δ					
140. สถาบันควรยกย่อง เชิดชู และประกาศเกียรติคุณแก่บุคคลที่มี ผลงาน หรือมีความโดดเด่นด้านวัฒนธรรม	Δ					
141. สถาบันควรจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษา มีจิตสำนึกของวัฒนธรรม กิจกรรมทางวัฒนธรรมบางอย่าง ให้ถูกต้องตามประเพณีดั้งเดิม หันฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น วิถีชีวิตของคนภูเก็ตในสมัยก่อน เป็นต้น	Δ					
142. สถาบันควรศึกษาวิจัยสภาพปัจจุบันของสถาบัน เกี่ยวกับการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น แล้วนำผลการวิจัยมาใช้ในการ พัฒนางานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอย่างเป็นระบบ	Δ					
143. สถาบันควรให้ความร่วมมือกับ วัด โบสถ์ มัสยิด จัดตั้งห้องสมุด และพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน	Δ					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
144. สถาบันควรสนับสนุนและพัฒนาแหล่งวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งจัดหารายได้ของคนในชุมชน.....	Δ					
145. สถาบันควรจัดตั้งชมรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม เช่น จัดตั้งชมรมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เน้นวัฒนธรรมภาคใต้ / จังหวัดภูเก็ต ชมรมอนุรักษ์ภาษาไทย.....	Δ					
146. สถาบันควรเผยแพร่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ การแสดงกลางแจ้ง ในโอกาสต่าง ๆ.....	Δ					
147. สถาบันควรมีการประสานงานทางด้านวัฒนธรรม ไปยังจังหวัดใกล้เคียง เช่น พังงา ระนอง ตรัง และกระบี่ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการเพื่อสะดวกในการประสานงาน.....	Δ					
148. องค์การปกครองท้องถิ่น ควรเข้ามามีบทบาทในเรื่องการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มากขึ้น.....	Δ					
149. สถาบันควรจัดทำทำเนียบข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ของบุคคลและหน่วยงานดีเด่น ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	Δ					
ด้านกิจการนักศึกษา						
แนวทางการดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา						
150. สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ โดยตั้งเป็นกองกิจการนักศึกษา สังกัดสำนักงานอธิการบดี ดูแลงานประจำที่เป็นการบริหารนักศึกษา เรื่องทั่วไป เช่น หอพักทุนการศึกษา เงินกู้ยืม งานรักษาดินแดน งานบริการสุขภาพ ส่วนงานกิจกรรมนักศึกษา เช่น การพัฒนาบุคลิกภาพ กิจกรรมเสริมหลักสูตร ต่าง ๆ กีฬา วัฒนธรรม ให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ.....	Δ					

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 – 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
151. โครงสร้างการบริหารงานยังคงเหมือนเดิม ในระดับสูงสุดจะมีคณะกรรมการบริหารสถาบันโดยมีอธิการบดีเป็นประธาน และมีคณะที่ปรึกษา คือ ผู้ให้บัณฑิต (stakeholder) ประธานนักศึกษา คณะกรรมการสภาประจำสถาบัน มีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาประสานงานกับคณบดี และมีผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษาประสานงานกับฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ.....						
152. สถาบันควรบูรณาการงานพัฒนานักศึกษากับงานวิชาการ หรือกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดคุณลักษณะบัณฑิตของสถาบัน และมาตรฐานโปรแกรมวิชาเป็นหลัก.....						
153. สถาบันควรจัดสร้างหอพักนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยสถาบันลงทุน และให้เอกชนบริหารจัดการ ให้นักศึกษาเข้าพักอาศัยในอัตราที่เหมาะสม.....						
154. สถาบันควรจัดให้มีสถานศึกษาและองค์การนักศึกษา ซึ่งจัดตั้งและคัดเลือกโดยนักศึกษาทั้งหมด มาดำเนินการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยมีอาจารย์ให้คำแนะนำปรึกษา.....						
155. สถาบันควรจัดหาทุนและรายได้จากแหล่งต่าง ๆ สมทบมูลนิธิ และกองทุนต่าง ๆ ที่สถาบันจัดตั้งไว้แล้ว เพื่อนำดอกผลมาจัดสรรทุนอุดหนุนการศึกษาให้กับนักศึกษา.....						
156. สถาบันควรสนับสนุนและส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับ สังคมชุมชน และสาธารณประโยชน์ให้มากขึ้น.....						
157. สถาบันควรให้รางวัล แก่นักศึกษาที่ทำความดี ประพฤติดี ด้วยวิธีการต่าง ๆ ขณะเดียวกันต้องตัดสินชี้อวด ลงโทษผู้ไม่มีวินัย หรือกระทำความผิดในกรณีต่าง ๆ อย่างโปร่งใส เป็นธรรม มีมาตรฐานเดียวกันตลอด.....						

ทิศทางการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2545 - 2554)	ระดับความเป็นไปได้ หรือความเห็นด้วย					เหตุผล
	5	4	3	2	1	
158. สถาบันควรสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ ตลอดจนบุคลากรของสถาบัน ตามโอกาสอันควร เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นส่วนหนึ่งในการวางแผนการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการควบคุมการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาด้วย.....	4					
159. สถาบันควรมีสมาคมศิษย์เก่าคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุน.....						
160. สถาบันควรสนับสนุนส่งเสริมนักศึกษาแต่ละชมรม ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันจัดกิจกรรมสำหรับนักศึกษาทั้งสถาบัน เช่น การจัดนิทรรศการภาพเขียน การอบรมคอมพิวเตอร์ การทำผ้าบาติก ภาษาอังกฤษ อาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมือง การทำหนังสือพิมพ์ของชมรม เพื่อนักศึกษาทั้งสถาบัน เป็นต้น และกิจกรรมต่าง ๆ ต้องจัดอย่างต่อเนื่อง และกำหนดช่วงเวลาให้เหมาะสม.....	Δ					
161. สถาบันควรมีห้องชมรมต่าง ๆ ที่สมาชิกได้มาร่วมกันคิดกิจกรรมและสร้างผลงานจัดแสดงไว้ในห้องชมรม.....	Δ					
162. นักศึกษารุ่นพี่ควรดูแลรุ่นน้องอย่างเหมาะสม ช่วยเหลือ แนะนำกระทำความดี เป็นแบบอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง.....	Δ					
163. อาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเฝ้าดูแลพฤติกรรมและกิจกรรมของนักศึกษอย่างทั่วถึง.....	Δ					
164. สถาบันควรมีใบบันทึกกิจกรรมของนักศึกษา หากทำกิจกรรมไม่ครบ ตามเกณฑ์ที่กำหนด จะไม่ออกใบรับรองวุฒิให้.....		Δ				
165. สถาบันควรจัดอบรมให้แก่นักศึกษาเป็นประจำและหมุนเวียนผู้เข้ารับการอบรมให้ทั่วถึง โดยนักศึกษาใหม่ในปีแรกต้องเข้าร่วมกิจกรรมค่าย โดยสถาบันเป็นผู้จัด.....		Δ				

ศึกษาทิศทางการพัฒนาศักยภาพสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า
(พ.ศ. 2545- 2554)

เสนอต่อมหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษา
สิงหาคม 2545

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน แนวโน้มและความเป็นไปได้ ในการพัฒนาศักยภาพของสถาบันราชภัฏภูเก็ตในทศวรรษหน้า (2545 - 2554) และเสนอมาตรการในการพัฒนาตามทัศนะของคณะกรรมการสภาประจำสถาบันราชภัฏภูเก็ต ผู้บริหารสถาบันราชภัฏภูเก็ต และผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น รวมทั้งหมด 32 คน โดยใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย มีการเก็บรวบรวม ข้อมูลสามรอบ รอบที่หนึ่งเป็นการสัมภาษณ์ ส่วนรอบที่สองและสามใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ท้าระดับ การวิเคราะห์ในรอบที่หนึ่งให้การวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนรอบที่สองและรอบที่สาม วิเคราะห์ อ้างตามติของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยการคำนวณค่ามัธยฐาน ค่าสัมบูรณ์ระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ในทศวรรษหน้าสถาบันราชภัฏภูเก็ต ควรมี การพัฒนาศักยภาพดังนี้คือ

1. ปรัชญาและพันธกิจของสถาบันยังคงใช้ได้ ส่วนวิสัยทัศน์ควรเป็น "สถาบันราชภัฏ ภูเก็ตมีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดการศึกษาที่หลากหลายและทุกระดับอย่างมีคุณภาพและปฏิบัติการกิจ ด้านต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของสังคม ในการที่พัฒนาเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง"
2. สถาบันจะต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ เพิ่มรูปแบบการเรียนรู้ ผลิต พัฒนาผลงาน จัดหาอัตรากำลัง มีภาระสอนเทคที่ทันสมัย ประชาสัมพันธ์ และให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการระดมทรัพยากร สนองนโยบายการสร้างเสริมความเข้มแข็งในชุมชน
3. เมื่อสถาบันเป็นนิติบุคคล ควรเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการในระยะแรก และ พัฒนาระบบการบริหารที่พร้อมต่อการพึ่งตนเอง จึงจะเปลี่ยนฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ต่อไป โดยมีการแบ่งส่วนราชการและภารกิจที่ชัดเจน กระจายอำนาจสู่ระดับล่างมากขึ้น
4. สถาบันต้องทำวิจัยทางเลือกในการได้มาซึ่งผู้บริหาร นายกสภามหาวิทยาลัยและ อธิการบดีควรมาจากการสรรหาของประชาคมในมหาวิทยาลัย หรือสรรหาจากสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลภายในและบุคคลภายนอกที่เป็นนักบริหาร
5. แนวทางการหารายได้นั้น สถาบันควรคิดค้นผลิตภัณฑ์เพื่อการจำหน่าย การบริการวิชาการ ที่มีรายได้ การขอรับการสนับสนุนจากท้องถิ่น การเปิดสถานภาคพิเศษในสาขาที่พร้อม
6. สถาบันควรเปิดสอนหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาคน สังคม การบริหารจัดการแบบใหม่ การเกษตรกรรม การอุตสาหกรรม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนา คุรุประจำการ และการผลิตครูในสาขาที่ขาดแคลนและผู้บริหารทางด้านการศึกษา
7. ในการคัดเลือกนักศึกษาสถาบันควรให้โควต้าแก่สถานศึกษาต่าง ๆ ตามลักษณะ โปรแกรมวิชาที่เปิดสอน และสอบคัดเลือกทั่วไปในกรณีที่จำกัดการรับนักศึกษา

8. สถาบันควรพัฒนาแหล่งการเรียนรู้โดยการเพิ่มงบประมาณ และนำเทคโนโลยีมาใช้ รวมถึงการใช้แหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น และการสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันการศึกษา

9. สถาบันควรจัดทำแผนพัฒนาอาจารย์และจัดแบ่งภาระงานให้ชัดเจน

10. สถาบันควรขออัตรากำลังของข้าราชการพลเรือนสามัญเพิ่มขึ้นตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย

11. สถาบันควรมีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาคณาจารย์ และจัดสรรทุนการศึกษาต่อให้ทั้งบุคลากรภายในและภายนอกสถาบันเพื่อพัฒนาคุณวุฒิคณาจารย์

12. สถาบันควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตและการทำงานให้คณาจารย์อย่างเหมาะสม รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการเข้าร่วมฝึกอบรม และฝึกทักษะการวิจัย จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการจัดทำผลงาน เพื่อเพิ่มสัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการ

13. ในการพัฒนางานวิจัย สถาบันจะต้องเร่งดำเนินการขอรับทุนวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ ลดภาระงานด้านบริหารของคณาจารย์ ลดจำนวนชั่วโมงสอน สร้างบรรยากาศในการทำงานด้านการวิจัย และจัดเผยแพร่ผลงานวิจัย

14. สำหรับการบริการวิชาการแก่ชุมชน สถาบันควรจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้นสำหรับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม จัดตั้งศูนย์บริการชุมชน ดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับชุมชน

15. สถาบันควรมีการวิจัยทางวัฒนธรรม ศึกษารวบรวมมรดกทางวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นและของชาติ

16. สถาบันควรจัดโครงสร้างหน่วยงานด้านกิจการนักศึกษาใหม่ โดยการสำรวจความต้องการของนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร ส่งเสริมให้นักศึกษาได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคม ชุมชน และสาธารณประโยชน์มากขึ้น

A STUDY OF THE POTENTIAL DEVELOPMENT OF RAJABHAT INSTITUTE PHUKET
FOR THE NEXT DECADE (2002 – 2011)

Present in partial fulfillment of the requirements for the Master
Of Education degree in Educational Administration
At Thaksin University
August 2002

This research is aimed to study the present situations, trends, and possibilities in the potential development of Rajabhat Institute Phuket for the next decade (2002 – 2011) through Delphi Technique. The total amount of 32 samples from administrators of Rajabhat insitute Phuket, members of Rajabhat Institute Phuket Board and community leaders were used as data. The research instruments were the interviews and rating scale questionnaires. Median, absolute of Mode and Median and Interquartile Range were used to analyze the data to obtain the results of the research. The major findings of this research revealed the developmental strategies of Rajabhat Institute Phuket for next a decade which were as followed :

1. Rajabhat Institute Phuket should strive to become an autonomcus, more responsive to the development of the community, for example, providing educational programs that reflect the need of community.
2. The institute has to provide an academic programme in a more efficient way, to increase learning activities, develop its manpower, use information technology and create public relations. Moreover, the public should have opportunities to be part of human resources for the institute in order to support community development policy.
3. Being an autonomous, Rajabhat Institute Phuket should seek advice from Federal government agencies to give directions in the beginning and gradually become an autonomous university emphasizing decentralization.
4. Research should be conducted to establish the best way of administering the institute, especially how to select leaders and competent officials such as President, Vice President, Dean and Department Heads.
5. As the institute become more autonomous, it is recommended to obtain additional funding for example, selling of products made by students, seeking funds from the community, as well as providing short courses to assist the local population.
6. The curriculum that the institute should offer are Tourism Industry, Information Technology, Social and Manpower Development, Innovation of Management Science, Agricultural Science, Infrastructure Development, Environmental and Natural Science, Teacher Development and Educational Administration.

7. The institute should provide a quota to the high schools and use the entrance examination for general students if the programs would like to limit the amounts of the students.

8. The institute must invest to develop learning sources, and modern technology, to acquire benefits from community resources and to build the network between the educational organizations.

9. The institute should have a long range plan for staff development and the workloads of the staff.

10. The institute should increase its personal according to criteria lay down by the Ministry of University.

11. The institute should set up teacher development funding in order to provide scholarships for the staff and the officials who would like to upgrade their qualifications.

12. Living quarters for the staff should be improved to reflect the academic life styles of the teachers and administrators. There should be more funds allotted to teachers for attending in seminars, doing research, and helping the staff to high academic levels.

13. To increase staff research, the institute should provide budget from various sources, reduce the workload of administration and teaching load and create an atmosphere that is conducive to research and publishing.

14. For academic service, the institute should offer short classes for groups of special interests, to encourage status of public social to create a community service center, and to do research and development in conjunction with community leaders.

15. The institute should conduct research about culture, study and collect a cultural heritage of Phuket and Thailand.

16. The institute should reform a new structure of student affaires, survey the needs of students, teachers and staffs, and encourage students to participate in the social, community and public projects.

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ นายหิรัญ	ชื่อสกุล ประสารการ
เกิดวันที่ 18 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2511	
สถานที่เกิด	อำเภอทับปุด จังหวัดพังงา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	30 ซอยประยูร 2 ถนนเยาวราช ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักสถิติ ระดับ 5
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันราชภัฏภูเก็ต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาปีที่ 6 (วิทย์ - คณิต) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จังหวัดปัตตานี
พ.ศ. 2531	ประกาศนียบัตรสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาลัยสาธารณสุขภาคใต้ (สิรินธร) จังหวัดยะลา
พ.ศ. 2536	ส.บ. (สาธารณสุขศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช จังหวัดนนทบุรี
พ.ศ. 2545	กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา